to look, to look down [ה] שָׁקַף

to lie שָׁקַר

a lie, a falsehood שֶׁקֶר *m.*

to serve שֵׁרֵת

to drink שָׁתָה

שׂ

to be satisfied, satiated שָׂבַע & שָׂבֵעַ

plenty, abundance שָׂבָע & שֹׂבַע *m.*

a field (שָׂדוֹת *pl.*) שָׂדֶה *m.*

; to put, to set, to make שׂוּם & שִׂים
to give peace שִׂים שָׁלוֹם

to laugh שָׂחַק

hoary hair, old age שֵׂיבָה *f.*

to understand [ה] שָׂכַל

intelligence שֶׂכֶל *m.*

wages, a reward שָׂכָר *m.*

to gladden שִׂמַּח; to rejoice שָׂמַח

joy שִׂמְחָה *f.*

a garment שִׂמְלָה *f.*

to hate שָׂנֵא

an enemy שׂנֵא *m.*

a lip, a border שָׂפָה *f.*

a sack שַׂק *m.*

a leader, a ruler, a chief שַׂר *m.*

Sarah, the wife of Abraham שָׂרַי & שָׂרָה *p. n.*

gladness שָׂשׂוֹן *m.*

a name (שֵׁמוֹת *pl.*) שֵׁם *m.*

thither שָׁמָּה; there שָׁם

Samuel, the 15th judge of Israel שְׁמוּאֵל *p. n.*

heaven (שְׁמֵי *c.*) שָׁמַיִם *m.*

[הִתְ]; to lay waste, to desolate שָׁמֵם
to be astonished

fat שָׁמֵן

oil שֶׁמֶן *m.*

to hear, to obey, to understand שָׁמַע

to keep, to observe שָׁמַר

the sun שֶׁמֶשׁ *c.*

Samson, the 13th judge of Israel שִׁמְשׁוֹן *p. n.*

a tooth (שִׁנַּיִם *dual*) שֵׁן *c.*

a year (שָׁנִים & שָׁנוֹת *pl.*) שָׁנָה *f.*

sleep שֵׁנָה *f.*

to inculcate שִׁנֵּן

to tear in pieces שִׁסַּע

a moment, an hour שָׁעָה *f.*

to lean upon [נ] שָׁעַן

a gate שַׁעַר *c.*

to delight שִׁעֲשַׁע

delight, pleasure שַׁעֲשֻׁעִים

a maid-servant (שְׁפָחוֹת *pl.*) שִׁפְחָה *f.*

to judge שָׁפַט

to pour out, to shed שָׁפַךְ

to be depressed, low שָׁפֵל

to watch שָׁקַד

to give to drink [ה] שָׁקָה

ת

desire, lust תַּאֲוָה *f.*

a fig-tree, a fig (תְּאֵנִים *pl.*) תְּאֵנָה *f.*

understanding תְּבוּנָה *f.*

the earth תֵּבֵל *f.*

a wave, an abyss (תְּהוֹמוֹת *pl.*) תְּהוֹם *c.*

praise תְּהִלָּה *f.*

thanksgiving, praise תּוֹדָה *f.*

from the midst of מִתּוֹךְ; middle (תּוֹךְ *c.*) תָּוֶךְ *m.*

a reproof תּוֹכַחַת *f.*

a turtle-dove תּוֹר *m.*

instruction, law תּוֹרָה *f.*

beginning תְּחִלָּה *f.*

under, for, instead of תַּחַת

must, new wine תִּירוֹשׁ *m.*

to weigh, to prove תָּכַן

to wonder תָּמַהּ

yesterday תְּמוֹל

an image תְּמוּנָה *f.*

continually תָּמִיד

integrity, perfect תָּמִים

a palm-tree תָּמָר *m.*

fruit תְּנוּבָה *f.*

slumber תְּנוּמָה *f.*

an oven תַּנּוּר *m.*

to err, to go astray תָּעָה

a secret תַּעֲלֻמָה *f.*

to deceive, to mock תִּעְתַּע

splendor, glory תִּפְאֶרֶת *f.*

an apple תַּפּוּחַ *m.*

prayer תְּפִלָּה *f.*

to make straight, to dispose rightly תִּקֵּן

the sound of a trumpet תְּרוּעָה *f.*

Terah, the father of Abraham תֶּרַח *p. n.*

deliverance, victory תְּשׁוּעָה *f.*

ר

to be seen [נ]; to see, to look ראה
to appear; to show [ה]

Reuben, the eldest son of Jacob ראובן *p. n.*

the head, chief, summit (ראשים *pl.*) ראש *m.*

first, former ראשון *m.*

beginning ראשית *f.*

many רבים; much, large רב

multitude, abundance רב *m.*

to be much, many רבב

to multiply, to increase [ה] רבה

Rebecca, the wife of Isaac רבקה *p. n.*

rage רגז *m.*

a foot, a step רגל *f.*

to follow after, to pursue רדף & רדף

breath, spirit, soul, wind (רוחות *pl.*) רוח *c.*

a storm רוח סערה

to raise, רומם; to rise, to be high רום
to exalt, to extol, to bring up

height, elevation רום *m.*

to run רוץ

to be poor רוש

Ruth, the great-grandmother of David רות *p. n.*

to be wide, to dilate רחב

Rehoboam, the first king of Judah רחבעם *p. n.*

merciful רחום

far, distant רחוק

Rachel, a wife of Jacob רחל *p. n.*

mercy, pity רחמים *m.*

to wash, to bathe רחץ

to remove [ה]; to be afar off רחק

a contest, a forensic cause ריב *m.*

tender, soft (רכה *f.*) רך

to ride רכב

property, wealth רכוש *m.*

slander רכיל *m.*

to deceive רמה

fraud רמיה *f.*

evil, bad (רעה *f.*) רע

an evil, wickedness רע *m.*

a friend, a neighbor רע *m.*

hunger, famine רעב *m.*

to be hungry רעב

to feed, to pasture, to delight in רעה *f.*

a shepherdess רעה *f.*; a shepherd רעה *m.*

an evil, wickedness רעה *f.*

a desire, a thought רעיון *m.*

to do evil [ה]; to be evil רעע

to be delighted, pleased, to delight in רצה

delight, will רצון *m.*

empty רק

only רק

to leap, to dance רקד

poor רש

wicked רשע *m.*

ש

to draw (water) שאב

to roar שאג

roaring (שאגת *c.*) שאגה *f.*

to be astonished [הת] שאה

a subterranean place, the grave שאול *c.*

Saul, the first king of the Israelites שאול *p. n.*

to ask, to request שאל; שאל לשלום to salute

a week (שבעים & שבעות *pl.*) שבוע *m.*

an oath שבועה *f.*

to praise שבח

a staff, a rod, a tribe שבט *m.*

to swear [נ] שבע

to break שבר; שבר צמא to quench thirst

sabbath שבת *c.*

rest שבתון *m.*; שבת שבתון a solemn sabbath

a robber שדד *m.*

the Almighty שדי *m.*

a falsehood, an iniquity, in vain שוא *m.*

to return שוב; to bring back, [ה]; to reward, to turn away; השיב דבר to answer; השיב אל־לב to recall to mind

a whip, a scourge שוט *m.*

a cry שועה *f.*

a fox שועל *m.*

a door-keeper שוער *m.*

a judge שופט *m.*

an ox (שורים *pl.*) שור *m.*

a lily (שושנים *pl.*) שושן *m.*

a gift, a bribe שחד *m.*

to prostrate oneself [השתחוה] שחה

black שחור

to seek שחר

to destroy, to corrupt [ה] שחת

a pit שחת *f.*

to sing שיר & שור

a song שיר *m.*

to lie down שכב

to forget שכח

(post-biblical) residence, the Divine Majesty שכינה *f.*

Shechem or Sichem, a city in Ephraim שכם *p. n.*

to dwell שכן

a neighbor שכן *m.*

liquor שכר *m.*

snow שלג *m.*

Shiloh, a town in Ephraim שלה & שילה *p. n.*

welfare, peace שלום *m.*

to send, to stretch out שלח; שלח יד to lay hand upon ב or אל

a table (שלחנות *pl.*) שלחן *m.*

to throw [ה] שלך

thine שלך

perfect, unhurt (שלמה *f.*) שלם

to pay, to requite שלם; [ה] to make peace

Solomon, the third king of the Israelites שלמה *p. n.*

the day before yesterday שלשם

Pharaoh, a title of the ancient kings of Egypt פַּרְעֹה *p. n.*

to spread out, to distribute פָּרַשׂ

Euphrates, a river of Syria פְּרָת *p. n.*

to strip off [ה] פָּשַׁט

to break away פָּשַׁע

a transgression פֶּשַׁע *m.*

a piece פַּת *f.*

suddenly פִּתְאֹם

to open פָּתַח

an entrance, a door פֶּתַח *m.*

a simpleton (פְּתָאִים & פְּתָיִים *pl.*) פֶּתִי *m.*

צ

a flock, sheep צֹאן *c.*

a host, an army (צְבָאוֹת *pl.*) צָבָא *m.*

a gazelle, a stag ; splendor, glory צְבִי *m.*

a side צַד *m.*

just, righteous צַדִּיק *m.*

justice, righteousness צֶדֶק *m.*

justice, righteousness, virtue צְדָקָה *f.*

to hunt, to catch צוּד

to command צִוָּה

to fast צוּם

a fast צוֹם *m.*

a rock צוּר *m.*

hunting, prey צַיִד *m.*

a hunter צַיָּד *m.*

provision צֵידָה *f.*

a snare פַּח *m.*

to frighten [ה] פָּחַד

fear, terror פַּחַד *m.*

a pit פַּחַת *m.*

Pinchas, son and successor of the high-priest Eleazar פִּינְחָס *p. n.*

to be distinguished, wonderful [נ] פָּלָא

the upper mill-stone פֶּלַח רֶכֶב *f.*

to pray [הת]; to think, to suppose פִּלֵּל
to supplicate

a Philistine, a nation in the south-east of Palestine פְּלִשְׁתִּי *p. n.*

lest פֶּן

to turn [ה]; to turn פָּנָה

אֶבֶן פִּנָּה or רֹאשׁ פִּנָּה ; a corner פִּנָּה *f.*
a corner-stone

the face, surface (פְּנֵי *c.*) פָּנִים *m.*

pearls פְּנִינִים *m.*

the passover פֶּסַח *m.*

a graven image, an idol פֶּסֶל *m.*

this time, now הַפַּעַם ; a step פַּעַם *f.*

to urge פָּצַר

[ה]; to be missed [נ]; to visit פָּקַד
to set over, to intrust, to deposit

a deposit פִּקָּדוֹן *m.*

to be dispersed פֹּרַד ; to separate פָּרַד

a cow פָּרָה *f.*

to flourish, to blossom פָּרַח

a blossom, a flower פֶּרַח *m.*

fruit פְּרִי *m.*

(post-biblical) to nourish פִּרְנֵס

an ape קוֹף *m.*

small, little (קְטַנָּה *f.*) קָטָן & קָטֹן

the little finger קֹטֶן *m.*

to burn, to incense [ה] קָטַר

incense קְטֹרֶת *f.*

summer קַיִץ *m.*

Kish, the father of Saul קִישׁ *p. n.*

to lighten [ה]; to curse קַלֵּל

to acquire, to buy קָנָה

creator קֹנֶה *m.*

a cane, a reed קָנֶה *m.*

an acquisition, possession קִנְיָן *m.*

a bowl, a dish קְעָרָה *f.*

end קֵץ *m.*

harvest קָצִיר *m.*

to cut off קָצַץ & קִצֵּץ

to reap קָצַר

to call, to invite, to read קָרָא

to bring near, to offer [ה] קָרַב

the midst קֶרֶב *m.*

a sacrifice (קָרְבָּנוֹת *pl.*) קָרְבָּן *m.*

near; a relative קָרוֹב *m.*

a horn קֶרֶן *f.*

a city קֶרֶת *f.*

to listen [ה] קָשַׁב

to be hard, heavy קָשָׁה

to bind קָשַׁר

a bow קֶשֶׁת *c.*

Zion, a hill on which Jerusalem was built צִיּוֹן *p. n.*

a flower צִיץ *m.*

a hinge צִיר *m.*

a shadow צֵל *m.*

an image, a likeness צֶלֶם *m.*

a cricket צְלָצַל *m.*

to be thirsty צָמֵא

to sprout forth צָמַח

small, young צָעִיר

to cry out צָעַק

a bird (צִפֳּרִים *pl.*) צִפּוֹר *c.*

a frog צְפַרְדֵּעַ *m.*

Zipporah, the wife of Moses צִפֹּרָה *p. n.*

distress צָרָה *f.*

to press, to be in anguish צָרַר

ק

to receive, to accept קִבֵּל

to bury קָבַר

holy קָדוֹשׁ

[ה]; to sanctify קִדֵּשׁ; to be holy קָדַשׁ to consecrate

holiness קֹדֶשׁ *m.*

to be gathered together, to assemble [נ] קָהַל

a congregation, an assembly קָהָל *m.*

to expect, to hope קִוָּה

voice, sound, noice, rumor (קוֹלוֹת *pl.*) קוֹל *m.*

[ה]; to arise, to stand, to remain קוּם to erect, to raise up, to establish, to confirm

forever and ever עוֹלָם וָעֶד; eternity, the world עוֹלָם *m.*

an iniquity, a sin (עֲוֹנוֹת *pl.*) עָוֹן *m.*

a bird, fowl עוֹף *m.*

a skin, a hide עוֹר *m.*

strength עֹז *m.*

strong (עַזָּה *f.*) עַז

a goat (עִזִּים *pl.*) עֵז *f.*

to leave, to forsake, to desert עָזַב

to help, to aid עָזַר

help, aid עֵ֫זֶר *m.*

to cover oneself עָטַף

a crown (עֲטֶ֫רֶת *c.*) עֲטָרָה *f.*

an eye, a fountain עַ֫יִן *f.*

a city, a town (עָרִים *pl.*) עִיר *f.*

because עַל אֲשֶׁר; upon, over, by, against עַל

therefore עַל־כֵּן; on account of עַל דְּבַר

a yoke עֹל *m.*

to bring up, to offer [ה]; to go up עָלָה

to burnt-offering עֹלָה *f.*

a leaf עָלֶה *m.*

Eli, high-priest and 14th judge of Israel עֵלִי *p. n.*

the Most High עֶלְיוֹן *m.*

to hide oneself [הת] עָלַם

a people (עַמִּים *pl.*, עָם *p.*) עַם *c.*

with עִם

to stand, to remain, to arise עָמַד

with me עִמָּדִי

[נ]; to lay upon, to uphold to rest upon סָמַךְ

to sustain, to refresh סָעַד

to mourn סָפַד

to recount סִפֵּר; to number, to count סָפַר

a book, a letter סֵ֫פֶר *m.*

to hide [ה]; to hide סָתַר & סִתֵּר

hiding, a hiding-place סֵ֫תֶר *m.*

ע

to labor, to serve, to worship, to cultivate עָבַד

a laborer עֹבֵד *m.*

a servant, a slave עֶ֫בֶד *m.*

labor, service עֲבֹדָה *f.*

to be thick עָבָה

[ה]; to pass over, to pass by to remove עָבַר

a Hebrew, a name applied to the Israelites עִבְרִי *m.*

a cake עֻגָּה *f.*

Eglon, a king of Moab עֶגְלוֹן *p. n.*

eternity עַד *m.*

; for a moment עַד־אַרְגִּ֫יעָה; to, unto, until עַד

how long? עַד־מָתַי; exceedingly, very עַד־מְאֹד

a witness, a testimony עֵד *m.*

an assembly, a congregation עֵדָה *f.*

not yet עוֹד לֹא; still, again, more עוֹד

no longer, no more לֹא עוֹד

iniquity עָוֶל *m.*

wickedness עַוְלָה *f.*

a child עוֹלָל *m.*

a pillar עַמּוּד *m.*

Ammon, Ammonites, a people east of the Jordan עַמּוֹן *p. n.*

Amos, a prophet עָמוֹס *p. n.*

a neighbor עָמִית *m.*

to load [ה] עָמַס

deep (עֲמֻקָּה *f.*) עָמֹק

depth עֹמֶק *m.*

a cluster of grapes, a grape עֵנָב *m.*

to delight oneself [הת] עֲנַג

to answer, to testify עָנָה

meek עָנָו

afflicted, poor (עֲנִיָּה *f.*) עָנִי

affliction, misery (עָנְיִי *p.*) עֳנִי *m.*

a cloud עָנָן *m.*

a fine, a punishment עֹנֶשׁ *m.*

the eyelids עַפְעַפַּיִם

dust עָפָר *m.*

a tree, wood עֵץ *m.*

to grieve [הת] עָצַב

grief, anger עֶצֶב *m.*

an advice עֵצָה *f.*

slothful, lazy עָצֵל

an assembly עֲצֶרֶת *f.*

a heel, footstep (עִקְּבוֹת *pl.*) עָקֵב *m.*

a scorpion, a scourge with sharp points עַקְרָב *m.*

pleasant עָרֵב

evening עֶרֶב *c.*

a raven עֹרֵב *m.*

a desert עֲרָבָה *f.*

sly, prudent עָרוּם

cities (עִיר) עָרִים *f.*

slyness עָרְמָה *f.*

Orpah, a sister-in-law of Ruth עָרְפָּה *p. n.*

rich עָשִׁיר

smoke עָשָׁן *m.*

to become rich [ה]; to be rich עָשַׁר
to enrich

riches עֹשֶׁר *m.*

herb עֵשֶׂב *m.*

to do, to make, to create עָשָׂה

workmen עֹשֵׂי מְלָאכָה ; creator עֹשֶׂה *m.*

Esau, the twin brother of Jacob עֵשָׂו *p. n.*

time (עִתִּים & עִתּוֹת *pl.*) עֵת *f.*

now עַתָּה

Athalia, a wicked queen of Judah עֲתַלְיָה *p. n.*

פ

to glorify oneself, to boast [הת] פֵּאֵר

to meet, to entreat פָּגַע

to redeem, to deliver פָּדָה

ac- עַל־פִּי ; the mouth, order (פִּי *c.*) פֶּה *m.*
cording to the order of, according to

here פֹּה

to get, to obtain [ה] פּוּק

a lot פּוּר *m.*

to scatter, to dissipate פִּזֵּר

bitter (מרה *f.*) מר

appearance, sight מראה *m.*

Mordecai, the warden of Esther מרדכי *p. n.*

height מרום *m.*

Miriam, the sister of Moses מרים *p. n.*

deceit מרמה *f.*

an evil-doer מרע *m.*

pasture מרעה *m.*

a request, a desire משאלת *f.*

Moses, the great leader of the Israelites משה *p. n.*

to anoint משח

a tabernacle משכן *m.*

to rule משל

a ruler, a prince מושל or משל *m.*

a family (משפחת *c.*) משפחה *f.*

a judgment, right משפט *m.*

a butler משקה *m.*

a banquet, a feast משתה *m.*

a burden משא *m.*

a bridle מתג *m.*

sweet (מתוקה *f.*) מתוק

when? מתי

the loins מתנים

sweetness מתק & מתק *m.*

a gift מתת *f.*

נ

now, pray! נא

saith נאם

Nebuchadnezzar, king of Babylonia נבוכדנאצר *p. n.*

intelligent (בין) נבון

to look, to regard [ה] נבט

a prophet נביא *m.*

to wither נבל

foolish, impious (נבלה *f.*) נבל

Nabal, a rich farmer in the time of David נבל *p. n.*

a villainy נבלה *f.*

the south נגב *m.*

to tell [ה] נגד

before נגד *prep.*

to reach [ה]; to touch, to reach נגע

to smite, to defeat נגף

to come near נגש

liberal נדיב *m.*

to vow נדר

a vow נדר *m.*

to lead, to drive נהג

to bray נהק

a river, a stream (נהרות & נהרים *pl.*) נהר *m.*

to set down [ה]; to rest נוח

to slumber נום

to flee נוס

to move to and fro, to vacillate, to wave נוע

venerable, terrible, wonderful (ירא) נורא

Noah, a pious man נח *p. n.*

Nahor, a brother of Abraham נָחוֹר *p. n.*

a stream, a brook נַחַל *m.*

a possession נַחֲלָה *f.*

desirable, delicious (חָמַד) נֶחְמָד

to stretch out, to incline, to turn aside נָטָה

to guard, to keep (anger) נָטַר

to smite, to beat [ה] נָכָה

straight, sincere (נְכֹחָה *f.*) נָכֹחַ

to act deceitfully [הִתְ] נָכַל

to recognize, to acknowledge [ה] נָכַר

strange, a stranger (נָכְרִיָּה *f.*) נָכְרִי

an ant (נְמָלִים *pl.*) נְמָלָה *f.*

youth, adolescence נְעוּרִים *m.*

pleasant, agreeable נָעִים

pleasantness נֹעַם *m.*

Naomi, the mother-in-law of Ruth נָעֳמִי *p. n.*

a boy, a youth נַעַר *m.*

a girl נַעֲרָה *f.*

to rush upon [הִתְ]; to fall נָפַל

wonders נִפְלָאוֹת *f.*

soul, person, oneself (נְפָשׁוֹת *pl.*) נֶפֶשׁ *c.*

[ה]; to save oneself, to escape [נ] נָצַל
to take away, to deliver, to save

a flower נִצָּן *m.*

to watch, to keep נָצַר

a female נְקֵבָה *f.*

to be free from punishment, to be unpunished [נ] נָקָה

innocent (נְקִיִּם *pl.*) נָקִי

to revenge נָקַם

women (אִשָּׁה) נָשִׁים *f.*

to kiss נָשַׁק

; to lift up, to carry, to pardon נָשָׂא
to be exalted, proud [הִתְ]

to favor נָשָׂא פָנִים

clouds נְשִׂיאִים *m.*

a piece נֵתַח *m.*

a path נְתִיבָה *f.*

to give, to put, to allow נָתַן

Nathan, a prophet in the time of David נָתָן *p. n.*

ס

; to turn, to go round, to surround, to encompass סָבַב
to go about, to protect סוֹבֵב

a thicket סְבָךְ *m.*

to deliver up [ה]; to shut סָגַר

Sodom, a city that was destroyed in the time of Abraham סְדֹם *p. n.*

an assembly, a secret סוֹד *m.*

a horse סוּס *m.*

, to turn aside, to depart from, סוּר
to remove [ה]; to turn in

Sisera, a general of Jabin, king of Canaan סִיסְרָא *p. n.*

a pot סִיר *c.*

a booth, a tabernacle סֻכָּה *f.*

a fool סָכָל *m.*

a basket (סַלִּים *pl.*) סַל *m.*

to pardon סָלַח

a ladder סֻלָּם *m.*

Midian, an Arabian nation מִדְיָן *p. n.*

a province מְדִינָה *f.*

what? how? (מַה & מֶה) מָה

to delay, to linger [הִת] מִהְמַהּ

to hasten מַהֵר

quickly, speedily מַהֵר & מְהֵרָה

Moab, a people east of the Jordan מוֹאָב *p. n.*

to totter, to shake מוּט

birth, a birthplace מוֹלֶדֶת *f.*

a blemish, a defect מוּם *m.*

Monabaz, a king of Adiabene מוֹנְבַז *p. n.*

correction מוּסָר *m.*

a set time, a feast מוֹעֵד *m.*

a teacher מוֹרֶה *m.*

to give way, to cease מוּשׁ

a seat, a habitation מוֹשָׁב *m.*

to kill, to put to death [ה]; to die מוּת

death (מוֹת *c.*) מָוֶת *m.*

an altar (מִזְבְּחוֹת *pl.*) מִזְבֵּחַ *m.*

a door-post מְזוּזָה *f.*

food מָזוֹן *m.*

a thought מְזִמָּה *f.*

the rising of the sun, east מִזְרָח *m.*

a camp מַחֲנֶה *m.*

want, need מַחְסוֹר *m.*

to-morrow מָחָר

a thought (מַחְשֶׁבֶת *c.*) מַחֲשָׁבָה *f.*

a bed מִטָּה *f.*

Laish, a place on the northern borders of Palestine לַיִשׁ *p. n.*

to take, to capture לָכַד

therefore לָכֵן

to accustom, to teach לִמֵּד; to learn לָמַד

why then? לָמָּה זֶּה; wherefore? why? לָמָּה

on account of, that, in order to לְמַעַן

to mock [ה]; to mock לָעַג

before לִפְנֵי

to take, to fetch לָקַח

to gather, to collect לָקַט

towards, to meet לִקְרַאת *prep.*

tongue, language לָשׁוֹן *c.*

מ

very, exceedingly adv.; strength מְאֹד *m.*

any thing מְאוּמָה

of old, long since מֵאָז

whence? מֵאַיִן

food מַאֲכָל *m.*

to refuse מֵאֵן

to reject, to despise מָאַס

a curse מְאֵרָה *f.*

entrance, the setting of the sun, west מָבוֹא *m.*

a shield מָגֵן *m.*

a wilderness, a desert מִדְבָּר *m.*

to measure מָדַד

why? מַדּוּעַ

delicacies מַטְעַמִּים *m.*

rain מָטָר *m.*

to rain [ה] מָטַר

who? מִי

water (מֵי *c.*) מַ֫יִם *m.*

pain, sorrow מַכְאוֹב *m.*

Machpelah, a field near Hebron מַכְפֵּלָה *p. n.*

a stumbling-block מִכְשׁוֹל *m.*

to fill, to fulfill מִלֵּא; to fill, to be full מָלֵא

fullness, full מְלֹא *m.*

a messenger, an angel מַלְאָךְ *m.*

work (מְלֶאכֶת *c.*) מְלָאכָה *f.*

a word (מִלִּים *pl.*) מִלָּה *f.*

a lodging-place מָלוֹן *m.*

war מִלְחָמָה *f.*

to deliver oneself, to escape [נ] מָלַט

to reign, to become king מָלַךְ

a king מֶ֫לֶךְ *m.*

a kingdom, reign מַלְכוּת *f.*

from above מִמַּ֫עַל

bitterness, sadness מֶ֫מֶר *m.*

dominion, rule (מֶמְשֶׁ֫לֶת *c.*) מֶמְשָׁלָה *f.*

manna, food of the Israelites in the Arabian desert מָן *m.*

from מִן

to count, to assign מָנָה

rest מְנוּחָה *f.*

a gift, a tribute מִנְחָה *f.*

to withhold מָנַע

poor מִסְכֵּן *m.*

to melt מָסַס

a number מִסְפָּר *m.*

ever since I was מֵעוֹדִי; ever since מֵעוֹד

a habitation, a den מְעוֹנָה *f.* & מָעוֹן *m.*

a little מְעַט

the heart, inmost soul מֵעִים

a fountain (מַעְיָנוֹת & מַעְיָנִים *pl.*) מַעְיָן *m.*

upward מַ֫עְלָה

ascent, a step מַעֲלָה *f.*

deeds מַעֲלָלִים *m.*

a reply מַעֲנֶה *m.*

a cave מְעָרָה *f.*

a deed, an action, a work מַעֲשֶׂה *m.*

from the face of, from מִפְּנֵי

to find, to befall מָצָא

a pillar, a statue (מַצֶּ֫בֶת *c.*) מַצֵּבָה *f.*

unleavened bread מַצָּה *f.*

a command, a precept מִצְוָה *f.*

an Egyptian מִצְרִי *m.*

Egypt, a country in the north-east of Africa מִצְרַ֫יִם *p. n.*

a sanctuary, a temple מִקְדָּשׁ *m.*

a place (מְקוֹמוֹת *pl.*) מָקוֹם *m.*

a rod, a stick מַקֵּל *m.*

an asylum, a refuge מִקְלָט *m.*

a convocation מִקְרָא *m.*

there is, there are (יֶשׁ־) יֵשׁ

to sit, to remain, to dwell יָשַׁב

salvation, help יְשׁוּעָה *f.*

Jesse, the father of David יִשַׁי *p. n.*

to sleep יָשֵׁן

to deliver, to help [ה] יָשַׁע

straight, upright, right יָשָׁר

uprightness יֹשֶׁר *m.*

Israel, the name of the Israelitish nation יִשְׂרָאֵל *p. n.*

an orphan יָתוֹם *m.*

to let [ה]; to be left, to remain [נ] יָתַר remain, to leave

Jethro, the father-in-law of Moses יִתְרוֹ *p. n.*

כ

as, when כַּאֲשֶׁר

to honor כִּבֵּד; to be heavy, burdensome כָּבֵד

honor, glory כָּבוֹד *m.*

to wash, to purge כִּבֵּס

a ewe lamb כִּבְשָׂה *f.*

a pail, a pitcher כַּד *f.*

so, thus כֹּה

a priest כֹּהֵן *m.*

a star כּוֹכָב *m.*

[ה]; to be firm, established, ready [נ] כּוּן to establish, to direct, to prepare

a cup כּוֹס *f.*

to lie, to deceive כִּזֵּב

strength, power כֹּחַ *m.*

to deny, to deceive כִּחֵשׁ

Jacob, the 3d patriarch of the Israelites יַעֲקֹב *p. n.*

a wood, a forest יַעַר *m.*

to be beautiful יָפָה

fine, beautiful (יָפִים *pl.*) יָפֶה *m.*

beauty (יָפְיִ *p.*) יֳפִי *m.*

Jephthah, the 9th judge of Israel יִפְתָּח *p. n.*

to go out יָצָא

to stand נָצַב & יָצַב

to and fro יָצוֹא וָשׁוֹב

Isaac, the 2d patriarch of the Israelites יִצְחָק *p. n.*

to pour out יָצַק

to form, to create יָצַר

to awake יָקַץ

precious יָקָר

preciousness, honor, dignity יְקָר *m.*

to lay snares, to catch יָקֹשׁ

to fear, to be afraid יָרֵא

fear יִרְאָה *f.*

Jeroboam, the first king of Israel יָרָבְעָם *p. n.*

to go down יָרַד

Jordan, the largest river of Palestine יַרְדֵּן *p. n.*

to teach, to show [ה] יָרָה

Jerusalem, the metropolis of Palestine יְרוּשָׁלַיִם *p. n.*

the moon יָרֵחַ *m.*

Jericho, a city of Palestine near the Jordan and the Dead Sea יְרִיחוֹ *p. n.*

Jeremiah, a prophet יִרְמְיָהוּ & יִרְמְיָה *p. n.*

verdure יֶרֶק *m.*

to dispossess [ה]; to possess יָרַשׁ to impoverish

Carmel, a promontory on the Mediterranean Sea, in the tribe of Asher כַּרְמֶל *p. n.*

to bend the knees, to bow כָּרַע

to make a covenant כָּרַת בְּרִית; to cut כָּרַת; to be extirpated, destroyed [נ]

the same [נ]; to totter, to stumble כָּשַׁל

to write כָּתַב

a tunic, a coat כְּתֹנֶת *f*

ל

not any לֹא־כֹל; not לֹא

Leah, a wife of Jacob לֵאָה *p. n.*

the heart לֵבָב & לֵב *m.*

apart, alone לְבַד

a garment, a dress לְבוּשׁ *m.*

white (לְבָנָה *f.*) לָבָן

Laban, the uncle and father-in-law of Jacob לָבָן *p. n.*

Lebanon, a mountain in the north of Palestine לְבָנוֹן *p. n.*

to put on, to clothe oneself לָבַשׁ

if לוּ

to lend [ה] לָוָה

Lot, a nephew of Abraham לוֹט *p. n.*

Levi, the 3d son of Jacob; a Levite לֵוִי *p. n.*

if not, unless לוּלֵי & לוּלֵא

to pass the night, to lodge לִין & לוּן

to fight [נ] לָחַם

bread, food לֶחֶם *c.*

to press, to afflict לָחַץ

night (לֵילוֹת *pl.*) לַיְלָה *m.*

that, when, for, because, but, truly כִּי

but, except כִּי אִם

a purse כִּיס *m.*

while כָּל־עוֹד; all, every (כָּל־) כֹּל

a dog כֶּלֶב *m.*

to finish, to cease כָּלָה

a bride, a daughter-in-law כַּלָּה *f.*

a vessel (כֵּלִים *pl.*, כְּלִי *p.*) כְּלִי *m.*

to sustain כִּלְכֵּל

to put to shame [ה]; to be ashamed [נ] כָּלַם

like, as כְּמוֹ

so, thus, rightly, well כֵּן

Canaan, the land on this side of the Jordan כְּנַעַן *p. n.*

a Canaanite כְּנַעֲנִי *m.*

a wing כָּנָף *f.*

a throne (כִּסְאוֹת *pl.*) כִּסֵּא *m.*

to cover כִּסָּה

a fool כְּסִיל *m.*

to desire, to long [נ] כָּסַף

silver, a piece of silver, money כֶּסֶף *m.*

vexation, grief כַּעַס *m.*

to bend כָּפַף

to atone כִּפֶּר

atonement כִּפֻּרִים *m.*

to dig כָּרָה

to dance כִּרְכֵּר

a vineyard כֶּרֶם *m.*

to be or become wise חָכַם

wise, sagacious חָכָם

wisdom, sagacity חָכְמָה *f.*

wisdom חַכְמוֹת & חָכְמוֹת *f.*

a ditch חֵל *m.*

milk חָלָב *m.*

[הִת]; to be wearied [נ]; to be sick חָלָה
to feign oneself sick

a dream (חֲלוֹמוֹת *pl.*) חֲלוֹם *m.*

sickness (חָלְיִי *p.*) חֳלִי *m.*

to dream חָלַם

to smooth, to flatter [ה]; to divide חָלַק

a lot, a portion, a share חֵלֶק *m.*

smoothness, flattery (חֲלַקּוֹת *pl.*) חֶלְקָה *f.*

to be weak חָלַשׁ

warm, hot (חַמִּים *pl.*) חָם

cream חֶמְאָה *f.*

anger, wrath (חֲמַת *c.*) חֵמָה *f.*

a donkey חֲמוֹר *m.*

a mother-in-law חָמוֹת *f.*

to pity, to spare חָמַל

to be warm, hot חָמַם

leavened חָמֵץ *m.*

grace, favor חֵן *m.*

Hannah, the mother of Samuel חַנָּה *p. n.*

gracious חַנּוּן

initiation, dedication חֲנֻכָּה *f.*

to beseech, to implore [הִת]; to favor חָנַן

love, kindness, grace, mercy חֶסֶד *m.*

to take refuge, to confide חָסָה

kind, gracious, pious חָסִיד

to lack, to fail, to be wanting חָסַר

to make haste חָפַז

to be willing, to desire חָפֵץ

an arrow חֵץ *m.*

grass חָצִיר *m.*

a statute, a law חֻקָּה *f.* & חֹק *m.*

investigation חֵקֶר *m.*

to lay waste, to destroy [ה] חָרַב

a sword חֶרֶב *f.*

to burn, to be kindled חָרָה

diligent חָרוּץ

Haran, a town of Mesopotamia חָרָן *p. n.*

to scorn חֵרֵף

autumn, winter חֹרֶף *m.*

scorn, disgrace חֶרְפָּה *f.*

to keep silent [ה]; to plow חָרַשׁ

to think, to consider חָשַׁב

darkness חֹשֶׁךְ *m.*

to withhold, to spare חָשַׂךְ

a father-in-law חֹתֵן *m.*

to break חָתַת

ט

pure טָהוֹר

to purify טָהַר

benevolent טוֹב־עַיִן; good, pleasant טוֹב

Jehoshaphat, the 4th king of Judah יְהוֹשָׁפָט *p. n.*

a day (יָמִים *pl.*) יוֹם *m.*

a day יוֹמָם *m.*

by day יוֹמָם *adv.*

Joseph, the 11th son of Jacob יוֹסֵף *p. n.*

a fowler יוֹקֵשׁ *m.*

an inhabitant יוֹשֵׁב *m.*

Jotham, a son of Gideon; also the 11th king of Judah יוֹתָם *p. n.*

Jezreel, a town in the tribe of Issachar יִזְרְעֶאל *p. n.*

together יַחְדָּו & יַחַד

Ezekiel, a prophet who lived in the Babylonian exile יְחֶזְקֵאל *p. n.*

to expect, to hope יִחֵל

to do good, well [ה]; to be good, cheerful יָטַב

wine יַיִן *m.*

to be able (*Hoph.*); to be able יָכֹל

to beget [ה]; to bear יָלַד

a child, a lad יֶלֶד *m.*

to cause to go, to take [ה]; to go יָלַךְ

the sea (יַמִּים *pl.*) יָם *m.*

the right side יָמִין *m.*

to oppress [ה] יָנָה

to found יָסַד

to add, to increase [ה] יָסַף

to chastise, to correct יִסֵּר

to meet (by appointment), to assemble [נ] יָעַד

Jael, a resolute woman of the Kenites יָעֵל *p. n.*

to be fatigued יָעַף

to consult one another, to deliberate [נ]; to advise יָעַץ

goodness, goods טוּב *m.*

good, welfare טוֹבָה *f.*

bands, frontlets טוֹטָפוֹת *f.*

a (young) lamb טָלֶה *m.*

unclean טָמֵא

to taste טָעַם

before טֶרֶם

to tear טָרַף

prey טֶרֶף *m.*

י

to begin, to be willing [ה]; to be foolish [נ] יָאַל

produce יְבוּל *m.*

a sister-in-law יְבֵמֶת *f.*

to be dry, to dry up יָבֵשׁ

grief, sorrow יָגוֹן *m.*

to be weary יָגַע

a hand, power יָד *f.*

to confess, to give thanks, to praise [ה] יָדָה

to know יָדַע

the Eternal, God יָהּ

Jehoash or Joash, the 8th king of Judah, also the 12th king of Israel יְהוֹאָשׁ *p. n.*

Judah, the 4th son of Jacob יְהוּדָה *p. n.*

a Jew יְהוּדִי *m.*

the Eternal יְיָ or יְהוָה

Jehoiachin, the 19th king of Judah יְהוֹיָכִין *p. n.*

Jonathan, a son of Saul יְהוֹנָתָן *p. n.*

Joshua, the successor of Moses יְהוֹשֻׁעַ *p. n.*

a generation (דּוֹרִים & דּוֹרוֹת *pl.*) דּוֹר *m.*

ink דְּיוֹ *f.*

Dinah, the only daughter of Jacob דִּינָה *p. n.*

to be broken, contrite [נ] דָּכָה

weak, poor דַּל

to leap, to spring דִּלֵּג

to draw (water) דָּלָה

to be weak דָּלַל

a door דֶּלֶת *f.*

blood דָּם *m.*

to be silent דָּמַם

Dan, a son of Jacob דָּן *p. n.*

knowledge דַּעַת *f.*

to knock, to drive דָּפַק

thin (דַּקָּה *f.*) דַּק

way, manner דֶּרֶךְ *c.*

to seek, to inquire, to demand דָּרַשׁ

(tender) grass דֶּשֶׁא *m.*

fatness דֶּשֶׁן *m.*

ה

vanity הֶבֶל *m.*

to boast [הִתְ] הִדֵּר; to respect הָדַר

an ornament, splendor הָדָר *m.*

that הַהוּא; he הוּא *m.*

majesty, splendor הוֹד *m.*

riches, substance הוֹן *m.*

that הַהִיא; she הִיא *f.*

to become, [נ]; to be, to become הָיָה
to happen

to-day הַיּוֹם

to walk [הִתְ] הִלֵּךְ; to go הָלַךְ

to glory, to boast [הִתְ]; to praise הִלֵּל

hither, here הֲלֹם

those הָהֵם; they הֵמָּה & הֵם *m.*

noise, multitude, plenty הָמוֹן *m.*

Haman, a minister of Ahasuerus הָמָן *p. n.*

they הֵנָּה & הֵן *f.*

lo! behold! הִנֵּה

hither הֵנָּה

to turn, to change הָפַךְ

a mountain (הָרִים *pl.*) הַר *m.*

much הַרְבֵּה

to kill הָרַג

a thought (Chald.) הַרְהֹר *m.*

Haran, a brother of Abraham הָרָן *p. n.*

to pull down, to destroy הָרַס

ו

Vashti, a queen of Persia וַשְׁתִּי *p. n.*

ז

a wolf זְאֵב *m.*

this זֹאת *f.*

a fly זְבוּב *m.*

to slay, to sacrifice, to offer זָבַח

a sacrifice זֶבַח *m.*

this זֶה *m.*

gold זָהָב *m.*

to flow זוּב

besides, except זוּלָתִי

to feed, to nourish זוּן

an olive-tree, an olive זַיִת *m.*

pure (זַכָּה *f.*) זַךְ

to remember זָכַר

a male זָכָר *m.*

remembrance, a memorial (זִכְרוֹן *c.*) זִכָּרוֹן *m.*

to meditate זָמַם

to prune זָמַר

singing זִמְרָה *f.*

the tail זָנָב *m.*

sweat זֵעָה *f.*

to cry out, to exclaim זָעַק

a cry (זַעֲקַת *c.*) זְעָקָה *f.*

to be old, to become old זָקֵן

an old man זָקֵן *m.*

old age זֹקֶן *m.*

old age זְקֻנִים *m.*

a stranger, another זָר *m.*

an arm, power זְרוֹעַ *f.*

to sow זָרַע

seed, descendants זֶרַע *m.*

ח

to hide oneself [נ] חָבָא

a cord, a band חֶבֶל *m.*

a companion חָבֵר *m.*

a company חֶבְרָה *f.*

a festival, a feast (חַגִּים *pl.*) חָג *m.*

to celebrate חָגַג

to leave off, to cease, to give up חָדַל

a room חֶדֶר *m.*

new (חֲדָשָׁה *f.*) חָדָשׁ

the new moon, a month חֹדֶשׁ *m.*

a debt (חוֹבוֹת *pl.*) חוֹב *m.*

Eve, the first woman חַוָּה *p. n.*

to tremble חִיל & חוּל

sand חוֹל *m.*

a wall חוֹמָה *f.*

a street (חוּצוֹת *pl.*) חוּץ *m.*

to see חָזָה

strong (חֲזָקָה *f.*) חָזָק

to take hold, to seize [ה] חָזַק ; to [הת] strengthen oneself, to take courage

force, violence חָזְקָה *f.*

to sin חָטָא

a sin חֵטְא *m.*

a sinner חַטָּא *m.*

to seize חָטַף

alive, lively חַי ; as the Eternal lives חַי־יי

to live חָיָה

an animal, a beast חַיָּה *f.*

strength, ability, an army חַיִל *m.*

life (חַיֵּי *c.*) חַיִּים *m.*

the bosom חֵיק *m.*

the belly בֶּטֶן *f.*

before בְּטֶרֶם

pray! בִּי

between בֵּין

to have under-[ה] standing, to turn the mind to ; to understand, to discern בִּין

understanding, intelligence בִּינָה *f.*

a house (בָּתִּים *pl.*) בַּיִת *m.*

a store-house, treasury בֵּית אוֹצָר *m.*

the prison בֵּית הָאֲסוּרִים *m.*

the school בֵּית הַלִּמּוּד *m.*

to weep בָּכָה

not בַּל

without בְּלֹא

to swallow, to devour בָּלַע

a worthy man בֶּן־חַיִל ; a son (בָּנִים *pl.*) בֵּן *m.*

to build בָּנָה

daughters (בַּת) בָּנוֹת *f.*

sons (בֵּן) בָּנִים *m.*

Benjamin, the youngest son of Jacob בִּנְיָמִין *p. n.*

because of, in order that בַּעֲבוּר

about, near בַּעַד & בְּעַד

Boaz, the second husband of Ruth בֹּעַז *p. n.*

a lord, a master, an owner בַּעַל *m.*

Baal, a Phenician idol בַּעַל *p. n.*

to graze, to kindle, to consume בָּעַר

stupid בַּעַר *m.*

dough בָּצֵק *m.*

oxen, cattle בָּקָר *c.*

morning בֹּקֶר *m.*

to seek for, to demand בִּקֵּשׁ

to seek favor, to solicit בִּקֵּשׁ פָּנִים

to create בָּרָא

hail בָּרָד *m.*

to flee בָּרַח

(post-biblical) a creature בְּרִיָּה *f.*

a covenant בְּרִית *f.*

to bless, to praise בֵּרֵךְ & בָּרַךְ

a knee בֶּרֶךְ *f.*

a blessing, a benediction בְּרָכָה *f.*

to announce, to proclaim בִּשַּׂר

flesh, meat, the body, living creature בָּשָׂר *m.*

men, human beings בְּנֵי בָשָׂר

a daughter (בָּנוֹת *pl.*) בַּת *f.*

Bethuel, the father of Laban and Rebecca בְּתוּאֵל *p. n.*

in the midst of, among בְּתוֹךְ

houses (בַּיִת) בָּתִּים *m.*

Bath-sheba, the mother of Solomon בַּת־שֶׁבַע *p. n.*

ג

to redeem גָּאַל

a redeemer גֹּאֵל *m.*

high גָּבֹהַּ

height גֹּבַהּ *m.*

strong, a hero גִּבּוֹר *m.*

strength גְּבוּרָה *f.*

cheese גְּבִינָה *f.*

a garden גַּן *c.*

to steal גָּנַב

a thief גַּנָּב *m.*

to protect [ה] גָּנַן

to rebuke, to reprove גָּעַר

a reproof (גַּעֲרַת *c.*) גְּעָרָה *f.*

a vine גֶּפֶן *c.*

a stranger גֵּר *m.*

Gerizim, a mountain in the tribe of Ephraim גְּרִזִּים *p. n.*

to expel, to drive out גֵּרֵשׁ

rain, a heavy shower גֶּשֶׁם *m.*

Goshen, a region of Egypt גֹּשֶׁן *p. n.*

ד

Doeg, an Edomite, chief of Saul's herdsmen דֹּאֵג *p. n.*

a bear דֹּב *m.*

Deborah, a prophetess of the Israelites דְּבוֹרָה *p. n.*

to cleave, to adhere, to be glued דָּבַק

to speak דִּבֶּר & דָּבַר

a word, a thing דָּבָר *m.*

a plague, pestilence דֶּבֶר *m.*

honey דְּבַשׁ *m.*

a fish דָּג *m.*

corn דָּגָן *m.*

a friend, an uncle דּוֹד *m.*

David, the second king of the Israelites דָּוִד & דָּוִיד *p. n.*

an aunt דּוֹדָה *f.*

wax דּוֹנַג & דּוֹנַג *m.*

Gibeah, a town of the Bejamites גִּבְעָה *p. n.*

Gibeon, another town of the Benjamites גִּבְעוֹן *p. n.*

to be strong, to prevail גָּבַר

a man גֶּבֶר *m.*

Gad, a son of Jacob גָּד *p. n.*

large, great (גְּדוֹלָה *f.*) גָּדוֹל

a kid גְּדִי *m.*

to be or become great, to grow גָּדַל

to magnify one-self, to boast [הת]; to magnify גִּדֵּל

greatness גְּדֻלָּה *f.*

Gedaliah, a governor of the Jews, appointed by Nebuchadnezzar גְּדַלְיָה & גְּדַלְיָהוּ *p. n.*

Gideon, the 5th judge of Israel גִּדְעוֹן *p. n.*

the back גֵּו *m.*

a nation גּוֹי *m.*

exile, exiles גּוֹלָה *f.*

to expire גָּוַע

to sojurn גּוּר

to exult, to rejoice גִּיל & גּוּל

to disclose, to remove, to emigrate גָּלָה

to lead into exile [ה]; to reveal גִּלָּה

idols גִּלּוּלִים *m.*

to shave גִּלַּח

to roll גָּלַל

Gilead, a mountain and a province beyond the Jordan גִּלְעָד *p. n.*

both-and גַּם־גַּם; also, even גַּם

a benefit גְּמוּל *m.*

a camel (גְּמַלִּים *pl.*) גָּמָל *c.*

a sign (אוֹתוֹת *pl.*) אוֹת *c.*

then אָז

an ear אֹזֶן *f.*

a native אֶזְרָח *m.*

a brother (אַחִים *pl.*, אֲחִי *c.*) אָח *m.*

Ahab, the seventh king of Israel אַחְאָב *p. n.*

some, a few אֲחָדִים

a sister (אֲחוֹת *c.*) אָחוֹת *f.*

to seize אָחַז

possession אֲחֻזָּה *f.*

to delay אֵחַר

another אַחֵר

behind, after אַחֲרֵי & אַחַר

the end אַחֲרִית *f.*

Ahasuerus, a king of Persia אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ *p. n.*

a bramble אָטָד *m.*

to shut אָטַם

woe! אִי

a calamity אֵיד *m.*

where? אַיֵּה

Job, a pious man אִיּוֹב *p. n.*

Jezebel, the wicked wife of Ahab אִיזֶבֶל *p. n.*

how? אֵיכָה & אֵיךְ

a ram אַיִל *m.*

nothing, not, no, without (אֵין *c.*) אַיִן

nothing אֵין דָּבָר ; no one אֵין אִישׁ

unsearchable אֵין חֵקֶר

where? אֵיפֹה

a man, a husband (אֲנָשִׁים *pl.*) אִישׁ *m.*

Ithamar, the youngest son of Aaron אִיתָמָר *p. n.*

only, but אַךְ

to consume אִכֵּל ; to eat, to consume אָכַל

surely! אָכֵן

a husband-man אִכָּר *m.*

not אַל

God אֵל *m.*

to, towards, against אֶל

an oak אֵלָה *f.*

these (הָאֵלֶּה) אֵלֶּה *c.*

God אֱלֹהִים & אֱלוֹהַּ *m.*

an oak אַלּוֹן *m.*

Elijah, the zealous prophet in the time of Ahab אֵלִיָּהוּ & אֵלִיָּה *p. n.*

idols אֱלִילִים ; vain, nothing אֱלִיל

Elimelech, the husband of Naomi אֱלִימֶלֶךְ *p. n.*

Eliezer, the faithful servant of Abraham אֱלִיעֶזֶר *p. n.*

Elisha, the disciple and successor of Elijah אֱלִישָׁע *p. n.*

Eleazar, high-priest, son of Aaron אֶלְעָזָר *p. n.*

a mother (אִמּוֹת *pl.*) אֵם *f.*

if, whether, or אִם

firmness, faithfulness אֱמוּנָה *f.*

to be faithful, trustworthy [נ] אָמַן
to believe, to trust [ה]

to harden אִמֵּץ

to say אָמַר

a word אֹמֶר *m.*

yesternight אֶמֶשׁ

faithfulness, truth אֱמֶת *f.*

a sack אַמְתַּחַת *f.*

man אֱנוֹשׁ *m.*

we אֲנַחְנוּ *c.*

I (אָנִי *p.*) אֲנִי *c.*

a ship אֳנִיָּה *f.*

I אָנֹכִי *c.*

men (אִישׁ, אֱנוֹשׁ) אֲנָשִׁים *m.*

to gather, to assemble, to receive אָסַף

Esther, a queen of Persia אֶסְתֵּר *p. n.*

also אַף

anger אַף *m.*

to bake אָפָה

the face אַפַּיִם *m.*

darkness אֲפֵלָה *f.*

end, extremity; nothing, only אֶפֶס *m.*

near, by אֵצֶל

to lay up אָצַר

a locust אַרְבֶּה *m.*

an ark, a chest אָרוֹן *c.*

a cedar אֶרֶז *m.*

a traveler אֹרֵחַ *m.*

a lion (אֲרָיִים *pl.* & וֹת) אֲרִי & אַרְיֵה *m.*

long (אֲרֻכָּה *f.*) אָרֹךְ

earth, a land אֶרֶץ *f.*

fire אֵשׁ *c.*

a woman, a wife (נָשִׁים *pl.*, אֵשֶׁת *c.*) אִשָּׁה *f.*

a step אַשּׁוּר

guilt אַשְׁמָה *f.*

who, that, because אֲשֶׁר

happy אַשְׁרֵי

with, near (אֶת־) אֵת

thou { אַתְּ *f.* / אַתָּה *m.* }

a she-ass אָתוֹן *f.*

you אַתֶּם *m.*

yesterday אֶתְמוֹל

you אַתֶּן *f.*

ב

a well בְּאֵר *f.*

Bĕer, a town in the south of Palestine בְּאֵר *p. n.*

where בַּאֲשֶׁר

Babylon, the metropolis, and Babylonia, the province בָּבֶל *p. n.*

a dress, a robe, a cover בֶּגֶד *m.*

to separate, to distinguish [ה] בָּדַל

to terrify, to hasten בָּהַל

a beast, animals, cattle בְּהֵמָה *f.*

to bring [ה]; to come, to enter בּוֹא

to despise בּוּז

a pit, a dungeon (בּוֹרוֹת *pl.*) בּוֹר *m.*

to be ashamed בּוֹשׁ

to despise בָּזָה

in this place, here בָּזֶה

on the outside, without בַּחוּץ

to trust בָּטַח

2. *Derivative;* these are formed

a. from *nouns,* either with or without prefixes and suffixes: לְבַד "in separation" = "alone," לְבַדִּי "in my separation" = "I alone;" מִחוּץ "without," מִבַּיִת "within," "יַחַד" "union," "junction" = "together." Some adverbs are formed by appending ָם (or ֹם) to the noun: אָמְנָם (from אֹמֶן "truth") "in truth," "truly;" חִנָּם (from חֵן "favor") "gratuitously," "for nothing;" יוֹמָם "by day;" פִּתְאֹם "suddenly."

b. from *adjectives* or *participles,* especially from those of the feminine gender: רִאשֹׁנָה "first," "before;" רַבָּה "much," "enough;" יְהוּדִית "Jewishly," "in the Jewish tongue;" נִפְלָאוֹת "wonderfully."

c. from *verbs,* especially from the infinitive Hiphil: הַרְבֵּה "much," הֵיטֵב "well;" frequently the adverb is expressed by a finite verb (see § 16, 4 and 5, and § 17, 4).

d. from *pronouns:* זֶה "this," בָּזֶה "in this place" = "here."

§ 24. *INTERJECTIONS.*

The exclamations of grief: אַלְלַי, אוֹיָה, אֲהָהּ, הָהּ, הוֹי, אִי, אָח, אוֹי, *"ah!" "woe!" "alas!"* are usually followed by לְ: אוֹי לָנוּ "woe unto us!" (I. Sam. 4, 8), אִי־לָךְ "woe unto thee!" (Ecc. 10, 16), אַלְלַי לִי "woe unto me" (Job 10, 15), אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהֹוִה "alas, o Eternal God!" (Jud. 6, 22). הֶאָח is an exclamation of triumphant joy or derision (Ps. 35, 21; Eze. 25, 3). בִּי is an exclamation of urgent request: בִּי אֲדֹנָי "O my Lord" (Ex. 4, 10): הֵן and הִנֵּה *"lo!" "behold!"* with suffixes: הִנְנִי "behold, I": הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ "behold, I give unto him" (Numb. 25, 12), הִנֵּנִי "behold, here I am" (Gen. 22, 1).

———o———

VOCABULARY.

Note. The ground-form of the verbs is designated by the third person masculine singular of the Preterite. It is usually expressed in Kal, except when the verb has a different signification or is exclusively used in other conjugations; נ in brackets denotes Niphal, ה Hiphil, and הִת Hithpael.

This vocabulary comprises also all the proper nouns which occur in this book; they are designated by the initials p. n.

Before a noun or pronoun, *m.* denotes the *masculine*, *f.* the *feminine*, *c.* the *common* gender.

Before a noun in parenthesis, *c.* denotes the *construct state*, *pl.* the *plural*, and *p.* the *pause.*

Before an adjective in parenthesis, *f.* denotes the *feminine* gender, *pl.* the *plural.*

א

a father (אָבוֹת *pl.*, אֲבִי *c.*) אָב *m.*

to destroy, to waste [ה]; to be lost, to perish אָבַד

to be willing, to desire אָבָה

Abigail, a wife of David אֲבִיגַיִל *p. n.*

needy, poor אֶבְיוֹן *m.*

Abimelech, a wicked son of the judge Gideon אֲבִימֶלֶךְ *p. n.*

mourning אֵבֶל *m.*

truly, indeed, but אֲבָל

a stone (אֲבָנִים *pl.*) אֶבֶן *f.*

Abraham, the first patriarch of the Israelites אַבְרָהָם *p. n.*

Abram, his former name אַבְרָם *p. n.*

a pond אֲגַם *m.*

to gather in אָגַר

a letter אִגֶּרֶת *f.*

a master, a lord אָדוֹן *m.*

red (אֲדֻמָּה *f.*) אָדֹם

man אָדָם *m.*

Adam, the first man אָדָם *p. n.*

earth, ground, land אֲדָמָה *f.*

Adonijah, a son of David אֲדֹנִיָּהוּ *p. n.*

to love אָהַב

a friend אֹהֵב *m.*

love אַהֲבָה *f.*

Ehud, the second judge of Israel אֵהוּד *p. n.*

a tent, a tabernacle אֹהֶל *m.*

Aaron, high-priest, the elder brother of Moses אַהֲרֹן *p. n.*

or אוֹ

תַּאֲוָה הִתְאַוָּה ; to desire [הִת] אָוָה to burn with desire

alas! woe! אוֹי

an enemy אוֹיֵב *m.*

a fool אֱוִיל *m.*

perhaps אוּלַי

folly אִוֶּלֶת *f.*

iniquity, wickedness אָוֶן *m.*

to lighten, to cause to shine [ה]; to be light, to shine אוֹר

Uriah, a captain of David אוּרִיָּה *p. n.*

4. מִן (מִ) is sometimes used as a negation before the infinitive (see § 17, 2, c.).

5. בַּל & בְּלִי ; בַּל is poetical for לֹא: בַּל־מָנַעְתָּ "thou hast not withholden" (Ps. 21, 3), בַּל־אֶמּוֹט "I shall not totter" (Ps. 10, 6) ; בְּלִי "*without*," "*because not*," *so that not*," stands before nouns and verbs : בְּלִי לְבוּשׁ "without clothing" (Job 24, 10), מִבְּלִי יְכֹלֶת יְיָ "because the Eternal was not able" (Deut. 9, 28).

6. The conjunction אִם "*if*" has a negative meaning after such verbs or phrases which express an oath, an adjuration, or an imprecation : חֵי פַרְעֹה אִם־תֵּצְאוּ מִזֶּה "by the life of Pharaoh, you shall not go forth hence" (Gen. 42, 15), אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי "so that I swore in my wrath that they should not enter into my rest" (Ps. 95, 11). All these clauses are elliptical, the full form is: כֹּה־יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִף אִם־יַעֲמֹד רֹאשׁ אֱלִישָׁע עָלָיו הַיּוֹם "God do so and more also to me, if the head of Elisha shall remain on him this day !" (II. Kings 6, 31). אִם־לֹא is affirmative : חַי־אָנִי אִם־לֹא כֵּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם "as truly as I live, if I will not do so unto you" = I will do (Numb. 14, 28).

§ 21. *OTHER PARTICLES OF DEPENDENT CLAUSES.*

כִּי and אֲשֶׁר "*that*" in objective clauses : שָׁמַעְנוּ כִּי and שָׁמַעְנוּ אֲשֶׁר "we have heard that." אֲשֶׁר indicates also a design or purpose or cause: אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ "that they may not understand" (Gen. 11, 7), אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד "because David did" (I. Kings 15, 5). This is more fully expressed by the particles יַעַן , לְמַעַן , בַּעֲבוּר with or without אֲשֶׁר: יַעַן אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ "because thou hast done" (Gen. 22, 16), לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יְלַמְּדוּ "that they teach you not" (Deut. 20, 18), בַּעֲבוּר תֵּדַע "that thou mayest know" (Ex. 9, 14). אֲשֶׁר is also joined to other particles : עַל דְּבַר אֲשֶׁר , עַל אֲשֶׁר , תַּחַת אֲשֶׁר , מִפְּנֵי אֲשֶׁר , עֵקֶב אֲשֶׁר "*because;*" the same is expressed by כִּי ,

יַעַן כִּי, עֵקֶב כִּי, עַל כִּי, עַל כֵּן, כִּי עַל: כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת "because thou hast done this" (Gen. 3, 14), יַעַן כִּי־מְאַסְתֶּם "because you have despised" (Numb. 11, 20), עַל כִּי־אֵין אֱלֹהַי בְּקִרְבִּי "because our God is not among us" (Deut. 31, 17). כִּי and אֲשֶׁר are sometimes conditional, "*if:*" כִּי יִגְנֹב־אִישׁ "if a man steal" (Ex. 21, 37), אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּן בְּנֵיכֶם "if your children ask" (Josh. 4, 21); but while אִם is merely conditional, כִּי and אֲשֶׁר convey also the idea of time and can be rendered by "*when.*"

The conjunction "*if*" is yet expressed by הֵן (הִנֵּה), and by the prefix וְ: הֵן אֶעֱצֹר הַשָּׁמַיִם "if I shut up the heavens" (II. Chron. 7, 13), וְאָכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם "if I ate a sin offering this day" (Lev. 10, 19).

כִּי after a negation means "*but:*" לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים "not you have sent me hither, but God" (Gen. 45, 8); in this sense, אִם is most frequently joined to כִּי: לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל "thy name shall be called no more Jacob, but Israel" (Gen. 32, 29).

§ 22. *CAPULATIVE AND DISJUNCTIVE PARTICLES IN PAIRS.*

וְ־וְ, גַּם־גַּם, גַּם־וְגַם, מִ־עַד, מִ־וְעַד, מִ־לְ "*as well-as,*" "*both-and:*" וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ "both for the stranger and for the native of the land" (Numb. 9, 14), גַּם־אַתֶּם גַּם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל "both ye and the children of Israel" (Ex. 12, 31), מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן "both young and old" (Gen. 19, 4).

גַּם־גַּם לֹא "*neither—nor:*" גַּם־לִי גַּם־לָךְ לֹא יִהְיֶה "it shall be neither mine nor thine" (I. Kings 3, 26).

אִם־וְאִם, אִם־אִם, אוֹ־אוֹ "*either—or*" "*whether—or:*" אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה "whether it be a male or a female" (Lev. 3, 1), אִם־טוֹב וְאִם־רָע "whether it be good or evil" (Ecc. 12, 14).

§ 23. *ADVERBS.*

1. The adverbs are either *primitive*, as: אַל and לֹא "not," אָז "then," פֹּה "here," שָׁם "there," or mostly

b. the *immediate Future* (which is considered as present): שָׂרָה יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן "Sarah shall bear thee a son" (Gen. 17, 19).

c. the *Past:* וְלוֹט יֹשֵׁב "and Lot was sitting" (Gen. 19, 1), הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם "they emptied their sacks" (Gen. 42, 35). In this sense, the verb הָיָה is frequently added, especially in the later books of the Bible: וַיְהִי טוֹחֵן "and he was grinding" (Jud. 16, 21), וָאֱהִי עֹלֶה "and I was going up" (Neh. 2, 15).

3. When the subject of the Participle is a personal pronoun, it is sometimes appended as a suffix to the particles יֵשׁ and אַיִן: אִם־יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ "if thou wilt send," וְאִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ "but if thou wilt not send" (Gen. 43, 4 and 5).

4. In sentences which express a general truth (proverbs), the Participle includes the subject and the relative pronoun: עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע־לָחֶם, וּמְרַדֵּף רֵיקִים חֲסַר־לֵב "he that tilleth his land shall be satisfied with bread; but he that pursueth vain things is void of understanding" (Prov. 12, 11).

5. As a noun, the Part. can stand in the construct state and have suffixes: עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ "the doers of his will" = "those who do his will" (Ps. 103, 21), יְיָ שֹׁפְטֵנוּ "the Eternal is our judge" (Isa. 33, 22), בְּרוּכֵי יְיָ "the blessed of the Eternal" (Isa. 65, 23).

6. The Participle passive has frequently the signification of an adjective or of the Part. pass. Fut. (in Latin: ndus) נוֹרָא (metuendus) "terrible," מְהֻלָּל (laudandus) "praiseworthy," נִבְרָא (creandus) "to be created" (Ps. 102, 19).

§ 19. *OPTATIVE SENTENCES.*

The Optative is expressed:

1. By the paragogic Future and the particle נָא (see § 13, 1 and 3).

2. In the form of a question: מִי־יְשִׂמֵנִי שֹׁפֵט "oh that they

would make me judge!" (II. Sam. 15, 4); frequently the phrase מִי יִתֵּן is used: מִי־יִתֵּן בֹּקֶר "would it were morning!" (Deut. 28, 67), מִי־יִתֵּן הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישׁוּן "oh that you would keep silent!" (Job 13. 5).

3. By the particle אִם *"if,"* but more frequently by לוּ *"oh if!" "oh that!"* (utinam) followed either by the Future, Preterite, or Imperative: אִם־תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע "oh that thou wouldst slay the wicked, o God!" (Ps. 139, 19), וְלוּ גָוַעְנוּ "oh that we had died!" אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי "oh that thou wouldst hear me!" (Gen. 23, 13).

§. 20. *PARTICLES OF NEGATIVE SENTENCES.*

The most important particles of negation are:

1. לֹא and אַל; לֹא is used before the Preterite and Future, אַל only before the Future, mostly in prohibitions: לֹא אָכַלְתִּי, אַל־תֹּאכְלוּ, לֹא־תֹאכְלוּ.
2. אֵין, בִּלְתִּי, טֶרֶם, אֶפֶס: אֵין is the negative of יֵשׁ and includes, the copula (see § 1, b): אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר "Joseph was not in the pit" (Gen. 37, 29); it occurs before nouns, infinitives, and participles; when the subject is a personal pronoun, it is appended as a suffix to the particle אֵין (see § 18, 3).
   בִּלְתִּי mostly occurs before an infinitive: בִּלְתִּי = לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת לַעֲשׂוֹת "not to do."
   טֶרֶם *"not yet"* is mostly used before the Future, to which it gives the signification of the Past, (see § 12, 4, b.): טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ "they had not yet laid down" (Gen. 19, 4).
   אֶפֶס *"no farther," "no more," "not," "nothing," "only"*: אֶפֶס מָקוֹם "no more place" (Isa. 5, 8), אֶפֶס מֵאוֹתִי "not by me" (Isa. 54, 15), וְאֶפֶס אֶת־הַדָּבָר "but only the word" (Numb. 22, 35), אֶפֶס כִּי "only that," "however" (Numb. 13, 28).
3. פֶּן *"lest"* usually stands before the Future (see § 12, 5).

"Joseph has surely been torn" (Gen. 37, 33), כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יי "for the Eternal shall greatly bless thee" (Deut. 15, 4), שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ "hearken diligently" (Isa. 55, 2).

2. The Inf. abs. is often used for a finite verb, especially for an Imperative: זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת "remember the sabbath day" (Ex. 20, 8).

3. The Inf. abs. is sometimes used instead of the Inf. construct: וְלֹא־אָבוּ הָלוֹךְ "for they would not walk" (Isa. 42, 24).

4. The Inf. abs. is sometimes used adverbially: וּזְרַעְתֶּם הַרְבֵּה "ye have sown much" (Hag. 1, 6), וְדָרְשׁוּ הֵיטֵב "they shall inquire diligently" (Deut. 19, 18).

5. The idea of continuation or gradual progress is especially denoted by the Inf. abs. of the verb הָלַךְ "to go": וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם הָלוֹךְ וָשׁוֹב "and the waters returned continually" (Gen. 8, 3), וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה "and Abram journeyed, going on still toward the south" (Gen. 12, 9).

§ 17. *INFINITIVE CONSTRUCT.*

1. The Infinitive construct is a verbal noun and occurs, consequently, in all cases, with suffixes and prepositions: יוֹם צֵאתְךָ "the day of thy going out" (Deut. 16, 3), אַחֲרֵי לֶכְתָּם "after their going" (II. Sam. 17, 21).

2. The Inf. constr. preceded by the prefixes ב כ ל מ or other prepositions, is usually translated by a finite verb:

   a) ב and כ express the idea of time, ב generally referring to the present, כ to the past: בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ "when thou sittest in thy house" (Deut. 6, 7), כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ "when they saw him" (Jud. 14, 11).

   b) ל means *to, that, so that, because:* וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ "and they were not willing to hearken" (Eze. 20, 8), לְדַעְתּוֹ "that he may know" (Isa. 7, 15).

ל is sometimes omitted: לֹא־אָבוּ שְׁמוֹעַ (Isa. 30, 9).

c) מִן means *because, since*, but is mostly used negatively: *that not, without*: מֵאַהֲבַת יְיָ "because the Eternal loved" (Deut. 7, 8), מִן־שִׁלְחוֹ "since he had sent" (I. Chron. 8, 8), וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו מֵרְאֹת "and his eyes were dim, so that he could not see" (Gen. 27, 1).

d) עַד "*until*," עַל "*because*": עַד שׁוּבְךָ "until thou returnest" (Gen. 3, 19), עַל־עָזְבָם "because they have forsaken" (Jer. 9, 12).

3. The verb הָיָה, the particles יֵשׁ and אַיִן and the interrogative pronoun מָה followed by ל and the Inf. constr., indicate that an action is about to take place or should soon be done: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא "and the sun was going down" (Gen. 15, 12), וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגּוֹר "and the gate was to be shut" (Josh. 2, 5), מֶה לַעֲשׂוֹת "what is to be done" (II. Kings 4, 13), אֵין לִגְאוֹל "there is none to redeem it" (Ruth 4, 4).

4. As the Hebrew language is deficient in adverbs, the Inf. constr. is often joined with a finite verb which is then rendered adverbially: וַיֹּסֶף שַׁלַּח "he added to send forth" = he sent forth again" (Gen. 8, 10), לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת "I shall not return to destroy" = "I shall not destroy again" (Hos. 11, 9). But frequently both verbs are finite: וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר "and Isaac digged again" (Gen. 26, 18).

§ 18. *THE PARTICIPLE.*

1. The Participle participates in the nature of the verb, the noun, and the adjective, and can, therefore, be considered as a verb, a noun, and an adjective.

2. As a verb, it denotes the following tenses:

a. generally the *Present*: מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ "why art thou sitting alone?" (Ex. 18, 14), דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר בָּא "one generation passeth away, and another generation cometh" (Ecc. 1, 4).

die" (Gen. 3, 3), נֹאכֵל "we may eat" (Gen. 3, 2.), מִי־יֹאמַר "who can say?" (Prov. 20, 9).

5. The *Imperative:* a) in prohibitions and dissuasions, as the direct Imperative is never used negatively: לֹא תִרְצָח "thou shalt not kill" (Ex. 20, 13), אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ "lay not thy hand" (Gen. 22, 12); b) for the third person of the Imperative, and for the Imperative of the passive voice, for which there are no special forms: שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד "he shall serve six years" (Ex. 21. 2), הַשּׁוֹר יִסָּקֵל "the ox shall be stoned" (Ex. 21, 29).

§ 13. *PARAGOGIC AND APOCOPATED FUTURE.*

1. The *paragogic Future,* generally used with the first person, expresses: a) *self-excitation, willingness* (see Lesson 39, 1); b) a *wish* or a *request:* אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ "let me pass through thy land" (Deut. 2, 27), נַעְבְּרָה־נָּא "let us pass, I pray" (Numb. 20. 17); c) a *purpose,* when preceded by the conjunction וְ "that": וְאֵדְעָה אֶת־מִסְפָּרָם "that I may know their number" (I Chron. 21, 2).
2. The *apocopated Future,* which occurs in all the conjugations of the verbs ל״ה, in Kal ע״ו and in the Hiphil of all verbs, expresses an order, a wish, a prohibition, a purpose; it is used: a) to supply the third person of the Imperative: יְהִי אוֹר "let there be light" (Gen. 1, 3), תּוֹצֵא הָאָרֶץ "let the earth bring forth" (Gen. 1, 24); b) after the particle אַל, and sometimes after לֹא: אַל־תַּבֵּט "look not" (I. Sam. 16, 7), לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ "I will not hear again" (Deut. 18, 16); c) after the conjunction וְ "that": וְיָסֵר "that he may take away" (Ex. 8, 4), וְיָשֹׁב "that may turn away" (Numb. 25, 4); d) after Vav conv. (see Lesson 38).
3. The particle נָא is added to such forms which can neither be

lengthened nor shortened: יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ "let thy servant speak" (Gen. 44, 18).

§ 14. *VAV CONVERSIVE.*

1. The Future with Vav conversive which is, at the same time, a conjunction, always follows another verb; as this preceding verb is generally in the Preterite, the converted Future denotes the *historical Past*, but it may also indicate: a) the *Present*, when preceded by a Participle: הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בֹּכֶה וַיִּתְאַבֵּל "behold, the king weepeth and mourneth" (II. Sam. 19, 2); b) the *Pluperfect*, when preceded by a Preterite with the signification of a Pluperfect: וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב "and that Jacob had obeyed" (Gen. 28, 7).
2. The books and chapters of the Bible generally begin with a converted Future, because they are considered as continuing a preceding narration.

§ 15. *THE IMPERATIVE.*

1. The Imperative which is connected by ו with a preceding Imperative or Future, frequently expresses the consequence of the preceding verb and is translated in the *Potential Mode:* וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וֶחְיֵה "and he shall pray for thee that thou mayest live" (Gen. 20, 7), שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ־טוֹב "hearken diligently unto me, and ye shall eat that which is good" (Isa. 55, 2), שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה "keep my commandments, that thou mayest live" (Prov. 7, 2).
2. As the Imperative is not used negatively, prohibitions and dissuasions are expressed by the Future with לֹא or אַל (see §. 12, 6, a.): לֹא־תַעֲשֶׂה "thou shalt not make" (Ex. 20, 4), וְאַל־תַּעַשׂ "and do not" (Gen. 22, 12).

§ 16. *INFINITIVE ABSOLUTE.*

1. The Infinitive absolute which either precedes or follows a finite verb, expresses intensity, certainty, duration: טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף

I have given [I shall give] into thy hand" (Josh. 8, 1), לָכֵן גָּלָה עַמִּי "therefore my people will go into exile" (Isa. 5, 13).

4. The *SUBJECTIVE AND POTENTIAL MODE:* לוּ־מַתְנוּ "that we had died" (Numb. 14, 2), לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי לֹא מְצָאתֶם חִידָתִי "if ye had not plowed with my heifer, ye would not have found out my riddle" (Jud. 14, 18).

5. *WITH VAV CONVERSIVE* it denotes:

a. The *Future*, when it follows a verb in the Future tense, or a verb or phrase expressing futurity, or a conditional clause: וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי "and it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee and say, this is his wife, they will kill me" (Gen. 12, 12), אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ "if our youngest brother be with us, we will go down" (Gen. 44, 26), עֶרֶב וִידַעְתֶּם "in the evening you will know" (Ex. 16, 6).

b. The *Subjunctive Mode:* פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח וְאָכַל וָחַי "lest he put forth his hand, and take, and eat, and live" (Gen. 3, 22).

c. The *Imperative*, in connection with a direct Imperative or a conditional sentence: שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ "observe and hear" (Deut. 12, 28), כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגַגֶּךָ "when thou buildest a new house, then thou shalt make a parapet around thy roof" (Deut. 22, 8), אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ "if he have nothing, he shall be sold for his theft" (Ex. 22, 2).

§ 12. *THE FUTURE.*

The Future denotes:

1. The *Simple Future:* לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת "unto thy descendants shall I give this land" (Gen. 12, 7).
2. The *Future Perfect:* עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָל־הָעֲדָרִים "until all the flocks be [shall have been] gathered together" (Gen. 29, 8).
3. The *Present,* in verbs which express a general truth, or an idea of quality or frequency (comp. § 11, 2): לֹא אֵדַע "I know not" (I. Kings 3, 7), בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב "a wise son rejoices his father" (Prov. 10, 1).
4. The *Past:*
   a. in such actions or states which were customary or habitual, or frequently repeated in the past (what the English language expresses by "used to do" or "would do"): בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל, אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה "in those days there was no King in Israel: every man did [would do] that which was right in his eyes" (Jud. 21, 25), כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל־הַיָּמִים "thus did [would do] Job continually" (Job 1, 5).
   b. after the adverbs of time אָז , טֶרֶם and בְּטֶרֶם: אָז יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ "then Joshua built" (Josh. 8, 30), וְנֵר אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה "and the lamp of God had not yet gone out" (I. Sam. 3, 3), בְּטֶרֶם תָּבוֹא "before thou camest" (Gen. 27, 33).
   c. with Vav conversive (see § 14, 1, and Lesson 38).
5. *The Subjunctive and Potential Modes,* especially when preceded by the particles אֲשֶׁר , לְמַעַן , כִּי , וְ (that), פֶּן (lest): אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ "that they may not understand" (Gen. 11, 7), לְמַעַן תִּזְכְּרוּ "that ye may remember" (Numb. 15, 40), כִּי אֵלֵךְ "that I should go" (Ex. 3, 11), לֹא אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב "God is not a man, that he should lie" (Numb. 23, 19), פֶּן־תְּמֻתוּן "lest ye

to these words a relative signification: אֲשֶׁר לְשֹׁנוֹ "whose language," אֲשֶׁר לוֹ "to whom," אֲשֶׁר שָׁם "where," אֲשֶׁר בּוֹ "in which."

2. אֲשֶׁר is generally separated from the word to which it refers: אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשֹׁנוֹ "whose language thou shalt not understand" (Deut. 28, 49), אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה "whither thou goest" (Deut. 11, 10).

3. אֲשֶׁר "often includes the demonstrative pronoun "he": וַאֲשֶׁר תָּאֹר "and he whom thou cursest" (Numb. 22, 6), לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ "he shall give it unto him to whom it belongeth," (Lev. 5, 24).

4. Like in English, the relative pronoun is often omitted: בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם "in a land which is not theirs" (Gen. 15, 13), יוֹם אִוָּלֶד בּוֹ "the day on which I was born" (Job 3, 3).

§ 10. *REFLEXIVE, RECIPROCAL AND INDEFINITE PRONOUNS.*

1. The Hebrew language has no special word for the reflexive pronoun; it is expressed: a) by the conjugations Niphal and Hithpael; b) by the nominal suffixes of the third person: אִתּוֹ "with himself," עִמָּהּ "by herself," לָהֶם "to themselves;" c) by some nouns with suffixes: נֶפֶשׁ "soul," קֶרֶב "the interior," לֵב "the heart," עֶצֶם "bone" etc.: גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד "a merciful man does good to himself" (Prov. 11, 17), וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ "and Esau said to himself" (Gen. 27, 41), בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה "on the selfsame day" (Gen. 7, 13).

2. The reciprocal pronouns: the one, the other, one another, are expressed by אִישׁ אָחִיו, אִשָּׁה אֲחוֹתָהּ, אִישׁ רֵעֵהוּ, אִשָּׁה רְעוּתָהּ, זֶה זֶה, אֶחָד אֶחָד: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה "and one cried unto another" (Isa. 6, 3), אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָשׁ "the one rich, and the other poor" (II. Sam. 12, 1), לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו "they saw not one

another" (Ex. 10, 23), אִשָּׁה רְעוּתָהּ לֹא פָקָדוּ "they miss not one another" (Isa. 34 16).

3. *Somebody, anybody* is expressed by אִישׁ and אָדָם, *nobody* by אִישׁ־לֹא or לֹא־אִישׁ , כָּל־אָדָם־לֹא ; *anything* by כָּל־דָּבָר or מְאוּמָה ; *not any* by כֹּל־לֹא or לֹא־כֹל, *nothing* by אֵין־כֹּל , לֹא־ לֹא־דָבָר , אֵין־דָּבָר , אֵין־כָּל־מְאוּמָה , אֵין־מְאוּמָה, מְאוּמָה.

THE VERB.

The two tenses of the verb, the Preterite and the Future, denote almost all the conceptions of time and mode.

§ 11. *THE PRETERITE.*

The Preterite denotes:

1. The *PAST.*
   a. The *Perfect:* מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ "what have they seen in thy house?" (II. Kings 20, 15).
   b. The *Historical Past:* כֶּרֶם הָיָה לְנָבוֹת "Naboth had a vineyard" (I. Kings 21, 1).
   c. The *Pluperfect:* וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן "and he knew what his youngest son had done unto him (Gen. 9, 24), וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב "when Esau saw that Isaac had blessed Jacob" (Gen. 28, 6).
2. The *PESENT*, in verbs which express continued action or condition, quality, a general truth: זָכַרְנוּ אֶת־הַדָּגָה "we remember the fish" (Numb. 11, 5), יי אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד "O Eternal, my God, thou art very great" (Ps. 104, 1); אִם־יְהוָֹה לֹא־יִבְנֶה בַיִת, שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ "except the Eternal build the house, they labor in vain that build it" (Ps. 127, 1).
3. The *FUTURE*, in prophecies and promises which are considered as being already fulfilled: רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ "see

suffix is also used objectively: וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם "and the fear of you and the dread of you" (Gen. 9, 2).

2. A noun in the genitive is often used in the place of an adjective: כְּלֵי זָהָב "vessels of gold" = "golden vessels," אַנְשֵׁי קֹדֶשׁ "men of holiness" = "holy men," אֲחֻזַּת עוֹלָם "a possession of perpetuity" = "a perpetual possession."

3. Adjectives, participles, and infinitives can also stand in the construct state: כְּבַד פֶּה "slow of speech" (Ex. 4, 10), נְקִי כַפַּיִם "clean hands" (Ps. 24, 4), יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ "those who know thy name" (Ps. 9, 11), בְּרוּךְ יְיָ "the blessed of the Eternal" (Gen. 24, 31), עֲלוֹת הַשָּׁחַר "the rising of the dawn" (Gen. 32, 25).

4. The nouns אִישׁ, בַּעַל, בֵּן, בַּת, in the construct state often denote a personal quality: אִישׁ דְּבָרִים "a man of words" = "an eloquent man," בַּעַל כְּנָפַיִם "a possessor of wings" = "winged" (Ecc. 10, 20), בֶּן־מֵאָה שָׁנָה "a son of a hundred years" = "a hundred years old," בַּת־תִּשְׁעִים שָׁנָה "a daughter of ninety years" = "ninety years old" (Gen. 17, 17).

5. To express the genitive, a circumlocution לְ or אֲשֶׁר לְ is sometimes used (see § 4, 7); מִזְמוֹר לְאָסָף "a psalm of Asaph" (Ps. 73, 1), הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ "her father's sheep" (Gen. 29, 9).

6. A noun repeated in the genitive plural expresses the superlative: אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים "the Lord of Lords" = "the highest Lord," עֶבֶד עֲבָדִים "a servant of servants" = "the lowest servant," שִׁיר הַשִּׁירִים "the song of songs" = "the most excellent song."

7. A noun in the construct state can also be connected with a pronoun, a number or a noun with a preposition: מְקוֹם אֲשֶׁר "the place where" (Gen. 40, 3), בֶּן־מִי "whose son" (I. Sam. 17, 55), מִשְׁפַּט אֶחָד "one right" (Lev. 24, 22), כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר "like the

joy in the harvest" (Isa. 9, 2), יֹשְׁבֵי עַל־מִדִּין "ye that sit on carpets" (Jud. 5, 10).

8. The noun governed by the construct state is sometimes omitted: שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי "the language (of a man) that I know not" (Ps. 81, 6).

§ 7. *ACCUSATIVE.*

1. The particle אֵת (אֶת־) which denotes the accusative, can only be placed before a determined noun or a proper name: אֶת־הָאִישׁ "the man," אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי "the words of my lord," אֶת־אָבִיו "his father," אֶת־יִצְחָק "Isaac."

2. אֵת is used with a noun governed by a verb in the passive voice: וַיֻּגַּד לְרִבְקָה אֶת־דִּבְרֵי עֵשָׂו "it was told to Rebecca" = "they told Rebecca the words of Esau" (Gen. 27, 42). Such verbs are used impersonally, and thus the object (in English the subject) governed by the action of the verb remains in the accusative: לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָהּ "its blood was not brought in" (Lev. 10, 18), וְלֹא־יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ "his flesh shall not be eaten" (Ex. 21, 28).

3. The accusative is also used adverbially: אֵלְכָה־נָּא־הַשָּׂדֶה "let me go to the field" (Ruth 2, 2), חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה גָּבְרוּ הַמָּיִם "the waters prevailed fifteen cubits" (Gen. 7, 20), רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ "only in the throne will I be greater than thou" (Gen. 41, 40).

PRONOUNS.

§ 8. *INTERROGATIVE PRONOUN.*

In disjunctive questions, הֲ is used in the first clause, אִם in the second: הֲמָלֹךְ־תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ "shalt thou indeed reign over us? or shalt thou indeed rule over us?" (Gen. 37, 8).

§ 9. *RELATIVE PRONOUN.*

1. When אֲשֶׁר is combined with nouns, pronouns, or adverbs, it gives

2. Names of materials and abstract nouns frequently receive the article: הַכֶּסֶף "silver" הַזָּהָב "gold," הַחֹשֶׁךְ "darkness": וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב "and Abram was very rich in cattle, in silver, and in gold" (Gen. 13, 2); כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ "for behold, darkness covers the earth" (Isa. 60, 2).
3. The article stands before an attributive adjective or a demonstrative pronoun which are joined with a determined noun: בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה "thy little daughter," הָאִישׁ הַזֶּה "this man" (see Lessons 2 and 46).
4. The article is omitted before proper nouns, and before nouns in the construct state or with suffixes: יוֹסֵף "Joseph," שֵׁם הַמָּקוֹם "the name of the place;" אַרְצִי "my land.'
5. There is no indefinite article in Hebrew: נַעַר "a boy," אִישׁ "a man," אִשָּׁה "a woman;" sometimes it is expressed by the numeral אֶחָד: אִישׁ אֶחָד "a man."
6. When two nouns are connected, the article which stands before the second noun determines both: אַנְשֵׁי מִלְחָמָה "men of war," אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה "the men of war." Thus the collective noun כֹּל means "every," "all kinds of," when it is not followed by the article, and "all" "the whole" when it is followed by the article: כָּל־עִיר "every city," כָּל־הָעִיר "the whole city," כָּל־הֶעָרִים "all the cities."
7. But the absence of the article from nouns in the construct state may sometimes cause ambiguity: בֶּן יִשַׁי may mean "the son of Jesse" or "a son of Jesse," עֶבֶד שַׂר הַטַּבָּחִים "the servant" or "a servant of the captain of the guard;" to avoid this ambiguity, לְ or אֲשֶׁר לְ is used: בֵּן לְיִשַׁי "a son of Jesse," הַבֵּן אֲשֶׁר לְיִשַׁי "the son of Jesse;" עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים "a servant of the captain of the guard;" הַצֹּפִים לְשָׁאוּל "the watchmen of Saul."
8. A noun in the vocative generally receives the article: בֶּן־מִי אַתָּה

הַנָּעַר "whose son art thou, young man?" (I. Sam. 17, 58); שִׁמְעוּ־נָא הַמֹּרִים "hear now, ye rebels" (Numb. 20, 10).

9. The article is sometimes demonstrative: הַפַּעַם "this time," הַיּוֹם "this day."

10. Before the Participle, the article has the meaning of a relative pronoun: הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת "the people that dwelleth in this city" (Jer. 29, 16).

THE NOUN.

§ 5. *NUMBER.*

1. The singular of a patronymic with the article has often the meaning of the plural: הַכְּנַעֲנִי "the Canaanites."
2. The plural is sometimes used to express dignity or majesty (Plural of Majesty): אֱלֹהִים "God," אֲדֹנָי "the Eternal," בַּעַל "master" (בְּעָלָיו "his master"). The verbs and adjectives which are connected with such nouns, are generally used in the singular.
3. The duplication of a noun (with or without ו) also indicates a kind of plural; it denotes: a) a large quantity: בֶּאֱרֹת בֶּאֱרֹת חֵמָר "full of pits of asphalt" (Gen. 14, 10); b) a distributive sense, *each, every:* יוֹם יוֹם "day by day," "every day" (Prov. 8, 34), יוֹם וָיוֹם "daily" (Est. 3, 4), אִישׁ אִישׁ (Lev. 20, 2) and אִישׁ וָאִישׁ (Est. 1, 8) "every man," עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ; "every flock by itself" (Gen. 32, 17); c) a diversity (always with ו): אֶבֶן וָאָבֶן, אֵיפָה וְאֵיפָה "diverse weights," "diverse measures" (Deut. 25, 13 and 14).

CASES.

§ 6. *GENITIVE.*

1. The genitive is sometimes used objectively: אֵימַת מֶלֶךְ "the fear of a king," דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים "the way to the tree of life," צַעֲקַת סְדֹם "the cry against Sodom." In the same way, the nominal

b) If collective nouns are preceded by כֹּל, which is itself a collective noun signifying "the whole," "the totality," the predicate is generally in the plural: וַיִּגְּשׁוּ כָל־הָעָם "and the whole people came near" (I. Kings 18, 30); יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ "The whole earth shall fear the Eternal" (Ps. 33, 8); כִּי שְׁכֶם בָּאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל (II. Chron. 10, 1) and: כִּי שְׁכֶם בָּא כָל־יִשְׂרָאֵל (I. Kings 12, 1) "for all Israel had come to Shechem."

c) When the predicate precedes the subject, the third pers. sing. masc. of the verb is sometimes used impersonally: וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים "and Peninnah had children" (I. Sam. 1, 3); יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה עַל־רֹאשׁוֹ "his wicked device should return upon his head" (Est. 9, 25).

d) When the predicate precedes several nouns, it usually agrees with the nearest: וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ "and her brother and her mother said" (Gen. 24, 55); וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק "then sang Deborah and Barak (Jud. 5, 1); וַיָּבֹא דָוִד וַאֲנָשָׁיו "and David and his men came" (I. Sam. 30, 3).

e) In a distributive sense, a subject in the plural is sometimes joined to a predicate in the singular, and vice versa: כָּל־דַּרְכֵי־אִישׁ זַךְ בְּעֵינָיו "all the ways of a man are (each) clean in his own eyes" (Prov. 16, 2); וְאֹהֲבֶיהָ יֹאכַל פִּרְיָהּ "and its friends (each of them) shall eat the fruit thereof" (Prov. 18, 21); נָסוּ וְאֵין רֹדֵף רָשָׁע "the wicked (every wicked man) flee when no one pursueth" (Prov. 28, 1).

f) The predicate sometimes agrees with the second noun (Genitive) of a complex subject: קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי "the voice of thy brother's blood crieth unto me" (Gen. 4, 10); וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף "and the choice (the best) of his captains was drowned in the Red Sea" (Ex. 15, 4).

§ 3. *POSITION OF THE PARTS OF A SENTENCE.*

1. The parts of a simple, independent sentence generally follow in

regular succession: subject, predicate, object: עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו "Esau took his wives" (Gen. 36, 2); וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר "but his father observed the matter" (Gen. 37, 11).

2. But any word upon which stress is laid can begin a sentence: אֹתִי שָׁלַח יְיָ "the Eternal has sent me" (I. Sam.15, 1); סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן "Hilkiah the priest has given me a book" (II. Kings 22, 10); שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה "six days shall work be done" (Ex. 35, 2).

3. The predicate usually precedes the subject in all sentences beginning with a word upon which stress is laid, also in the following cases:

a) When the predicate is an adjective: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ "the works of the Eternal are great" (Ps. 111, 2).

b) When the predicate is preceded by אֲשֶׁר, לֹא, an interrogative pronoun or prefix, or by any particle: אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים "of which God had told him" (Gen. 22, 9); כִּי־תֵצֵא אֵשׁ "if fire break out" (Ex. 22, 5); אָז אָמַר שְׁלֹמֹה "then said Solomon" (I. Kings 8, 12); לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר "the wages of a hired man shall not abide with thee until morning" (Lev. 19, 13); מַה־דִּבֶּר יְיָ "what has the Eternal spoken?" (Numb. 23, 17).

c) When the predicate is a verb with Vav conversive: וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם "and Sarai said unto Abram" (Gen. 16, 5); וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת "and the children of Israel shall keep the sabbath" (Ex. 31, 16).

§ 4. *THE ARTICLE.*

1. Proper names originally appellative receive the article: הַיְאֹר "the Nile" (the river); הַלְּבָנוֹן "the Lebanon" (the white mountain); הַבַּעַל "Baal" (the master).

to favor	נָשָׂא פָנִים	to oppress	יָנָה [ה]	to lighten, to cause to shine	אוֹר [ה]
iniquity	עָוֶל *m.*	to press, to afflict	לָחַץ	calamity	אֵיד *m.*
a forensic cause, a contest	רִיב *m.*	to mock	לָעַג	a man	גֶּבֶר *m.*
a subterranean place; the grave	שְׁאוֹל *c.*	to stretch out, to incline, to turn aside	נָטָה	to respect	הָדַר
to give peace	שִׂים שָׁלוֹם	to be unpunished	נָקָה [נ]	to give thanks, to praise	יָדָה [ה]

קנה חכמה, קנה בינה; אל תשכח ואל תט מאמרי פי: בני, לחכמתי הקשיבה, לתבונתי הט אזנך: לא תטה משפט אבינך בריבו: וגר לא תונה ולא תלחצנו, כי גרים הייתם בארץ מצרים: לא תעשו עול במשפט; לא תשא פני דל, ולא תהדר פני גדול; בצדק תשפט עמיתך: טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: לעג לרש חרף עשהו; שמח לאיד לא ינקה: אל תמנע מנער מוסר, כי תכנו בשבט לא ימות; אתה בשבט תכנו, ונפשו משאול תציל: אל תהי חכם בעיניך; ירא את יהוה וסור מרע: יהוה לי, לא אירא; מה יעשה לי אדם? אודך ארני בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

———o———

FOURTH PART.

SYNTAX.

§ 1. *THE COPULA.*

1. The copula is generally not expressed [see lesson 1, 2 and 46]: עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק "my brother Esau is a hairy man, but I am a smooth man (Gen. 27, 11).

2. The copula is sometimes expressed:

   a) by the verb הָיָה "to be": וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר "but Rachel was beautiful of form" (Gen. 29, 17); וְנַעֲמָן הָיָה אִישׁ גָּדוֹל "and Naaman was a great man" (II. Kings 5, 1); כִּי שְׁלֹמֹה יִהְיֶה שְׁמוֹ "for his name shall be Solomon" (I. Chron. 22, 9).

   b) by the particles יֵשׁ and אַיִן: יֵשׁ יְיָ בַּמָּקוֹם הַזֶּה "the Eternal is in this place" (Gen. 28, 16); וְאָדָם אַיִן "and there was not a man" (Gen. 2, 5).

   c) by the third person. of the pers. pronoun: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים "the Eternal is God" (I. Kings 18, 39); אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים "thou art the Eternal, the God" (Neh. 9, 7); הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ "these men are peaceable with us" (Gen. 34, 21); מִי הוּא זֶה "who is this?" (Esther 7, 5); אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי "these are my feasts" (Lev. 23, 2).

§ 2. *AGREEMENT OF THE PREDICATE WITH THE SUBJECT.*

1. The predicate generally agrees with the subject in gender, number and person: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ "my soul has kept thy testimonies (Ps. 119, 167); אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת־דְּבַר יְיָ "because our fathers have not kept the word of the Eternal" (II. Chron. 34, 21);

2. The principal exceptions to this rule are:

   a) Collective nouns frequently have their predicate in the plural: וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה "the congregation shall judge" (Numb. 35, 24); וַיִּבְכּוּ הָעָם "the people wept" (Numb. 14, 1).

ומה עשית בקיץ? למה לא אספת לעת כזאת? ויען הצלצל.
התהלכתי בשדות ובכרמים ושעשעתי בזמרתי אברים ועוברי
דרך: ותשחקנה הנמלים ותאמרנה. אם שרת בקיץ, לך וכרכר
בחרף:

בני, אגר בנעוריך כנמלה; אבל לא תאמץ את לבבך מאחיך
אשר עשה כמעשה הצלצל:

———o———

99.

THE FOX AND THE RAVEN.

splendor, glory	צְבִי *m.*	delicacies	מַטְעַמִּים *m.*	smoothness, flattery	חֶלְקָה *f.*	to desire	אָוָה [הִתְ]
to be wide, to dilate	רָחַב	desirable, delicious	נֶחְמָד	to be beautiful	יָפָה	an oak	אַלּוֹן *m.*
to be astonished	שָׁאָה [הִשְׁתָּאָה]	to take away	נָצַל [ה]	a wing	כָּנָף *f.*	cheese	גְּבִינָה *f.*
a desire	תַּאֲוָה *f.*	suddenly	פִּתְאֹם	food	מַאֲכָל *m.*	splendor	הוֹד *m.*
to fool, to mock	תִּעְתַּע	a simpleton	פֶּתִי *m.*	to delay	מַהְמַהּ [הִתְ]	to smooth, to flatter	חָלַק [ה]

ערב ישב על אלון גבה ובפיו גבינה נחמדה: ויעבר שועל ויתאו
תאוה לאמר. מי יאכילני מן המטעמים האלה? ויתנכל לתעתע
את הערב בשפת חלקות, למען הציל מפיו מאכל תאותו: ויגש
אליו ויקרא כמשתאה. מה יפית ומה גדלת צבי כל בני כנף!
רחב לבי בראותי הודך; ועתה הרב נא חסדך עמדי והשמיעני
את קולך, למען אשתעשע בזמרתך: וישמח הפתי בלבו, ולא
התמהמה להרים קולו, ויפל מפיו את הגבינה: ויתנפל עליה
השועל פתאם ויאכלה ויתעתע בערב:

אל תאמינו למחליק לשון:

———o———

100.

ANOMALOUS VERBS.

Anomalous verbs are those whose flexion differs in a twofold manner from that of the regular verbs :

1) The first class comprises those verbs which have two radicals subject to the anomalies of the various irregular verbs: אָפָה "to bake" belongs to פ״א and ל״ה, נָטָה "to incline" to פ״נ and ל״ה.

Verbs of this kind are:

a) פ״א and ל״ה: אָבָה "to be willing," pret. Kal אָבִיתִי, fut. Kal יֹאבֶה.

b) פ״נ and ל״ה: נָטָה "to incline," fut. Kal יִטֶּה, with Vav conv. וַיֵּט, fut. Hiph. יַטֶּה, with Vav conv. וַיַּט; נָכָה "to strike," pret. Hiph. הִכָּה, fut. יַכֶּה, with Vav conv. וַיַּךְ, inf. הַכּוֹת.

c) פ״נ and ל״א: נָשָׂא "to carry," fut. Kal יִשָּׂא, imp. שָׂא, inf. שְׂאֵת and שֵׂאת.

d) פ״י and ל״א: יָצָא "to go out," pret. Kal יָצָאתִי, fut. Kal אֵצֵא, imp. צֵא, inf. צֵאת, pret. Hiph. הוֹצִיא, part. מוֹצִיא.

e) פ״י and ל״ה: יָדָה, Hiph. "to confess," "to give thanks," fut. יוֹדֶה, part. מוֹדֶה.

f) ע״ו and ל״א: בּוֹא "to come," part. Kal. בָּאתִי, fut. יָבוֹא, pret. Hiph. הֵבֵאתִי, fut. יָבִיא.

2. The second class comprises such verbs as have two different roots: גּוּר and יָגֹר "to fear," בּוֹשׁ and יָבֵשׁ "to be ashamed," הָלַךְ and יָלַךְ "to go," טוֹב and יָטַב "to be good."

3. To the third class belong those verbs whose flexion is composed of different forms of conjugations, tenses and genders: יִרַדֹּף (Psalm 7, 6), composed of Kal — יִרְדֹּף — and Piel — יְרַדֵּף —; מִשְׁתַּחֲוִיתֶם (Ezekiel 8, 16), composed of part. and pret.; וַיַּעֲמֹדְנָה and וַיֵּחַמְנָה with a masc. Preformative and a fem. Afformative; but these forms are of a very rare occurrence.

גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי, וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר, מַשְׁפִּיל אַף־מְרוֹמֵם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ:

97.

PUAL AND HITHPAEL OF THE VERBS ע״ו *AND* ע״ע.

to raise oneself, to rise up הִתְקוֹמֵם	to be raised up קוֹמַם
Preterite.	*Preterite.*
I have risen up הִתְקוֹמַמְתִּי	I have been raised up קוֹמַמְתִּי
הִתְקוֹמַמְתָּ, הִתְקוֹמַמְתְּ	קוֹמַמְתָּ, קוֹמַמְתְּ
הִתְקוֹמֵם, הִתְקוֹמְמָה etc.	קוֹמַם, קוֹמְמָה etc.
Future.	*Future.*
I shall rise up אֶתְקוֹמֵם	I shall be raised up אֲקוֹמַם
תִּתְקוֹמֵם, תִּתְקוֹמְמִי	תְּקוֹמַם, תְּקוֹמְמִי etc.
rise up הִתְקוֹמֵם *Imperative*	*Participle.*
rising up מִתְקוֹמֵם *Participle*	מְקוֹמָם

a relative	קָרוֹב *m.*	to hide oneself	עָלַם (הִתְ)	yesterday	אֶתְמוֹל
				to shave	גִּלַּח
to be poor	רוּשׁ	afflicted, poor	עָנִי *m.*	a debt	חוֹב *m.*
to be astonished	שָׁמֵם [הִשְׁתּוֹמֵם]	to pray	פָּלַל (הִתְ)	to beseech, to implore	חָנַן [הִתְ]

איש אחד נבל שמו התגדל והתעשר לעיני העם, ויתחנן אחד מקרוביו לפניו לאמר. כל אשר לי אבדתי, עזר לי ומבשרך אל תתעלם: ויען נבל ויאמר. עתה אתרחץ ואתגלח ואין לי עת, מחר אתן: למחר התפלל אליו העני כאתמול, ויאמר אליו נבל. משתומם אני עליך כי באת עתה, הלא תראה כי אנשים גדולים מתענגים אצלי? לך ושוב למחר: ביום השלישי שב העני לבית נבל והנה איננו, כי ברח והתעלם, כי לא היה לו לשלם חובותיו:

והעני שב לביתו ויקרא. על זאת אמר שלמה. יש מתעשר ואין כל, מתרושש והון רב:

98.

PILPEL AND HITHPALPEL.

Inf. const.: כַּלְכֵּל; "to sustain" כַּלְכֵּל (כּוּל)

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
sustain כַּלְכֵּל	I shall sustain אֲכַלְכֵּל	I have sustained כִּלְכַּלְתִּי
Participle.	תְּכַלְכֵּל, תְּכַלְכְּלִי	כִּלְכַּלְתָּ, כִּלְכַּלְתְּ
sustaining מְכַלְכֵּל	etc. יְכַלְכֵּל, תְּכַלְכֵּל	etc. כִּלְכֵּל, כִּלְכְּלָה

1. The Piel and Hithpael (rarely Pual) of some verbs ע״ו and ע״ע are formed by doubling the two principal radicals, so that these verbs consist of four letters *(quadriliteral);* Piel is then designated by the name of *Pilpel* (פִּלְפֵּל), and Hithpael by that of *Hithpalpel* (הִתְפַּלְפֵּל).
2. There are a few quadriliteral verbs in which the third radical is doubled: שַׁאֲנַן, רַעֲנָן, אֻמְלַל; in חֲמַרְמַר and סְחַרְחַר the second and third radical are doubled; in מְחַסְפָּס the second radical is added.
3. There occur only four truly quadriliteral verbs in the Bible: יְכַרְסְמֶנָּה (Psalm 80, 14), רֻטֲפַשׁ (Job 33, 25), פַּרְשֵׁז (Job 26, 9), מְכֻרְבָּל (I Chron. 15, 27).

THE ANT AND THE CRICKET.

summer קַיִץ *m.*	winter חֹרֶף *m.*	pray! בִּי	to gather in אָגַר
harvest קָצִיר *m.*	to dance כִּרְכֵּר	corn דָּגָן *m.*	a husbandman אִכָּר *m.*
to delight שִׁעֲשַׁע	a cricket צְלָצַל *m.*	singing זִמְרָה *f.*	to harden אִמֵּץ

ויהי בחרף ותוצאנה הנמלים את הדגן אשר אגרו בקציר ליבשו על פני האדמה: ויבא צלצל רעב וידבר אליהן לאמר. בי אחותי, תנינה לי מעט דגן וכלכלינה אותי, כי אתן הרביתן לאסף, ולי אין כל מאומה לאכל: ותשאלנה הנמלים לאמר.

95.

Some anomalies of the Hithpael.

HITHPAEL OF THE VERBS שָׁמַר *AND* שָׁחָה.

to keep oneself הִשְׁתַּמֵּר

		Future.		*Preterite.*	
Imperative:	הִשְׁתַּמֵּר	I shall keep myself	אֶשְׁתַּמֵּר	I have kept myself	הִשְׁתַּמַּרְתִּי
Participle:	מִשְׁתַּמֵּר		תִּשְׁתַּמֵּר , תִּשְׁתַּמְּרִי etc.		הִשְׁתַּמַּרְתָּ , הִשְׁתַּמַּרְתְּ etc.

Inf. constr: הִשְׁתַּחֲוֹת ; "to prostrate oneself" (שָׁחָה) הִשְׁתַּחֲוָה

Imperative.	*Future.*		*Preterite.*	
הִשְׁתַּחֲוֵה , הִשְׁתַּחֲוּ	I shall pr. myself	אֶשְׁתַּחֲוֶה	I have prostrated myself	הִשְׁתַּחֲוֵיתִי

Participle.	*With Vav conversive:*	
מִשְׁתַּחֲוֶה	he, she prostrated herself	וַיִּשְׁתַּחוּ , וַתִּשְׁתַּחוּ
	they prostrated themselves	וַיִּשְׁתַּחֲווּ , וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ

1. When the first radical is שׂ , שׁ or ס , transposition takes place: הִשְׁתַּמֵּר for הִתְשַׁמֵּר ; if the first radical is צ , the ת of the Prefix is, besides, changed into ט : נִצְטַדֵּק for נִתְצַדֵּק.
2. In the Hiphil of the verb שָׁחָה (originally שָׁחַו), a ו is inserted after the second radical.
3. Before ד , ט , ת (sometimes also before ר , שׁ , נ , כ , ז), the prefixed ת drops and is compensated by Dagesh forte: הִטַּהֵר for הִתְטַהֵר , הִנַּבֵּא for הִתְנַבֵּא.
4. There sometimes occurs the form הָתְפַּעֵל which can be regarded as the passive of הִתְפַּעֵל : הָתְפָּקְדוּ "they were mustered," הֻכַּבֵּס (for הֻתְכַּבֵּס) "to be washed," הֻטַּמָּא (for הֻתְטַמָּא) "to be defiled."

Note. In order to accustom the scholar to read unvocalized Hebrew, a few exercises are presented without vowels.

VANITY.

to be exalted, proud	נִשָּׂא [הִת]	a family	מִשְׁפָּחָה *f.*	a she-ass	אָתוֹן *f.*
a graven image, an idol	פֶּסֶל *m.*	to lead, to drive	נָהַג	a Canaanite	כְּנַעֲנִי *m.*

כנעני קנה לו פסל, וישימהו על אתון וינהג אתה אל עירו: וישתחו כל עבר וכל פגע בו, ותתנשא האתון ותמאן ללכת ולשמע בקול אדניה: וידע הדבר ויקח מקל ויך אותה ויאמר אליה. החשבת כי לך ישתחוו? המתפארים בעשרם ובמשפחתם לא חכמו מהאתון הזאת:

96.

PIEL OF THE VERBS ע״ו *AND* ע״ע.

to raise up (קוּם) קוֹמֵם

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
raise up: קוֹמֵם , קוֹמְמִי	I shall raise up אֲקוֹמֵם	I have raised up קוֹמַמְתִּי
קוֹמְמוּ , קוֹמֵמְנָה	תְּקוֹמֵם , תְּקוֹמְמִי	קוֹמַמְתָּ , קוֹמַמְתְּ
	יְקוֹמֵם , תְּקוֹמֵם	קוֹמֵם , קוֹמְמָה
Participle.	נְקוֹמֵם	קוֹמַמְנוּ
	תְּקוֹמְמוּ , תְּקוֹמֵמְנָה	קוֹמַמְתֶּם , קוֹמַמְתֶּן
מְקוֹמֵם	יְקוֹמְמוּ , תְּקוֹמֵמְנָה	קוֹמְמוּ

1. The formation of Piel, Pual and Hithpael of the verbs ע״ו differs entirely from that of the other verbs: the second radical, instead of receiving Dagesh forte, quiesces in Cholem, and the third radical is doubled: קוֹמֵם for קִוֵּם , קוֹמַם for קֻוַּם.
2. קוּם has also the Piel קִיֵּם "to fulfill."
3. The Piel, Pual and Hithpael of the verbs ע״ע are formed in a similar way: סוֹבֵב for סִבֵּב , סוֹבַב for סֻבַּב; but several verbs of this class are regular in Piel and Hiphil: הִרְנִין , רִנֵּן , הִלֵּל , קִלֵּל.

to raise, exalt, extol	(*Piel*) רוּם	a Levite	לֵוִי *m.*	to magnify, to bring up	גָּדַל
a door-keeper	שׁוֹעֵר *m.*	pain, sorrow	מַכְאוֹב *m.*	to found	יָסַד
to be depressed, low	שָׁפֵל	to compass, to protect	[*Piel*] סָבַב	to impoverish	[ה] יָרַשׁ

הַלְוִיִּם נֶחְלְקוּ לִמְשֹׁרְרִים אֲשֶׁר שׁוֹרְרוּ בְּבֵית יְיָ בִּירוּשָׁלַיִם, וּלְשׁוֹעֲרִים אֲשֶׁר שְׁמָרוּהוּ: יְיָ בְּחָכְמָה יָסַד אָרֶץ, כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה: בָּנִים

אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ, וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ, אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ; כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל. הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אֶת־יְיָ: אַל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר, כִּי לֹא־תֵדַע מַה־יֵּלֶד יוֹם:

———o———

93.

HITHPAEL OF THE VERBS AYIN GUTTURAL.

to bless oneself הִתְבָּרֵךְ

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
bless thyself הִתְבָּרֵךְ	I shall bless myself אֶתְבָּרֵךְ	I have blessed myself הִתְבָּרַכְתִּי
Participle.	תִּתְבָּרֵךְ, תִּתְבָּרְכִי	הִתְבָּרַכְתָּ, הִתְבָּרַכְתְּ
מִתְבָּרֵךְ	יִתְבָּרֵךְ, תִּתְבָּרֵךְ	הִתְבָּרֵךְ, הִתְבָּרְכָה
	נִתְבָּרֵךְ	הִתְבָּרַכְנוּ
About the changes in these verbs see Lesson 73.	תִּתְבָּרְכוּ, תִּתְבָּרֵכְנָה	הִתְבָּרַכְתֶּם, הִתְבָּרַכְתֶּן
	יִתְבָּרְכוּ, תִּתְבָּרֵכְנָה	הִתְבָּרְכוּ

THE STAG.

to glorify oneself, to boast	פֵּאֵר [הִתְ]	a brook	נַחַל *m.*	height	גֹּבַהּ *m.*
a hunter	צַיָּד *m.*	a thicket	סְבַךְ *m.*	to magnify oneself, to boast	גָּדַל [הִתְ]
a horn	קֶרֶן *f.*	to delight oneself	עָנַג [הִתְ]	a company	חֶבְרָה *f.*
to quench thirst	שָׁבַר צָמָא	to grieve	עָצַב [הִתְ]	beauty	יֹפִי (*p.* יֹפִי) *m.*

צְבִי בָּא אֶל־נַחַל לִשְׁבֹּר צְמָאוֹ, וַיַּבֵּט אֶל־הַמַּיִם וַיַּרְא אֶת־תְּמוּנָתוֹ, וַיִּשְׂמַח וַיִּתְעַנַּג עַל־גֹּבַהּ קַרְנָיו וְעַל־יָפְיָן וַיִּתְגַּדָּל: אַךְ בִּרְאוֹתוֹ אֶת־רַגְלָיו הַדַּקּוֹת, וַיֵּבֹשׁ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ: עוֹדֶנּוּ נִצָּב שָׁם, וְהִנֵּה חֶבְרַת צַיָּדִים בָּאָה: וַיָּנָס בְּרַגְלָיו אֲשֶׁר בָּזָה וַיִּמָּלֵט, לוּלֵא נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו אֲשֶׁר הִתְפָּאֵר בָּהֶן:

———o———

94.

HITHPAEL OF THE VERBS ל״א AND ל״ה.

to cause oneself to be healed הִתְרַפֵּא

		Future.	Preterite.
Imperative:	הִתְרַפֵּא	I shall cause myself to be healed אֶתְרַפֵּא	I caused myself to be healed הִתְרַפֵּאתִי
Participle:	מִתְרַפֵּא	תִּתְרַפְּאוּ, תִּתְרַפֶּאנָה etc.	הִתְרַפֵּאתָ, הִתְרַפֵּאת etc.

Infinitive construct: הִתְגַּלּוֹת; "to uncover oneself" הִתְגַּלָּה (גָּלָה)

Imperative.	Future.	Preterite.
uncover thyself הִתְגַּלֵּה	I shall uncover myself אֶתְגַּלֶּה	I have uncovered myself הִתְגַּלֵּיתִי
Participle.	תִּתְגַּלֶּה, תִּתְגַּלִּי	הִתְגַּלֵּיתָ, הִתְגַּלֵּית
מִתְגַּלֶּה, מִתְגַּלִּים	etc. יִתְגַּלּוּ, תִּתְגַּלֶּינָה	etc. הִתְגַּלָּה, הִתְגַּלְּתָה

THE SICK LION AND THE FOX.

to act deceitfully	נָכַל [הת]	prey	טֶרֶף m.	force, violence	חָזְקָה f.	a lion	אַרְיֵה m.
to rush upon	נָפַל [הת]	a den	מָעוֹן m.	to seize	חָטַף	on the outside, without	בַּחוּץ
a heel, a footstep	עָקֵב m.	a cave	מְעָרָה f.	to feign oneself sick	חָלָה [הת]	the belly	בֶּטֶן f.
to be much, many	רָבַב	straight, sincere	נָכֹחַ	to be weak	חָלַשׁ	to strengthen oneself, to take courage	חָזַק [הת]

אַרְיֵה זָקֵן חָלַשׁ מֵחֲטֹף טַרְפּוֹ בְּחָזְקָה, וַיִּתְנַכֵּל עַל־רֵעָיו לְמַלֵּא בִּטְנוֹ: וַיֵּלֶךְ אֶל־מְעָרָתוֹ וַיִּשְׁכַּב שָׁם וַיִּתְחָל, וּבְבֹא אֵלָיו חַיַּת הַשָּׂדֶה לִרְאוֹתוֹ, וַיִּתְנַפֵּל עָלֶיהָ וַיֹּאכַל אֹתָהּ: וַיָּבֶן הַשּׁוּעָל עָרְמָתוֹ, וַיָּבֹא וַיִּתְיַצֵּב מִחוּץ לַמְּעָרָה וַיִּשְׁאַל לִשְׁלוֹמוֹ: וַיֹּאמֶר הָאַרְיֵה. בֹּא אָחִי סוּרָה אֵלַי, לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ? וַיַּעַן הַשּׁוּעָל לֵאמֹר. עוֹד לֹא יָדַעְתִּי אִם אַאֲמִינֶךָּ: אַחַת אֶשְׁאָלְךָ, אִם־תַּעֲנֵנִי נְכֹחָה, אֶתְחַזֵּק לָבוֹא אֶל־תּוֹךְ מְעוֹנֶךָ. לָמָּה רַבּוּ עִקְּבוֹת הַסָּרִים אֵלֶיךָ, וְעִקְּבוֹת יוֹצְאִים אֵינֶנִּי רֹאֶה?

———o———

2. The Hophal of the verbs ע״ן is similar to that of the verbs פ״י: הוּקַם for הֻקְּם; thus the form of the verbs יָשַׁב and שׁוּב is identical: הוּשַׁב "he has been made to dwell" and "he has been brought back."

3. The prefixed ה of the verbs ע״ע has also Shurek in Hophal: הוּסַב for הֻסְבַּב; like in Kal, Niphal and Hiphil, the consonantal Afformatives are preceded by Cholem.

on account of	עַל־דְּבַר	to put to death	מוּת [ה]	a sack	אַמְתַּחַת *f.*
deliverance, victory	תְּשׁוּעָה *f.*	to smite, to beat	נָכָה [ה]	to be able	[Hoph.] יָכֹל

הַבֶּט הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים, אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם: לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב: לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו: יוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף, וַיֹּאמְרוּ. עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוּבָאִים: בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּקַם הַמִּשְׁכָּן: הוּשַׁבְתֶּם לְבַדְּכֶם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: מַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת: לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים, וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת; אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ:

סוּס מוּכָן לְיוֹם מִלְחָמָה, וְלַיהוָֹה הַתְּשׁוּעָה:

———o———

92.

HITHPAEL.

The seventh conjugation, *Hithpael* (הִתְפַּעֵל), is *reflexive*, sometimes *reciprocal* or *passive*. It is characterized by the Prefix הִתְ and a Dagesh forte in the second radical: הִתְקַדֵּשׁ. It is formed from the Infinitive construct Piel; the first radical has, consequently, Pathach in all the forms of the verb.

HITHPAEL OF THE REGULAR VERB.

to sanctify *oneself* הִתְקַדֵּשׁ

Imperative.		*Future.*		*Preterite.*	
s. *thyself*	הִתְקַדֵּשׁ	I shall sanctify *myself*	אֶתְקַדֵּשׁ	I have sanctified *myself*	הִתְקַדַּשְׁתִּי
	הִתְקַדְּשִׁי	thou wilt s. *thyself*	תִּתְקַדֵּשׁ	thou hast sanctified *thyself*	הִתְקַדַּשְׁתָּ
s. *yourselves*	הִתְקַדְּשׁוּ		תִּתְקַדְּשִׁי		הִתְקַדַּשְׁתְּ
	הִתְקַדֵּשְׁנָה	he will s. *himself*	יִתְקַדֵּשׁ	he has sanctified *himself*	הִתְקַדֵּשׁ
Participle.		she " " *herself*	תִּתְקַדֵּשׁ	she has sanctified *herself*	הִתְקַדְּשָׁה
	מִתְקַדֵּשׁ	we shall s. *ourselves*	נִתְקַדֵּשׁ	we have sanctified *ourselves*	הִתְקַדַּשְׁנוּ
	מִתְקַדֶּשֶׁת	you will s. *yourselves*	תִּתְקַדְּשׁוּ	you have sanctified *yourselves*	הִתְקַדַּשְׁתֶּם
	מִתְקַדְּשִׁים		תִּתְקַדֵּשְׁנָה		הִתְקַדַּשְׁתֶּן
	מִתְקַדְּשׁוֹת	they will s. *themselves*	יִתְקַדְּשׁוּ	they have sanctified *themselves*	הִתְקַדְּשׁוּ
			תִּתְקַדֵּשְׁנָה		

1. The second radical has frequently Pathach, sometimes Chirek: וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם, הִתְקַדֵּשׁ.
2. The Hithpael often denotes to pretend, to feign the action or condition expressed by the simple verb: הִתְעַשֵּׁר "to pretend to be rich," הִתְחַכֵּם "to pretend to be wise."

clouds	נְשִׂיאִים *m.*	to walk	הָלַךְ [הת]	strong, a hero	גִּבּוֹר *m.*
to understand	שָׂכַל [ה]	to glory, to boast	הָלַל [הת]	strength	גְּבוּרָה *f.*
perfect	תָּמִים	a gift	מַתָּת *f.*	to boast	הָדַר [הת]

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים, כִּי קָדוֹשׁ אָנִי׃
הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְיָ יִתְקַדָּשׁוּ׃ יְיָ אָמַר אֶל־אַבְרָהָם. הִתְהַלֵּךְ
לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃ אַל־תִּתְהַדַּר לִפְנֵי־מֶלֶךְ, וּבִמְקוֹם גְּדֹלִים אַל־
תַּעֲמֹד׃ נְשִׂיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אָיִן. אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת־שָׁקֶר׃

בָּבֶלָה: אֶת־מִי הָרְאֵיתָ? הָרְאֵיתִי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָרְשָׁעִים הַמֻּגְלִים מֵעִירֵנוּ: כֵּן יֻגְלֶה כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח יָדוֹ בְּנֶפֶשׁ רֵעֵהוּ: בִּהְיוֹת מִקְדַּשׁ יְיָ בִּירוּשָׁלַיִם, הָעֳלְתָה עֹלַת הַתָּמִיד בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב וְהָקְטְרָה קְטֹרֶת לַייָ; אֲבָל מִיּוֹם הָחֳרַב הַמִּקְדָּשׁ וְהָגְלוּת יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַדְמָתָם, אֵין־לָנוּ לֹא־מִזְבֵּחַ וְלֹא־קָרְבָּן:

90.

HOPHAL OF THE VERBS פ״נ.

Inf. constr.: הֻגַּשׁ; "to be brought near" (נגשׁ) הֻגַּשׁ

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מֻגָּשׁ	I shall be brought near אֻגַּשׁ	I have been brought near הֻגַּשְׁתִּי
מֻגֶּשֶׁת	תֻּגַּשׁ, תֻּגְּשִׁי	הֻגַּשְׁתָּ, הֻגַּשְׁתְּ
מֻגָּשִׁים	יֻגַּשׁ, תֻּגַּשׁ	הֻגַּשׁ, הֻגְּשָׁה
מֻגָּשׁוֹת	etc.	etc.

1. The verbs פ״נ have always Kubbuts in Hophal.
2. The verbs פ״י whose second radical is צ, are conjugated in the Future Kal, in Hiphil and Hophal like the verbs פ״נ: יִצֹּק, יָצַק, הִצִּיק; יַצֵּג, הֻצַּג.

a pillar, a statue	מַצֵּבָה (c. מַצֶּבֶת)	to stand	יָצַב (נצב)	possession	אֲחֻזָּה *f.*
to reach	נָגַע [ה]	to pour out	יָצַק	to dream	חָלַם

וַיַּחֲלֹם יַעֲקֹב, וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה; וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֶּבֶת אֶבֶן, וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן: בְּנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד אָמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה. אִם־מָצָאנוּ

חֵן בְּעֵינֶיךָ, יֻתַּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לַאֲחֻזָּה; אַל־תַּעֲבִרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן: בֹּעַז אָמַר לְרוּת. הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ: אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

91.

HOPHAL OF THE VERBS פ״י , ע״ן *AND* ע״ע.

to be made to dwell הוּשַׁב (יָשַׁב)

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מוּשָׁב , מוּשֶׁבֶת	I shall be made to dwell אוּשַׁב	I have been made to dwell הוּשַׁבְתִּי
מוּשָׁבִים, מוּשָׁבוֹת	תּוּשַׁב , תּוּשְׁבִי	הוּשַׁבְתָּ , הוּשַׁבְתְּ
	etc. יוּשַׁב , תּוּשַׁב	etc. הוּשַׁב , הוּשְׁבָה

to be established הוּקַם (קוּם)

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מוּקָם , מוּקֶמֶת	I shall be established אוּקַם	I have been established הוּקַמְתִּי
מוּקָמִים , מוּקָמוֹת	תּוּקַם , תּוּקְמִי	הוּקַמְתָּ , הוּקַמְתְּ
	etc. יוּקַם , תּוּקַם	etc. הוּקַם , הוּקְמָה

to be surrounded הוּסַב (סָבַב)

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מוּסָב , מוּסַבָּה	I shall be surrounded אוּסַב	I have been surrounded הוּסַבּוֹתִי
מוּסַבִּים , מוּסַבּוֹת	תּוּסַב , תּוּסַבִּי	הוּסַבּוֹתָ , הוּסַבּוֹת
	etc. יוּסַב , תּוּסַב	etc. הוּסַב , הוּסַבָּה

1. The first radical of the verbs פ״י is changed into ו which receives the Shurek-point: הוּשַׁב for הָיְשַׁב.

הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם, וַיָּשִׁבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר. מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד? וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשַׁי! לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל! עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד! וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאֹהָלָיו: וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד, וַיַּמְלִיכוּ אֶת־יָרָבְעָם עֲלֵיהֶם; לֹא הָיָה אַחֲרֵי בֵית דָּוִד זוּלָתִי שֵׁבֶט יְהוּדָה וְשֵׁבֶט בִּנְיָמִן:

88.

HOPHAL.

The sixth conjugation, *Hophal* (הָפְעַל), is the passive of Hiphil; it has the same characteristic ה, but a different vocalization.

HOPHAL OF THE REGULAR VERB.

Infinitive construct: הָפְקֵד; to be set over (פָּקַד) הָפְקַד

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
	I shall be set over אָפְקַד	I have been set over הָפְקַדְתִּי
מָפְקָד (מֻפְקָד)	תָּפְקַד, תָּפְקְדִי	הָפְקַדְתָּ, הָפְקַדְתְּ
מָפְקָדָה	יָפְקַד, תָּפְקַד	הָפְקַד, הָפְקְדָה
	נָפְקַד	הָפְקַדְנוּ
מָפְקָדִים	תָּפְקְדוּ, תָּפְקַדְנָה	הָפְקַדְתֶּם, הָפְקַדְתֶּן
מָפְקָדוֹת	יָפְקְדוּ, תָּפְקַדְנָה	הָפְקְדוּ

1. Like in Hiphil, the prefixed ה drops in the Future and in the Participle, and the Preformatives receive its vowel.
2. There exists also a second form with Kubbuts: הֻשְׁלַךְ; the Participle has this form more frequently than the regular one.

a deposit פִּקָּרוֹן *m.*	a fine, a punishment עֹנֶשׁ *m.*	a street חוּץ *m.*
to destroy, to corrupt [ה] שַׁחַת	workmen עֹשֵׂי מְלָאכָה *m.*	to expect, to hope יחל
wages, a reward שָׂכָר *m.*	to deposit [ה] פָּקַד	to put to shame [ה] כָּלַם

עַל־יְיָ הָשְׁלַכְנוּ מֵעוֹדֵנוּ. אֶל־יְשׁוּעָתוֹ יִחַלְנוּ בְּכָל־עֵת וְלֹא הָכְלָמְנוּ: הָשֵׁב אֶת־הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתָּךְ: הַכֶּסֶף נִתַּן לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמֻּפְקָדִים עַל־בֵּית יְיָ יִרְמְיָה הַנָּבִיא אָמַר. אַנְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם יִהְיוּ מֻשְׁלָכִים בְּחוּצוֹת הָעִיר: הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה הָכְלְמוּ עַל אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל אֲבִיהֶם: כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל יָעָמְדוּ לְמִשְׁפָּט, וִיקַבְּלוּ שְׂכָרָם וְעָנְשָׁם: לֹא־תִשְׁפֹּךְ מַיִם מָשְׁחָתִים, אִם אֵין לְךָ טוֹבִים מֵהֶם:

89.

HOPHAL OF THE VERBS ל״ה.

Infinitive construct: הָגְלוֹת; "to be carried away," "to be led into exile" הָגְלָה (גָּלָה)

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מָגְלֶה	I shall be led into exile אָגְלֶה	I have been led into exile הָגְלֵיתִי
	תָּגְלֶה, תָּגְלִי	הָגְלֵיתָ, הָגְלֵית
מָגְלָה	יָגְלֶה, תָּגְלֶה	הָגְלָה, הָגְלְתָה
מָגְלִים	נָגְלֶה	הָגְלֵינוּ
	תָּגְלוּ, תָּגְלֶינָה	הָגְלֵיתֶם, הָגְלֵיתֶן
מָגְלוֹת	יָגְלוּ, תָּגְלֶינָה	הָגְלוּ

incense	קְטֹרֶת *f.*	to bring up, to offer	עָלָה [ה]	exile, exiles	גּוֹלָה *f.*
to show	רָאָה [ה]	a burnt-offering	עֹלָה *f.*	to lay waste, to destroy	חָרַב [ה]
to lay hand upon	שָׁלַח יָד בְּ	to burn incense	קָטַר [ה]	a sanctuary, a temple	מִקְדָּשׁ *m.*

יְחֶזְקֵאל הַנָּבִיא הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם־ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה: גְּדַלְיָהוּ הָפְקַד עַל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר לֹא הָגְלוּ

to erect	קוּם [ה]	a thought	מְזִמָּה *f.*	to bring	בּוֹא [ה]
a sacrifice	קָרְבָּן *m.*	a tabernacle	מִשְׁכָּן *m.*	to deliver, to help	יָשַׁע [ה]
to bring back, to reward	שׁוּב [ה]	to remove	סוּר [ה]	to establish, to direct	כּוּן [ה]

בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הֵקִימוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁכָּן, וַיָּבִיאוּ לַיָי קָרְבָּנוֹת: וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ, וַיָּקֶם יְיָ שֹׁפְטִים לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהוֹשִׁיעָם מִיַּד אֹיְבֵיהֶם: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל, וַיָּשֶׂם אֶת־בָּנָיו שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל: שָׁאוּל אָמַר לִשְׁמוּאֵל. הֲקִימֹתִי אֶת־דְּבַר יְיָ: כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה, הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: בְּלֶכְתְּכֶם לַעֲבֹד אֶת־יְיָ, הָכִינוּ אֵלָיו לְבַבְכֶם וְהָסִירוּ מִקִּרְבְּכֶם כָּל־מְזִמָּה רָעָה: טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד; כִּי אִם־יִפֹּלוּ, הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ; וְאִילוּ הָאֶחָד שֶׁיִּפֹּל, וְאֵין שֵׁנִי לַהֲקִימוֹ: מֵשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לֹא תָמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ: יְהוָֹה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:

87.

HIPHIL OF THE VERBS ע״ע.

Infinitive construct: הָסֵב; "to lead about" (סבב) הֵסֵב

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
lead about: הָסֵב, הָסֵבִּי	I shall lead about אָסֵב	I have led about הֲסִבֹּתִי
lead about: הָסֵבּוּ, הֲסִבֶּינָה	תָּסֵב, תָּסֵבִּי	הֲסִבֹּתָ, הֲסִבֹּת
Participle.	יָסֵב, תָּסֵב	הֵסֵב, הֵסֵבָּה
leading about: מֵסֵב, מְסִבָּה	נָסֵב	הֲסִבֹּנוּ
leading about: מְסִבִּים, מְסִבּוֹת	תָּסֵבּוּ, תְּסֻבֶּינָה	הֲסִבֹּתֶם, הֲסִבֹּתֶן
he led about וַיָּסֶב	יָסֵבּוּ, תְּסֻבֶּינָה	הֵסֵבּוּ

1. The third pers. masc. sing. Preterite has sometimes Pathach under the first radical: הֵקַל.

2. The vowel under the Preformative is frequently short and followed by Dagesh forte : יַסֵּב.

The Secession of the Ten Tribes. (I. Kings 12, and II. Chronicles 10.)

to lighten	קָלַל [ה]	a scorpion, a scourge with sharp points	עַקְרָב *m.*	to be thick	עָבָה	except	זוּלָתִי
to be hard, heavy	קָשָׁה	to break away	פָּשַׁע	a yoke	עֹל *m.*	to chastise	יִסֵּר
to answer	שׁוּב [ה] דָּבָר	the little finger	קֹטֶן *m.*	to load	עָמַס [ה]	the loins	מָתְנַיִם

וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם שְׁכֶמָה, כִּי שְׁכֶם בָּא כָל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ׃ וַיָּבֹא
יָרָבְעָם וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל, וַיְדַבְּרוּ אֶל־רְחַבְעָם לֵאמֹר׃ אָבִיךְ
הִקְשָׁה אֶת־עֻלֵּנוּ; וְאַתָּה עַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךְ הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ
הַכָּבֵד אֲשֶׁר־נָתַן עָלֵינוּ, וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְחַבְעָם. לְכוּ
עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי; וַיֵּלְכוּ הָעָם׃ וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם
אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי,
לֵאמֹר. אֵיךְ אַתֶּם נוֹעָצִים לְהָשִׁיב לָעָם־הַזֶּה דָּבָר? וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
לֵאמֹר. אִם־תִּהְיֶה לְטוֹב לָעָם הַזֶּה וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים,
וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים׃ וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ,
וַיִּוָּעַץ אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ הָעֹמְדִים לְפָנָיו׃ וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
הַיְלָדִים לֵאמֹר. כֹּה־תֹאמַר לָעָם הַזֶּה. קָטָנִי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי׃
וְעַתָּה אָבִי הֶעֱמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד, וַאֲנִי אֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם; אָבִי
יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים, וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בָּעַקְרַבִּים׃ וַיָּבֹא יָרָבְעָם
וְכָל־הָעָם אֶל־רְחַבְעָם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי; וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קָשָׁה,
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים׃ וַיַּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע

רוֹצִי אֶל־אָבִינוּ, אֲשֶׁר יִשְׂמַח בְּשָׁמְעוֹ כִּי מַצִּילוֹ בָּא הֵנָּה, וְיָרוּץ לִקְרֹא לוֹ, אוּלַי יוֹאִיל לָסוּר אֵלֵינוּ׃

———o———

85.

HIPHIL OF THE VERBS פ״י.

Infinitive absolute: הוֹתֵר ; "to leave remaining" (יָתַר) הוֹתִיר

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
leave { הוֹתֵר , הוֹתִירִי	I shall leave אוֹתִיר	I have left הוֹתַרְתִּי
leave { הוֹתִירוּ, הוֹתֵרְנָה	תּוֹתִיר , תּוֹתִירִי	הוֹתַרְתָּ , הוֹתַרְתְּ
	יוֹתִיר , תּוֹתִיר	הוֹתִיר , הוֹתִירָה
Participle.	נוֹתִיר	הוֹתַרְנוּ
leaving { מוֹתִיר , מוֹתִירָה	תּוֹתִירוּ, תּוֹתֵרְנָה	הוֹתַרְתֶּם , הוֹתַרְתֶּן
leaving { מוֹתִירִים , מוֹתִירוֹת	יוֹתִירוּ, תּוֹתֵרְנָה	הוֹתִירוּ

Infinitive absolute: הֵיטֵב ; "to do good" (יָטַב) הֵיטִיב

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
do good { הֵיטֵב , הֵיטִיבִי	I shall do good אֵיטִיב	I have done good הֵיטַבְתִּי
do good { הֵיטִיבוּ, הֵיטֵבְנָה	תֵּיטִיב , תֵּיטִיבִי	הֵיטַבְתָּ , הֵיטַבְתְּ
Participle.	תֵּיטִיבוּ , תֵּיטֵבְנָה	הֵיטִיב , הֵיטִיבָה
מֵיטִיב , מֵיטִיבָה etc.	etc.	etc.

1. Like the Niphal, the first radical changes into ו which quiesces in Cholem: הוֹתִיר for הַיְתִיר.
2. Some verbs פ״י retain the י which quiesces in Tsere: הֵיטִיב for הַיְטִיב.
3. A few verbs retain the י in the Future Kal, but change it into ו in Hiphil: יָרַשׁ , אִירַשׁ , הוֹרִישׁ.

deeds	מַעֲלָלִים *m.*	a mother-in-law	חָמוֹת *f.*	a locust	אַרְבֶּה *m.*
abundance	שֹׂבַע *m.*	to add, to increase	יָסַף [ה]	hail	בָּרָד *m.*

הָאַרְבֶּה אָכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר
הַבָּרָד׃ מֹשֶׁה אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִן־הַמָּן עַד־
בֹּקֶר; וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה, וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׃ רוּת
נָתְנָה לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר־הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם׃ יֵיטִיב יְיָ לָכֶם,
כַּאֲשֶׁר הֵיטִיב לַאֲבוֹתֵיכֶם׃ יִרְאַת יְיָ תּוֹסִיף יָמִים׃

———o———

86.

HIPHIL OF THE VERBS ע״ו *AND* ע״י.

Infinitive construct: הָקִים ; "to raise up," "to establish" (קוּם) הֵקִים

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
establish: הָקֵם , הָקִימִי	I shall establish אָקִים	I have established הֲקִימוֹתִי
establish: הָקִימוּ , הָקֵמְנָה	תָּקִים , תָּקִימִי	הֲקִימוֹתָ , הֲקִימוֹת
Participle.	יָקִים , תָּקִים	הֵקִים , הֵקִימָה
establishing: מֵקִים , מְקִימָה	נָקִים	הֲקִימוֹנוּ
establishing: מְקִימִים , מְקִימוֹת	תָּקִימוּ , תָּקֵמְנָה	הֲקִימוֹתֶם , הֲקִימוֹתֶן
he established וַיָּקֶם	יָקִימוּ , תָּקֵמְנָה	הֵקִימוּ

1. The second radical drops: הֵקִים for הֶקְוִים. Cholem is inserted before the consonantal Afformatives of the Preterite; but sometimes it is omitted: הֵמַתָּ , הֵנַפְתָּ.
2. The shortened Future is יָקֵם, with Vav conversive: וַיָּקֶם.
3. The Future Hiphil of the verbs ע״י is identical in form with the Future Kal: יָבִין "he will understand" or "he will cause to understand."
4. A few verbs ע״ו have two forms in Hiphil, נוּחַ "to rest," הֵנִיחַ "to cause to rest," הִנִּיחַ "to set down."

1. In the Preterite, the prefixed ה has frequently Seghol: הֶגְלָה for הִגְלָה.
2. In the *apocopated* Future (see Lesson 38) both the Preformatives and the first radical have Seghol: וַיֶּגֶל, וַיֶּפֶר (but in Kal: וַיִּגֶל, וַיִּבֶן).
3. If the verb begins with a Guttural, Kal and Hiphil are usually identical in form and can only be distinguished by the context: וַיַּעַל (Kal: "he went up," Hiphil: "he brought up"). In וַיִּחַן, וַיִּחַר (Kal), the Preform. has Chirek.
4. In the apocopated Imperative, the Prefix ה and the first radical receive Seghol: הֶרֶב; in verbs beginning with a Guttural, they have Pathach: הַעַל.

to multiply, to increase	רָבָה [ה]	to lend	לָוָה [ה]	before	בְּטֶרֶם
to give to drink	[ה] שָׁקָה	to think, to suppose	פִּלֵּל	descendants	זֶרַע *m.*
an enemy	שֹׂנֵא *m.*	to be thirsty	צָמֵא	a pail, a pitcher	כַּד *f.*

יְיָ אָמַר אֶל־אַבְרָהָם. הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ אֱלִיעֶזֶר אָמַר לְרִבְקָה. הַשְׁקִינִי־נָא
מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ; וַתֹּאמֶר. שְׁתֵה, וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה; וַיֵּשְׁתְּ
וַתַּשְׁקְ אֶת־הַגְּמַלִּים׃ יַעֲקֹב אָמַר לְיוֹסֵף. רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי,
וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ אֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
שָׁלַח יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל־הָעָם אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר בָּבֶלָה. כֹּה
אָמַר יְיָ. דִּרְשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה, כִּי
בִשְׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם׃ אִם־רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם,
וְאִם־צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃ מַלְוֵה יְיָ חוֹנֵן דָּל, וּגְמֻלוֹ יְשַׁלֶּם־לוֹ׃

———o———

84.

HIPHIL OF THE VERBS פ״נ.

Infinitive construct: הַגִּישׁ; "to bring near" (נָגַשׁ) הִגִּישׁ

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
bring near: הַגֵּשׁ, הַגִּישִׁי	I shall bring near אַגִּישׁ	I have brought near הִגַּשְׁתִּי
הַגִּישׁוּ, הַגֵּשְׁנָה	תַּגִּישׁ, תַּגִּישִׁי	הִגַּשְׁתָּ, הִגַּשְׁתְּ
	יַגִּישׁ, תַּגִּישׁ	הִגִּישׁ הִגִּישָׁה
Participle.	נַגִּישׁ	הִגַּשְׁנוּ
bringing near: מַגִּישׁ, מַגֶּשֶׁת	תַּגִּישׁוּ, תַּגֵּשְׁנָה	הִגַּשְׁתֶּם, הִגַּשְׁתֶּן
מַגִּישִׁים, מַגִּישׁוֹת	יַגִּישׁוּ, תַּגֵּשְׁנָה	הִגִּישׁוּ

The first radical of the verbs פ״נ drops also in Hiphil and is compensated by Dagesh forte in the second radical (see Lessons 39 and 57): הִגִּישׁ for הִנְגִּישׁ.

to deliver, to save	נָצַל [ה]	a lodging-place	מָלוֹן *m.*	to cause to go, to take	יָלַךְ [ה]	perhaps	אוּלַי
to turn in	סוּר	to tell	נָגַד [ה]	to teach, to show	יָרָה [ה]	to delay, to tarry	אֵחַר
to urge	פָּצַר	to set down	נוּחַ [ה]	to refuse	מֵאֵן	a worthy man	בֶּן־חַיִל *m.*
a robber	שֹׁדֵד *m.*	to recognize	נָכַר [ה]	to hasten	מִהַר	to be willing	יָאַל [ה]

לוי. הַגִּידִי לִי אֲחוֹתִי, מַדּוּעַ אִחַרְתְּ לָשׁוּב? מרים. בְּשָׁאֲבִי מַיִם מִן־
הַבְּאֵר, בָּא לִקְרָאתִי אֹרֵחַ וַיֹּאמֶר אֵלָי. הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם,
וְהוֹרֵנִי מְלוֹן אֹרְחִים: ל. וּמֶה עָשִׂית? מ. הִגַּשְׁתִּי לוֹ מַיִם בְּכַדִּי,
וְהוֹלַכְתִּיהוּ אֶל־הַמָּלוֹן: ל. הֲיָדַעַתְּ אֶת־הָאִישׁ? מ. בַּתְּחִלָּה לֹא
הִכַּרְתִּיהוּ; אַךְ בְּדַבְּרִי עִמּוֹ, בִּינוֹתִי כִּי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶת־אָבִינוּ זֶה שְׁנָתַיִם מִיַּד הַשּׁוֹדְדִים בַּיָּעַר: ל. וְלָמָּה עָזַבְתְּ בֶּן־
חַיִל כָּזֶה, וְלֹא הוֹלַכְתְּ אוֹתוֹ אֶל־אָבִינוּ? מ. פָּצַרְתִּי בוֹ לָבוֹא עִמִּי
אֶל־בֵּית אָבִי, אֲבָל מֵאֵן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלִי: ל. הַנִּיחִי כָּךְ, וּמַהֲרִי

a pillar	עַמּוּד *m.*	to keep silent	חָרַשׁ [ה]	to be faithful, trustworthy	אָמַן [נ]
to enrich, to become rich	עָשַׁר [ה]	to think, to consider	חָשַׁב	to believe, to trust	אָמַן[ה]
to listen	קָשַׁב [ה]	want, need	מַחְסוֹר *m.*	prison	בֵּית הָאֲסוּרִים *m.*

לֹא הֶאֱמַנְתִּי לְדִבְרֵי הָאִישׁ הַהוּא׃ אַבְרָהָם הֶאֱמִין בַּיְיָ׃ מֹשֶׁה אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יְיָ יִלָּחֵם לָכֶם, וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ הַפְּלִשְׁתִּים קָרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסוּרִים, וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים׃ יְהוֹשָׁפָט הַמֶּלֶךְ הֶעֱמִיד שֹׁפְטִים בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה׃ הַאֲמִינוּ בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם׃ הַקְשֵׁב שְׁמַע־לִי, הַחֲרֵשׁ וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר׃ אִישׁ מַחְסוֹר אֹהֵב שִׂמְחָה, אֹהֵב יַיִן וָשֶׁמֶן לֹא יַעֲשִׁיר׃ בִּרְכַּת יְיָ הִיא תַּעֲשִׁיר׃ גַּם אֱוִיל מַחֲרִישׁ חָכָם יֵחָשֵׁב, אֹטֵם שְׂפָתָיו נָבוֹן׃ הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה־סּוֹד, וְנֶאֱמַן־רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר׃

81.

THE DOG AND HIS SHADOW.

to pass by	עָבַר	to seize	חָזַק [ה]	to destroy, to waste	אָבַד [ה]
to look, to look down	שָׁקַף [ה]	to make haste	חָפַז	to leap, to spring	דִּלֵּג
a border	שָׂפָה *f.*	a piece	נֵתַח *m.*	vanity	הֶבֶל *m.*

כֶּלֶב עָבַר עַל־שְׂפַת נָהָר, וּבְפִיו נֵתַח בָּשָׂר׃ וַיְהִי בְּהַשְׁקִיפוֹ אֶל־הַמַּיִם, וַיַּרְא אֶת־צֵל הַבָּשָׂר, וַיַּחְשֹׁב כִּי נֵתַח אַחֵר גָּדוֹל בַּנָּהָר׃ וַיְדַלֵּג אֶל־הַנָּהָר, וּבְחָפְזוֹ הִשְׁלִיךְ מִפִּיו אֶת־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־הָיָה לוֹ, לְמַעַן הַחֲזִיק בַּנֵּתַח הָאַחֵר אֲשֶׁר לֹא רָאָה עוֹד וְלֹא מָצָא׃

מְרַדֵּף הֶבֶל, מְאַבֵּד הוֹנוֹ וְעִתּוֹ וּמַחֲזִיק בְּצֵל עוֹבֵר׃

82.

THE DONKEY IN THE LION'S SKIN.

to testify	עָנָה	to bray	נָהַק	while	כָּל־עוֹד	without	בְּלֹא
to frighten	פחד [ה]	a fool	סָכָל *m.*	if	לוּ	to drive	דָּפַק
to strip off	פָּשַׁט [ה]	a skin, a hide	עוֹר *m.*	to mock	לָעַג [ה]	an ornament, splendor	הָדָר
to deceive	רִמָּה	to cover oneself	עָטַף	to look, to regard	נָבַט [ה]	to see	חָזָה
						truly	כִּי

חֲמוֹר מָצָא עוֹר אֲרִי, וַיִּעֲטֹף בּוֹ, וַיְפַחֵד אָדָם וּבְהֵמָה וַיַּבְרִיחֵם:
וַיֹּאמֶר הַכְּסִיל בְּלִבּוֹ. אִם נָסִים מִמַּרְאֵה פָּנַי, אֵיךְ יָחִילוּ אִם
אַשְׁמִיעֵם אֶת־קוֹלִי הַנּוֹרָא! וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּנְהָק, וַיָּשׁוּבוּ הַנָּסִים
וַיִּשְׂחֲקוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: וַיָּבֹא גַם בְּעָלָיו וַיֹּאמַר. לוּ הֶחֱרַשְׁתָּ, כִּי
עַתָּה רִמִּיתָנִי; אַךְ קוֹלְךָ עָנָה בְךָ כִּי אַתָּה חֲמוֹרִי אֲשֶׁר קָנִיתִי:

וַיַּפְשֵׁט מֵעָלָיו אֶת־עוֹר הָאֲרִי, וַיֶּחֱזַק־בּוֹ וַיְדַפְּקֵהוּ לְפָנָיו:

הֶחָזִיתָ סָכָל לָבוּשׁ הָדָר? כָּל־עוֹד יַחֲרִישׁ, יַבִּיטוּ רַבִּים אֶל־לְבֻשׁוֹ
וִיכַבְּדוּהוּ; אֲבָל כְּפָתְחוֹ אֶת־פִּיו לְדַבֵּר בְּלֹא־דַעַת, כֻּלָּם יִשְׂחֲקוּ
עָלָיו וַיַּלְעִיגוּ לוֹ:

—o—

83.

HIPHIL OF THE VERBS ל״ה.

Inf. constr.: הַגְלוֹת; "to carry away," "to lead into exile" הִגְלָה (גָּלָה)

Imperative.		*Future.*		*Preterite.*	
carry away	הַגְלֵה, הַגְלִי	I shall carry away	אַגְלֶה	I have carried away	הִגְלֵיתִי
	הַגְלוּ, הַגְלֶינָה		תַּגְלֶה, תַּגְלִי		הִגְלֵיתָ, הִגְלֵית
			יַגְלֶה, תַּגְלֶה		הִגְלָה, הִגְלְתָה
Participle.			נַגְלֶה		הִגְלֵינוּ
carrying away	מַגְלֶה, מַגְלָה		תַּגְלוּ, תַּגְלֶינָה		הִגְלֵיתֶם, הִגְלֵיתֶן
	מַגְלִים, מַגְלוֹת		יַגְלוּ, תַּגְלֶינָה		הִגְלוּ

שְׁמוּאֵל הִמְלִיךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אֶת־שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ מִשֵּׁבֶט בִּנְיָמִן׃

אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל הִמְלִיכוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶת־דָּוִד עֲלֵיהֶם׃

79.

FUTURE, IMPERATIVE AND PARTICIPLE HIPHIL OF THE REGULAR VERB.

Infinitive construct: הַקְדִּישׁ (קָדַשׁ).

Imperative.		*Future.*		
consecrate	הַקְדֵּשׁ , הַקְדִּישִׁי	I shall	consecrate	אַקְדִּישׁ
	הַקְדִּישׁוּ , הַקְדֵּשְׁנָה	thou wilt	"	תַּקְדִּישׁ , תַּקְדִּישִׁי
		he, she will	"	יַקְדִּישׁ , תַּקְדִּישׁ
Participle.		we shall	"	נַקְדִּישׁ
I am consecrating	אֲנִי מַקְדִּישׁ , מַקְדֶּשֶׁת	you will	"	תַּקְדִּישׁוּ , תַּקְדֵּשְׁנָה
we are "	אֲנַחְנוּ מַקְדִּישִׁים , מַקְדִּישׁוֹת	they "	"	יַקְדִּישׁוּ , תַּקְדֵּשְׁנָה

1. The Prefix ה, which has Pathach in the Infinitive and in the forms derived from this mode, drops after the Preformatives: יַקְדִּישׁ for יְהַקְדִּישׁ , מַקְדִּישׁ for מְהַקְדִּישׁ. The Future and Participle Hiphil are, therefore, characterized by the Pathach under the Preformatives: compare יַקְדִּישׁ with יְקַדֵּשׁ , מַקְדִּישׁ with מְקַדֵּשׁ.
2. Before the Afformative נָה and in the masc. sing. of the Imperative, ִי is changed into Tsere.
3. This change takes also place in the *shortened* or *apocopated* Future:
   a) in expressions of command or wish, especially after אַל: אַל־תַּלְשֵׁן "slander not," יַשְׁלֵךְ "let him throw."
   b) after Vav conversive in the second and third pers. sing. and the first pers. plur.: וַיַּשְׁלֵךְ "and he threw," וַנַּקְרֵב "and we brought near;" but: וָאַשְׁלִיךְ "and I threw."

4. Before Makkef, this Tsere is shortened into Seghol: וַיַּעֲמֶד־לוֹ, הַכֶּר־נָא.

to bring near, to offer	קָרַב [ה]	wickedness	עַוְלָה *f.*	to rain	מָטַר [ה]	folly	אִוֶּלֶת *f.*
to bind	קָשַׁר	to commit, to intrust	פָּקַד [ה]	a gift, a tribute	מִנְחָה *f.*	iniquity	אָוֶן *m.*
to remove	רָחַק [ה]	to sprout forth	צָמַח	to deliver up	סָגַר [ה]	correction	מוּסָר *m.*

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁלְחוּ אֶת־אֵהוּד, וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה לְעֶגְלוֹן מֶלֶךְ
מוֹאָב: שְׁמוּאֵל אָמַר אֶל־הָעָם. הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְּקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר־
אֲמַרְתֶּם לִי, וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לָקַח אֶת־אֶסְתֵּר
לְאִשָּׁה, וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת וַשְׁתִּי: הַקְדִּישׁוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אִם־
אָוֶן בְּיָדְךָ הַרְחִיקֵהוּ, וְאַל־תַּשְׁכֵּן בְּאֹהָלֶיךָ עַוְלָה: לֹא תַסְגִּיר
עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו: בְּיָדְךָ אַפְקִיד
רוּחִי, פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: יְיָ הוּא הַמַּמְטִיר וְהַמַּצְמִיחַ
כָּל־עֵץ וְכָל־עֵשֶׂב: אִוֶּלֶת קְשׁוּרָה בְלֶב־נָעַר, שֵׁבֶט מוּסָר יַרְחִיקֶנָּה
מִמֶּנּוּ:

———o———

80.

HIPHIL OF THE VERBS PE GUTTURAL AND פ״א.

Inf. constr.: הַעֲמִיד; "to cause to stand," "to set" (עָמַד) הֶעֱמִיד

Imperative.	*Future.*	*Preterite.*
set { הַעֲמֵד, הַעֲמִידִי	I shall set אַעֲמִיד	I have set הֶעֱמַדְתִּי
set { הַעֲמִידוּ, הַעֲמֵדְנָה	תַּעֲמִיד, תַּעֲמִידִי	הֶעֱמַדְתָּ, הֶעֱמַדְתְּ
	יַעֲמִיד, תַּעֲמִיד	הֶעֱמִיד, הֶעֱמִידָה
Participle.	נַעֲמִיד	הֶעֱמַדְנוּ
setting { מַעֲמִיד, מַעֲמֶדֶת	תַּעֲמִידוּ, תַּעֲמֵדְנָה	הֶעֱמַדְתֶּם, הֶעֱמַדְתֶּן
setting { מַעֲמִידִים, מַעֲמִידוֹת	יַעֲמִידוּ, תַּעֲמֵדְנָה	הֶעֱמִידוּ

עז.

PUAL OF THE VERBS ל״ה.

Infinitive construct: גֻּלּוֹת ; "to be uncovered" גֻּלֵּה

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מְגֻלֶּה	I shall be uncovered אֲגֻלֶּה	I have been uncovered גֻּלֵּיתִי
מְגֻלָּה	תְּגֻלֶּה , תְּגֻלִּי	גֻּלֵּיתָ , גֻּלֵּית
מְגֻלִּים	תְּגֻלּוּ , תְּגֻלֶּינָה	גֻּלָּה , גֻּלְּתָה
מְגֻלּוֹת	etc.	etc. גֻּלּוּ

The א of the verbs ל״א quiesces in Kamets in the Future Pual: אֲמֻצָּא.

to command	צִוָּה	to fill, to fulfill	מִלֵּא	love	אַהֲבָה *f.*
snow	שֶׁלֶג *m.*	a request, a desire	מִשְׁאֶלֶת *f.*	high	גָּבֹהַּ
the middle	(c. תּוֹךְ) תָּוֶךְ *m.*	to hide	סִתֵּר	to be strong, to prevail	גָּבַר
a reproof	תּוֹכַחַת *f.*	because	עַל אֲשֶׁר	to cover	כִּסָּה

צֻוֵּיתִי לָלֶכֶת אֶת־אָחִי אֶל־בֵּית הַלִּמּוּד: צֻוֵּינוּ לִשְׁמֹר אֶת־דִּבְרֵי
יְיָ: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: הַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד
עַל־הָאָרֶץ, וַיְכֻסּוּ הֶהָרִים: הַמִּצְרִים כֻּסּוּ בַמַּיִם בְּתוֹךְ הַיָּם, עַל
אֲשֶׁר רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: הֶהָרִים הַגְּבֹהִים מְכֻסִּים שֶׁלֶג
בְּכָל־עֵת, וְהַלְּבָנוֹן קָנָה שְׁמוֹ מִמַּרְאֵהוּ, כִּי לָבָן הוּא מִן־הַשֶּׁלֶג
אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁיו: טוֹבָה תּוֹכַחַת מְגֻלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתָּרֶת: יְמַלֵּא
יְיָ כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ:

78.

HIPHIL.

1. The fifth conjugation, *Hiphil* (הִפְעִיל), adds the idea of *causation* to the signification of the verb in Kal: זָכַר "to remember," הִזְכִּיר "to cause to remember," "to mention;" מָלַךְ "to reign," הִמְלִיךְ "to cause to reign," "to make king;" קָדַשׁ "to be holy," הִקְדִּישׁ "to cause to be holy," "to consecrate."
2. The Hiphil is characterized by a ה prefixed to the verb and by ִי inserted before the third radical.

PRETERITE HIPHIL OF THE REGULAR VERB.

to consecrate (קָדַשׁ) הִקְדִּישׁ

3. The characteristic ִי drops before the consonantal Afformatives, and Pathach is substituted for it.
4. The accent rests upon this Chirek and not, as usually, upon the vocal Afformatives ָה and וּ; generally also with Vav conversive: וְהִקְטִירוּ (Leviticus 3, 5).

I have consecrated	הִקְדַּשְׁתִּי
thou hast "	הִקְדַּשְׁתָּ, הִקְדַּשְׁתְּ
he, she has "	הִקְדִּישׁ, הִקְדִּישָׁה
we have "	הִקְדַּשְׁנוּ
you have "	הִקְדַּשְׁתֶּם, הִקְדַּשְׁתֶּן
they " "	הִקְדִּישׁוּ

When a verb has a particular signification in Hiphil, or is exclusively used in this conjugation, it is indicated in the vocabulary by a ה in brackets.

to throw	שָׁלַךְ [ה]	the upper mill-stone	פֶּלַח רֶכֶב *f.*	to separate, to distinguish	בָּדַל [ה]
to make peace	שָׁלַם [ה]	a tribe	שֵׁבֶט *m.*	an inhabitant	יוֹשֵׁב *m.*

הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַכֶּסֶף לַיְיָ, לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמוֹ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִקְדִּישׁוּ אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָל־הָעַמִּים: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים, וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר: יוֹשְׁבֵי גִבְעוֹן הִשְׁלִימוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: אִשָּׁה אַחַת הִשְׁלִיכָה פֶּלַח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ:

75.

PUAL.

The fourth conjugation, *Pual* (פֻּעַל), is the passive of Piel. It is, likewise, characterized by Dagesh forte in the second radical, but is distinguished from Piel by the Kubbuts under the first radical.

PUAL OF THE REGULAR VERB.

Infinitive absolute : קֻדֹּשׁ ; "to be sanctified" קֻדַּשׁ

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מְקֻדָּשׁ	I shall be sanctified אֲקֻדַּשׁ	I have been sanctified קֻדַּשְׁתִּי
מְקֻדֶּשֶׁת	תְּקֻדַּשׁ , תְּקֻדְּשִׁי	קֻדַּשְׁתָּ , קֻדַּשְׁתְּ
(מְקֻדָּשָׁה)	יְקֻדַּשׁ , תְּקֻדַּשׁ	קֻדַּשׁ , קֻדְּשָׁה
	נְקֻדַּשׁ	קֻדַּשְׁנוּ
מְקֻדָּשִׁים	תְּקֻדְּשׁוּ , תְּקֻדַּשְׁנָה	קֻדַּשְׁתֶּם , קֻדַּשְׁתֶּן
מְקֻדָּשׁוֹת	יְקֻדְּשׁוּ , תְּקֻדַּשְׁנָה	קֻדְּשׁוּ

1. The passive conjugations have no Imperative (see Lesson 59, 4).
2. The Participle of the passive conjugations is characterized by Kamets under the second radical (see Lesson 53, 1).

a butler	מַשְׁקֶה *m.*	any thing	מְאוּמָה	to consume	אָכַל
an iniquity, a sin	עָוֹן *m.*	setting, west	מָבוֹא *m.*	a pit, a dungeon	בּוֹר *m.*
a chief	שַׂר *m.*	rising, east	מִזְרָח *m.*	greatness	גְּדֻלָּה *f.*

יוֹסֵף אָמַר אֶל־שַׂר הַמַּשְׁקִים. גֻּנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים, וְגַם־
פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה, כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר: שֵׁם הַבַּת אֲשֶׁר
יֻלְּדָה לְיַעֲקֹב דִּינָה: שְׁנֵי בָנִים יֻלְּדוּ לְמשֶׁה בְּמִדְיָן: בְּחֶסֶד
וֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֹן: מְכַבֵּד אָבִיו וְאִמּוֹ יְכֻבַּד מִבָּנָיו: שַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלַיִם אֻכְּלוּ בָאֵשׁ: הַיְשֻׁלַּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה? גָּדוֹל יְיָ

וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ:

———o———

76.

PUAL OF THE VERBS AYIN GUTTURAL.

to be blessed בֹּרַךְ

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
מְבֹרָךְ	I shall be blessed אֲבֹרַךְ	I have been blessed בֹּרַכְתִּי
מְבֹרֶכֶת (מְבֹרָכָה)	תְּבֹרַךְ , תְּבֹרְכִי	בֹּרַכְתָּ, בֹּרַכְתְּ
מְבֹרָכִים	יְבֹרַךְ , תְּבֹרַךְ	בֹּרַךְ, בֹּרְכָה
מְבֹרָכוֹת	etc.	etc.

In the Pual of the verbs Ayin Guttural, the Kubbuts is lengthened into Cholem, to compensate for the omitted Dagesh: בֹּרַךְ for בֻּרַךְ.

affliction, misery	עֳנִי *m.*	to tear	טָרַף	to delay	הִתְמַהְמַהּ	to bake	אָפָה
to scatter	פִּזֵּר	a tunic, coat	כְּתֹנֶת *f.*	leavened	חָמֵץ *m.*	to hasten	בִּהֵל
to be dispersed	פֹּרַד	a possession	נַחֲלָה *f.*	to purify	טִהַר	dough	בָּצֵק *m.*
provision	צֵידָה *f.*	a cake	עֻגָה *f.*	benevolent	טוֹב־עַיִן *m.*	to expel	גֵּרֵשׁ

כִּרְאוֹת יַעֲקֹב אֶת־כְּתֹנֶת בְּנוֹ וַיֹּאמַר. חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ, טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף: וַיֹּאפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבָּצֵק עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ; כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ, וְגַם צֵידָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: הָמָן אָמַר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ. יֶשְׁנוֹ עַם־אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ: הַכֶּסֶף יְטֹהַר בָּאֵשׁ, וּבֶן־אָדָם בָּעֳנִי: נַחֲלָה מְבֹהֶלֶת בָּרִאשׁוֹנָה, וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תְבֹרָךְ: טוֹב־עַיִן הוּא יְבֹרָךְ, כִּי־נָתַן מִלַּחְמוֹ לַדָּל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

———o———

4. With Vav conversive, or when a monosyllabic word or a word with the accent on the penult follows, the accent usually recedes and the Tsere under the second radical is shortened into Seghol: וַיְבָרֶךְ, וְכִחֶשׁ בּוֹ.

to serve	שֵׁרֵת	strength	עֹז *m.*	the Eternal, God	יָהּ	to announce, to proclaim	בִּשֵּׂר
praise	תְּהִלָּה *f.*	a neighbor	עָמִית *m.*	to deny, to deceive	כִּחֵשׁ	a benefit	גְּמוּל *m.*
continually	תָּמִיד	to lie, to deceive	שִׁקֵּר	food	מָזוֹן *m.*	to praise	הִלֵּל

יְיָ בֵּרַךְ אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ, בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ הֲבֵרַכְתֶּן אֶת־יְיָ עַל־הַמָּזוֹן אֲשֶׁר נָתַן לָכֶן? בֵּרַכְנֻהוּ בְּכָל־לִבֵּנוּ׃ אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ שִׁירוּ לַיהוָה, בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ, וְאַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו׃ בָּרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְיָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃ לֹא תְּכַחֲשׁוּ וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ יְהוֹשֻׁעַ הָיָה מְשָׁרֵת מֹשֶׁה׃ הַכֹּהֲנִים הָיוּ מְשָׁרְתִים בְּבֵית יְיָ בִּירוּשָׁלָיִם׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּ־יָהּ׃

74.

PIEL OF THE VERBS ל״ה.

Infinitive construct: גַּלּוֹת; to "reveal" גִּלָּה

Imperative.		*Future.*		*Preterite.*	
reveal	גַּלֵּה, גַּלִּי	I shall reveal	אֲגַלֶּה	I have revealed	גִּלִּיתִי
	גַּלּוּ, גַּלֶּינָה		תְּגַלֶּה, תְּגַלִּי		גִּלִּיתָ, גִּלִּית
Participle.			יְגַלֶּה, תְּגַלֶּה		גִּלָּה, גִּלְּתָה
he is revealing	הוּא מְגַלֶּה		נְגַלֶּה		גִּלִּינוּ
she " "	הִיא מְגַלָּה		תְּגַלּוּ, תְּגַלֶּינָה		גִּלִּיתֶם, גִּלִּיתֶן
they are "	הֵם מְגַלִּים / הֵן מְגַלּוֹת		יְגַלּוּ, תְּגַלֶּינָה		גִּלּוּ

1. In the Piel of the verbs ל״ה, the י quiesces both in Tsere and Chirek: גִּלֵּיתִי and גִּלִּיתִי.
2. With Vav convers. the ה drops: וַיְכַס, וַיְגַל; as the second radical is, thus, the final letter, the characteristic Dagesh is omitted. This *apocopated* Future is also used in place of the Imperative: אַל־תְּגַל "do not reveal."
3. The verbs Pe Guttural, פ״נ, פ״א and פ״י are regular in Piel and Pual. About the verbs ל״א see Lesson 55 and 62.

THE WOLF AND THE LAMB.

innocent	נָקִי	a lamb	טָלֶה *m.*	to rebuke	גָּעַר	to seize	אָחַז
to curse	קִלֵּל	to finish, to cease	כִּלָּה	grass	דֶּשֶׁא *m.*	guilt	אַשְׁמָה *f.*
to tear in pieces	שִׁסַּע	ever since I was	מֵעוֹדִי	to cry out, to exclaim	זָעַק	to swallow, to devour	בִּלַּע
to err, to go astray	תָּעָה	a fountain	מַעְיָן *m.*	to scorn	חֵרֵף	to graze	בִּעֵר

זְאֵב רָעֵב מָצָא טָלֶה תֹעֶה, וַיְבַקֵּשׁ לָשׂוּם עָלָיו אַשְׁמָה, לְבַלְּעוֹ
בְּמִשְׁפָּט: וַיִּגְעַר בּוֹ לֵאמֹר. לָמָּה חֵרַפְתָּנִי זֶה שָׁנָה? וַיֵּבְךְּ הַטָּלֶה
וַיֹּאמַר. לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה? הֲלֹא כָל־יְמֵי חַיַּי
עֶשְׂרִים יוֹם אוֹ שְׁלֹשָׁה שָׁבֻעוֹת? וַיֹּאמֶר הַזְּאֵב. אֶת־שָׂדִי בִּעַרְתָּ:
וַיַּעַן הַטָּלֶה. עוֹד לֹא טָעַמְתִּי דֶּשֶׁא אוֹ עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר
הַזְּאֵב. מִמַּעְיָנִי שָׁתִיתָ: וַיַּעַן הַטָּלֶה. לֹא שָׁתִיתִי מַיִם מֵעוֹדִי:
וַיִּחַר אַף הָרָשָׁע וַיִּזְעַק. אָבֶן אָבִיךָ וְאָחִיךָ חֵרְפוּנִי וְקִלְּלוּנִי, וְאַתָּה
תָּמוּת בְּחֶטְאָם: עוֹד לֹא כִלָּה לְדַבֵּר, וַיֹּאחֶז אֶת־הַנָּקִי וַיְשַׁסְּעֵהוּ:

———o———

72.

THE PARABLE OF THE TREES. (Judges 9.)

to rejoice	שָׂמַח	sweetness	מֹתֶק *m.*	fatness	דֶּשֶׁן *m.*	a bramble	אָטָד *m.*
must, new wine	תִּירוֹשׁ *m.*	to wave, to rule	נוּעַ	an olive-tree, an olive	זַיִת *m.*	a cedar	אֶרֶז *m.*
integrity	תָּמִים *m.*	a shadow	צֵל *m.*	to leave off, to give up	חָדַל	a lord, a master	בַּעַל *m.*
fruit	תְּנוּבָה *f.*	summit	רֹאשׁ *m.*	to take refuge, to confide	חָסָה	a vine	גֶּפֶן *c.*

אֲבִימֶלֶךְ הָרַג אֶת־אֶחָיו שִׁבְעִים אִישׁ עַל־אֶבֶן אֶחָת, וַיִּוָּתֵר יוֹתָם בֶּן־גִּדְעוֹן הַקָּטֹן, כִּי נֶחְבָּא: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יוֹתָם כִּי אַנְשֵׁי שְׁכֶם מָשְׁחוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם, וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֹד בְּרֹאשׁ הַר גְּרִזִּים, וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא, וַיֹּאמֶר לָהֶם. שִׁמְעוּ אֵלַי בַּעֲלֵי שְׁכֶם, וְיִשְׁמַע אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים:

הָלוֹךְ הָלְכוּ הָעֵצִים לִמְשֹׁחַ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ; וַיֹּאמְרוּ לַזַּיִת. מָלְכָה עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזַּיִת. הֶחֳדַלְתִּי אֶת־דִּשְׁנִי אֲשֶׁר־בִּי יְכַבְּדוּ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים, וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים? וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַתְּאֵנָה. לְכִי־אַתְּ מָלְכִי עָלֵינוּ: וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתְּאֵנָה. הֶחֳדַלְתִּי אֶת־מָתְקִי וְאֶת־תְּנוּבָתִי הַטּוֹבָה, וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים? וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַגֶּפֶן. לְכִי־אַתְּ מָלְכִי עָלֵינוּ: וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֶּפֶן. הֶחֳדַלְתִּי אֶת־תִּירוֹשִׁי הַמְשַׂמֵּחַ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים, וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים? וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵצִים אֶל־הָאָטָד. לֵךְ אַתָּה מְלָךְ־עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר הָאָטָד אֶל־הָעֵצִים. אִם בֶּאֱמֶת אַתֶּם מֹשְׁחִים אֹתִי לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם, בֹּאוּ חֲסוּ בְצִלִּי; וְאִם־אַיִן, תֵּצֵא אֵשׁ מִן־הָאָטָד וְתֹאכַל אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:

וְעַתָּה אִם־בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים עֲשִׂיתֶם עִם־גִּדְעוֹן וְעִם־בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה,

שִׂמְחוּ בַּאֲבִימֶלֶךְ וְיִשְׂמַח גַּם־הוּא בָּכֶם׃ וְאִם־אַיִן, תֵּצֵא אֵשׁ מֵאֲבִימֶלֶךְ וְתֹאכַל אֶת־בַּעֲלֵי שְׁכֶם; וְתֵצֵא אֵשׁ מִבַּעֲלֵי שְׁכֶם וְתֹאכַל אֶת־אֲבִימֶלֶךְ׃

וַיָּנָס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֵרָה, וַיֵּשֶׁב שָׁם מִפְּנֵי אֲבִימֶלֶךְ אָחִיו׃

———o———

73.

PIEL OF THE VERBS AYIN GUTTURAL.

Infinitive construct: בָּרֵךְ ; "to bless" בָּרֵךְ

Future.		*Preterite.*	
I shall bless	אֲבָרֵךְ	I have blessed	בֵּרַכְתִּי
thou wilt "	תְּבָרֵךְ , תְּבָרְכִי	thou hast "	בֵּרַכְתָּ , בֵּרַכְתְּ
he, she will "	יְבָרֵךְ , תְּבָרֵךְ	he, she has "	בֵּרֵךְ , בֵּרְכָה
we shall "	נְבָרֵךְ	we have "	בֵּרַכְנוּ
you will "	תְּבָרְכוּ , תְּבָרֵכְנָה	you " "	בֵּרַכְתֶּם , בֵּרַכְתֶּן
they "	יְבָרְכוּ , תְּבָרֵכְנָה	they " "	בֵּרְכוּ

Participle.		*Imperative.*	
I am blessing	אֲנִי מְבָרֵךְ , מְבָרֶכֶת	bless (thou)	בָּרֵךְ , בָּרְכִי
we are "	אֲנַחְנוּ מְבָרְכִים , מְבָרְכוֹת	" (you)	בָּרְכוּ , בָּרֵכְנָה

1. In the Piel of the verbs Ayin Guttural, the vowel under the first radical is lengthened to compensate for the characteristic Dagesh omitted in the second radical: בֵּרֵךְ for בִּרֵּךְ , בָּרֵךְ for בַּרֵּךְ . Before ה , ח and ע the vowel frequently remains short: טַהֵר "to purify," כַּחֵשׁ "to deny," תַּעֵב and תָּעֵב "to abhor."
2. The second radical receives comp. Sh'va instead of simple Sh'va: תְּכַחֲשׁוּ , טַהֲרוּ ; but: בָּרְכוּ , בָּרְכִי .
3. The form בֵּרַךְ is more frequently used than בֵּרֵךְ .

70.

FUTURE PIEL OF THE REGULAR VERB.

1. In the Inf. constr. Piel, the first radical has Pathach instead of the Chirek of the Preterite.
2. The Future, Imperative and Participle Piel are formed from the Inf. constr.
3. In Piel and Pual, the Preformatives have Sh'va.
4. The Tsere under the second radical drops before the vocal Afformatives and verbal Suffixes: יְכַבְּדֻם , לְקַדְּשׁוֹ ; before the Suff. ךָ , כֶם , כֶן , it changes into Seghol: אֲכַבֶּדְךָ .
5. The verbs Lamed Guttural have either Pathach under the second radical, or retain Tsere and have *Pathach furtive* under the third radical: לְשַׁלַּח and יְשַׂמֵּחַ , לְשַׁלֵּחַ

Inf. constr.: קַדֵּשׁ "to sanctify."

I shall sanctify	אֲקַדֵּשׁ
thou wilt "	תְּקַדֵּשׁ , תְּקַדְּשִׁי
he, she will "	יְקַדֵּשׁ , תְּקַדֵּשׁ
we shall "	נְקַדֵּשׁ
you will "	תְּקַדְּשׁוּ, תְּקַדֵּשְׁנָה
they will "	יְקַדְּשׁוּ , תְּקַדֵּשְׁנָה

to delight in	רָצָה	to vow	נָדַר	a word	מִלָּה *f.*	to delay, to defer	אֵחַר
intelligence	שֵׂכֶל *m.*	a vow	נֶדֶר *m.*	deceit	מִרְמָה *f.*	to praise	הִלֵּל
to gladden	שִׂמַּח	strange, a stranger	נָכְרִי	intelligent	נָבוֹן	a stranger, another	זָר *m.*
a garment	שִׂמְלָה *f.*	to receive, to accept	קִבֵּל	foolish, impious	נָבָל	to wash, to purge	כִּבֵּס

זָכוֹר*) אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם, וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם, וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: בְּאָזְנֵי כְסִיל אַל־תְּדַבֵּר, כִּי יָבוּז לְשֵׂכֶל מִלֶּיךָ: בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב, וּכְסִיל אָדָם בּוֹזֶה אִמּוֹ: לֵב נָבוֹן יְבַקֶּשׁ־דָּעַת, וּפִי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת: אֹזֶן חֲכָמִים תְּבַקֶּשׁ־דָּעַת: אִיּוֹב אָמַר אֶל־אִשְׁתּוֹ. כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת תְּדַבֵּרִי? גַּם אֶת־הַטּוֹב נְקַבֵּל מֵאֵת הָאֱלֹהִים, וְאֶת־הָרָע לֹא נְקַבֵּל? כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר

*) See Syntax § 16, 2.

לֵאלֹהִים, אַל־תְּאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ; טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדֹּר, מִשֶּׁתִּדּוֹר
וְלֹא תְשַׁלֵּם: יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא־פִיךָ, נָכְרִי וְאַל־שְׂפָתֶיךָ.

71.

IMPERATIVE AND PARTICIPLE PIEL OF THE REGULAR VERB.

Participle.		*Imperative.*	
I am sanctifying	אָנֹכִי מְקַדֵּשׁ, מְקַדֶּשֶׁת	sanctify (thou)	קַדֵּשׁ, קַדְּשִׁי
we are "	אֲנַחְנוּ מְקַדְּשִׁים, מְקַדְּשׁוֹת	(you)	קַדְּשׁוּ, קַדֵּשְׁנָה

1. The Participle of Piel and of all the following conjugations has a prefixed מְ.
2. The Infinitive, Imperative and Future Piel, when followed by Makkef, have generally Seghol in the final syllable: דַּבֶּר־נָא, תְּבַקֶּשׁ־דָּעַת.
3. The characteristic Dagesh is sometimes omitted in letters with Sh'va: בִּקְשׁוּ for בִּקְּשׁוּ.

to depart from	סוּר	to lie, to deceive	כִּזֵּב	to seek favor, to solicit	בִּקֵּשׁ פָּנִים
the Most High	עֶלְיוֹן *m.*	to accustom, to teach	לִמֵּד	to offer	זָבַח
thanksgiving, praise	תּוֹדָה *f.*	to move	נוּעַ	to honor	כִּבֵּד

כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ: כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ: קַדְּשׁוּ אֶת־
יוֹם הַשַּׁבָּת: לַמֵּדְנָה בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם לְדַבֵּר אֱמֶת וְלֹא לְכַזֵּב:
זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה, וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה
טוֹב, בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ: רַבִּים
מְבַקְשִׁים פְּנֵי־מוֹשֵׁל, וּמֵיְהוָֹה מִשְׁפַּט־אִישׁ: וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת
עַל־לִבָּהּ, רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ:

---

a week	שָׁבוּעַ *m.*	miracles	נִפְלָאוֹת *f.*	to sow	זָרַע	only, but	אַךְ
rest	שַׁבָּתוֹן *m.*	an assembly	עֲצֶרֶת *f.*	to atone	כִּפֶּר	between	בֵּין
a solemn sabbath	שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן	the passover	פֶּסַח *m.*	a feast	מוֹעֵד *m.*	a memorial	זִכָּרוֹן *m.*
the sound (of a trumpet)	תְּרוּעָה *f.*	holiness	קֹדֶשׁ *m.*	a convocation	מִקְרָא *m.*	to prune	זָמַר

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָֹה. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ, כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם, פֶּסַח לַיהוָֹה; שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ: שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ, וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָֹה אֱלֹהֶיךָ, בְּשִׁשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן, זִכְרוֹן תְּרוּעָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ: אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא, לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם: בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָֹה; בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם: בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי חֲנֻכָּה, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר פּוּרִים לָנוּ, לִזְכֹּר אֶת־הַנִּפְלָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לַאֲבוֹתֵינוּ: בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ, שַׁבָּת לַיהוָֹה; שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע, וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר:

———o———

69.

PIEL.

The third conjugation, *Piel* (פִּעֵל), expresses *intense action* and is characterized by Dagesh forte in the second radical: שָׁבַר "to break," שִׁבֵּר "to shatter;" סָפַר "to count," סִפֵּר "to recount." It often renders the Kal *transitive:* חָזַק "to be strong," חִזֵּק "to strengthen;" קָדַשׁ "to be holy," קִדֵּשׁ "to make holy," "to sanctify."

PRETERITE PIEL OF THE REGULAR VERB.

1. In the Pret. Piel the second radical has Tsere which drops before the vocal Afformatives; before the consonantal Afformatives it changes into Pathach.
2. The ground-form has frequently Pathach: קִצַּר, חִזַּק. The three following verbs have Seghol: כִּפֶּר, כִּבֶּס, דִּבֶּר.
3. The vowel under the second radical drops also before verbal Suffixes: קִדְּשׁוֹ "he has sanctified him," אִבְּדָם "he has destroyed them;" before the Suffixes ךָ, כֶם, כֶן it changes into Seghol: כִּבֶּדְךָ "he has honored thee."

to sanctify		קִדֵּשׁ
I have sanctified		קִדַּשְׁתִּי
thou hast	"	קִדַּשְׁתָּ, קִדַּשְׁתְּ
he, she has	"	קִדֵּשׁ, קִדְּשָׁה
		קִדַּשְׁנוּ
		קִדַּשְׁתֶּם, קִדַּשְׁתֶּן
		קִדְּשׁוּ

for, instead of	תַּחַת	to pay, to requite	שִׁלֵּם	to speak	דִּבֵּר	to seek for	בִּקֵּשׁ

מַה־בִּקֵּשׁ הָאִישׁ וּמַה־דִּבֶּר אֵלֶיךָ? בִּקֵּשׁ אֶת־אָחִיו וּשְׁאֶלַנִי אִם רְאִיתִיו: בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ: דִּבְּרָה לְשׁוֹנִי אֵת־אֲשֶׁר הָיָה בִּלְבָבִי: טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה? כַּאֲשֶׁר עָשָׂה, כֵּן שִׁלַּם־לוֹ אֱלֹהִים: קִדַּשְׁנוּ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת, וְלֹא עָשִׂינוּ בוֹ כָּל־מְלָאכָה: אֲבוֹתֵינוּ קִדְּשׁוּ אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הָעַמִּים, וְלֹא עָזְבוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ: כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:

1. The Numbers either follow or precede the noun; אֶחָד always follows it.
2. The noun which is joined to the Cardinal Numbers 2—10, is always in the plural; joined to the higher numbers, the noun is generally in the singular when it follows, but invariably in the plural when it precedes the Numbers: שְׁלֹשֶׁת יָמִים or יָמִים שְׁלֹשָׁה "three days," חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ or אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת "500 men."

THE DUAL.

3. The termination ַיִם expresses the number "*two*" or the *Dual.* This termination is also found with nouns, especially with such as exist in pairs: יוֹמַיִם "two days," עֵינַיִם "the two eyes," אָזְנַיִם "the two ears," רַגְלַיִם "the two feet."

a side	צַד *m.*	the right side	יָמִין *m.*	a ram	אַיִל *m.*
to delight in	רָצָה	upward	מַעְלָה	old	בַּד
oil	שֶׁמֶן *m.*	a stream	נַחַל *m.*	to live	חָיָה

תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר אִתְּכֶם׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי
תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה, וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־
יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה;
וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב, שְׁנֵי חַיָּיו, שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃
בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרָיְמָה, וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ מֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ;
יְהוֹשֻׁעַ מֵת בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים, וְעֵלִי מֵת בֶּן־תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה
שָׁנָה׃ וַיְהִי מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה,
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ הֲיִרְצֶה

יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים, בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי־שָׁמֶן? יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף, וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:

———o———

68.

ORDINAL NUMBERS.

Masc.		*Fem.*	*Masc.*		*Fem.*
first	רִאשׁוֹן,	רִאשׁוֹנָה	sixth	שִׁשִּׁי,	שִׁשִּׁית
second	שֵׁנִי,	שֵׁנִית	seventh	שְׁבִיעִי	שְׁבִיעִית
third	שְׁלִישִׁי,	שְׁלִישִׁית	eighth	שְׁמִינִי,	שְׁמִינִית
fourth	רְבִיעִי,	רְבִיעִית	ninth	תְּשִׁיעִי,	תְּשִׁיעִית
fifth	חֲמִישִׁי	חֲמִישִׁית	tenth	עֲשִׂירִי,	עֲשִׂירִית

1. From eleven upwards, the Cardinals are used instead of the Ordinals.

2. The feminine form of the Ordinals expresses also the *fractional* numbers: שְׁלִישִׁית = $\frac{1}{3}$, רְבִיעִית = $\frac{1}{4}$, עֲשִׂירִית = $\frac{1}{10}$; but: מַחֲצִית or חֲצִי = $\frac{1}{2}$.

3. The *multiplication* of the numbers is either expressed by the dual termination ַיִם, or by the words רֶגֶל and פַּעַם "time" (properly "foot" and "step"): שִׁבְעָתַיִם "seven-fold," שָׁלֹשׁ רְגָלִים "three times," שֶׁבַע פְּעָמִים "seven times."

4. The *distributive* numbers are expressed by the doubling of the Cardinals: שִׁבְעָה שִׁבְעָה "seven by seven" (compare בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר "every morning;" see Syntax § 5, 3).

5. The termination ִי, by means of which the Ordinals are formed from the Cardinals, forms also Gentile nouns and Patronymics: יְהוּדִי "a Jew," מוֹאָבִי "a Moabite," פְּלִשְׁתִּי a Philistine." The feminine of such nouns or adjectives is either ִית or ִיָּה: מוֹאָבִית and מוֹאֲבִיָּה "a Moabitess."

3. In the Future and Imperative Niphal, the first radical of these verbs receives also Pathach instead of Cholem or Kubbuts: תִּסַּבֶּינָה, הִסַּב.

to cultivate	עָבַד	to be warm, hot	חָמַם	wax	דּוֹנַג *m.*
a hinge	צִיר *m.*	to measure	מָדַד	a door	דֶּלֶת *f.*
to lay waste, to desolate	שָׁמַם	to melt	מָסַס	sand	חוֹל *m.*

אַנְשֵׁי סְדֹם נָסַבּוּ עַל־בֵּית לוֹט, מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקְטוּ אֶת־הַמָּן בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר, וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־מַלְכֵי כְנַעַן אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְיִשְׂרָאֵל, וַיִּמַּס לְבָבָם וְלֹא הָיָה בָם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: נָשַׁמָּה הָאָרֶץ, נָשַׁמּוּ הֶעָרִים וְהַדְּרָכִים: הָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה תֵּעָבֵד, הֶעָרִים הַנְּשַׁמּוֹת תִּבָּנֶינָה: הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל־צִירָהּ, וְעָצֵל עַל־מִטָּתוֹ: כַּאֲשֶׁר תָּמֹדּוּ, כֵּן יִמַּד לָכֶם: וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר:

66.

THE OAK AND THE REED.

wind	רוּחַ *c.*	to move to and fro, to vacillate	נוּעַ	strong	חָזָק	an oak	אֵלָה *f.*
a storm	רוּחַ סְעָרָה	very	עַד־מְאֹד	to break	חָתַת	near, by	אֵצֶל
unhurt	שָׁלֵם	a cane, a reed	קָנֶה *m.*	to bend	כָּפַף	to be weak	דָּלַל
to wonder	תָּמַהּ	rage	רֹגֶז *m.*	appearance, sight	מַרְאֶה *m.*	thin	דַּק

וַיְהִי הַיּוֹם, וַתָּקָם רוּחַ סְעָרָה נוֹרָאָה עַד־מְאֹד, וַיָּנוּעוּ עֲצֵי הַיַּעַר וַיִּמֹּטוּ, וַיֵּחַתּוּ מֵהֶם רַבִּים: וַתֵּרֶא אֵלָה נִשְׁבָּרָה אֶצְלָהּ קָנֶה דַק שָׁלֵם, וַתִּתְמַהּ עַל־הַמַּרְאֶה, וַתִּשְׁאָלֵהוּ לֵאמֹר: לָמָּה זֶּה נִשְׁבַּרְתִּי,

וְאָנֹכִי גְדוֹלָה וַחֲזָקָה, וְאַתָּה הַקָּטֹן וְהַדַּל נוֹתַרְתָּ? וַיַּעַן הַקָּנֶה.
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי דַלּוֹתִי, וָאִכַּף לְרֹגֶז הָרוּחַ וָאִנָּצֵל; וְאַתְּ בָּטַחַתְּ
בְּכֹחֵךְ, וַתֹּאמְרִי לַעֲמֹד נֶגְדּוֹ, לָכֵן נֶחְתּוֹת וְאָבַדְתְּ:

———o———

67.

THE NUMBERS.

The *Numbers* are either *cardinal* or *ordinal.* They have two genders, masc. and fem. The Cardinals have also the *construct state.*

CARDINAL NUMBERS.

	Masculine. Absol.	*Masculine.* Const.	*Feminine.* Absol.	*Feminine.* Const.
1	אֶחָד ,	אַחַד ;	אַחַת ,	אַחַת
2	שְׁנַיִם ,	שְׁנֵי ;	שְׁתַּיִם ,	שְׁתֵּי
3	שְׁלֹשָׁה ,	שְׁלֹשֶׁת ;	שָׁלֹשׁ ,	שְׁלֹשׁ
4	אַרְבָּעָה ,	אַרְבַּעַת ;	אַרְבַּע ,	אַרְבַּע
5	חֲמִשָּׁה ,	חֲמֵשֶׁת ;	חָמֵשׁ ,	חֲמֵשׁ
6	שִׁשָּׁה ,	שֵׁשֶׁת ;	שֵׁשׁ ,	שֵׁשׁ
7	שִׁבְעָה ,	שִׁבְעַת ;	שֶׁבַע ,	שְׁבַע
8	שְׁמֹנָה ,	שְׁמֹנַת ;	שְׁמֹנֶה ,	שְׁמֹנֶה
9	תִּשְׁעָה ,	תִּשְׁעַת ;	תֵּשַׁע ,	תְּשַׁע
10	עֲשָׂרָה ,	עֲשֶׂרֶת ;	עֶשֶׂר ,	עֶשֶׂר

	Masculine.	*Feminine.*
11	אַחַד עָשָׂר ; עַשְׁתֵּי עָשָׂר	אַחַת עֶשְׂרֵה עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
12	שְׁנֵים עָשָׂר ; שְׁנֵי עָשָׂר	שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
13	שְׁלֹשָׁה עָשָׂר ;	שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
14	אַרְבָּעָה עָשָׂר	אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
15	חֲמִשָּׁה עָשָׂר ;	חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
16	שִׁשָּׁה עָשָׂר ;	שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
17	שִׁבְעָה עָשָׂר ;	שְׁבַע עֶשְׂרֵה
18	שְׁמֹנָה עָשָׂר ;	שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
19	תִּשְׁעָה עָשָׂר ;	תְּשַׁע עֶשְׂרֵה

20	עֶשְׂרִים	100	מֵאָה , מְאַת	7000	שִׁבְעַת אֲלָפִים
21	אֶחָד וְעֶשְׂרִים עֶשְׂרִים וְאֶחָד	200	מָאתַיִם	8000	שְׁמֹנַת אֲלָפִים
22	שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים	300	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	9000	תִּשְׁעַת אֲלָפִים
30	שְׁלֹשִׁים	400	אַרְבַּע מֵאוֹת	a myriad 10,000	רְבָבָה , רִבּוֹ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
40	אַרְבָּעִים	500	חֲמֵשׁ מֵאוֹת	20,000	רִבּוֹתַיִם עֶשְׂרִים אֶלֶף
50	חֲמִשִּׁים	1000	אֶלֶף	30,000	שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
60	שִׁשִּׁים	2000	אַלְפַּיִם	100,000	מְאַת אֶלֶף
70	שִׁבְעִים	3000	שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים	1,000,000	אֶלֶף אֲלָפִים
80	שְׁמֹנִים	4000	אַרְבַּעַת אֲלָפִים		
90	תִּשְׁעִים	5000	חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים		
		6000	שֵׁשֶׁת אֲלָפִים		

הָסִיר אֶת־חֶרְפָּתוֹ. וַיָּבֹא בְּסוֹד הַשּׁוּעָלִים, וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיֹּאמַר. שְׁמָעוּנִי אַחַי הַנּוֹעָדִים פֹּה, וְקַבְּלוּ עֲצָתִי: הַזָּנָב הָאָרֹךְ לָנוּ גַּם לְמַשָּׂא גַּם לְחֶרְפָּה, וְרַבִּים נִלְכְּדוּ בוֹ וְנֶהֱרָגוּ; נִכְרְתָה־נָּא אֹתוֹ, וְאַל־יִהְיֶה לָנוּ עוֹד לְמִכְשׁוֹל: וְעַתָּה רְאוּ, לְמַעַן יִוָּדַע יֹשֶׁר לְבָבִי, קַצּוֹתִיהוּ טֶרֶם בּוֹאִי אֲלֵיכֶם: וַיַּעַן שׁוּעָל זָקֵן וַיֹּאמַר. לוּלֵא נוֹקַשְׁתָּ, לֹא קַצּוֹתָהוּ, וְגַם עַתָּה לֹא יְעַצְתָּנוּ כָּזֹאת:

64.

NIPHAL OF THE VERBS ע״ן.

Infinitive construct: הִמּוֹט (מוט) "to be shaken," "to totter."

Participle.	*Future.*	*Preterite.*
I am tottering אֲנִי נָמוֹט, נְמוֹטָה	I shall totter אֶמּוֹט	I have tottered נְמוּטֹּתִי
we are tottering { אֲנַחְנוּ נְמוֹטִים	תִּמּוֹט, תִּמּוֹטִי	נְמוּטֹּתָ, נְמוּטֹּת
" נְמוֹטוֹת	יִמּוֹט, תִּמּוֹט	נָמוֹט, נָמוֹטָה
Imperative.	נִמּוֹט	נְמוּטֹּנוּ
totter { הִמּוֹט, הִמּוֹטִי	תִּמּוֹטוּ, תִּמּוֹטֶנָה	נְמוּטֹּתֶם, נְמוּטֹּתֶן
הִמּוֹטוּ, הִמּוֹטְנָה	יִמּוֹטוּ, תִּמּוֹטֶנָה	נָמוֹטוּ

1. The verbs ע״ן have a final Cholem in Niphal: נָמוֹט for נִמְוַט, אֶמּוֹט for אֶמְוֵט. Before the consonantal Afformatives of the Preterite, this Cholem is changed into Shurek and another Cholem is inserted: נְמוּטֹּתִי.
2. The accent is מִלְעֵיל before all the Afformatives except תֶּם and תֶּן.

fraud	רְמִיָּה *f.*	for a moment	עַד־אַרְגִּיעָה	of old	מֵאָז	not	בַּל
a lip	שָׂפָה *f.*	a rock	צוּר *m.*	to-morrow	מָחָר	to tremble	חוּל (חִיל)
the earth	תֵּבֵל *f.*	the midst	קֶרֶב *m.*	before	נֶגֶד *prep.*	to be firm, established, ready	כּוּן [נ]

יְיָ צוּרִי וִישׁוּעָתִי, לֹא אֶמּוֹט: צַדִּיק לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם: חִילוּ
מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ; אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל, בַּל תִּמּוֹט: יְיָ, נָכוֹן כִּסְאֲךָ
מֵאָז, מֵעוֹלָם אָתָּה: הֱיוּ נְכוֹנִים לְמָחָר: הִכּוֹן לִקְרַאת אֱלֹהֶיךָ
יִשְׂרָאֵל: שָׁאוּל אָמַר לִיהוֹנָתָן בְּנוֹ. כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי
עַל־הָאֲדָמָה, לֹא תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ: לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי
עֹשֵׂה רְמִיָּה, דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי: שְׂפַת אֱמֶת תִּכּוֹן
לָעַד, וְעַד־אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר: לֵךְ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, וְרַגְלֶיךָ לֹא
תִמּוֹטְנָה:

65.

NIPHAL OF THE VERBS ע״ע.

Infinitive construct: הִסֹּב (סָבַב) "to turn oneself," "to surround."

Participle.		*Future.*	*Preterite.*
I am turning	אֲנִי נָסַב, נְסַבָּה	I shall surround אֶסֹּב	I have surrounded נְסַבּוֹתִי
we are turning	אֲנַחְנוּ נְסַבִּים	תִּסֹּב, תִּסֹּבִּי	נְסַבּוֹתָ, נְסַבּוֹת
	" נְסַבּוֹת	יִסֹּב, תִּסֹּב	נָסַב, נָסַבָּה
Imperative.		נִסֹּב	נְסַבּוֹנוּ
turn	הִסֹּב, הִסֹּבִּי	תִּסֹּבּוּ, תְּסֻבֶּינָה	נְסַבּוֹתֶם, נְסַבּוֹתֶן
	הִסֹּבּוּ, הִסֻּבֶּינָה	יִסֹּבּוּ, תְּסֻבֶּינָה	נָסַבּוּ

1. Like in Kal, the second and third radical of the verbs ע״ע are contracted in Niphal: נָסַב for נִסְבַּב, הִסֹּב for הִסָּבֵב. About the inserted Cholem and Seghol see Lesson 50, 3.

2. The final syllable has sometimes Tsere instead of Pathach: נָקֵל, נָמֵס.

62.

FUTURE AND IMPERATIVE NIPHAL OF THE VERBS ל״א *AND* ל״ה.

Infinitive construct: הִמָּצֵא (מָצָא) "to be found."

Imperative.			*Future.*
	הִמָּצֵא	I shall be found	אִמָּצֵא
let thyself find	הִמָּצְאִי	thou wilt " "	תִּמָּצֵא , תִּמָּצְאִי
		he, she will " "	יִמָּצֵא , תִּמָּצֵא
	הִמָּצְאוּ	we shall " "	נִמָּצֵא
let yourselves find	הִמָּצֶאנָה	you will " "	תִּמָּצְאוּ , תִּמָּצֶאנָה
		they " "	יִמָּצְאוּ , תִּמָּצֶאנָה

Infinitive construct: הִגָּלוֹת (גָּלָה) "to appear."

Imperative.			*Future.*
	הִגָּלֵה	I shall appear	אִגָּלֶה
appear (thou)	הִגָּלִי	thou wilt "	תִּגָּלֶה , תִּגָּלִי
		he, she will "	יִגָּלֶה , תִּגָּלֶה
	הִגָּלוּ	we shall "	נִגָּלֶה
appear (you)	הִגָּלֶינָה	you will "	תִּגָּלוּ , תִּגָּלֶינָה
		they " "	יִגָּלוּ , תִּגָּלֶינָה

In the Future and Imperative *Niphal, Piel* and *Hithpael* of the verbs ל״א, the third radical quiesces in Tsere, but before נָה in Seghol.

About the verbs ל״ה see Lesson 36.

the sun	שֶׁמֶשׁ *c.*	to fill, to be full	מָלֵא	a cry	זְעָקָה *f.*	to shut	אָטַם
to be satisfied	שָׂבַע	a judgment, right	מִשְׁפָּט *m.*	precious	יָקָר	knowledge	דַּעַת *f.*
splendor, glory	תִּפְאֶרֶת *f.*	a crown	עֲטָרָה *f.*	help	יְשׁוּעָה *f.*	riches	הוֹן *m.*

דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ, קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה, בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא: בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בָּיִת, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמָּלְאוּ כָּל־הוֹן יָקָר וְנָעִים: לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת, וְלֹא תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ: מַה־שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה, וּמַה־שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה,

וְאֵין כָּל־חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה, וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָֹה׃ דְּבַר יְיָ הָיָה אֶל־אֵלִיָּהוּ. לֵךְ הֵרָאֵה אֶל־
אַחְאָב; וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהֵרָאוֹת אֶל־אַחְאָב׃ כֹּה אָמַר יְהוָֹה. שִׁמְרוּ
מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה, כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת׃
אֹטֵם אָזְנוֹ מִזַּעֲקַת דָּל, גַּם־הוּא יִקְרָא וְלֹא יֵעָנֶה׃

—o—

63.

FUTURE AND IMPERATIVE NIPHAL OF THE VERBS פ״י *AND* פ״נ.

Inf. constr.: הִוָּשַׁע (יָשַׁע) "to save oneself"		*Inf. constr.:* הִוָּתֵר (יָתַר) "to be left."	
Imperative.		*Future.*	
save thyself	הִוָּשַׁע, הִוָּשְׁעִי	I shall be left	אִוָּתֵר
		thou wilt " "	תִּוָּתֵר, תִּוָּתְרִי
		he, she will " "	יִוָּתֵר, תִּוָּתֵר
save yourselves	הִוָּשְׁעוּ, הִוָּשַׁעְנָה	we shall " "	נִוָּתֵר
		you will " "	תִּוָּתְרוּ, תִּוָּתַרְנָה
		they " " "	יִוָּתְרוּ, תִּוָּתַרְנָה

1. Like in the Preterite, the first radical of the verbs פ״י is changed into ו. The Preformative א has Chirek instead of the usual Seghol.
2. The verbs פ״נ are regular in the Fut. and Imp. Niphal: אֶנָּצֵל, הִנָּצֵל.

SELFISH ADVICE.

a burden	מַשָּׂא *m.*	to be ashamed	[נ]כָּלַם	before	טֶרֶם	folly	אִוֶּלֶת *f.*
to escape	[נ] נָצַל	if not, unless	לוּלֵא	to meet, to assemble	יָעַד [נ]	both-and	גַּם־גַּם
slyness	עָרְמָה *f.*	that, in order to	לְמַעַן	to deliberate	יָעַץ [נ]	to remove	הָסִיר
accept!	קַבְּלוּ	a blemish, defect	מוּם *m.*	to lay snares, to catch	יָקשׁ	the tail	זָנָב *m.*
to cut off	קָצַץ	a stumbling block	מִכְשׁוֹל *m.*	uprightness	יֹשֶׁר *m.*	scorn, disgrace	חֶרְפָּה *f.*

שׁוּעָל אֶחָד נוֹקַשׁ בְּפַח בִּזְנָבוֹ וַיְקַצֵּץ אֹתוֹ וַיִּנָּצֵל׃ וַיְהִי כִּי נִכְלַם
לְהֵרָאוֹת אֶל־אֶחָיו בְּמוּמוֹ, וַיִּוָּעַץ עִם־אִשְׁתּוֹ לַעֲשׂוֹת בְּעָרְמָה, לְמַעַן

אֲלֵיכֶם תִּשְׁמֹרוּ׃ שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם, בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ, כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם׃ יְיָ אָמַר אֶל־אַבְרָהָם. אַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם, תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ רוּת אָמְרָה לְנָעֳמִי. בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת, וְשָׁם אֶקָּבֵר׃ דָּוִד אָמַר אֶל־לִבּוֹ. אֶפֹּל יוֹם אֶחָד בְּיַד שָׁאוּל, אֵין־לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט אִמָּלֵט אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ בִּנְפֹל אוֹיִבְךָ אַל־תִּשְׂמָח, וּבִכָּשְׁלוֹ אַל־יָגֵל לִבֶּךָ׃ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה, לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ׃ זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה,

וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃

60.

FUTURE AND IMPERATIVE NIPHAL OF THE VERBS PE, AYIN AND LAMED GUTTURAL AND פ״א.

Inf. constr.: הֵאָסֵף (אסף) "to be gathered."

Imperative.

gather (thyself)	הֵאָסֵף הֵאָסְפִי
gather (yourselves)	הֵאָסְפוּ הֵאָסַפְנָה

Inf. constr.: הֵעָזֵב (עזב) "to be forsaken."

Future.

I shall be forsaken	אֵעָזֵב
thou wilt " "	תֵּעָזֵב, תֵּעָזְבִי
he, she will " "	יֵעָזֵב, תֵּעָזֵב
we shall " "	נֵעָזֵב
you will " "	תֵּעָזְבוּ, תֵּעָזַבְנָה
they " "	יֵעָזְבוּ, תֵּעָזַבְנָה

1. In the Inf., Imp. and Fut. Niphal of the verbs Pe Guttural and פ״א, the vowel under the Preformatives is lengthened into Tsere, to compensate for the Dagesh forte.
2. The second radical of the verbs Ayin Guttural receives comp. Sh'va instead of simple Sh'va: וַיִּשָּׁאֲרוּ (see Lesson 13).

3. The third radical of the verbs Lamed Guttural is preceded by Pathach instead of Tsere : יַשְׁמַע (in pause יַזְרַע).

satisfied	שָׂבֵעַ	to rise, to be high	רוּם	a province	מְדִינָה *f.*	to expire	גָּוַע
gladness	שָׂשׂוֹן *m.*	to lean upon	שָׁעַן [נ]	a city	קֶרֶת *f.*	to pull down, to destroy	הָרַס

הָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה׃ וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ, וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר. מִי לַיהוָה אֵלָי! וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי׃ הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־בֵּית יְיָ׃ אֶסְתֵּר וּמָרְדְּכַי כָּתְבוּ אֶל־הַיְּהוּדִים לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם; וַיִּקָּהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ, וַיַּהַרְגוּ אֶת־אֹיְבֵיהֶם׃ עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה׃ בְּבִרְכַּת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת, וּבְפִי רְשָׁעִים תֵּהָרֵס׃ בְּטַח אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבֶּךָ, וְאֶל־בִּינָתְךָ אַל־תִּשָּׁעֵן׃

———o———

61.

THE FLIES AND THE HONEY.

a bowl, a dish	קְעָרָה *f.*	to be able	יָכֹל	a fly	זְבוּב *m.*	to be lost, to perish	אָבַד
to pour out	שָׁפַךְ	sweetness	מֹתֶק *m.*	to taste	טָעַם	woe!	אוֹי
desire, lust	תַּאֲוָה *f.*	a corner	פִּנָּה *f.*	to be foolish	יָאַל [נ]	to cleave, to be glued	דָּבַק

דְּבַשׁ נִשְׁפַּךְ אֶל־קְעָרָה, וַתִּנָּתֵן עַל־שֻׁלְחָן׃ וַיָּבֹאוּ הַזְּבוּבִים מִכָּל־פִּנּוֹת הַבַּיִת, וַיִּטְעֲמוּ מִתְקוֹ וַיֹּאכְלוּ עַד אֲשֶׁר דָּבְקוּ רַגְלֵיהֶם, וְלֹא יָכְלוּ עוֹד הִפָּרֵד, וַיִּלָּכְדוּ וַיֵּהָרֵגוּ׃ וַיְהִי כְּבוֹא עֲלֵיהֶם הָרָעָה וַיֹּאמְרוּ. אוֹי לָנוּ כִּי נוֹאָלְנוּ! בְּתַאֲוָתֵנוּ נִלְכַּדְנוּ וְאָבָדְנוּ׃

———o———

מִמּוֹלַדְתּוֹ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן, וַיָּבֹא אַרְצָה כְּנָעַן: וַיְהִי רָעָב
בָּאָרֶץ, וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם:

58.

PRETERITE AND PARTICIPLE NIPHAL OF THE VERBS פ״י.

"to be left," "to remain" נוֹתַר (יָתַר)

Participle.		*Preterite.*	
he is left	הוּא נוֹתָר	I have been left	נוֹתַרְתִּי
she " "	הִיא נוֹתֶרֶת	thou hast " "	נוֹתַרְתָּ, נוֹתַרְתְּ
	(נוֹתָרָה)	he, she has " "	נוֹתַר, נוֹתְרָה
they are "	הֵם נוֹתָרִים	we have " "	נוֹתַרְנוּ
	הֵן נוֹתָרוֹת	you " " "	נוֹתַרְתֶּם, נוֹתַרְתֶּן
		they " " "	נוֹתְרוּ

In the Pret. and Part. Niphal, the first radical of the verbs פ״י is changed into ו, and the Preformative נ has, consequently, Cholem: נוֹתַר for נִוְתַר

אָהַבְתִּי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר נוֹלַדְתִּי בָהּ; גַּם אָבִי נוֹלַד בָּהּ, אֲבָל
אִמִּי לֹא נוֹלְדָה שָׁם: לֹא נוֹתַר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר הָיוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִים:
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה, עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ
נוֹשָׁבֶת: וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם. אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה
לְבַדִּי: אַנְשֵׁי מֶלֶךְ בָּבֶל הָיוּ נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַיִם וְעַל כָּל־עָרֵי
יְהוּדָה הַנּוֹתָרוֹת: נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים, בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ:

59.

FUTURE AND IMPERATIVE NIPHAL OF THE REGULAR VERB.

Infinitive construct: הִשָּׁמֵר (שָׁמַר) "to be guarded."

Imperative.		*Future.*	
	הִשָּׁמֵר	I shall be guarded	אֶשָּׁמֵר
beware (thou)	הִשָּׁמְרִי	thou wilt " "	תִּשָּׁמֵר , תִּשָּׁמְרִי
		he, she will " "	יִשָּׁמֵר , תִּשָּׁמֵר
	הִשָּׁמְרוּ	we shall " "	נִשָּׁמֵר
beware (you)	הִשָּׁמַרְנָה	you will " "	תִּשָּׁמְרוּ, תִּשָּׁמַרְנָה
		they " " "	יִשָּׁמְרוּ, תִּשָּׁמַרְנָה

1. The other principal form of the Niphal is the Infinitive construct הִשָּׁמֵר, from which the Future and Imperative are formed. As הִשָּׁמֵר is contracted from הִנְשָׁמֵר, the first radical receives Dagesh forte to compensate for the omitted נ. The ה of the Infinitive drops in the Future and its vowel recedes: יִשָּׁמֵר for יְהִשָּׁמֵר; sometimes also in the Infinitive after ב and ל: וּבִכָּשְׁלוֹ.
2. When the Inf., Fut. and Imp. Niphal are followed by a monosyllabic word, the accent usually recedes and Tsere is shortened into Seghol: תִּכָּתֶב זֹּאת, הִשָּׁמֶר לְךָ.
3. Tsere is generally changed into Pathach before the Afformative נָה (see the paradigm), sometimes also in other forms in pause: וַיִּגָּמַל (Gen. 21, 8).
4. As only the active conjugations have an Imperative, the signification of the Imperative Niphal is reflexive or reciprocal.

to make a covenant	כָּרַת בְּרִית	to exult, to rejoice	גִּיל (גּוּל)	darkness	אֲפֵלָה *f.*
to totter, to stumble	כָּשַׁל	an arm, power	זְרוֹעַ *f.*	where	בַּאֲשֶׁר
lest	פֶּן	to cut	כָּרַת	a covenant	בְּרִית *f.*

הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכְּחוּ

אֶת־בְּרִית יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם׃ בְּכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי

The י into which the third radical of the verbs ל״ה is changed, quiesces in Tsere in the Preterite of the *passive* conjugations.

Note I. Distinction must be made between the first pers. plur. of the Future Kal and the third pers. masc. sing. of the Preterite Niphal: נִשְׁמֹר "we shall guard," but: נִשְׁמַר "he has been guarded;" נַעֲזֹב "we shall have," but: נֶעֱזַב "he has been forsaken;" נַעֲשֶׂה "we shall do," but: נַעֲשָׂה "it has been done."

But as these two forms are identical in the verbs Ayin and Lamed Guttural, ל״א and נָגַשׁ (נִשְׁמַע "we shall hear" and "he has been heard," נִמְצָא "we shall find," and "he has been found"), the context must decide: וְהַקֹּל נִשְׁמַע "and the rumor was heard" (Genesis 45, 16), כֵּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ "so we will hearken unto thee" (Joshua 1, 17).

Note II. The same remark applies to the Part. masc. sing. Niphal of some verbs: נִמְצָא, נַעֲשֶׂה, נִגְלֶה.

to be seen, to appear	רָאָה [נ]	a villainy	נְבָלָה *f.*	to become, to happen	הָיָה [נ]
a turtle-dove	תּוֹר *m.*	to hide	סָתַר	an altar	מִזְבֵּחַ *m.*

אַבְרָהָם בָּנָה מִזְבֵּחַ לַיְיָ הַנִּרְאֶה אֵלָיו: יְיָ נִגְלָה אֶל־שְׁמוּאֵל בְּשִׁלֹה: אֵיכָה נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה? כִּשְׁמֹעַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נְבָלָה נֶעֶשְׂתָה בְגִבְעָה וַיֹּאמְרוּ. לֹא נִהְיְתָה וְלֹא נִרְאֲתָה כָּזֹאת, לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: יָדַעְתִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה: הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ לְאִישׁ: הָעִיר הַזֹּאת נִבְנְתָה שֶׁבַע שָׁנִים לִפְנֵי עִירֵנוּ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם:

57.

PRETERITE AND PARTICIPLE NIPHAL OF THE VERBS פ״נ.

"to approach" (נָגַשׁ) נִגַּשׁ

Participle.		*Preterite.*	
	אַתָּה נִגָּשׁ	I have approached	נִגַּשְׁתִּי
thou art approaching	אַתְּ נִגֶּשֶׁת	thou hast "	נִגַּשְׁתָּ, נִגַּשְׁתְּ
	(נִגָּשָׁה)	he, she has "	נִגַּשׁ, נִגְּשָׁה
you are "	אַתֶּם נִגָּשִׁים	we have "	נִגַּשְׁנוּ
	אַתֶּן נִגָּשׁוֹת	you " "	נִגַּשְׁתֶּם, נִגַּשְׁתֶּן
		they " "	נִגְּשׁוּ

Like in the Future Kal, the first radical drops and is compensated by Dagesh forte in the second radical.

LOCAL HE.

The direction or motion towards a place is frequently indicated by the *unaccented* syllable ָה appended to the noun: אֶרֶץ "a land," אַרְצָה "towards a land;" צָפוֹן "the north," צָפוֹנָה "northward." When this *local He* is appended to a feminine noun, the fem. termination ָה is changed into ָת: בָּמָה "a high place," בָּמָתָה.

to count	סָפַר	to smite, to defeat	נָגַף	a priest	כֹּהֵן *m.*	a wall	חוֹמָה *f.*

נִגַּשְׁתִּי אֶל־הָאִישׁ, וְהִנֵּה עוֹמֵד תַּחַת הָעֵץ: לָמָּה נִגַּשְׁתֶּם אֶל־
הַחוֹמָה? קְדֹשִׁים יִהְיוּ הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְיָ: מֹשֶׁה אָמַר
אֶל־הָעָם. אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ, יִתֵּן יְיָ אֶת־אֹיְבֶיךָ
הַקָּמִים עָלֶיךָ נִגָּפִים לְפָנֶיךָ; וְאִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
יִתֶּנְךָ יְיָ נִגָּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ: יְרוּשָׁלַיִם נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל:
שָׂא־נָא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר אֶת־הַכּוֹכָבִים: וַיֵּצֵא אַבְרָם

1. Before Gutturals with composite Sh'va, the נ receives the corresponding vowel.
2. The second radical of the verbs Ayin Guttural receives comp. Sh'va in all those forms in which the second radical of the regular verb has simple Sh'va : נִשְׁאֲלוּ, נִשְׁאֲלָה.
3. The Niphal of the verbs פ״א is formed like that of the verbs Pe Guttural.

to separate	פָּרַד	poor	מִסְכֵּן *m.*	to turn, to change	הָפַךְ
to be gathered together, to assemble	קָהַל [נ]	a cave	מְעָרָה *f.*	a Jew	יְהוּדִי *m.*

יַעֲקֹב אָמַר לְבָנָיו. אֲנִי נֶאֱסָף אֶל־עַמִּי, קִבְרוּ אֹתִי אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה. עֲלֵה אֶל־הָהָר וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ; וְרָאִיתָה אֹתָהּ, וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל־עַמֶּיךָ גַּם־אָתָּה, כַּאֲשֶׁר נֶאֱסַף אַהֲרֹן אָחִיךָ׃ שָׁאוּל וִיהוֹנָתָן הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם, וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ׃ בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר עָזַר יְיָ אֶת־הַיְּהוּדִים, וְנֶהְפַּךְ יְגוֹנָם לְשִׂמְחָה; נִקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם וְנִלְחֲמוּ עַל־אוֹיְבֵיהֶם׃ מַדּוּעַ נֶעֱזַב בֵּית הָאֱלֹהִים? עָרִים רַבּוֹת נֶעֱזָבוֹת בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ חָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה, וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים׃ כָּל־אֹהֲבַי נֶהֶפְכוּ־בִי׃

———o———

55.

PRETERITE AND PARTICIPLE NIPHAL OF THE VERBS ל״א.

Infinitive absolute : נִמְצֹא ; "to be found" (מָצָא) נִמְצָא

Participle.		*Preterite.*	
he is found	הוּא נִמְצָא	I have been found	נִמְצֵאתִי
she " "	הִיא נִמְצָאָה	thou hast " "	נִמְצֵאתָ, נִמְצֵאת
		he, she has " "	נִמְצָא, נִמְצְאָה
they are "	הֵם נִמְצָאִים	we have " "	נִמְצֵאנוּ
	הֵן נִמְצָאוֹת	you " " "	נִמְצֵאתֶם, נִמְצֵאתֶן
		they " " "	נִמְצְאוּ

In the Preterite of Niphal and of all the following conjugations of the verbs ל״א, the third radical quiesces in Tsere before the Afformatives ת and נ.

Some verbs have a feminine form in the Infinitive Kal: קָרְבָה "to approach," אַהֲבָה "to love," יִרְאָה "to fear." Such forms are also used as feminine nouns: אַהֲבָה "love," אַהֲבָתִי "my love."

justice, virtue	צְדָקָה *f.*	a messenger, an angel	מַלְאָךְ *m.*	to seek, to demand	דָּרַשׁ
two	שְׁתֵּי *f.*	ten	עֲשָׂרָה *m.*	to hide oneself	חָבָא [נ]

לֹא נִמְצְאוּ עֲשָׂרָה צַדִּיקִים בִּסְדֹם, וַיֹּאמְרוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־לוֹט.
קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת, וְצֵא מִן־הָעִיר:
פַּרְעֹה אָמַר אֶל־עֲבָדָיו. הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ?
דִּרְשֻׁנִי וְנִמְצֵאתִי לָכֶם, נְאֻם יְיָ: אַתֶּם נִקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל:
בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נֶחְבֵּאתָ שָׁם, תִּמְצָאֲךָ יַד יְיָ: נִבְרֵאנוּ
לְיִרְאָה אֶת־יְיָ וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה:

———o———

56.

PRETERITE AND PARTICIPLE NIPHAL OF THE VERBS ל״ה.

Infinitive absolute: נִגְלֹה ; "to be revealed," "to appear" (גָּלָה) נִגְלָה

Participle.		*Preterite.*		
I am appearing	אֲנִי נִגְלֶה / אֲנִי נִגְלָה	I have appeared		נִגְלֵיתִי
		thou hast	"	נִגְלֵיתָ, נִגְלֵית
we are "	אֲנַחְנוּ נִגְלִים / אֲנַחְנוּ נִגְלוֹת	he, she has	"	נִגְלָה, נִגְלְתָה
		we have	"	נִגְלֵינוּ
		you "	"	נִגְלֵיתֶם, נִגְלֵיתֶן
		they "	"	נִגְלוּ

THIRD PART.

THE VERB IN THE OTHER SIX CONJUGATIONS; THE NUMBERS.

53.

NIPHAL.

The second conjugation, *Niphal* (נִפְעַל), is the *passive* or the *reflexive* or *reciprocal* of Kal; it is characterized by a נ prefixed to the stem of the verb: נִשְׁמַר "to be guarded," "to guard oneself" or "to beware," "to take heed."

PRETERITE AND PARTICIPLE NIPHAL OF THE REGULAR VERB.

Infinitive absolute: נִשְׁמֹר ; "to be guarded" נִשְׁמֹר (שָׁמֹר)

Participle.		*Preterite.*	
I am guarded	אָנֹכִי נִשְׁמָר	I have been guarded	נִשְׁמַרְתִּי
or:	אָנֹכִי נִשְׁמָרָה	thou hast " "	נִשְׁמַרְתָּ, נִשְׁמַרְתְּ
I am bewaring	(נִשְׁמֶרֶת)	he, she has " "	נִשְׁמַר, נִשְׁמְרָה
we are guarded	אֲנַחְנוּ נִשְׁמָרִים	we have " "	נִשְׁמַרְנוּ
or: we are bewaring	אֲנַחְנוּ נִשְׁמָרוֹת	you have " "	נִשְׁמַרְתֶּם, נִשְׁמַרְתֶּן
		they have " "	נִשְׁמְרוּ

1. The Participle Niphal is formed from the Preterite; like all the Participles of the passive conjugations, it has Kamets under the second radical.
2. The third pers. fem. sing. of the Preterite, נִשְׁמְרָה, is in pause נִשְׁמָרָה, identical in form with the Participle fem. sing.; these two forms are only distinguished by the position of the accent, the Pret. is מִלְעֵיל: נִשְׁמָרָה, the Part. is מִלְרַע: נִשְׁמָרָה.
3. The signification of the Part. Niph. differs from that of the Part. pass. Kal: the Part. Niph. represents the action as being done in *present time*, whilst the Part. pass. Kal has no reference to time: הַסֵּפֶר הַכָּתוּב "the written book," הַסֵּפֶר הַנִּכְתָּב "the book which is being written *now*."

When a verb has a particular signification in Niphal, or is exclusively used in this conjugation, it is indicated in the vocabulary by a נ in brackets.

a snare	פַּח *m.*	to desire, to long	כָּסַף [נ]	to be broken, contrite	דָּכָה [נ]	a word	אֹמֶר *m.*
to be missed	פָּקַד [נ]	to fight	לָחַם [נ]	a sacrifice	זֶבַח *m.*	yesternight	אֶמֶשׁ
a bird	צִפּוֹר *c.*	to escape	מָלַט [נ]	a fowler	יוֹקֵשׁ *m.*	to despise	בָּזָה

יְיָ, עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִנְּעוּרָי: יְיָ לֹא־יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו, לְעוֹלָם
נִשְׁמָרוּ: לֹא נִמְלַט מֵהֶם אִישׁ: נִפְקַדְתָּ אֶמֶשׁ בַּמִּשְׁתֶּה, וְכֻלָּנוּ
נִכְסַפְנוּ לָךְ: וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב. וְעַתָּה הָלֹךְ הָלַכְתָּ, כִּי
נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ, לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי? יְהוֹשֻׁעַ אָמַר
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם, וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד
לְנַפְשֹׁתֵיכֶם לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: זִקְנֵי גִלְעָד אָמְרוּ לְיִפְתָּח.
לֵךְ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בִּבְנֵי עַמּוֹן: יִרְמְיָהוּ יָשַׁב בִּירוּשָׁלַיִם עַד־הַיּוֹם
אֲשֶׁר נִלְכְּדָה הָעִיר: נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים; הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: זִבְחֵי אֱלֹהִים
רוּחַ נִשְׁבָּרָה, לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:

54.

PRETERITE AND PARTICIPLE NIPHAL OF THE VERBS PE AND AYIN GUTTURAL, AND פ״א.

נֶעֱזַב (עזב) "to be forsaken"; *Infinitive absolute* : נֵעֹזֹב

Preterite.

I have	been	forsaken	נֶעֱזַבְתִּי
thou hast	"	"	נֶעֱזַבְתָּ, נֶעֱזַבְתְּ
he, she has	"	"	נֶעֱזַב, נֶעֶזְבָה
we have	"	"	נֶעֱזַבְנוּ
you "	"	"	נֶעֱזַבְתֶּם, נֶעֱזַבְתֶּן
they "	"	"	נֶעֶזְבוּ

Participle.

thou art forsaken	אַתָּה נֶעֱזָב אַתְּ נֶעֱזָבָה (נֶעֱזֶבֶת)
you are "	אַתֶּם נֶעֱזָבִים אַתֶּן נֶעֱזָבוֹת

וַיְהִי הַיּוֹם, וַיֶּאֱסֹף הָאֲרִי שַׂר הָעֲרָבָה אֶת־כָּל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם. אַחַי וְעַמִּי, זַמֹּתִי שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבַתְכֶם, וְאָבִינָה כִּי אֵין טוֹב לָנוּ מֵחֻקִּים יְשָׁרִים: וְעַתָּה אִיעָצְכֶם. שִׂימוּ לְחֻקַּת עוֹלָם. כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד יַחְלְקוֹ עִם אֶחָיו: וַיָּקָם שׁוּעָל זָקֵן מִתּוֹךְ הָעֵדָה, וַיַּעַן לֵאמֹר. כֵּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דּוֹבֵר; אֲבָל לָמָּה צֵדַתָ הַיּוֹם צְבִי שָׁמֵן, וַתִּשָּׂאֵהוּ אֶל־מְעוֹנָתֶךָ וַתְּשִׂימֵהוּ בַּסָּתֶר? תְּנֵהוּ לָנוּ אַף־אַתָּה, וְנַחְלְקָה אֹתוֹ, וְאָז נִשְׁמַע לַעֲצָתֶךָ: וַיֵּבוֹשׁ הָאֲרִי וַיִּדֹּם וַיֵּלֶךְ־לוֹ:

אַל־תִּשְׁאַל מֵרֵעֲךָ אֵת אֲשֶׁר לֹא חָפַצְתָּ לַעֲשׂוֹת אַף־אָתָּה:

———o———

52.

KAL OF THE VERBS MIDDLE TSERE AND MIDDLE CHOLEM.

to be able יָכֹל

Preterite.

I was able	יָכֹלְתִּי (וִיכָלְתִּי)
	יָכֹלְתָּ (וִיכָלְתָּ)
	יָכֹל, יָכְלָה
	יְכָלְתֶּם, יְכָלְתֶּן
	יָכְלוּ

to be heavy כָּבֵד

Future.		*Preterite.*	
I shall be heavy	אֶכְבַּד	I have been heavy	כָּבַדְתִּי
	תִּכְבַּד, תִּכְבְּדִי		כָּבַדְתָּ, כָּבַדְתְּ
	יִכְבַּד, תִּכְבַּד		כָּבֵד, כָּבְדָה
etc.		etc.	

Participle.

heavy כָּבֵד, כְּבֵדָה, כְּבֵדִים, כְּבֵדוֹת

1. Many *intransitive* verbs, termed *middle Tsere,* have, in the Preterite Kal, Tsere under the second radical: חָפֵץ, זָקֵן, כָּבֵד; in the inflection, this Tsere is changed into Pathach.
2. Most of these verbs have Pathach in the Future Kal: יִזְקַן, יִכְבַּד; but: יַחְפֹּץ.
3. The Participle of these verbs, which is identical in form with the third pers. masc. sing. of the Preterite, has the signification of an adjective: כָּבֵד "heavy," זָקֵן "old."

4. To this class belong some verbs ל״א, which retain Tsere in the Preterite: שָׂנֵא, שָׂנֵאתִי; the verb מוּת has also middle Tsere: מֵת, מֵתָה.

5. A few verbs, termed *middle Cholem*, have Cholem after the second radical: בּוֹשׁ, שָׁכֹל, יָכֹל, קָטֹן; they retain this Cholem in their inflection, but shorten it into Kamets-Chatooph when the accent is removed to the last syllable: יָכֹלְתִּי "I was able," וְיָכָלְתִּי "and I shall be able;" יְכָלְתֶּם "you were able."

A euphonic ן is sometimes appended to the Afformatives ִי and וּ, especially at the end of a sentence; in the latter case, the vowel of the second syllable is restored: תִּשְׁמָעוּן, תִּדְבָּקִין.

The ה of the Afformative נָה is sometimes dropped: תָּבֹאןָ, תִּהְיֶיןָ.

labor, service	עֲבֹדָה *f.*	the sea	יָם (יַמִּים *pl.*) *m.*	faithfulness	אֱמֶת *f.*
to pass over	עָבַר	to be heavy, burdensome	כָּבֵד	to despise	בּוּז
a flower	צִיץ *m.*	a staff	מַקֵּל *m.*	old age	זֹקֶן *m.*
an abyss	תְּהוֹם *c.*	to wither	נָבֵל	love, kindness, mercy	חֶסֶד *m.*
		to turn aside, to depart	סוּר	grass	חָצִיר *m.*

הָרָעָב כָּבֵד בָּאָֽרֶץ׃ כָּֽבְדָה הָֽעֲבֹדָה עַל־הָעָם׃ עֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּֽבְדוּ מִזֹּֽקֶן׃ פַּרְעֹה אָמַר. תִּכְבַּד הָֽעֲבֹדָה עַל־הָעָם׃ אַל־נָא נֵלֵךְ כֻּלָּֽנוּ, וְלֹא נִכְבַּד עָלֶֽיךָ׃ כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָֽרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ לֹֽא־יַחְפֹּץ כְּסִיל בִּתְבוּנָה׃ יַֽעֲקֹב אָמַר. קָטֹֽנְתִּי מִכֹּל הַֽחֲסָדִים וּמִכָּל־הָֽאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּֽךָ; כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה, וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַֽחֲנוֹת׃ חָכָם יָרֵא וְסָר מֵרָע׃ אַל־תָּבוּז כִּי זָֽקְנָה אִמֶּֽךָ׃ שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ יָבֵשׁ חָצִיר, נָבֵל צִיץ, וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃

———o———

רֵעַי, הֲבָאתֶם אֵלַי לְעֶזְרֵנִי? עָצֵל הָיִיתָ מִיּוֹם דַּעְתִּי אוֹתְךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף. אָמוּתָה הַפָּעַם, אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ, כִּי עוֹדְךָ חָי: וַתֹּאמֶר רוּת לְנָעֳמִי. אַל־תִּפְגְּעִי־בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ, כִּי אֶל־אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ, וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין; עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי: זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לִשְׁמוּאֵל. תְּנָה־לָּנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְטֵנוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל. אוֹתִי שָׁלַח יְיָ לִמְשָׁחֲךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֶזְרֵנוּ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גָּלוּ מֵאַרְצָם עַל־עָזְבָם תּוֹרַת יְיָ, לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּלְעָבְדָם:

יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

———o———

50.

KAL OF THE VERBS ע"ע.

Inf. abs.: סֹב (סָבֹב); "to surround" סָבַב

Future.		*Preterite.*	
I shall surround	אָסֹב	I have surrounded	סַבּוֹתִי
thou wilt "	תָּסֹב, תָּסֹבִּי	thou hast "	סַבּוֹתָ, סַבּוֹת
he, she will "	יָסֹב, תָּסֹב	he, she has "	סַב (סָבַב), סַבָּה
we shall "	נָסֹב	we have "	סַבּוֹנוּ
you will "	תָּסֹבּוּ, תְּסֻבֶּינָה	you " "	סַבּוֹתֶם, סַבּוֹתֶן
they " "	יָסֹבּוּ, תְּסֻבֶּינָה	they " "	סַבּוּ (סָבְבוּ)

he surrounded	וַיָּסָב	*Act. Participle.* surrounding	סוֹבֵב	*Imperative.* surround (thou)	סֹב, סֹבִּי
he will surround me	יְסֻבֵּנִי	*Pass. Participle.* surrounded	סָבוּב	" (you)	סֹבּוּ, סֻבֶּינָה

1. These verbs, whose second and third radical are the same, are termed ע"ע. These two radicals are generally contracted into one, and the second radical is compensated by Dagesh forte, which is, however, omitted at the end of the word: סַב for סַבּ.

2. Like in the verbs ע״ו, the Preformatives have Kamets: יָסֹב for יִסְבֹּב.
3. Before the Afformatives נוּ, תָּ, תְּ, תִּי, Cholem is inserted, before נָה Seghol with Yod (ֵי); these vowels have the accent.
4. The accent is also מִלְּעֵיל before the Afformatives ָה, וּ, ִי.
5. With Vav conversive, the Cholem of the Future is shortened into Kamets-Chatooph. Before Suffixes, it is either shortened into Kamets-Chatooph or Kubbuts: תְּחָגֻּהוּ.

to turn, to go round, to encompass	סָבַב	a hundred	מֵאָה *f.*	an army	חַיִל *m.*	to celebrate	חָגַג
a watchman	שֹׁמֵר *m.*	a camp	מַחֲנֶה *m.*	fifteen	חֲמִשָּׁה עָשָׂר	a month	חֹדֶשׁ *m.*

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ. הִנֵּה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ, וְסַבֹּתֶם אֶת־הָעִיר פַּעַם אֶחָת, כֹּה תַעֲשׂוּ שֵׁשֶׁת יָמִים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תָּסֹבּוּ אֹתָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם. סֹבּוּ אֶת־הָעִיר, וַיָּסֹבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פַּעַם אַחַת, וַיָּשֻׁבוּ הַמַּחֲנֶה; כֹּה עָשׂוּ שֵׁשֶׁת יָמִים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים: בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי חַג הַסֻּכּוֹת לַיהוָה, וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ שִׁבְעַת יָמִים, בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אוֹתוֹ: הֲבָאתֶם הֵנָּה לָחֹג אֶת־חַג הַמַּצּוֹת? חַיִל סוֹבֵב אֶת־הָעִיר:

הַגַּנָּבִים בָּרְחוּ, כִּי רָאוּ אֶת־הַשֹּׁמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר:

---o---

51.

PRACTICE WHAT YOU PREACH.

to hunt, to catch	צוּד	rightly, well	כֵּן	to divide	חָלַק	then	אָז
prey	צַיִד *m.*	a den	מְעוֹנָה *f.*	to be willing, to desire	חָפֵץ	to be ashamed	בּוֹשׁ
a leader, a ruler	שַׂר *m.*	a hiding-place	סֵתֶר *m.*	a statute, a law	חֹק *m.*	to speak	דִּבֵּר
		an assembly	עֵדָה *f.*	welfare	טוֹבָה *f.*	to be silent	דָּמַם
the middle	תָּוֶךְ (c. תּוֹךְ) *m.*	a desert	עֲרָבָה *f.*	to advise	יָעַץ	to meditate	זָמַם

48.

THE FUTURE AND IMPERATIVE WITH SUFFIXES.

The second pers. masc. sing. of the Imperative.		*The third pers. masc. sing. of the Future.*	
guard *me*	שָׁמְרֵנִי	he will guard *me*	יִשְׁמְרֵנִי (יִשְׁמְרֶנִּי)
" *him*	שָׁמְרֵהוּ	" " " *thee*	יִשְׁמָרְךָ (יִשְׁמְרֶךָּ) יִשְׁמְרֵךְ
" *her*	שָׁמְרֶהָ (שָׁמְרָהּ)	" " " *him*	יִשְׁמְרֵהוּ (יִשְׁמְרֶנּוּ)
" *us*	שָׁמְרֵנוּ	" " " *her*	יִשְׁמְרֶהָ (יִשְׁמְרֶנָּה)
" *them*	שָׁמְרֵם / שָׁמְרֵן	" " " *us*	יִשְׁמְרֵנוּ (יִשְׁמְרֶנּוּ)
		" " " *you*	יִשְׁמָרְכֶם, יִשְׁמָרְכֶן
		" " " *them*	יִשְׁמְרֵם, יִשְׁמְרֵן

1. The Cholem of the Fut. Kal drops before the Suffixes; before ךָ, כֶם and כֶן it is changed into Kamets-Chatooph. In the verbs Ayin and Lamed Guttural, the Pathach is lengthened into Kamets: שְׁמָעֵנִי, יִשְׁמָעֵנִי, יִשְׁאָלוּנִי.
2. The Afformative נָה is changed into וּ before the Suffixes.
3. A euphonic נ is often inserted before the Suffix, or it is assimilated to the Suffix and compensated by Dagesh forte.
4. In verbs ל״ה, the ה with its vowel drops before Suffixes (see Lesson 47, 5): יַעֲשֵׂנִי "he will make me."

perfect	שָׁלֵם (*f.* שְׁלֵמָה)	to bury	קָבַר	to visit, to take care	פָּקַד	to watch, to keep	נָצַר

יוֹסֵף הָלַךְ אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן: יַעֲקֹב אָמַר לְיוֹסֵף. אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אִכְלֻהוּ הַיּוֹם, כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה, הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה; שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת, לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: כְּשׁוּב דָּוִד מִן־הַמִּלְחָמָה, וַיֶּאֱהָבֵהוּ יְהוֹנָתָן כְּנַפְשׁוֹ: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע: אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ: יְהוָה עִמָּכֶם בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ, וְאִם־תַּעַזְבֻהוּ יַעֲזֹב

אֶתְכֶם: שָׁמְרֵנוּ יְיָ מִידֵי רָשָׁע: יְיָ, מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ, וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ? קְנֵה חָכְמָה, אַל־תַּעַזְבֶהָ וְתִשְׁמְרֶךָּ, אֱהָבֶהָ וְתִצְּרֶךָּ: בְּנִי, דַּע אֶת־אֱלֹהֵי אָבִיךָ, וְעָבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה:

49.

THE INFINITIVE WITH SUFFIXES.

Passive.		*Active.*	
to guard *me*	לְשָׁמְרֵנִי	*my* keeping	שָׁמְרִי
" " *thee*	לְשָׁמְרְךָ , לְשָׁמְרֵךְ	thy "	שָׁמְרְךָ , שָׁמְרֵךְ
" " *him, her*	לְשָׁמְרוֹ , לְשָׁמְרָהּ	*his, her* "	שָׁמְרוֹ , שָׁמְרָהּ
" " *us*	לְשָׁמְרֵנוּ	*our* "	שָׁמְרֵנוּ
" " *you*	לְשָׁמְרְכֶם, לְשָׁמְרְכֶן	your "	שָׁמְרְכֶם , שָׁמְרְכֶן
" " *them*	לְשָׁמְרָם , לְשָׁמְרָן	their "	שָׁמְרָם , שָׁמְרָן

1. The Suffixes of the Infinitive have either an *active* or a *passive* signification, and are, accordingly, either *nominal* or *verbal.*
2. The Suffixes are appended to the *Inf. const.* which is inflected like a Segholate (see Lesson 7).
3. The forms שָׁמְרְךָ and שָׁמְרְכֶם occur also in the active signification.
4. The Inf. of regular verbs with Pathach has sometimes Chirek before Suff.: שְׁכַב , שִׁכְבָהּ .
5. The Inf. of the verbs פ״נ and פ״י is inflected like the fem. Segholates: גֶּשֶׁת , גִּשְׁתִּי ; תֵּת (for תֶּנֶת), תִּתִּי ; שֶׁבֶת , שִׁבְתִּי ; דַּעַת , דַּעְתִּי.
6. The Inf. const. of the verbs ל״ה and ע״ו remains invariable before Suffixes: גְּלוֹת , גְּלוֹתִי ; הֱיוֹת , הֱיוֹתִי ; קוּם , קוּמִי.

to urge, to entreat	פָּגַע	to help	עָזַר	to pass the night, to lodge	לוּן (לִין)
this time, now	פַּעַם (ה) *f.*	now	עַתָּה	to anoint	מָשַׁח

שָׁמָּה׃ הֲזֹאת הָעִיר אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם בָּהּ? שְׁמֹר וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ. דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ, וּשְׁבֻעַת שֶׁקֶר אַל־תֶּאֱהָבוּ׃ הָאִישׁ הַהוּא טוֹב וְיָשָׁר
וִירֵא אֱלֹהִים׃ הוּא הַלֹּחֵם אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְיָ׃ מִי הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה עִמָּךְ? הֵם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָחִיךָ שָׁלַח אֵלָי׃ בַּיָּמִים
הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל, אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃

47.

THE SUFFIXES OF THE VERB.

When the object of the verb is a personal pronoun, it is generally expressed by a Suffix appended to the verb. These Suffixes are:

The third pers. sing. of the Preterite with Suffixes.		*Plural.*			*Singular.*		
he has guarded *me*	שְׁמָרַנִי	us	נוּ	1. *c.*	me	נִי	1. *c.*
" " " *thee*	שְׁמָרְךָ, שְׁמָרֵךְ	you	כֶם	2. *m.*	thee	ךָ	2. *m.*
" " " *him, her*	שְׁמָרוֹ, שְׁמָרָהּ		כֶן	2. *f.*		ךְ	2. *f.*
" " " *us*	שְׁמָרָנוּ	them	ם	3. *m.*	him (וֹ, ו)	הוּ	3. *m.*
" " " *you*	שְׁמָרְכֶם, שְׁמָרְכֶן		ן	3. *f.*	her (ָהּ)	הָ	3. *f.*
" " " *them*	שְׁמָרָם, שְׁמָרָן						

1. These Suffixes are appended to all the persons of the verb, but when the same person is subject and object, the reflexive conjugations *Niphal* or *Hithpael* are used.
2. The Suffixes are appended to the verb by vowels called *Union vowels;* to the preterite by *Pathach* or *Kamets,* to the Future by *Tsere* or *Seghol.* These Union vowels are only used in those verbal forms which end with a consonant: שָׁמַר, שְׁמָרַנִי, שְׁמָרָם; while the Suffixes are appended *immediately* to those verbal forms which end with a vowel: שָׁמַרְתִּי, שְׁמַרְתִּיךָ, שְׁמָרוּ, שְׁמָרוּנִי.

3. By the addition of the Suffixes, the verb undergoes some changes. In the Preterite Kal, the Kamets under the first radical drops, the ה of the third pers. fem. sing. is changed into ת, and the Afformatives תֶּם and תֶּן are changed into תּוּ: שָׁמַר, שְׁמָרַנִי; שְׁמָרָה, שְׁמָרַתְהוּ or שְׁמָרַתּוּ; שְׁמַרְתֶּם, שְׁמַרְתּוּנִי.

4. In verbs with the consonantal Suffixes (except with כֶם and כֶן (see Lesson 11, 3), the accent is מִלְעֵיל, with the other Suffixes it is מִלְרַע.

5. In verbs ל״ה, the ה with its vowel drops before Suffixes: עָשָׂה, עָשָׂנוּ "he made us."

an evil, a calamity	רָעָה *f.*	an entrance, a door	פֶּתַח *m.*	to gather, to receive	אָסַף
a judge	שׁוֹפֵט *m.*	to pursue	רָדַף	therefore	עַל־כֵּן

יְיָ שְׁמָרָנוּ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ: עֲזָבַנִי כֹחִי: אָבִי וְאִמִּי
עֲזָבוּנִי, וַיהוָֹה יַאַסְפֵנִי: מְצָאֻהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת: אַל־תִּירָא
אֶת־אוֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ: בִּימֵי הַשּׁוֹפְטִים עָזְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְיָ וְלֹא עֲבָדוּהוּ; עַל־כֵּן גַּם יְיָ עֲזָבָם וּנְתָנָם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם:
סִיסְרָא אָמַר אֶל־יָעֵל. עִמְדִי פֶּתַח הָאֹהֶל, וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹא
וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר. הֲיֵשׁ־פֹּה אִישׁ, וְאָמַרְתְּ. אָיִן: שָׁאוּל אָמַר
לִשְׁמוּאֵל. שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְיָ, וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי יְיָ: דָּוִד
אָמַר לַאֲבִיגַיִל. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ הַיּוֹם
לִקְרָאתִי: הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ? הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ?

———o———

הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי׃ וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי־יִשַׁי הַגְּדֹלִים אַחֲרֵי
שָׁאוּל לַמִּלְחָמָה, וְדָוִד הוּא הַקָּטָן׃

———o———

44.

PRECAUTION.

a frog	צְפַרְדֵּעַ *m.*	to dry up	יָבֵשׁ	a pond	אֲגַם *m.*
end	קֵץ *m.*	deep	עָמֹק (*f.* עֲמֻקָּה)	end	אַחֲרִית *f.*
beginning	רֵאשִׁית *f.*	to answer	עָנָה	how?	אֵיכָה

שְׁנֵי צְפַרְדְּעִים יָשְׁבוּ בַּאֲגַם אֶחָד, וַיִּבַשׁ הָאֲגַם. וַיַּעַזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם׃ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים, וַיִּמְצְאוּ בְּאֵר עֲמֻקָּה, וַיֹּאמֶר הָאֶחָד. הִנֵּה מָצָאנוּ מַיִם, נֵרְדָה שָׁמָּה׃ וַיַּעַן רֵעֵהוּ הֶחָכָם מִמֶּנּוּ. אֲבָל אֵיכָה נַעֲלֶה, אִם גַּם הַבְּאֵר הַזֹּאת תִּיבָשׁ? רְאֵה אַחֲרִית דָּבָר בְּרֵאשִׁיתוֹ׃

———o———

45.

CHARITY.

to dissipate	פִּזֵּר	to give way, to cease	מוּשׁ	a store-house, treasury	בֵּית אוֹצָר *m.*	needy	אֶבְיוֹן *m.*
hunger, famine	רָעָב *m.*	to touch, to reach	נָגַע	poor	דַּל *m.*	a friend	אֹהֵב *m.*
empty	רֵק	liberal	נָדִיב *m.*	riches	הוֹן *m.*	man	אֱנוֹשׁ *m.*
		to be rich	עָשַׁר	to favor	חָנַן	to lay up	אָצַר

מוֹנַבַּז הַמֶּלֶךְ הָיָה נָדִיב וְחוֹנֵן דַּלִּים, וַיִּתֵּן לָהֶם בִּשְׁנַת רָעָב כֹּל אֲשֶׁר לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶחָיו וְאֹהֲבָיו. מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ? אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ, אָצְרוּ כֶּסֶף וְזָהָב לָרֹב, וְאַתָּה פִּזַּרְתָּ הַכֹּל, וְהִנְּךָ רָשׁ, כִּי בֵּית אוֹצָרְךָ רֵק׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. עָשַׁרְתִּי מֵאֲבוֹתַי; כִּי כָל־הַהוֹן אֲשֶׁר נָתַתִּי לָאֶבְיוֹנִים, שָׁמוּר לִי בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא תִגַּע בּוֹ יַד אֱנוֹשׁ, וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃

———o———

46.

DEMONSTRATIVE AND INTERROGATIVE PRONOUNS.

	Plural.		*Singular.*
these	(אֵל) אֵלֶּה *c.*	; this	זוּ neuter, (זֹה) זֹאת *f.* , זֶה *m.*
those	הֵהֵן *f.* , הֵהֵם *m.*	; that	הַהִיא *f.* , הַהוּא *m.*

1. These *Demonstrative Pronouns* receive the article when they follow the noun; when they precede the noun, they include the verb "to be:"

these men	הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה	; *this* man	הָאִישׁ הַזֶּה
these are the men	אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים	; *this is* the man	זֶה הָאִישׁ
those men	הָאֲנָשִׁים הָהֵם	; *that* man	הָאִישׁ הַהוּא
those are the men	הֵם הָאֲנָשִׁים	; *that is* the man	הוּא הָאִישׁ

2. The Interrogative Pronouns are:
(מֶה ,מַה) מָה; to whom? לְמִי; whom? אֶת־מִי; whose? who? מִי what?

3. מָה stands before א and ר and in pause: מָה אֹמַר "what shall I say?" מָה רָאִיתָ "what hast thou seen?" וְנַחְנוּ מָה "and what are we?"

4. מַה is the usual form; it is generally connected by Makkef with the following word and followed by Dagesh (דָּחִיק): מַה־שְּׁמֶךָ "what is thy name?" It is sometimes contracted with the following word: מַלָּכֶם "what is to you?" מַזֶּה "what is this?"

5. מֶה stands before ה ,ח ,ע: מֶה־הָיָה לוֹ "what has become of him?"

6. מַה is also used adverbially: מַה־טּוֹב "how good!" מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ "how I love thy law!"

---

an oath	שְׁבוּעָה *f.*	venerable	נוֹרָא	speak!	דַּבְּרוּ	surely!	אָכֵן

וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר. אָכֵן יֵשׁ יְהוָֹה בַּמָּקוֹם הַזֶּה. וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמַר. מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה. אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים. וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם: הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס

2. The second and third pers. plur. have also the form תְּקוּמֶינָה.
3. Kubbuts is frequently substituted for Shurek: וְאָקֻם, יָקֻמוּ, תָּשֻׁבוּ.
4. With Vav conversive, Shurek is generally shortened into Kamets-Chatooph in all those forms which have no Afformatives, except in the first pers. sing.; the accent is then מִלְעֵיל.
5. Some verbs ע״ו have Cholem instead of Shurek in the Inf., Imp. and Fut. Kal (see 1): בּוֹשׁ "to be ashamed." בּוֹא "come," אָבוֹא "I shall come;" this Cholem remains also in the Fut. with Vav conv.: וַיָּבוֹא "he came."
6. The Fut. Kal of the verbs ע״י is formed in the following manner: אָשִׁיר, תָּשִׁיר, וַתָּשַׁר (the latter form with Pathach on account of the ר).

to stand, to remain	קוּם	to slumber	נוּם	a father-in-law	חֹתֵן *m.*	to roll	גָּלַל
evil, bad	רַע (רָעָה *f.*)	how long?	עַד־מָתַי	to and fro	יָצוֹא וָשׁוֹב	a companion	חָבֵר *m.*
a pit	שַׁחַת *f.*	dust	עָפָר *m.*	to dig	כָּרָה	a sinner	חַטָּא *m.*

עַד־מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב, מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ? נוּם תָּנוּם מִפְּנֵי חָבֵר רַע, כְּמִפְּנֵי חַיָּה רָעָה: יָצָאתִי כָל־הַיּוֹם יָצוֹא וָשׁוֹב, לִרְאוֹת אִם יָבוֹא אָבִי: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ. אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדָם חַיִּים; וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה. לֵךְ לְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִבְנֵי גָד וְלִבְנֵי רְאוּבֵן. הַאַחֵיכֶם יָבֹאוּ לַמִּלְחָמָה, וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה? בְּנִי, אַל־תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ חַטָּאִים, כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ: כֹּרֶה שַׁחַת בָּהּ יִפֹּל, וְגֹלֵל אֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב: עָפָר אַתָּה, וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ,

וַעֲצַת יְהוָֹה הִיא תָקוּם:

43.

COMPARISON.

1. The *Comparative* is expressed by the simple adjective and the particle מִן (or the prefix מִ) before the object compared: מָתוֹק מִדְּבַשׁ "sweeter than honey." This form of the Comparative is also used after verbs of quality: אָחִיו יִגְדַּל מִמֶּנּוּ "his brother will be greater than he."
2. The *Superlative* is expressed by the article before the adjective and the prefix מִ or בְּ before the object compared: הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו "the highest priest among his brethren;" אָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי "I am the youngest in my father's house." The object is sometimes omitted: אָחִיו הַגָּדוֹל "his eldest brother."

THE PARTICLES כְּמוֹ *AND* מִן *WITH SUFFIXES.*

from me	מִמֶּנִּי	like me	כָּמוֹנִי
from thee	מִמְּךָ , מִמֵּךְ	like thee	כָּמוֹךָ , כָּמוֹךְ
from him, her	מִמֶּנּוּ , מִמֶּנָּה	like him, her	כָּמוֹהוּ , כָּמוֹהָ
from us	מִמֶּנּוּ	like us	כָּמוֹנוּ
from you	מִכֶּם , מִכֶּן	like you	כָּכֶם (כְּמוֹכֶם) , כָּהֵן
from them	מֵהֶם , מֵהֵן	like them	כְּמוֹהֶם (כָּהֶם) , כְּמוֹהֶן

first, former	רִאשׁוֹן	pearls	פְּנִינִים *m.*	meek	עָנָו	a reproof	גְּעָרָה *f.*
only	רַק	small, young	צָעִיר	the face	(פְּנֵי *c.*) פָּנִים *m.*	a banquet, a feast	מִשְׁתֶּה *m.*

טוֹב לָלֶכֶת אֶל־בֵּית אֵבֶל מִלֶּכֶת אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה: טוֹב לִשְׁמֹעַ
גַּעֲרַת חָכָם, מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים: טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח
רָחוֹק: טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים: אַל־תֹּאמַר שֶׁהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים
הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה: מַה־מָּתוֹק מִדְּבַשׁ, וּמֶה עַז מֵאֲרִי?
פַּרְעֹה אָמַר לְיוֹסֵף. רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ: הָאִישׁ מֹשֶׁה
עָנָו מְאֹד מִכֹּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: גִּדְעוֹן אָמַר. אָנֹכִי

2. The vowel under the second radical is Tsere (see Lesson 30); with Vav conversive and before monosyllabic words, this Tsere is shortened into Seghol and the accent recedes; but in pause: וָאֵרֵד, וַיֵּשֵׁב.
3. The Future Kal of הָלַךְ is taken from יָלַךְ.

an assembly	קָהָל *m.*	pleasant	נָעִים	to bear	יָלַד	a native	אֶזְרָח *m.*
seven	שִׁבְעָה *m.*	a booth	סֻכָּה *f.*	a wilderness	מִדְבָּר *m.*	to slay, to sacrifice	זָבַח
three	שְׁלֹשָׁה *m.*	to meet	פָּגַע	an evil-doer	מֵרַע *m.*	together	יַחַד

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן. תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־בָּנַי, וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וּלְאַרְצִי: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בָּאוּ אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו. נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר, וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־כַּלָּתָהּ. טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹת בֹּעַז, וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר: שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים, וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב: אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, כִּסְאֲךָ לְדוֹר וָדוֹר: בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה, וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים: הִנֵּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד:

———o———

41.

FUTURE KAL OF THE VERBS פ״י.

1. The first radical of some verbs פ״י quiesces in the Future Kal, but drops in the Inf. const. and in the Imp.; the Imp. of יָרַשׁ has both forms: רֵשׁ and יְרַשׁ.
2. A few verbs פ״י retain also their י in the Inf. const. and in the Imp.: יָסַד, יְסֹד; יָרָה, יְרוֹת; יָרֵא, יְרָא; יָשֵׁן, יְשַׁן.

Inf. const.: רֶשֶׁת (יְרֹשׁ) "to possess."

I shall	possess	אִירַשׁ
thou wilt	"	תִּירַשׁ, תִּירְשִׁי
he, she will	"	יִירַשׁ, תִּירַשׁ
we shall	"	נִירַשׁ
you will	"	תִּירְשׁוּ, תִּירַשְׁנָה
they will	"	יִירְשׁוּ, תִּירַשְׁנָה

to sleep	יָשֵׁן	to be fatigued	יָעֵף	the school	בֵּית הַלִּמּוּד *m.*
to take, to capture	לָכַד	to awake	יָקַץ	to be weary	יָגַע
a shield	מָגֵן *m.*	to possess	יָרַשׁ	to be good, cheerful	יָטַב

אִישַׁן וְלֹא אִירָא, כִּי יְיָ עִמָּדִי: דְּבַר יְהוָֹה הָיָה אֶל־אַבְרָם
לֵאמֹר. אַל־תִּירָא אַבְרָם, אָנֹכִי מָגֵן לָךְ: אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָֹה,
לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע: צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ, וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ:
אִם תִּיגְעוּ, תִּשְׁכְּבוּ תַּחַת הָעֵץ: אֱכֹל וּשְׁתֵה וְיִיטַב לִבֶּךָ, כִּי
שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל אָבִיךָ וְאִמֶּךָ, וְעָשִׂיתָ אֵת אֲשֶׁר אָמְרוּ לָךְ: מָתַי
תִּיקַצְנָה אֲחוֹתַיִךְ מִשְּׁנָתָן? עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל, לֹא עֵת לָלֶכֶת אֶל־
בֵּית הַלִּמּוּד: בְּנֵי דָן עָלוּ לְלַיִשׁ וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ, וַיִּירְשׁוּ אוֹתָהּ
וַיֵּשְׁבוּ בָהּ, וַיִּקְרְאוּ לְלַיִשׁ דָּן כְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם: הַנְּעָרִים יִרְאוּ אֶת־
הָאֲרִי וְיִירְאוּ מִפָּנָיו: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמֹרוּ. אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם:

———o———

42.

FUTURE KAL OF THE VERBS ע״ן *AND* ע״י.

Inf. absolute: קוֹם (קוּם) "to arise."

I arose	וָאָקוּם	I shall arise	אָקוּם
thou didst arise	וַתָּקָם, וַתָּקוּמִי	thou wilt "	תָּקוּם, תָּקוּמִי
he, she arose	וַיָּקָם, וַתָּקָם	he, she will "	יָקוּם, תָּקוּם
we "	וַנָּקָם	we shall "	נָקוּם
etc.		you will "	תָּקוּמוּ, תְּקוּמֶנָה
Apoc. Future: יָקֹם		they will "	יָקוּמוּ, תְּקוּמֶנָה

1. In the Future Kal of the verbs ע״ן, the Preformatives have Kamets, sometimes Tsere: יָקוּם for יְקוּם, יֵבוֹשׁ for יִבְושׁ (קוּם for קָוּם).

וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב, וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת: וַיָּבֹא אֹרֵחַ לְאִישׁ הֶעָשִׁיר, וַיַּחְמֹל לָקַחַת מִצֹּאנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ הַבָּא לוֹ; וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָשׁ, וַיַּעַשׂ אוֹתָהּ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו: וַיִּחַר אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד, וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן. חַי־יְהוָֹה כִּי בֶן־מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת: וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד. אַתָּה הָאִישׁ; אֶת־אוּרִיָּה הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן, וַתִּקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה: וַיֹּאמֶר דָּוִד. חָטָאתִי לַיהוָֹה:

———o———

39.

FUTURE KAL OF THE VERBS פ״נ.

1. The first radical of the verbs פ״נ drops and is compensated by Dagesh forte in the second radical; likewise the ל of לָקַח: תִּקַּח , אֶקַּח (see Lesson 30, 1).
2. The verb נָתַן loses also its final ן before the Afformatives ת and נ in the Preterite, and in the Inf. const.: נָתַתִּי for נָתַנְתִּי, תֵּת for תֵּנֶת.
3. Verbs ending with ת drop this letter before the Afformatives beginning with ת: כָּרַתִּי for כָּרַתְתִּי.

Inf. const.: גֶּשֶׁת (נָגַשׁ) "to come near."

I shall	come near		אֶגַּשׁ
thou wilt	"	"	תִּגַּשׁ , תִּגְּשִׁי
he will	"	"	יִגַּשׁ , תִּגַּשׁ
we shall	"	"	נִגַּשׁ
you will	"	"	תִּגְּשׁוּ , תִּגַּשְׁנָה
they will	"	"	יִגְּשׁוּ , תִּגַּשְׁנָה

1. The paragogic ָה is often appended to the first pers. sing. and plur. of all the active Future Tenses; this lengthened form expresses self-excitation, willingness: אֶשְׁמֹר "I *shall* keep," אֶשְׁמְרָה "I *will* keep;" נִתֵּן "we *shall* give," נִתְּנָה "*let us* give."
2. The particle נָא is sometimes added to give still greater emphasis to the expression: אֵלְכָה־נָּא "*I will* go."
3. This particle is also added to the third pers. Fut. to express an urgent request: יֵלֶךְ־נָא הַמֶּלֶךְ "may the king go, I pray."

I am in anguish	צַר לִי	to revenge	נָקַם	not	אַל
mercy	רַחֲמִים *m.*	a leaf	עָלֶה *m.*	like, as	כְּמוֹ
a gift, a bribe	שֹׁחַד *m.*	riches	עֹשֶׁר *m.*	to guard, to keep (anger)	נָטַר

לֹא־תִקֹּם וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ, וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ: לֹא תִקַּח שֹׁחַד: וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו, וַיִּתֶּן־לוֹ לֶחֶם וָיַיִן, וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ: וַיִּשָּׂא יוֹסֵף עֵינָיו, וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ, וַיֹּאמֶר. הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלָי? וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו, וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק־לוֹ: וַתִּשֶּׂאנָה הַנָּשִׁים קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד. צַר־לִי מְאֹד; נִפְּלָה־נָּא בְיַד־יְהוָה, כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו, וּבְיַד אָדָם אַל־אֶפֹּלָה: בּוֹטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ הוּא יִפֹּל, וְכֶעָלֶה צַדִּיקִים יִפְרָחוּ: יִתֵּן לְךָ אֱלֹהִים בְּרָכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: אַל־תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ:

40.

FUTURE KAL OF THE VERBS פ״י.

Inf. const.: שֶׁבֶת (יָשַׁב) "to sit."

I sat	וָאֵשֵׁב	I shall sit	אֵשֵׁב
thou didst sit	וַתֵּשֶׁב, וַתֵּשְׁבִי	thou wilt "	תֵּשֵׁב, תֵּשְׁבִי
he, she sat	וַיֵּשֶׁב, וַתֵּשֶׁב	he, she will "	יֵשֵׁב, תֵּשֵׁב
we sat	וַנֵּשֶׁב	we shall "	נֵשֵׁב
etc.		you will "	תֵּשְׁבוּ, תֵּשַׁבְנָה
		they will "	יֵשְׁבוּ, תֵּשַׁבְנָה

1. The first radical of the verbs פ״י drops in the Future Kal (see Lesson 30), and the Preformatives receive the long vowel Tsere: תֵּשֵׁב for תִּישַׁב.

2. In the first and second pers. sing. of the Preterite with Vav conversive, the accent is removed to the last syllable, but not in the verbs ל״א and ל״ה.

the face	פָּנִים (פְּנֵי *c.*) *m.*	an old man	זָקֵן *m.*	a master	אָדוֹן *m.*
six	שֵׁשֶׁת *m.*	produce	יְבוּל *m.*	to respect	הָדַר
		so, thus	כֹּה		
old age	שֵׂיבָה *f.*	to labor	עָבַד	that	הַהוּא *m.*

יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֶחָיו. עֲלוּ אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו. כֹּה אָמַר בִּנְךָ
יוֹסֵף. שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם, רְדָה אֵלַי, אַל־תַּעֲמֹד;
וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ גֹּשֶׁן, וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי, אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ,
וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: אֱמֹר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲנִי יְהוָֹה,
וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם, וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים, וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: מִפְּנֵי
שֵׂיבָה תָּקוּם, וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן, וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ, אֲנִי יְהוָֹה: אִם־
תִּשְׁמְרוּ אֶת־מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם, וְנָתְנָה
הָאָרֶץ יְבוּלָהּ, וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: יְיָ יִהְיֶה עִמְּךָ, וְשָׁמַר אוֹתְךָ
מִכָּל־רָע: וְהָיָה יְהוָֹה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָֹה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

———o———

38.

THE FUTURE WITH VAV CONVERSIVE.

When the Future is connected by ו with a *Past Tense* either expressed or understood, it receives the signification of the Preterite. This ו prefixed to the Future has Pathach and a following Dagesh; before א this Pathach is lengthened into Kamets.

I made	וָאַעַשׂ	I kept	וָאֶשְׁמֹר
thou didst make	וַתַּעַשׂ, וַתַּעַשִׂי	thou didst keep	וַתִּשְׁמֹר, וַתִּשְׁמְרִי
he, she made	וַיַּעַשׂ, וַתַּעַשׂ	he, she kept	וַיִּשְׁמֹר, וַתִּשְׁמֹר
we "	וַנַּעַשׂ	we "	וַנִּשְׁמֹר
you "	וַתַּעֲשׂוּ, וַתַּעֲשֶׂינָה	you "	וַתִּשְׁמְרוּ, וַתִּשְׁמֹרְנָה
they "	וַיַּעֲשׂוּ, וַתַּעֲשֶׂינָה	they "	וַיִּשְׁמְרוּ, וַתִּשְׁמֹרְנָה

1. The third radical of the verbs ל״ה drops when the Vav conversive is prefixed to the Future, and the accent recedes: וַיַּעַשׂ for וַיַּעֲשֶׂה.
2. The Preformatives receive Chirek or Tsere, and the first radical has Seghol: וַיִּבֶן, וַנֵּפֶן; in verbs beginning with Gutturals, both the Preformatives and the first radical have Pathach: וַיַּעַשׂ, וַיַּעַל; but in וַיִּחַן, וַיִּחַר the Preformative has Chirek.
3. This *shortened* or *apocopated* Future is also used without Vav conversive to express a wish, a prohibition, therefore always after אַל (see Syntax 13, 2.): יְהִי יְיָ עִמָּנוּ "may the Eternal be with us;" אַל־תֵּרֶא "do not see," but: לֹא־תִרְאֶה "thou shalt not see."
4. If the second radical is one of the letters ב, ד, ט, כ, פ, ק, ת, the *apocopated* Future has this form: וַיֵּבְךְּ, וַיֵּשְׁתְּ, וַיֵּשְׁבְּ; compare: וַיַּרְא.
5. In the Future with Vav conversive of the verbs פ״א, the accent recedes: יֹאכַל, וַיֹּאכַל; יֹאמַר, וַיֹּאמֶר; but in pause it is again מִלְרַע: וַיֹּאמַר, וַיֹּאכַל.

but, except	כִּי אִם	to pity, to spare	חָמַל	to kill	הָרַג	one (אֶחָת *p.*) אַחַת	*f.*
death (מוֹת *c.*) מָוֶת	*m.*	a sword חֶרֶב	*f.*	to sin	חָטָא	anger אַף	*m.*
rich עָשִׁיר	*m.*	to burn, to be kindled	חָרָה	as the Eternal lives	חַי־יְיָ	to be great, to grow	גָּדַל
poor רָשׁ	*m.*	a (ewe) lamb כִּבְשָׂה	*f.*	the bosom חֵיק	*m.*	much	הַרְבֵּה

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד, וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ. שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָשׁ: לְעָשִׁיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד: וְלָרָשׁ אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה, וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו; מִפִּתּוֹ תֹאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה

35.

FUTURE KAL OF THE VERBS פ״א AND ל״א.

Inf. const.: מְצֹא "to find."		*Inf. const.:* אֱכֹל "to eat."	
I shall find	אֶמְצָא	I shall eat	אֹכַל
thou wilt "	תִּמְצָא, תִּמְצְאִי	thou wilt "	תֹּאכַל, תֹּאכְלִי
he, she will "	יִמְצָא, תִּמְצָא	he, she will "	יֹאכַל, תֹּאכַל
we shall "	נִמְצָא	we shall "	נֹאכַל
you will "	תִּמְצְאוּ, תִּמְצֶאנָה	you will "	תֹּאכְלוּ, תֹּאכַלְנָה
they will "	יִמְצְאוּ, תִּמְצֶאנָה	they will "	יֹאכְלוּ, תֹּאכַלְנָה

1. In the Future Kal of the verbs פ״א, the א quiesces in Cholem; in the first pers. sing. it drops.

   The second syllable has generally Pathach, in pause often Tsere: נֹאכֵל for נֹאכַל.

2. In the Future Kal of the verbs ל״א, the א quiesces in Kamets, before נָה in Seghol (see Lesson 29, 2).

a raven	עֹרֵב *m.*	not any	לֹא — כֹּל	unclean	טָמֵא	the face	אַפַּיִם *m.*
an evil	רָעָה *f.*	to count, to assign	מָנָה	sorrow	יָגוֹן *m.*	sweat	זֵעָה *f.*
a fig-tree, a fig	תְּאֵנָה *f.*	to befall	מָצָא	a star	כּוֹכָב *m.*	a ditch	חֵל *m.*

לֹא תִשְׂנָא אֶת־אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ: נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ: בְּזֵעַת
אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם: אַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא: אֵלִיָּהוּ אָמַר אֶל־
אַחְאָב. הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל: אֵלִיָּהוּ אָמַר
לִנְבִיאֵי הַבַּעַל. אַתֶּם תִּקְרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם, וַאֲנִי אֶקְרָא בְשֵׁם
יְהוָה: תִּזְכְּרוּ אֶת־דְּבָרַי, כִּי תִמְצֶאנָה אֶתְכֶם רָעוֹת רַבּוֹת
וְצָרוֹת: אִם־תִּשְׁמְרוּ אֶת־מִצְוֹת יְיָ, תִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינָיו: צָרָה
וְיָגוֹן אֶמְצָא, וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים, לְכֻלָּם
שֵׁמוֹת יִקְרָא: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ, לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:

36.

FUTURE KAL OF THE VERBS ל״ה.

In all the conjugations of the verbs ל״ה, the third radical quiesces in Seghol in the Future and in the Participle masc.; before the Afformatives ִי and וּ it drops, and before the Afformative נָה it is changed into י quiescent in Seghol.

Inf. const.: גְּלוֹת "to disclose."

I shall disclose	אֶגְלֶה
thou wilt "	תִּגְלֶה, תִּגְלִי
he, she will "	יִגְלֶה, תִּגְלֶה
we shall "	נִגְלֶה
you will "	תִּגְלוּ, תִּגְלֶינָה
they will "	יִגְלוּ, תִּגְלֶינָה

youth	נְעוּרִים *m.*	an orphan	יָתוֹם *m.*	how?	אֵיךְ
multitude	רֹב *m.*	war	מִלְחָמָה *f.*	to emigrate	גָּלָה
to be delighted, pleased	רָצָה	when?	מָתַי	life	חַיִּים (חַי *c.*) *m.*

כִּי תִקְנוּ חָכְמָה בִּנְעוּרֵיכֶם, תִּהְיֶה עִמָּכֶם כָּל־יְמֵי חַיֵּיכֶם וְתִשְׁמֹר אֶתְכֶם מִכָּל־רָע׃ מָתַי תִּבְנוּ בַּיִת חָדָשׁ? בַּשָּׁנָה הַזֹּאת נִבְנֶה, אִם יִרְצֶה אֱלֹהִים׃ אַנְשֵׁי הָעִיר יִבְנוּ בַּיִת לַיְתוֹמִים, וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה אוֹתוֹ׃ יְהוּדָה אָמַר אֶל־יוֹסֵף. אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי, וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי? דָּוִד אָמַר לִשְׁלֹמֹה. בְּנִי, הָיָה עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה; אֲבָל יְיָ אָמַר אֵלַי. דָּם לָרֹב שָׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת עָשִׂיתָ, לֹא־תִבְנֶה בַּיִת לִשְׁמִי; הִנֵּה לְךָ בֵּן, הוּא יִהְיֶה אִישׁ שָׁלוֹם, וְהוּא יִבְנֶה בַּיִת לִשְׁמִי׃ עָמוֹס הַנָּבִיא אָמַר. גָּלֹה יִגְלֶה יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַדְמָתוֹ׃

37.

VAV CONVERSIVE.

1. When a verb in the Preterite is connected by וְ with a preceding verb in the Future or Imperative, its time is thereby changed into the Future; this וְ is called *Vav conversive* (וָו הַהִפּוּךְ): לֵךְ וְאָמַרְתָּ "go and say" (and thou shalt say), תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ "thou shalt keep and do."

חֲפֵצָה, תִּזְכְּרוּ יָמִים רַבִּים אֵת אֲשֶׁר לְמַדְתֶּם: אַל־תִּשְׁפְּכוּ דַּם אָדָם: אֲחוֹתַי תִּלְבַּשְׁנָה בְּגָדִים לְבָנִים: כָּעֵת אֲשֶׁר יוֹסֵף חָלַם חֲלוֹם, אָמְרוּ לוֹ אֶחָיו. הֲמָלֹךְ־תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ, אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ? לֹא תִגְנֹב: אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ: יְהוָֹה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

33.

FUTURE KAL OF THE VERBS PE GUTTURAL.

1. According to the general rule, the Guttural receives composite Sh'va in all those forms in which the first radical of the regular verb has simple Sh'va.
2. The vowel under the Preformatives is always that of the following Chatooph.
3. Before the Afformatives ־ִי and ־וּ the Sh'va of the Chatooph drops and the vowel alone remains: תַּעַמְדִי for תַּעֲמְדִי.

Infinitive construct: עֲמֹד "to stand."

Plural.		*Singular.*	
we shall stand	נַעֲמֹד	I shall stand	אֶעֱמֹד
you will stand	תַּעַמְדוּ / תַּעֲמֹדְנָה	thou wilt stand	תַּעֲמֹד / תַּעַמְדִי
they will stand	יַעַמְדוּ / תַּעֲמֹדְנָה	he will stand	יַעֲמֹד
		she " "	תַּעֲמֹד

the day before yesterday	שִׁלְשֹׁם	a friend, neighbor	רֵעַ *m.*	together	יַחְדָּו	iniquity	אָוֶן *m.*
yesterday	תְּמוֹל	wicked	רָשָׁע *m.*	just, righteous	צַדִּיק	to plow	חָרַשׁ

לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ: רְדָה אֵלַי, אַל־תַּעֲמֹד: בֵּית צַדִּיקִים יַעֲמֹד: עֲצַת יְהוָֹה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ, וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו: רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל־תַּעֲזֹב: לֹא־תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו: הַבָּתִּים הָאֵלֶּה יַעַמְדוּ יָמִים רַבִּים: לֹא נַעֲזֹב אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ: לֹא אֶעֱזֹב אֶת־הַבַּיִת, כִּי אֶלְמַד כָּל־הַיּוֹם בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה: הֲתַעַזְבִי אָבִיךָ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ, לָלֶכֶת אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם?

34.

FUTURE KAL OF THE VERBS AYIN AND LAMED GUTTURAL.

Inf. const. : שְׁמֹעַ "to hear."				*Inf. const.* : שְׁאֹל "to ask."			
Plur.		*Sing.*		*Plur.*		*Sing.*	
we shall hear	נִשְׁמַע	I shall hear	אֶשְׁמַע	we shall ask	נִשְׁאַל	I shall ask	אֶשְׁאַל
you will hear	תִּשְׁמְעוּ / תִּשְׁמַעְנָה	thou wilt hear	תִּשְׁמַע / תִּשְׁמְעִי	you will ask	תִּשְׁאֲלוּ / תִּשְׁאַלְנָה	thou wilt ask	תִּשְׁאַל / תִּשְׁאֲלִי
they will hear	יִשְׁמְעוּ / תִּשְׁמַעְנָה	he will hear	יִשְׁמַע	they will ask	יִשְׁאֲלוּ / תִּשְׁאַלְנָה	he will ask	יִשְׁאַל
		she " "	תִּשְׁמַע			she " "	תִּשְׁאַל

These verbs have Pathach in the second syllable (see Lesson 28, 6). The second radical of the verbs Ayin Guttural receives composite Sh'va instead of simple Sh'va (see Lesson 33, 1).

to flourish, to blossom	פָּרַח	why then?	לָמָּה זֶּה	also	אַף
to reap	קָצַר	to withhold	מָנַע	to sow	זָרַע
to be afar off	רָחַק	a flower	נִצָּן *m.*	verdure	יֶרֶק *m.*
to be hungry	רָעֵב				

מַה־שְּׁמֶךָ? לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי? מִי יִשְׁאַב לָנוּ מָיִם? אֲחוֹתִי הַטּוֹבָה תִּשְׁאַב לָכֶם, אִם תִּשְׁאֲלוּ מִמֶּנָּה: הַנְּעָרִים יִרְחֲצוּ בַּנָּהָר, וְהַנְּעָרוֹת תִּרְחַצְנָה בַּבָּיִת: הֶעָצֵל אֲשֶׁר לֹא חָרַשׁ יִרְעַב, אוֹ יִשְׁאַל לָחֶם: מְדַבֵּר שֶׁקֶר תִּרְחָק: אָנֹכִי אֶשְׂמַח וְאֶרְקֹד כָּעֵת הָאֲדָמָה תִּלְבַּשׁ יֶרֶק וְהַנִּצָּנִים יִפְרְחוּ: אִם תַּחֲרֹשׁ וְתִזְרַע בְּעִתּוֹ, אַף תִּקְצֹר, אִם יְיָ לֹא יִמְנַע מִמְּךָ אֶת־בִּרְכָתוֹ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ. כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֶל־מֹשֶׁה, כֵּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ: רָחוֹק יְהוָה מֵרְשָׁעִים, וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע:

———o———

קוּם עָצֵל, לָמָּה עוֹדְךָ שֹׁכֵב עַל־מִטָּתֶךָ? קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ
הַזֹּאת, וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ: יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֶחָיו. שִׁמְעוּ־
נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי: קְחוּ אֶת־אֲחִיכֶם וְקוּמוּ שׁוּבוּ
אֶל־הָאִישׁ: נָעֳמִי אָמְרָה לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ. שֹׁבְנָה בְנֹתַי וּמְצֶאנָה
מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ: עָרְפָּה שָׁבָה, וְנָעֳמִי אָמְרָה לְרוּת.
שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ לִשְׁמוּאֵל. שִׂימָה־לָּנוּ
מֶלֶךְ: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה
הָאָרֶץ: שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: שִׂים יָדְךָ עַל־פִּיךָ: שִׁמְעָה
תְפִלָּתִי יְהוָֹה: בֹּא־נָא אֶל־בֵּיתִי וּשְׁבָה אִתִּי יָמִים אֲחָדִים:

———o———

32.

THE FUTURE (עָתִיד).

The Future is formed from the Infinitive construct by prefixing the letters א , ת , י , נ, which are called *Preformatives.* For the better distinction of the gender and number, the Afformative ִי is appended in the second pers. fem. sing., the Afformative וּ in the second and third pers. masc. plur., and the Afformative נָה in the second and third pers. fem. plur.

THE PREFORMATIVES AND AFFORMATIVES OF THE FUTURE ARE:

	Plural.			Singular.		
The second pers. masc. sing. has the same form as the third pers. fem. sing., and the second pers. fem. plur. has the same form as the third pers. fem. plur.	we	נ	1. *c.*	I	א	1. *c.*
	you	ת ־ וּ	2. *m.*	thou	ת	2. *m.*
		ת ־ נָה	2. *f.*		ת ־ ִי	2. *f.*
	they	י ־ וּ	3. *m.*	he	י	3. *m.*
		ת ־ נָה	3. *f.*	she	ת	3. *f.*

FUTURE KAL OF THE REGULAR VERB.

Infinitive construct: שְׁמֹר "to keep."

Plural.			*Singular.*		
we shall keep	נִשְׁמֹר	1. *c.*	I shall keep	אֶשְׁמֹר	1. *c.*
you will keep	תִּשְׁמְרוּ	2. *m.*	thou wilt keep	תִּשְׁמֹר	2. *m.*
	תִּשְׁמֹרְנָה	2. *f.*		תִּשְׁמְרִי	2. *f.*
they will keep	יִשְׁמְרוּ	3. *m.*	he will keep	יִשְׁמֹר	3. *m.*
	תִּשְׁמֹרְנָה	3. *f.*	she will keep	תִּשְׁמֹר	3. *f.*

1. The Preformatives, originally unvoweled, receive Chirek in the Future Kal of the regular verb, but א receives Seghol.
2. Some verbs have Pathach instead of Cholem in the second syllable: יִלְבַּשׁ, יִגְדַּל.
3. The vowel of the second syllable drops before the Afformatives ִי and וּ, but is restored in pause: יִשְׁמֹרוּ for יִשְׁמְרוּ; Pathach is then lengthened into Kamets: תִּלְבָּשִׁי from תִּלְבַּשִׁי for תִּלְבְּשִׁי.
4. Before Makkef, Cholem is shortened into Kamets-Chatooph: יִשְׁמָר־צֵאתְךָ (see Lesson 28, 3).
5. The accent is always on the principal syllable; it is, consequently, מִלְרַע except in the forms with נָה, and with ִי and וּ in pause (see Lesson 11, 2).

falsehood, in vain	שָׁוְא *m.*	unleavened bread	מַצָּה *f.*	willing	חָפֵץ	if, or	אִם
to watch	שָׁקַד	a neighbor	עָמִית *m.*	diligent	חָרוּץ	to steal	גָּנַב
		justice	צֶדֶק *m.*	when, if	כִּי	a festival, feast	חַג *m.*

גִּדְעוֹן אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶמְשֹׁל אֲנִי בָּכֶם, וְלֹא יִמְשֹׁל בְּנִי בָּכֶם; יְהוָה יִמְשֹׁל בָּכֶם: אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר, כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם: אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר־עִיר, שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: יַד חָרוּצִים תִּמְשֹׁל: בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ: כִּי תִלְמְדוּ בְּנֶפֶשׁ

to feed, to delight in	רָעָה	sound, noise	קוֹל *m.*	a sin	חֵטְא *m.*	faithfulness	אֱמוּנָה *f.*
				gracious	חַנּוּן	understanding	בִּינָה *f.*
to forget	שָׁכַח	to acquire, to buy	קָנָה	to pardon	סָלַח	rain, a heavy shower	גֶּשֶׁם *m.*
to dwell	שָׁכַן	merciful	רַחוּם	a transgression	פֶּשַׁע *m.*	multitude, plenty	הָמוֹן *m.*

אֶהֱבוּ כָּל־אָדָם, כִּי כֻלָּנוּ בְּנֵי אֵל אֶחָד: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי
אֱלֹהִים, וּסְלַח לַחֲטָאַי וְלִפְשָׁעַי, כִּי חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: אֱמֹר
לַחָכְמָה. אֲחֹתִי אָתְּ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם. יְהוָה מָלָךְ: קְנֵה חָכְמָה,
קְנֵה בִינָה: אֵלִיָּהוּ אָמַר לְאַחְאָב. עֲלֵה אֱכֹל וּשְׁתֵה, כִּי קוֹל
הֲמוֹן הַגֶּשֶׁם אָנֹכִי שׁוֹמֵעַ: שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית
אָבִיךְ: עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ: לָמָּה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ? קְרֶאןָ
לוֹ: אֶת־הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׁמֹר: יְראוּ אֶת־יְהוָה
וְעִבְדוּ אוֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל־לְבַבְכֶם: הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ: בְּטַח
בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב. שְׁכָן־אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה:

———o———

30.

IMPERATIVE KAL OF THE VERBS פ״נ *AND* פ״י.

				Sing.	
take (thou)	קַח / קְחִי	sit down (thou)	שֵׁב / שְׁבִי	come near (thou)	גַּשׁ *m.* / גְּשִׁי *f.*
				Plur.	
take (you)	קְחוּ / קַחְנָה	sit down (you)	שְׁבוּ / שֵׁבְנָה	come near (you)	גְּשׁוּ *m.* / גַּשְׁנָה *f.*

1. The first radical of the verbs פ״נ and פ״י, which are regular in the Preterite, drops in the Imperative Kal (see Lesson 27); likewise the ל of לָקַח. The verb הָלַךְ takes its Infinitive and Imperative from יָלַךְ.
2. Some verbs פ״נ form their Inf. and Imp. regularly: נְצֹר, נְפֹל, נִפְלוּ.

lazy	עָצֵל	height	מָרוֹם *m.*	hither, here	הֲלֹם
provision	צֵידָה *f.*	an ant	נְמָלָה *f.*	to be wise	חָכַם
property, wealth	רְכוּשׁ *m.*	to lift up, to carry	נָשָׂא	to remain	יָשַׁב
		a Hebrew (עִבְרִיָּה *f.*)	עִבְרִי *m.*		

שֵׁב בָּזֶה גַּם הַיּוֹם: שְׁבִי בְּבֵית אָבִיךְ: שֵׁבְנָה אֲחוֹתַי בְּחַדְרְכֶן:
גְּשִׁי הֲלֹם וְאִכְלִי מִן־הַלָּחֶם: שָׂא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה שָׁם: שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ, מִי־בָרָא אֵלֶּה? מֶלֶךְ סְדֹם
אָמַר לְאַבְרָם. תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ, וְהָרְכוּשׁ קַח לָךְ: יוֹסֵף אָמַר
לְאֶחָיו. גְּשׁוּ אֵלַי וּרְאוּ כִּי אֲנִי אֲחִיכֶם: בַּת פַּרְעֹה אָמְרָה
לְמִרְיָם. לְכִי וְקִרְאִי אִשָּׁה מִן־הָעִבְרִיּוֹת: תְּנוּ כָבוֹד לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
קְחוּ בְּיֶדְכֶם צֵידָה לַדֶּרֶךְ וּלְכוּ לִקְרָאתָם: דַּע אֶת־אֱלֹהֵי אָבִיךָ:
לֵךְ אֶל־נְמָלָה עָצֵל, רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם:

---o---

31.

IMPERATIVE KAL OF THE VERBS ע״ו *AND* ע״י.

The fem. plur. of the verbs ע״י is wanting.		sing (thou)	שִׁיר, שִׁירִי	arise (thou)	קוּם, קוּמִי
		sing (you)	שִׁירוּ —	arise (you)	קוּמוּ, קֹמְנָה

PARAGOGIC ָה.

An additional or *paragogic* ָה expressing wish, entreaty, emphasis, is often appended to the masc. sing. of the Imperative: שָׁמְרָה for שְׁמֹר, שִׁלְחָה for שְׁלַח, שְׁבָה for שֵׁב, קוּמָה for קוּם. The particle נָא, which is used with all the forms of the Imperative, expresses the same idea, and may be translated by "please," "I pray."

two	שְׁתֵּי *f.*	a song	שִׁיר *m.*	a sister-in-law	יְבֵמֶת *f.*	some, a few	אֲחָדִים
		to lie down	שָׁכַב	a daughter-in-law	כַּלָּה *f.*	to dream	חָלַם

אֵלָיו: אַחֵי יוֹסֵף אָמְרוּ לְפַרְעֹה. לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ, כִּי אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ: יְיָ אָמַר אֶל־מֹשֶׁה לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:

28.

IMPERATIVE (צִוּוּי).

The Imperative is derived from the Inf. const. It is only used in the second person and has four forms, two in the singular (masc. and fem.) and two in the plur. (mas. and fem.). The fem. sing. is formed by adding the Affornative ִי, the masc. plur. by adding the Affornative וּ, and the fem. plur. by adding the Affornative נָה.

IMPERATIVE KAL OF THE REGULAR VERB AND THE GUTTURALS.

						Sing.	
hear (thou)	שְׁמַע / שִׁמְעִי	ask (thou)	שְׁאַל / שַׁאֲלִי	stand (thou)	עֲמֹד / עִמְדִי	keep (thou)	שְׁמֹר *m.* / שִׁמְרִי *f.*
						Plur.	
hear (you)	שִׁמְעוּ / שְׁמַעְנָה	ask (you)	שַׁאֲלוּ / שְׁאַלְנָה	stand (you)	עִמְדוּ / עֲמֹדְנָה	keep (you)	שִׁמְרוּ *m.* / שְׁמֹרְנָה *f.*

1. Some regular verbs have Pathach instead of Cholem: קְרַב, לְבַשׁ, שְׁכַב.
2. In pause the original vowel returns: שְׁמֹרִי for שִׁמְרִי, שְׁמֹרוּ for שִׁמְרוּ.
3. Before Makkef, the Cholem is shortened into Kamets-Chatooph: שְׁמָר־לְךָ.
4. Sometimes Kamets-Chatooph instead of Chirek is found under the first radical: מָלְכִי.
5. In those forms of the Imperative in which the second radical of the verbs Ayin Guttural has composite Sh'va, the first radical receives the corresponding vowel (see page 13).
6. The second radical of the verbs Ayin and Lamed Guttural receives Pathach instead of Cholem.

(rest), sabbath	שַׁבָּת c.	to watch, to keep	נָצַר	daughters (בַּת)	בָּנוֹת	one	אֶחָד m.
a gate	שַׁעַר c.	to shut	סָגַר	to-day	הַיּוֹם	a traveler	אֹרֵחַ m.
to rejoice	שָׂמַח	with me	עִמָּדִי	a teacher	מוֹרֶה m.	to understand	בִּין

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָֹה אֶחָד: שְׁמַע אֶל־אָבִיךָ
וּשְׁמֹר מִצְוֹתָיו: שְׂמַח בְּחֶלְקְךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְיָ: שִׂמְחוּ
צַדִּיקִים בַּיהוָֹה: פִּתְחוּ אֶת־פִּיכֶם וְשַׁאֲלוּ, אִם לֹא בִנְתֶּם דִּבְרֵי
מוֹרֶכֶם: בְּנוֹתַי סְגֹרְנָה הַשַּׁעַר וּשְׁלַחְנָה אֵלַי אֶת־הָאֹרֵחַ: זִכְרוּ
תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי: וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי: עִמְדוּ וְשִׁמְעוּ דְּבַר
יְיָ: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע: שַׁאֲלוּ לִשְׁלוֹם אֲבִיכֶם: כְּתָב־לְךָ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: עִבְדוּ אֶת־יְהוָֹה בְּשִׂמְחָה: לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ
הַיָּפִים, כִּי שַׁבָּת לָנוּ הַיּוֹם: אֲחוֹתִי, לִבְשִׁי הַבֶּגֶד אֲשֶׁר נָתַן לָךְ
אָבִינוּ:

29.

IMPERATIVE KAL OF THE VERBS פ״א, ל״א *AND* ל״ה.

				Sing.	
disclose (thou)	גְּלֵה / גְּלִי	find (thou)	מְצָא / מִצְאִי	eat (thou)	אֱכֹל m. / אִכְלִי f.
				Plur.	
disclose (you)	גְּלוּ / גְּלֶינָה	find (you)	מִצְאוּ / מְצֶאנָה	eat (you)	אִכְלוּ m. / אֱכֹלְנָה f.

1. In the verbs פ״א, the first radical receives Chatooph-Seghol instead of simple Sh'va.
2. In the verbs ל״א, the third radical quiesces in Kamets, before נָה in Seghol.
3. In the verbs ל״ה, the third radical quiesces in Tsere; before י and ו it drops, before נָה it is changed into י quiescent in Seghol.

26.

THE PASSIVE PARTICIPLE KAL (בֵּינוֹנִי פָּעוּל).

					Sing.
disclosed	גָּלוּי	forsaken	עָזוּב	guarded	שָׁמוּר *m.*
	גְּלוּיָה		עֲזוּבָה		שְׁמוּרָה *f.*
					Plur.
	גְּלוּיִם		עֲזוּבִים		שְׁמוּרִים *m.*
	גְּלוּיוֹת		עֲזוּבוֹת		שְׁמוּרוֹת *f.*

1. This Participle is characterized by the vowel וּ which is inserted between the second and third radical.
2. The passive Part. Kal of the verbs פ"א is formed like that of the verbs Pe Guttural.
3. In the pass. Part. Kal of the verbs ל"ה the ה is changed into י
4. The pass. Part. Kal of the verbs פ"נ , פ"י and Ayin Guttural is formed like that of שָׁמַר.

women	נָשִׁים (אִשָּׁה)	to put on, to clothe oneself	לָבַשׁ	houses	בָּתִּים (בַּיִת)	no one	אֵין אִישׁ
to leave, to desert	עָזַב	rest	מְנוּחָה *f.*	to bless	בָּרַךְ	men	אֲנָשִׁים (אִישׁ)

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר,
וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה, בִּתִּי: בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה לְבוּשׁוֹת בְּגָדִים
לְבָנִים: הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ: הַדָּבָר הַזֶּה גָּלוּי לְכָל־אַנְשֵׁי הָעִיר:
בָּתִּים רַבִּים בְּנוּיִם בְּעִירֵנוּ: כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה, וְאֵין יוֹשֵׁב בָּהּ
אִישׁ: שׁוֹמֵעַ אֲנִי אֵת אֲשֶׁר אַתְּ אוֹמֶרֶת, כִּי אָזְנַי פְּתוּחוֹת:

———o———

27.

INFINITIVE (מָקוֹר).

The second ground-form is the Infinitive שְׁמֹר. This Infinitive is called *construct,* because it is either connected with one of the prefixes בְּ , כְּ , לְ , מִ , or with a following noun. The *Infinitive construct* of the verbs in Kal is as follows :

to sit	יָשַׁב · שֶׁבֶת	to eat	אָכַל · אֱכֹל	to keep	שָׁמַר · שְׁמֹר
to take	לָקַח · קַחַת	to find	מָצָא · מְצֹא	to stand	עָמַד · עֲמֹד
to go out	יָצָא · צֵאת	to disclose	גָּלָה · גְּלוֹת	to ask	שָׁאַל · שְׁאֹל
to arise	קוּם · קוּם	to come near	נָגַשׁ · גֶּשֶׁת	to hear	שָׁמַע · שְׁמֹעַ

1. The Infinitive construct of the verbs ל״ה ends with וֹת.
2. The Infinitive constr. of the verbs פ״נ and פ״י (also of לָקַח) is formed by dropping the first radical and by appending the Segholate ending ֶ ֶת (with Gutturals ַ ַת). But a few verbs פ״י form their Inf. constr. like the regular verbs: יָסַד · יְסֹד "to found."
3. The Inf. constr. of some verbs doubly irregular (פ״נ and ל״א, or פ״י and ל״א) is contracted into one syllable.
4. The Inf. constr. of the verbs ע״ן is קוּם for קוֹם.
5. Inf. constr. with prefixes: בִּשְׁמֹר, כִּשְׁמֹר, לִשְׁמֹר, מִשְּׁמֹר.

INFINITIVE ABSOLUTE.

The second form of the Infinitive is the *Infinitive absolute* שָׁמוֹר, with immutable Cholem in all verbs. It is used before or after finite verbs to denote continued action, energy, intensity: שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי "hearken diligently unto me;" זָכֹר תִּזְכֹּר "thou shalt well remember."

to leap, to dance	רָקַד	to kiss	נָשַׁק	to go down	יָרַד	to weep	בָּכָה
to laugh	שָׂחַק	to mourn	סָפַד	pasture	מִרְעֶה *m.*	to sojourn	גּוּר
to hate	שָׂנֵא	evening	עֶרֶב *c.*	to come near	נָגַשׁ	to fear	יָרֵא

יָרַדְתִּי לְגַנִּי לִלְקֹט תַּפּוּחִים׃ עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק, עֵת סְפוֹד וְעֵת רְקוֹד, עֵת לֶאֱהֹב וְעֵת לִשְׂנֹא׃ אֵיפֹה הֱיִיתֶם, בְּשָׁלְחַ אוֹתִי אָבִי לִקְרֹא לָכֶם? לָמָּה לֹא אֲבִיתֶם לָלֶכֶת עִמָּנוּ? כִּרְאוֹת הַנַּעַר אֶת־אִמּוֹ, רָץ לִקְרָאתָהּ וְנָשַׁק לָהּ׃ אַבְרָהָם שָׁלַח אֶת־עַבְדּוֹ לָקַחַת אִשָּׁה לְיִצְחָק׃ אֱלִיעֶזֶר בָּא אֶל־הַבְּאֵר לְעֵת עֶרֶב, לְעֵת צֵאת הַנְּעָרוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ אַחֵי יוֹסֵף יָרְאוּ מִגֶּשֶׁת

אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמוֹרֵיהֶם וְנָסוּ׃ יִרְמְיָה הַנָּבִיא
אָמַר. מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה׃

23.

the servants of Saul עַבְדֵי שָׁאוּל ; servants עֲבָדִים ; *the words of* Moses דִּבְרֵי מֹשֶׁה ; words דְּבָרִים

Plural.		*Singular.*		*Plural.*		*Singular.*	
our servants	עֲבָדֵינוּ	my servants	עֲבָדַי	our words	דְּבָרֵינוּ	my words	דְּבָרַי
your servants	עַבְדֵיכֶם / עַבְדֵיכֶן	thy servants	עֲבָדֶיךָ / עֲבָדַיִךְ	your words	דִּבְרֵיכֶם / דִּבְרֵיכֶן	thy words	דְּבָרֶיךָ / דְּבָרַיִךְ
their servants	עַבְדֵיהֶם / עַבְדֵיהֶן	his servants	עֲבָדָיו	their words	דִּבְרֵיהֶם / דִּבְרֵיהֶן	his words	דְּבָרָיו
		her servants	עֲבָדֶיהָ			her words	דְּבָרֶיהָ

spirit, soul	רוּחַ *c.*	soul, person	נֶפֶשׁ *c.*	they shall be	יִהְיוּ	blood	דָּם *m.*
to pour, to shed	שָׁפַךְ	therefore	עַל־כֵּן	a little	מְעַט	pure	זַךְ (זַכָּה *f.*)
to weigh, to prove	תָּכַן	to redeem, to deliver	פָּדָה	a deed, work	מַעֲשֶׂה *m.*	gracious, pious	חָסִיד

לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי׃ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים׃ לֹא שְׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרָי׃ הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ, עַל־כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים׃ כִּדְבְרֵיכֶם כֶּן־הוּא׃ כָּל־דַּרְכֵי אִישׁ זַךְ בְּעֵינָיו, וְתֹכֵן רוּחוֹת יְהוָה׃ צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַזֶּה, וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ׃ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם׃ פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו׃

24.

SUFFIXES APPENDED TO FEMININE NOUNS IN THE PLURAL.

The suffixes of the plural of the fem. nouns are appended to the termination וֹת which remains invariable in the construct state.

the laws of the Eternal תּוֹרוֹת יְיָ ; laws תּוֹרוֹת

Plur.		*Sing.*	
our laws	תּוֹרוֹתֵינוּ	my laws	תּוֹרוֹתַי
your "	תּוֹרוֹתֵיכֶם / תּוֹרוֹתֵיכֶן	thy laws	תּוֹרוֹתֶיךָ / תּוֹרוֹתַיִךְ
their "	תּוֹרוֹתֵיהֶם / תּוֹרוֹתֵיהֶן	his laws	תּוֹרוֹתָיו
		her laws	תּוֹרוֹתֶיהָ

to ride רָכַב | saith נְאֻם | a thought מַחֲשָׁבָה *f.* | a statute חֻקָּה *f.*

כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי, נְאֻם יְהוָֹה׃ אֱלֹהִים אָמַר לְיִצְחָק. אָבִיךָ שָׁמַע בְּקוֹלִי וְשָׁמַר מִצְוֺתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ רָכְבוּ עַל־הַגְּמַלִּים, וְהָלְכוּ אַחֲרֵי אֱלִיעֶזֶר׃ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו הָיוּ אֹכְלִים לֶחֶם וְשֹׁתִים יַיִן בְּבֵית אֲחִיהֶם׃ רָאִיתִי בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ הוֹלְכִים בַּשָּׂדֶה׃ אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְיָ וְהָלְכוּ בְּחֻקֹּתָיו׃ אֱלֹהִים פָּדָה אֹתָם מִכָּל־צָרוֹתֵיהֶם׃

25.

PARTICLES WITH PLURAL SUFFIXES.

To some Particles only plural Suffixes are appended.

after	אַחַר, אַחֲרֵי	upon	עַל	to	אֶל
after me	אַחֲרַי	upon me	עָלַי	to me	אֵלַי
after thee	אַחֲרֶיךָ, אַחֲרַיִךְ	upon thee	עָלֶיךָ, עָלַיִךְ	to thee	אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ
after him, her	אַחֲרָיו, אַחֲרֶיהָ	upon him, her	עָלָיו, עָלֶיהָ	to him, her	אֵלָיו, אֵלֶיהָ
after us	אַחֲרֵינוּ	upon us	עָלֵינוּ	to us	אֵלֵינוּ
after you	אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֶן	upon you	עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶן	to you	אֲלֵיכֶם, אֲלֵיכֶן
after them	אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיהֶן	upon them	עֲלֵיהֶם, עֲלֵיהֶן	to them	אֲלֵיהֶם, אֲלֵיהֶן

at, by עַל | cream חֶמְאָה *f.* | this זֶה *m.* | to trust בָּטַח

הָאִישׁ בָּא **אֵלַי** וְנָתַן לִי סֵפֶר׃ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ **אֵלֶיךָ** הַלָּיְלָה? מֹשֶׁה אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שָׁלַח אֹתִי **אֲלֵיכֶם**׃ שָׁלַחְתִּי **אֲלֵיהֶם** אֶת־עַבְדִּי, וְלֹא שָׁמְעוּ **אֵלָיו**׃ אַבְרָהָם לָקַח לָאֲנָשִׁים חֶמְאָה וְחָלָב וְנָתַן לִפְנֵיהֶם וְעָמַד **עֲלֵיהֶם** תַּחַת הָעֵץ׃ דּוֹדֵנוּ בָּא **אַחֲרֵינוּ**. וְאָמַר **אֵלֵינוּ** כִּי זֶה הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר׃ וַאֲנִי **עָלֶיךָ** בָטַחְתִּי יְהוָה, אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃

1. The Gutturals preceded by the vowels וֹ, וּ, ִי, ֵי, take *Pathach furtive* (see page 13). The Part. sing. fem. of the verbs Lamed Guttural has two Pathachs instead of two Seghols.
2. The sing. fem. of the Participles ל״א is formed by contraction: מוֹצֵאת for מוֹצְאֶת.
3. In the Participles of the verbs ל״ה, the ה drops before the termination and suffixes (see Lesson 8, 4.)

to roar	שָׁאַג	from the face of, from	מִפְּנֵי	an animal, a beast	חַיָּה *f.*	to come, to enter	בּוֹא
an image	תְּמוּנָה *f.*	a flock, sheep	צֹאן *c.*	straight, right	יָשָׁר	oxen, cattle	בָּקָר *c.*
a secret	תַּעֲלֻמָה *f.*	slander	רָכִיל *m.*	towards, to meet	לִקְרַאת *prep.*	to flee	בָּרַח

סוּסִי שׁוֹתֶה מֵי־נָהָר, וְאָנֹכִי שׁוֹתֶה מֵי־בְאֵר׃ כָּל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה בּוֹרְחוֹת מִקּוֹל אֲרִי שׁוֹאֵג, וְהוּא בּוֹרֵחַ מִפְּנֵי הָאֵשׁ׃ הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמָּךְ׃ יִפְתָּח בָּא אֶל־בֵּיתוֹ, וְהִנֵּה בִתּוֹ יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ׃ מָצְאוּ נְעָרוֹת יוֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ מֶה קוֹל הַצֹּאן וְקוֹל הַבָּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ? קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים, וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים׃ אֱלֹהִים יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ אֹזֶן שֹׁמַעַת וְעַיִן רֹאָה, יְהוָה עָשָׂה גַם־שְׁנֵיהֶם׃ גּוֹלֶה־סּוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל׃ דֶּרֶךְ אֱוִיל יָשָׁר בְּעֵינָיו, וְשֹׁמֵעַ לְעֵצָה חָכָם׃

———o———

21.

ACTIVE PARTICIPLE KAL OF THE VERBS ע״ו *AND* ע״י.

Inflect thus the Part. of שִׁיר.

The accent distinguishes the third pers. fem. sing. of the Preterite from the fem. sing. of the Participle: קָ֫מָה "she has arisen," הִיא קָמָה "she is arising."

thou art arising	אַתָּה קָם / אַתְּ קָמָה
you are "	אַתֶּם קָמִים / אַתֶּן קָמוֹת

a shepherdess	רֹעָה *f.*	speaking	מְדַבֵּר	a generation	דּוֹר *m.*
prayer	תְּפִלָּה *f.*	he yet	עוֹדֶנּוּ	to flow	זוּב

דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר **בָּא**, וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמָדֶת: הָרֹעִים אָמְרוּ לְיַעֲקֹב:
הִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ **בָּאָה** עִם־הַצֹּאן: עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם, וְהִנֵּה רָחֵל
בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ, כִּי רֹעָה הִיא: יוֹסֵף אָמַר לְפַרְעֹה.
הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים **בָּאוֹת**, שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: אַתֶּם
בָּאִים אֶל־אֶרֶץ **זָבַת** חָלָב וּדְבָשׁ: הָאֲנָשִׁים **שָׁבִים** מִן־הַשָּׂדֶה,
וְהַנָּשִׁים **שָׁבוֹת** מִבֵּית הַתְּפִלָּה: יֵשׁ **שָׁרִים וְשָׁרוֹת** בְּבֵית
תְּפִלָּתֵנוּ:

———o———

22.

SUFFIXES APPENDED TO MASCULINE NOUNS IN THE PLURAL.

In the construct state and before suffixes, the ם of the termination ִים drops, but the י remains and forms the characteristic feature of the suffixes of the plural: דּוֹדֵנוּ "our uncle," but דּוֹדֵינוּ "our uncles."

דּוֹדִים	; uncles	דּוֹדֵי אָבִי	*the uncles of* my father
Singular.		*Plural.*	
דּוֹדַי	my uncles	דּוֹדֵינוּ	our uncles
דּוֹדֶיךָ / דּוֹדַיִךְ	thy "	דּוֹדֵיכֶם / דּוֹדֵיכֶן	your "
דּוֹדָיו	his "	דּוֹדֵיהֶם / דּוֹדֵיהֶן	their "
דּוֹדֶיהָ	her "		

אֹהֶל *m.*	a tent	בָּזֶה	here	מִקְלָט *m.*	an asylum, refuge
אֵלֶּה	these	מִסְפָּר *m.*	a number	נֶגֶב *m.*	the south

דּוֹדֵי אָבִי בָּאוּ הֵנָּה: דּוֹדֵיכֶם שָׁבוּ מֵאֶרֶץ הַנֶּגֶב: בָּנִים אַתֶּם
לַיהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם: יַעֲקֹב רָאָה אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וְאָמַר. מִי־אֵלֶּה?
וְיוֹסֵף אָמַר לְאָבִיו. בָּנַי הֵם אֲשֶׁר נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה: בָּנֶיךָ
לֹא־הָלְכוּ בִּדְרָכֶיךָ: בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק בָּאוּ: יְיָ אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
נָתַתִּי לָכֶם עָרִים אֲשֶׁר לֹא־בְנִיתֶם: שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט הָיוּ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן: מֹשֶׁה סָמַךְ אֶת־יָדָיו עַל־יְהוֹשֻׁעַ: הָאוֹיְבִים עָזְבוּ אֶת־

a shield	מָגֵן	*m.*	there is, there are	יֵשׁ		old	זָקֵן	*m.*	or	אוֹ	
a female	נְקֵבָה	*f.*	strength, power	כֹּחַ	*m*	old age	זְקֻנִים	*m.*	this	זֹאת	*f.*
to go up	עָלָה		night	לַיְלָה	*m.*	a lot, a share	חֵלֶק	*m.*	a male	זָכָר	*m.*

אֱלֹהִים בָּרָא אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ , בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא **אוֹתוֹ**, זָכָר
וּנְקֵבָה בָּרָא **אוֹתָם**: אַבְרָהָם עָלָה מִמִּצְרַיִם, הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־
אֲשֶׁר **לוֹ**, וְגַם לוֹט עָלָה **עִמּוֹ**: אֱלֹהִים אָמַר אֶל־אַבְרָהָם. אָנֹכִי
מָגֵן **לָךְ**: הֲיֵשׁ **לָכֶם** אָב אוֹ אָח? יֶשׁ־**לָנוּ** אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים
קָטָן: הָעִיר הַזֹּאת קְרוֹבָה, וְיֵשׁ **בָּהּ** אֲנָשִׁים טוֹבִים: יְיָ הָיָה
אִתָּם בְּעֵת צָרָתָם: יֶשׁ־**לִי** לֶחֶם וָיָיִן: אֵין־**לָנוּ** חֵלֶק בָּאָרֶץ:
הַנַּעַר **אֵינֶנּוּ** **אִתָּנוּ**: לֹא־שָׁמַע **לָהֶם** הַמֶּלֶךְ: לֹא יָדַעְנוּ מֶה־
הָיָה **לוֹ**: כֹּחַ לֹא־הָיָה **בוֹ**, כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל־הַיּוֹם וְכָל־
הַלָּיְלָה: רָאִיתִי **אוֹתְךָ** וְאֶת־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר הָלְכוּ **אִתְּךָ**:

———o———

19.

THE PARTICIPLE (בֵּינוֹנִי).

1. The Participle is formed from the ground-form of the verb.
2. The Participle has the character of a noun and can, therefore, be inflected as such. Preceded or sometimes followed by a noun or a personal pronoun, the Participle expresses the Present Tense: it agrees with the noun or pronoun in gender and number.

ACTIVE PARTICIPLE KAL OF THE REGULAR VERB (בֵּינוֹנִי פֹּעֵל).

Plural.			*Singular.*		
we are keeping	אֲנַחְנוּ שֹׁמְרִים	*m.*	I am keeping	אָנֹכִי שֹׁמֵר	*m.*
	אֲנַחְנוּ שֹׁמְרוֹת	*f.*		אָנֹכִי שֹׁמֶרֶת (שֹׁמְרָה)	*f.*

1. Kal has two Participles, one *active*, the other *passive*.
2. In the *active Participle Kal*, the first radical receives Cholem (וֹ or ֹ), the second Tsere (ֵ).

3. The fem. sing. of the Participle has more frequently the termination ־ֶת than ־ָה.
4. The act. Part. Kal of the verbs Pe Guttural, פ״א, פ״נ, פ״י is inflected in the same way; in the act. Part. Kal of the verbs Ayin Guttural, the second radical receives composite Sh'va in the place of simple Sh'va: שׁוֹאֲלָה, שׁוֹאֲלִים.

to remain	עָמַד	food	מַאֲכָל *m.*	darkness	חֹשֶׁךְ *m.*	to love	אָהַב
just, righteous	צַדִּיק *m.*	to fall	נָפַל	pure	טָהוֹר	among	בְּתוֹךְ
to judge	שָׁפַט	to lay upon, to uphold	סָמַךְ	to sit, to dwell	יָשַׁב	to redeem	גָּאַל
a palm-tree	תֹּמֶר *m.*	strong	עַז (עַזָּה *f.*)	alone	לְבַד	alive	חַי

יְיָ שׁוֹמֵר אֶת־גֵּרִים, יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּכֹּל:
סֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנּוֹפְלִים: הֶחָכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ, וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ
הוֹלֵךְ: לָבָן רָץ אֶל־אֱלִיעֶזֶר, וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים: יִרְאַת
יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד: עוֹמְדִים אֲנַחְנוּ בְּבֵית יְיָ: שׁוֹמְרִים
הֵם אֶת־דֶּרֶךְ יְיָ: מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ? אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים
בְּאֶרֶץ טוֹבָה: דְּבֹרָה שֹׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא, וְהִיא
יוֹשֶׁבֶת תַּחַת תֹּמֶר דְּבוֹרָה: הָאִשָּׁה אֹמְרָה אֶל־אֱלִישָׁע הַנָּבִיא.
בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשָׁבֶת: שִׁמְשׁוֹן אֹמֵר אֶל־הַפְּלִשְׁתִּים. מֵהָאֹכֵל
יָצָא מַאֲכָל, וּמֵעַז יָצָא מָתוֹק: אֲנִי יָדַעְתִּי גֹּאֲלִי חָי: גֹּאֲלֵנוּ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

———o———

20.

ACTIVE PARTICIPLE KAL OF THE VERBS LAMED GUTTURAL, ל״א AND ל״ה.

I am disclosing	אֲנִי גּוֹלֶה / אֲנִי גּוֹלָה	he is finding	הוּא מוֹצֵא	thou art hearing	אַתָּה שׁוֹמֵעַ / אַתְּ שׁוֹמַעַת
		she is "	הִיא מוֹצֵאת		
we are "	אֲנַחְנוּ גּוֹלִים / אֲנַחְנוּ גּוֹלוֹת	they are "	הֵם מוֹצְאִים / הֵן מוֹצְאוֹת	you are hearing	אַתֶּם שׁוֹמְעִים / אַתֶּן שׁוֹמְעוֹת

16.

PRETERITE KAL OF THE VERBS ל״ה.

The third radical, which quiesces in ָ, was originally י: before the consonantal Affirmatives this original י returns and quiesces in Chirek.

In the third pers. sing. fem. ה is changed into ת, in order to avoid the repetition of ה. Before the vocal Affirmative ו the ה drops.

to disclose גָּלָה

Plural.		*Singular.*	
we have disclosed	גָּלִינוּ	I have disclosed	גָּלִיתִי
you have "	גְּלִיתֶם / גְּלִיתֶן	thou hast "	גָּלִיתָ / גָּלִית
they have "	גָּלוּ	he has "	גָּלָה
		she has "	גָּלְתָה

to see	רָאָה	to be sick	חָלָה	to build	בָּנָה	to be willing	אָבָה
liquor	שֵׁכָר *m.*	as, when	כַּאֲשֶׁר	to remove	גָּלָה	where ?	אֵיפֹה
to drink	שָׁתָה	to make, to do	עָשָׂה	to be, to become	הָיָה	an ark	אָרוֹן *c.*

כְּעֵת אֲשֶׁר לָקְחוּ הַפְּלִשְׁתִּים אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, אָמְרָה אֵשֶׁת פִּינְחָס.
גָּלָה כָבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל: לֹא־גָלוּ אֶת־אָזְנִי כִּי אַתָּה הָיִיתָ בְּבֵיתִי:
אֵיפֹה הָיִית בַּבֹּקֶר? בַּבָּיִת: וּמֶה עָשִׂית? קָרָאתִי בְּסֵפֶר: לָמָּה
לֹא הָלַכְתְּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתְּ? אִמִּי חָלְתָה אֶת־רַגְלֶיהָ, וְלֹא
אָבִיתִי עֲזָבָהּ: הֲלֹא אָבִיךָ אָכַל וְשָׁתָה? חַנָּה אָמְרָה אֶל־עֵלִי.
יַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי: אַתֶּן שְׁתִיתֶן יַיִן, וְהֵן שָׁתוּ חָלָב: גֵּרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: רָאִינוּ כִּי הָיָה יְהוָֹה עִמָּךְ: שְׁלֹמֹה
הַמֶּלֶךְ בָּנָה בֵּית יְיָ:

17.

PRETERITE KAL OF THE VERBS ע״ו *AND* ע״י.

Conjugate thus:

to sing שִׁיר, שַׁרְתִּי

1. The stem of these verbs is monosyllabic. The second radical drops: קָם for קָוַם.
2. Verbs having for their second radical a quiescent י are conjugated like the verbs ע״ו.
3. Several verbs have both forms of ע״ו and ע״י: שִׂים and שׂוּם, לִין and לוּן:

to arise קוּם

Plural.		*Singular.*	
we have arisen	קַמְנוּ	I have arisen	קַמְתִּי
you have "	קַמְתֶּם / קַמְתֶּן	thou hast "	קַמְתָּ / קַמְתְּ
they have "	קָמוּ	he has "	קָם
		she has "	קָמָה

to return	שׁוּב	to fast	צוּם	to flee	נוּס	atonement	כִּפֻּרִים *m.*
two	שְׁנֵי *m.*	to pursue	רָדַף	a witness	עֵד *m.*	why ?	מַדּוּעַ
to put, to set, to make	שׂוּם (שִׂים)	to run	רוּץ	to open	פָּתַח	to die	מוּת

קַמְתִּי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי: לֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה: קָמוּ־בִי עֵדֵי־שָׁקֶר: אָחִי אֲשֶׁר הָיָה בְּעִיר רְחוֹקָה לִלְמֹד שָׁם, שָׁב אֶל־בֵּית מוֹלַדְתּוֹ וְגַם אֲחוֹתִי שָׁבָה אֲשֶׁר הָיְתָה אִתּוֹ: מַדּוּעַ צַמְתֶּם כָּל־הַיּוֹם? יוֹם הַכִּפֻּרִים הָיָה לָנוּ: שַׁבְנוּ אֶל־יְיָ בְּכָל־לְבָבֵנוּ: מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם? הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל־עַבְדִּי? אֶת־דְּבָרַי שַׂמְתִּי בְּפִיךָ: אִישׁ רָץ וְאָמַר לְעֵלִי. נַסְתִּי הַיּוֹם, וְגַם יִשְׂרָאֵל נָס לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים, וּשְׁנֵי בָנֶיךָ מֵתוּ: מַדּוּעַ נַסְתֶּן, וְאִישׁ לֹא רָדַף אֶתְכֶן?

18.

PARTICLES.

The Particles comprise *adverbs, prepositions, conjunctions*, and *interjections*. They are either expressed by the prefixes ב כ ל ם, or by entire words. Both these prefixes and words can be combined with *nominal suffixes* (suffixes appended to the noun), seldom with *verbal suffixes*.

PARTICLES WITH SUFFIXES.

with	אֵת	sign of the accusative	אֵת	to	לְ	in	בְּ	
							Sing.	
with me	אִתִּי	me	אוֹתִי	to me	לִי	in me	בִּי	1. *c.*
with thee	אִתְּךָ	thee	אוֹתְךָ	to thee	לְךָ	in thee	בְּךָ	2. *m.*
	אִתָּךְ		אוֹתָךְ		לָךְ		בָּךְ	2. *f.*
with him	אִתּוֹ	him	אוֹתוֹ	to him	לוֹ	in him	בּוֹ	3 *m.*
with her	אִתָּהּ	her	אוֹתָהּ	to her	לָהּ	in her	בָּהּ	3. *f.*
							Plur.	
with us	אִתָּנוּ	us	אוֹתָנוּ	to us	לָנוּ	in us	בָּנוּ	1. *c.*
with you	אִתְּכֶם	you	אֶתְכֶם	to you	לָכֶם	in you	בָּכֶם	2. *m.*
	אִתְּכֶן		אֶתְכֶן		לָכֶן		בָּכֶן	2. *f.*
with them	אִתָּם	them	אוֹתָם	to them	לָהֶם	in them	בָּהֶם (בָּם)	3. *m.*
	אִתָּן		אוֹתָן		לָהֶן		בָּהֶן	3. *f.*

שְׁאָבָה שִׁפְחָתֵנוּ מִן־הַבְּאֵר: רִבְקָה שָׁאֲבָה מַיִם לַגְּמַלִּים אֲשֶׁר
לְעֶבֶד אַבְרָהָם: צָעַק לָכֶם אֶל־יְיָ: לָמָּה מְאַסְתֶּם אֶת־דְּבַר יְיָ?
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: יְיָ שָׁמַר אֶתְכֶם בְּכָל־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם:

14.

PRETERITE KAL OF THE VERBS LAMED GUTTURAL.

In the second person sing. fem. the Guttural takes Pathach instead of Sh'va: שָׁמַעַתְּ for שָׁמַעְתְּ.

שָׁמַע to hear

Plural.		Singular.	
we have heard	שָׁמַעְנוּ	I have heard	שָׁמַעְתִּי
you have "	שְׁמַעְתֶּם	thou hast "	שָׁמַעְתָּ
	שְׁמַעְתֶּן		שָׁמַעַתְּ
		he has "	שָׁמַע
they have "	שָׁמְעוּ	she has "	שָׁמְעָה

HE INTERROGATIVE.

הֲ prefixed to a word indicates an interrogation: הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם "is your father well?" הֲלֹא שָׁמַעְתָּ "hast thou not heard?" Before a letter with Sh'va or before a Guttural this prefix is הַ: הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן "do you know Laban?" הַאֵין פֹּה נָבִיא "is there no prophet here?" The letter with Sh'va has sometimes Dagesh: הַשְּׁמֵנָה הִיא "is it fat?" Before Gutturals with Kamets it is הֶ: הֶחָכָם יִהְיֶה "shall he be wise?" הֶהָיְתָה זֹּאת "has this been?"

a shepherd	רֹעֶה *m.*	to take, to fetch	לָקַח	hither	הֵנָּה
to send	שָׁלַח	a people	עַם *m.* (עָם *p.*)	to know	יָדַע
to hear, to obey	שָׁמַע	to visit	פָּקַד	silver, money	כֶּסֶף *m.*

אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַּגָּן: אֱמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי: לֹא שָׁמַעְתָּ
לַעֲצָתִי: אַבְרָהָם שָׁמַע בְּקוֹל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: הֲיִשְׁמַע הַנַּעַר
בְּקוֹל אָבִיו? יִצְחָק לָקַח אֶת־רִבְקָה לְאִשָּׁה: יַעֲקֹב אָמַר אֶל־

הָרָעִים. הַיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן? יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֶחָיו. לֹא אַתֶּם
שְׁלַחְתֶּם אוֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים: נָעֳמִי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵי מוֹאָב כִּי
פָקַד יְיָ אֶת־עַמּוֹ: שְׁמוּאֵל אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אֶת־שׁוֹר מִי
לָקַחְתִּי, וַחֲמוֹר מִי לָקַחְתִּי? נָתָן אָמַר אֶל בַּת־שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה.
הֲלֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ?

15.

PRETERITE KAL OF THE VERBS ל״א.

to find מָצָא

Plural.		Singular.	
we have found	מָצָאנוּ	I have found	מָצָאתִי
you have "	מְצָאתֶם / מְצָאתֶן	thou hast "	מָצָאתָ / מָצָאת
they have "	מָצְאוּ	he has "	מָצָא
		she has "	מָצְאָה

The Pathach of the second syllable lengthens into Kamets before א: this א quiesces and the ת of the Afformatives תֶּן, תֶּם, תָּ, תִּי is without Dagesh lene.

first	רִאשׁוֹן	an image	צֶלֶם *m.*	favor	חֵן *m.*	our forefathers	אֲבוֹתֵינוּ
seventh	שְׁבִיעִי	distress	צָרָה *f.*	to go out	יָצָא	but	אֲבָל
a lily	שׁוֹשָׁן *m.*	to call, to read	קָרָא	time	עֵת *f.*	to create	בָּרָא

אֲדֹנָי אֱלֹהִים, אַתָּה בָרָאתָ אֶת־הַכֹּל: אֱלֹהִים בָּרָא אֶת־הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ: נֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: אֶת־מִי מָצָאתָ בַּדֶּרֶךְ?
מָצָאתִי אֶת־אֲחוֹתִי אֲשֶׁר הָלְכָה לְבֵיתָהּ: לֵאָה קָרְאָה אֶת־שֵׁם
בְּנָהּ הָרִאשׁוֹן רְאוּבֵן: בְּכָל־יוֹם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ וְלָקְטוּ אֶת־הַמָּן,
אֲבָל בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא מָצָאוּ: אַיֵּה מְצָאתֶן אֶת־הַשּׁוֹשַׁנִּים?
מָצָאנוּ אוֹתָם בַּשָּׂדֶה: קָרָאתִי כָל־הַיּוֹם בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה: אֲבוֹתֵינוּ
קָרְאוּ אֶל־יְיָ בְּעֵת צָרָתָם: טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם:

---

2. In verbs with the consonantal Afformatives תִּי, תָּ, נוּ, the accent is מִלְּעֵיל, with the other Afformatives it is מִלְּרַע (except with ה ָ and וּ in pause, see above).

3. As the Afformatives תֶּם and תֶּן have the accent for the better distinction of the gender, the vowel in the first syllable of the verb drops: שְׁמַרְתֶּם.

The *Accusative* is usually denoted by the particle אֵת or אֶת־.

to rule	מָשַׁל	wherefore? why?	לָמָּה	to write	כָּתַב	a letter	אִגֶּרֶת *f.*
to break	שָׁבַר	to gather	לָקַט	not	לֹא	after	אַחֲרֵי
six	שֵׁשׁ	to reign, to become king	מָלַךְ	to learn	לָמַד	to remember	זָכַר

אָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ הָאִשָּׁה לֹא שָֽׁמְרָה אֶת־הַבָּיִת׃ שָׁמַרְתִּי דֶּרֶךְ יְיָ׃ לָמָּה לֹא־שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוַת אִמֵּךְ? בִּתִּי, לָמָּה לֹא־כָתַבְתְּ אֶת־הָאִגֶּרֶת? כָּתַבְתִּי אֶת־הָאִגֶּרֶת, אָבִי׃ אֲחוֹתוֹ לֹא־לָֽמְדָה חָכְמָה׃ זָכַרְנוּ שִׁמְךָ יְיָ׃ כָּל־הַיּוֹם שְׁמַרְתֶּן אֶת־בֵּית דּוֹדַתְכֶן׃ לָקַטְנוּ אֶת־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּגַנֵּנוּ׃ לָמָּה שְׁבַרְתֶּם אֶת־הַכּוֹס? לֹא שָֽׁמְרוּ אֵת דְּבַר אֱלֹהִים, וְגַם אֶת־תּוֹרָתוֹ לֹא זָכָרוּ׃ דָּוִד הַמֶּלֶךְ מָשַׁל בְּיִשְׂרָאֵל, וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ מָלַךְ אַחֲרָיו׃ עֲתַלְיָה מָֽלְכָה שֵׁשׁ שָׁנִים עַל־הָאָרֶץ׃

12.

PRETERITE KAL OF THE VERBS PE GUTTURAL AND פ״א.

Conjugate thus the verb פ״א:
to eat אָכַל

The first radical of these verbs being a Guttural, it receives a composite Sh'va in all those forms in which the first radical of the regular verb has a simple Sh'va.

to stand עָמַד

Plural.		*Singular.*	
we stood	עָמַדְנוּ	*I* stood	עָמַדְתִּי
you stood	עֲמַדְתֶּם / עֲמַדְתֶּן	*thou* stoodst	עָמַדְתָּ / עָמַדְתְּ
		he stood	עָמַד
they stood	עָֽמְדוּ	*she* stood	עָֽמְדָה

much	רַב	to serve	עָבַד	for, that, but	כִּי	another	אַחֵר
many	רַבִּים	yet, still, more	עוֹד	night	לַיְלָה *m.*	forty	אַרְבָּעִים
seven	שֶׁבַע *f.*	to leave, to forsake	עָזַב	manna	מָן *m.*	morning	בֹּקֶר *m.*
an apple	תַּפּוּחַ *m.*	a fast	צוֹם *m.*	a secret	סוֹד *m.*	a nation	גּוֹי *m.*

מִי עָמַד בְּסוֹד יְיָ? הָאִשָּׁה עָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יַעֲקֹב אָמַר לְלָבָן. עָבַדְתִּי אוֹתְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה: גּוֹיִם רַבִּים עָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: לֹא עֲזַבְתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם: לָמָּה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ? אָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: מָה אָכַלְתָּ בַּבֹּקֶר? עוֹד לֹא אָכַלְתִּי, כִּי יוֹם צוֹם לָנוּ: מָה אָמַרְתְּ אֲחוֹתִי? לֹא אָמַרְתִּי דָּבָר: מַה־לְּקַטְתֶּן בְּגַנְּכֶן? לָקַטְנוּ תַפּוּחִים וְלֹא אָכַלְנוּ אוֹתָם: אֵשׁ גְּדוֹלָה אָכְלָה אֶת־הָעִיר:

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה:

13.

PRETERITE KAL OF THE VERBS AYIN GUTTURAL.

to ask שָׁאַל

	Plural.		*Singular.*	
The second radical being a Guttural, receives a composite Sh'va in all those forms in which the second radical of the regular verb has a simple Sh'va.	we have asked	שָׁאַלְנוּ	I have asked	שָׁאַלְתִּי
	you have asked	שְׁאַלְתֶּם / שְׁאַלְתֶּן	thou hast asked	שָׁאַלְתָּ / שָׁאַלְתְּ
			he has asked	שָׁאַל
	they have asked	שָׁאֲלוּ	she has asked	שָׁאֲלָה

a corner-stone	רֹאשׁ פִּנָּה *m.*	to give	נָתַן	builders	בּוֹנִים *m.*
to wash, to bathe	רָחַץ	a child	עוֹלָל *m.*	it has become	הָיְתָה
to draw (water)	שָׁאַב	distributes	פֹּרֵשׂ	to go	הָלַךְ
to salute	שָׁאַל לְשָׁלוֹם	to cry out	צָעַק	to reject, to despise	מָאַס

מַיִם שָׁאַל, חָלָב נָתָנָה: הָאִשָּׁה שָׁאֲלָה לִי לְשָׁלוֹם: עוֹלָלִים שָׁאֲלוּ לֶחֶם, פֹּרֵשׂ אֵין לָהֶם: רָחַצְנוּ אֶת־יָדֵינוּ בַּמַּיִם אֲשֶׁר

III. *CLASSIFICATION.*

1. The verbs are divided into *regular* or *perfect*, and into *irregular* or *imperfect* verbs.

   A verb is *regular* when its three radicals remain intact.

   The regular verbs (שְׁלֵמִים) include the *Gutturals*, that is, verbs which contain one or more radicals of the letters א ה ח ע ר; the changes which these verbs undergo affect only the vowels, not the radicals: שָׁמַע, שָׁאַל, עָזַב.

2. A verb is *irregular* when one or more of its three radicals are affected by its conjugation.

   The irregular verbs are either *defective* (חֲסֵרִים), or *quiescent* (נָחִים) or *reduplicate* (כְּפוּלִים).

   Defective verbs are those which in some forms drop one or more of their radicals: נָגַשׁ, יָשַׁב.

   Quiescents contain among their radicals one of the letters א ה ו י, which in some forms either drops or quiesces: קוּם, בִּין, גָּלָה, מָצָא, אָכַל.

   Reduplicates have for their two last radicals the same letters: סָבַב, מָדַד.

3. The *Gutturals* and *irregular verbs* are designated by one of the letters of the verb פָּעַל. The first letter of this verb being פ, the second ע, and the third ל, the following *grammatical terms* are used:

   1. *Pe Guttural*, verbs whose *first* radical is a Guttural: חָלַם, עָזַב.
   2. *Ayin Guttural*, verbs whose *second* radical is a Guttural: שָׁחַט, שָׁאַל.
   3. *Lamed Guttural*, verbs whose *third* radical is a Guttural: שָׁמַע, שָׁלַח.
   4. *Pe Aleph*, פ״א, verbs whose *first* radical is א: אָכַל, אָמַר.
   5. *Pe Nun*, פ״נ, verbs whose *first* radical is נ: נָפַל, נָגַשׁ.

6. *Pe Yod*, פ״י, verbs whose *first* radical is י: יָשֵׁן, יָשַׁב.
7. *Ayin Vav*, ע״ו, verbs whose *second* radical is ו: קוּם, שׁוּב.
8. *Ayin Yod*, ע״י, verbs whose *second* radical is י: בִּין, שִׁיר.
9. *Ayin Ayin*, ע״ע, verbs whose *second* and *third* radicals are the same: סָבַב.
10. *Lamed Aleph*, ל״א, verbs whose *third* radical is א: קָרָא, מָצָא.
11. *Lamed He*, ל״ה, verbs whose *third* radical is ה: גָּלָה, בָּנָה.

———o———

11.

THE PRETERITE (עָבָר).

The conditions of Person, Number and Gender are indicated in the *Preterite* by appending to the ground-form fragments of the personal pronoun, which are called *Afformatives*.

The Afformatives are either *consonantal:* תִּי, תְּ, תָּ, נוּ, תֶּם, תֶּן, or *vocal:* ָה, וּ.

The Afformatives of the first person sing. and plur., and of the third person plur. are used for both genders and therefore called *common* (c.). The third person masculine sing. is not indicated by any Afformative, but is implied in the ground-form of the verb.

The *Afformatives* of the *Preterite* are:

	Plural.			*Singular.*	
we	נוּ	1. c.	I	תִּי	1. c.
you	תֶּם	2. m.	thou	תָּ	2. m.
	תֶּן	2. f.		תְּ	2. f.
			he	—	3. m.
they	וּ	3. c.	she	ָה	3. f.

PRETERITE KAL OF THE REGULAR VERB.

to keep שָׁמַר

Plural.			*Singular.*		
we have kept	שָׁמַרְנוּ	1. c.	*I* have kept	שָׁמַרְתִּי	1. c.
you have kept	שְׁמַרְתֶּם	2. m.	*thou* hast kept	שָׁמַרְתָּ	2. m.
	שְׁמַרְתֶּן	2. f.		שָׁמַרְתְּ	2. f.
			he has kept	שָׁמַר	3. m.
they have kept	שָׁמְרוּ	3. c.	*she* has kept	שָׁמְרָה	3. f.

1. The vowel in the second syllable of the verb drops before the vocal Afformatives ָה and וּ: שָׁמְרָה, שָׁמְרוּ; but is restored and lengthened in *pause:* שָׁמָרָה, שָׁמָרוּ.

2. When a letter with Sh'va precedes such nouns, it receives Chirek in the inflection : בְּרָכָה "a blessing," בִּרְכַּת יְיָ "the blessing of the Eternal," בִּרְכָתִי "my blessing."

3. Nouns with the *unaccented* final syllable ֶת (after Gutturals ַת) and with the accented terminations ִית and וּת are also feminine : אַדֶּרֶת "a cloak," טַבַּעַת "a ring," רֵאשִׁית "beginning," מַלְכוּת "a kingdom."

4. A few feminine nouns have the termination ָת : מַתָּת "a gift," עֶזְרָת "help."

5. The nouns with the unaccented termination ֶת (ַת) are also Segholates ; their inflection agrees with that of the masculine Segholates.

6. Several nouns ending in ָה are inflected like Segholates : מְלָאכָה, מְלֶאכֶת, מְלַאכְתִּי ; מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת, מִשְׁפַּחְתִּי ; מַמְלָכָה, מַמְלֶכֶת, מַמְלַכְתּוֹ.

7. Some nouns have both terminations ָה and ֶת : אִשָּׁה and אֵשֶׁת "a woman," מַחֲשָׁבָה and מַחֲשֶׁבֶת "a thought ;" but the termination ֶת is most frequently used in the construct state.

beginning	רֵאשִׁית *f.*	unto, until	עַד	work	מְלָאכָה *f.*	the end	אַחֲרִית *f.*
return !	שׁוּב	he has done	עָשָׂה	a kingdom, reign	מַלְכוּת *f.*	a blessing	בְּרָכָה *f.*
sleep	שֵׁנָה *f.*	doing	עֹשָׂה	a family	מִשְׁפָּחָה *f.*	I have dreamed	חָלַמְתִּי
plenty	שָׂבָע *m.*	he called	קָרָא	a laborer	עֹבֵד *m.*	go !	לֵךְ

רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְהוָֹה: בִּרְכַּת יְיָ עַל־הָאָרֶץ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית הַשָּׁנָה: מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד: חֲלוֹם חָלַמְתִּי בִּשְׁנָתִי: שְׁנָתֵנוּ שְׁנַת שָׂבָע הִיא: הַנַּעֲרָה עֹשָׂה מְלֶאכֶת הַבָּיִת: הָאִישׁ עָשָׂה כָּל־מְלַאכְתּוֹ: אָדָם קָרָא שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה: אַבְרָהָם אָמַר אֶל־עַבְדּוֹ. לֵךְ אֶל־מוֹלַדְתִּי וּלְמִשְׁפַּחְתִּי וְקַח אִשָּׁה לִבְנִי: שֵׁם אֵשֶׁת יִצְחָק רִבְקָה: שׁוּב אֶל־אַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ: בֹּעַז הָיָה מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: שָׁאוּל הָיָה מֶלֶךְ טוֹב בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ:

———o———

THE VERB.

I. *CONJUGATIONS.*

1. The ground-form (שֹׁרֶשׁ) of the verb is the third person singular of the Preterite : שָׁמַר: "he has kept." This ground-form generally consists of three letters which are called *radicals.*
2. Most of the nouns and adjectives are derived from the verb and consist, likewise, of three radicals.
3. There are *seven* different forms of the verb, which are called *conjugations.* The names of these conjugations are derived from the verb פָּעַל "to act:"
   1. פָּעַל = *Paal* (generally called קַל = *Kal).*
   2. נִפְעַל = *Niphal.*
   3. פִּעֵל = *Piel.*
   4. פֻּעַל = *Pual.*
   5. הִפְעִיל = *Hiphil.*
   6. הָפְעַל = *Hophal.*
   7. הִתְפַּעֵל = *Hithpael.*

The first conjugation is generally called Kal (קַל "light"), because it is formed without any additional letter or Dagesh.

II. *INFLECTION.*

To verbs belong *Person, Gender, Number, Tense* and *Mode.*

To indicate these grammatical conditions, is to *inflect* or *conjugate* the verb.

Verbs have:

- a. Three persons, *first* (1.), *second* (2.) and *third* (3.).
- b. Two genders, *masculine* (m.) and *feminine* (f.).
- c. Two numbers, *singular* (s.) and *plural* (pl.).
- d. Three modes, *Infinitive, Participle* and *Imperative.*
- e. Two tenses, *Preterite* and *Future.*

1. In those Segholates whose second radical is י, this letter receives Chirek instead of Seghol; in the construct state and with suffixes this Chirek drops and the first vowel is lengthened into Tsere.
2. The nouns אָב and אָח are irregular, also פֶּה, const. state פִּי, with suffixes פִּי, פִּיו and פִּיהוּ etc.
3. Monosyllabic nouns like פְּרִי (in pause פֶּרִי), חֳלִי (in pause חֹלִי) "sickness," are inflected like the Segholates: פִּרְיִי, חָלְיִי.
4. Nouns terminating in הֶ change this termination into הֵ in the const. state, and drop the ה before the suffixes: מַטֶּה "a staff," מַטֵּה אַהֲרֹן "the staff of Aaron," מַטְּךָ "thy staff."

THE RELATIVE PRONOUN.

The relative pronoun for both genders and numbers is אֲשֶׁר "who," "which," "that."

Its abbreviated form is שֶׁ with following Dagesh: שֶׁלֹּא "who not."

near	קָרוֹב	a vineyard	כֶּרֶם *m.*	mourning	אֵבֶל *m.*
far, distant	רָחוֹק	we shall eat	נֹאכַל	sickness	חֳלִי *m.*
I drank	שָׁתִיתִי	mouth	פֶּה *m.*	shall yield	יִתֵּן

אַיֵּה אָחִיךָ? בְּבֵית אֲבִיכֶן הוּא: אַיֵּה אָבִיו וְאָחִיו? בְּכַרְמֵנוּ הֵם: בִּנְיָמִין הָיָה אֲחִי יוֹסֵף; עֵשָׂו הָיָה אֲחִי אֲבִיהֶם: אָחִיךָ הָיָה עִמִּי בְּחָלְיִי: אֲבִי הַנַּעֲרָה בְּבֵיתָם: בֵּיתָהּ רָחוֹק מִבֵּיתִי: בֵּיתְכֶם קָרוֹב אֶל־בֵּית אָבִי: לְשׁוֹן פִּיהוּ עֲרֵבָה מְאֹד: גְּדוֹלָה הָאֶבֶן אֲשֶׁר עַל־פִּי הַבְּאֵר: הַסּוּס אֲשֶׁר לְאָבִינוּ לָבָן הוּא: מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל: עֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי: מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ? דּוֹד אִמִּי הוּא: לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל, וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה:

9.

INFLECTION OF FEMININE NOUNS IN THE SINGULAR.

In the construct state and before the suffixes כֶם and כֶן, the feminine termination ה ָ is changed into ת ַ, before the other suffixes into ת ָ.

; an aunt דּוֹדָה — the aunt of my father דּוֹדַת אָבִי

Singular.		Plural.	
my aunt	דּוֹדָתִי	our aunt	דּוֹדָתֵנוּ
thy "	דּוֹדָתְךָ / דּוֹדָתֵךְ	your "	דּוֹדַתְכֶם / דּוֹדַתְכֶן
his "	דּוֹדָתוֹ	their "	דּוֹדָתָם / דּוֹדָתָן
her "	דּוֹדָתָהּ		

an enemy אוֹיֵב *m.*	she saved הִצִּילָה	a command מִצְוָה *f.*	understanding תְּבוּנָה *f.*
nothing, not, no, without אַיִן (אֵין)	investigation חֵקֶר *m.*	an advice עֵצָה *f.*	instruction, law תּוֹרָה *f.*
a dress בֶּגֶד *m.*	fear יִרְאָה *f.*	keep! שְׁמֹר	beginning תְּחִלָּה *f.*

דּוֹדַת אָבִי בָּעִיר׃ אַיֵּה שִׁפְחָתֵנוּ? בְּבֵית דּוֹדַתְכֶן הִיא׃ אַיֵּה
שִׁפְחָתֵךְ? בְּגַן דּוֹדָתָהּ הִיא׃ בֶּגֶד שִׁפְחָתָן עַל־הַשֻּׁלְחָן׃ פָּרָתֵךְ
הָאֲדָמָה בִּשְׂדֵה דּוֹדָתֵנוּ׃ הָאִשָּׁה בְּחָכְמָתָהּ הִצִּילָה עִירֵנוּ מִיַּד
הָאוֹיְבִים׃ לֹא עֲצַתְכֶם כַּעֲצָתִי, וְלֹא חָכְמַתְכֶם כְּחָכְמָתוֹ׃ שְׁמֹר
מִצְוַת אָבִיךָ וְתוֹרַת אִמֶּךָ׃ תּוֹרָתֵנוּ תּוֹרַת אֱמֶת׃ תְּחִלַּת חָכְמָה
יִרְאַת יְהוָה׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה, אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃

10.

; a year שָׁנָה — a year of famine שְׁנַת רָעָב

Singular.		Plural.	
my year	שְׁנָתִי	our year	שְׁנָתֵנוּ
thy "	שְׁנָתְךָ / שְׁנָתֵךְ	your "	שְׁנַתְכֶם / שְׁנַתְכֶן
his "	שְׁנָתוֹ	their "	שְׁנָתָם / שְׁנָתָן
her "	שְׁנָתָהּ		

; a birthplace מוֹלֶדֶת — the birthplace of my father מוֹלֶדֶת אָבִי

Singular.		Plural.	
my birthplace	מוֹלַדְתִּי	our birthplace	מוֹלַדְתֵּנוּ
thy "	מוֹלַדְתְּךָ / מוֹלַדְתֵּךְ	your birthplace	מוֹלַדְתְּכֶם / מוֹלַדְתְּכֶן
his "	מוֹלַדְתּוֹ	their birthplace	מוֹלַדְתָּם / מוֹלַדְתָּן
her "	מוֹלַדְתָּהּ		

1. Nouns like שָׁנָה "a year," שֵׁנָה "sleep," drop in the inflection the Kamets or Tsere of their first syllable; thus these two nouns coincide in their declension: שְׁנָתִי "my year" and "my sleep."

6.

; a word דָּבָר *m.* — *the word of* Moses דְּבַר מֹשֶׁה

Plural.		Singular.	
our word	דְּבָרֵנוּ	*my* word	דְּבָרִי
your word	דְּבַרְכֶם / דְּבַרְכֶן	*thy* word	דְּבָרְךָ / דְּבָרֵךְ
their word	דְּבָרָם / דְּבָרָן	*his* word	דְּבָרוֹ
		her word	דְּבָרָהּ

; a place מָקוֹם *m.* — *the place of* the house מְקוֹם הַבַּיִת

Plural.		Singular.	
our place	מְקוֹמֵנוּ	*my* place	מְקוֹמִי
your place	מְקוֹמְכֶם / מְקוֹמְכֶן	*thy* place	מְקוֹמְךָ / מְקוֹמֵךְ
their place	מְקוֹמָם / מְקוֹמָן	*his* place	מְקוֹמוֹ
		her place	מְקוֹמָהּ

These nouns drop the vowel of the first syllable in the construct state or when suffixes are appended; the Kamets of the second syllable of words like דָּבָר is shortened into Pathach in the const. state and before the suffixes כֶם and כֶן.

a neighbor	שָׁכֵן *m.*	a host	צָבָא *m.*	fullness, full	מְלֹא *m.*	blessed	בָּרוּךְ
a lie, a falsehood	שֶׁקֶר *m.*	holy	קָדוֹשׁ	a boy, a youth	נַעַר *m.*	glory	כָּבוֹד *m.*
under	תַּחַת	an evil	רַע *m.*	a girl	נַעֲרָה *f.*	so, thus	כֵּן
thou shalt keep thee far	תִּרְחָק	they have returned	שָׁבוּ	keep!	נְצֹר	tongue, language	לָשׁוֹן *c.*

שֵׁם יְיָ בִּלְשׁוֹנִי: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ: הַנְּעָרִים שָׁבוּ לִמְקוֹמָם:
הַנְּעָרוֹת שָׁבוּ לִמְקוֹמָן: אַיֵּה שְׁכֵנִי? שְׁכֵנֵךְ בַּיַּעַר הוּא: דְּבַשׁ
וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ: אֱמֶת וְשָׁלוֹם בִּלְשׁוֹנָם: מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק:
דְּבָרֵנוּ דְּבַר אֱמֶת: כִּדְבַרְכֶם כֵּן הוּא: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע:
נְהַר פְּרָת גָּדוֹל מְאֹד:

———o———

7.

SEGHOLATES.

the servant of Abraham עֶבֶד אַבְרָהָם ; a servant עֶבֶד

Plural.		Singular.	
our servant	עַבְדֵּנוּ	my servant	עַבְדִּי
your servant	עַבְדְּכֶם / עַבְדְּכֶן	thy servant	עַבְדְּךָ / עַבְדֵּךְ
their servant	עַבְדָּם / עַבְדָּן	his servant	עַבְדּוֹ
		her servant	עַבְדָּהּ

Decline thus:

a book	סֵפֶר *m.*
my book	סִפְרִי
ear	אֹזֶן *f.*
my ear	אָזְנִי

1. Nouns which have a Seghol under the second radical are called *Segholates.*
2. This Seghol drops when suffixes are appended, and the first vowel undergoes a change.
3. All Segholates have the accent on the penult (מִלְּעֵיל).
4. When the third radical of such nouns is a Guttural, Pathach is substituted for Seghol: זֶרַע "seed" for זֶרֶע, מֶלַח "salt" for מֶלֶח. When the second radical is a Guttural, both vowels of the noun are Pathach: נַעַר for נֶעֶר, נַחַל "a brook" for נֶחֶל.

eternity	עוֹלָם *m.*	all, every	כֹּל (כָּל־)	a redeemer	גֹּאֵל *m.*	woe!	אִי
forever and ever	לְעוֹלָם וָעֶד	before	לִפְנֵי	he went	הָלַךְ	to, unto	אֶל
with	עִם	a prophet	נָבִיא *m.*	lo! behold!	הִנֵּה	God	אֱלֹהִים *m.*
a Philistine	פְּלִשְׁתִּי *m.*	eternity	עַד *m.*	she went	וַתֵּלֶךְ	he said	אָמַר

מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים אָמַר לְאַבְרָהָם. הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ: אֱלִיעֶזֶר אָמַר לִבְתוּאֵל וּלְלָבָן. עֶבֶד אַבְרָהָם אָנֹכִי: יַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ: וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ, וְנַעֲרָהּ הָלַךְ עִמָּהּ: אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא אָמַר בְּהַר הַכַּרְמֶל. אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי עַבְדֶּךָ: יְהוָֹה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד: אִי־לָךְ אֶרֶץ שֶׁמַּלְכֵּךְ נָעַר! סִפְרָן יָפֶה מְאֹד: מַלְכָּם אִישׁ טוֹב וְחָכָם הוּא: עַבְדֵּנוּ הָלַךְ אֶל־מְקוֹמוֹ וּלְאַרְצוֹ: אַתָּה יְהוָֹה אָבִינוּ, גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

———o———

8.

; a father אָב

the father of my mother אֲבִי אִמִּי

Plural.		Singular.	
our father	אָבִינוּ	my father	אָבִי
your "	אֲבִיכֶם / אֲבִיכֶן	thy "	אָבִיךָ / אָבִיךְ
their "	אֲבִיהֶם / אֲבִיהֶן	his "	אָבִיו
		her "	אָבִיהָ

; a house בַּיִת

the house of my uncle בֵּית דּוֹדִי

Plural.		Singular.	
our house	בֵּיתֵנוּ	my house	בֵּיתִי
your "	בֵּיתְכֶם / בֵּיתְכֶן	thy "	בֵּיתְךָ / בֵּיתֵךְ
their "	בֵּיתָם / בֵּיתָן	his "	בֵּיתוֹ
		her "	בֵּיתָהּ

SUFFIXES.

4.

Suffixes appended to Nouns in the Singular.

the uncle of the king דּוֹד הַמֶּ֫לֶךְ ;an uncle דּוֹד

Plural.		Singular.		Plural.			Singular.		
our uncle	דּוֹדֵ֫נוּ	*my* uncle	דּוֹדִי	our	־ֵ֫נוּ	1. *c.*	my	־ִי	1. *c.*
your uncle	דּוֹדְכֶם	*thy* uncle	דּוֹדְךָ	your	־כֶם	2. *m.*	thy	־ְךָ	2. *m.*
	דּוֹדְכֶן		דּוֹדֵךְ		־כֶן	2. *f.*		־ֵךְ	2. *f.*
their uncle	דּוֹדָם	*his* uncle	דּוֹדוֹ	their	־ָם	3. *m.*	his	־וֹ	3. *m.*
	דּוֹדָן	*her* uncle	דּוֹדָהּ		־ָן	3. *f.*	her	־ָהּ	3. *f.*

1. When two nouns are so closely connected that the second noun is in the *Genitive* or *Possessive Case*, the first noun is said to stand in the *Construct State.*
2. The noun in the genitive remains unchanged, but the noun in the construct state is shortened, if possible, and drops the article: דּוֹד הַמֶּ֫לֶךְ "the uncle of the king;" בַּ֫יִת "a house," בֵּית הַמֶּ֫לֶךְ "the house of the king."
3. A noun which is not connected with a following one is said to stand in the *Absolute State.*
4. If a personal pronoun stands in the place of a noun in the genitive, it is expressed by *terminations* or *Suffixes* appended to the noun in the construct state: דּוֹדִי "the uncle of mine" = "my uncle." The suffixes are, consequently, the genitive of the separate personal pronoun.

I have seen	רָאִ֫יתִי	a bed	מִטָּה *f.*	a purse	כִּיס *m.*	where?	אַיֵּה
an oven	תַּנּוּר *m.*	sly	עָרוּם	what?	מָה (מַה, מֶה)	a dream	חֲלוֹם *m.*

הַשּׁוּעָל גַּנָּב עָרוּם הוּא: סוּסִי לָבָן וְסוּסְךָ שָׁחוֹר: לְבוּשֵׁךְ הַיָּפֶה עַל־הַמִּטָּה: חֲמוֹרוֹ לָבָן וְסוּסָהּ אָדֹם: דּוֹדֵ֫נוּ אִישׁ טוֹב: אַיֵּה דּוֹדְכֶן? בְּגַן אָבִי הוּא: קוֹלָן עָרֵב מְאֹד: בָּשָׂר שָׁמֵן בְּסִירְכֶם:

לֶחֶם חַם בְּתַנּוּרְכֶן: בַּחֲלוֹמִי רָאִיתִי דּוֹד הַמֶּלֶךְ: אֶבֶן טוֹבָה בְּכִיסָם: יַיִן מָתוֹק בְּכוֹסָם: לְבוּשָׁהּ הֶחָדָשׁ עַל־שֻׁלְחָנֵךְ: מַה־בְּגַן אָחִי? סוּסוֹ הַקָּטָן:

———o———

5.

the mother of the child אֵם הַיֶּלֶד; a mother אֵם

Plural.		*Singular.*	
our mother	אִמֵּנוּ	*my* mother	אִמִּי
your mother	אִמְּכֶם / אִמְּכֶן	*thy* mother	אִמְּךָ / אִמֵּךְ
their mother	אִמָּם / אִמָּן	*his* mother	אִמּוֹ
		her mother	אִמָּהּ

the son of my uncle בֶּן־דּוֹדִי; a son בֵּן

Plural.		*Singular.*	
our son	בְּנֵנוּ	*my* son	בְּנִי
your son	בִּנְכֶם / בִּנְכֶן	*thy* son	בִּנְךָ / בְּנֵךְ
their son	בְּנָם / בְּנָן	*his* son	בְּנוֹ
		her son	בְּנָהּ

Nouns like דּוֹד, סוּס, חֲמוֹר, סִיר etc. remain unchanged in the construct state, or when suffixes are appended. But most of the nouns undergo some changes: בֵּן, בְּנִי; אֵם, אִמִּי; יָד, יַד, יֶדְכֶם.

a piece	פַּת *f.*	wisdom, sagacity	חָכְמָה *f.*	a sister	אָחוֹת *f.*
hungry	רָעֵב (*f.* רְעֵבָה)	who?	מִי	also	גַּם
joy	שִׂמְחָה *f.*	refresh!	סְעַד	was	הָיָה

בְּנִי הַקָּטָן בַּבַּיִת: מִי אַתָּה? אָנֹכִי בִּנְךָ הַגָּדוֹל: אַיֵּה בִּתּוֹ? בְּגַן
אִמָּהּ הִיא: מַה־בְּיָדֶךָ? סֵפֶר אִמֵּנוּ: מַה־בְּיַד הָאִישׁ? שֵׁבֶט
לְגֵו בְּנוֹ: עִזֵּנוּ רְעֵבָה מְאֹד: קְטַנָּה אַתְּ אֲחוֹתִי: אָבִי טוֹב וְגַם
אִמִּי טוֹבָה: שִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּלִבִּי: אֱמֶת וְחָכְמָה בְּלִבְּכֶן: סְעַד
לִבְּךָ פַּת לֶחֶם: בִּנְיָמִין הָיָה בֶּן־יַעֲקֹב הַקָּטָן: מַה־שִּׁמְךָ? שְׁמִי
אַבְרָהָם: מַה־שֵּׁם דּוֹדֵךְ? שֵׁם דּוֹדִי יִצְחָק:

———o———

1. The adjective agrees with its noun in gender and number.
2. The terminations ָה for the feminine singular, ִים for the masculine plural, וֹת for the feminine plural are appended to the masculine singular.
3. The adjective represents the attribute, when it follows the noun, and the article is either prefixed to both words or to none of them: הַבֵּן הַטּוֹב "the good son," בֵּן טוֹב "a good son." The adjective represents the predicate (including the copula), when it either precedes or follows the noun to which the article is prefixed: הַבֵּן טוֹב or טוֹב הַבֵּן "the son is good."

little (קְטַנָּה *f.*)	קָטֹן	very	מְאֹד	beautiful, fine	יָפֶה	a stone	אֶבֶן *f.*
black	שָׁחוֹר	sweet (מְתוּקָה *f.*)	מָתוֹק	white	לָבָן	long (אֲרֻכָּה *f.*)	אָרֹךְ
fat	שָׁמֵן	pleasant	עָרֵב	to me	לִי	new	חָדָשׁ
give!	תֵּן	take!	קַח	to thee	לְךָ	warm	חָם

מֶלֶךְ חָכָם׃ לֶחֶם חָם׃ בָּשָׂר שָׁמֵן׃ שֵׁם טוֹב׃ יוֹם טוֹב לִי׃ אֶבֶן טוֹבָה לָאִישׁ׃ אָנֹכִי לָבָן וְאַתְּ שְׁחוֹרָה׃ הַדְּבַשׁ מָתוֹק מְאֹד׃ קוֹל הָעוֹף עָרֵב׃ הַיָּד וְהָרֶגֶל אֲרֻכּוֹת׃ הָעוֹף הַשָּׁחוֹר׃ תֶּן־לִי בָּשָׂר שָׁמֵן׃ קַח־לְךָ לֶחֶם יָפֶה׃ הַלְּבוּשׁ הַיָּפֶה עַל־הַכִּסֵּא׃ הֵם גְּדוֹלִים וְהֵן קְטַנּוֹת׃ תֶּן־לִי סֵפֶר חָדָשׁ׃

—o—

3.

THE NOUN.

Feminine.				*Masculine.*			
aunts	דּוֹדוֹת	; an aunt	דּוֹדָה	uncles	דּוֹדִים	; an uncle	דּוֹד
maid-servants	שְׁפָחוֹת	; a maid-servant	שִׁפְחָה	horses	סוּסִים	; a horse	סוּס

1. Nouns have two genders: *masculine* and *feminine*.
2. Masculine nouns have no characteristic termination; nouns with the *accented* final syllable ָה are feminine. There are also

feminine nouns without this characteristic termination: אֶבֶן "a stone," רֶגֶל "a foot."

3. The plural of masculine nouns is formed by appending ִים, the plural of feminine nouns is formed by appending וֹת.
4. Many masculine nouns form their plural in וֹת: אָב "father," אָבוֹת "fathers;" חֲלוֹם "a dream," חֲלוֹמוֹת "dreams."
5. Many feminine nouns form their plural in ִים: מִלָּה "a word," מִלִּים "words," אֶבֶן "a stone," אֲבָנִים "stones."
6. Some nouns of each gender take indifferently ִים or וֹת: דּוֹר m. "a generation," דּוֹרִים or דּוֹרוֹת "generations;" שָׁנָה "a year," שָׁנִים or שָׁנוֹת "years."
7. Many nouns are used in both genders: דֶּרֶךְ "way," לָשׁוֹן "tongue;" they are called nouns of the *common* gender.
8. Several nouns occur only in the plural: חַיִּים "life," זְקֻנִים "old age," נְעוּרִים "youth," פָּנִים "face," רַחֲמִים "mercy," מַיִם "water."

a cow	פָּרָה *f.*	the back	גֵּו	red	אָדֹם (*f.* אֲדֻמָּה)
bad, wild	רַע (*f.* רָעָה)	an animal, beast	חַיָּה *f.*	these	אֵלֶּה (הָאֵלֶּה)
a rod	שֵׁבֶט *m.*	a bridle	מֶתֶג *m.*	a lion (*pl.* אֲרָיִים & וֹת)	אֲרִי *m.*
a whip	שׁוֹט *m.*	a grape	עֵנָב *m.*	daughters	בָּנוֹת (בַּת)

הַסּוּסִים הַטּוֹבִים: סוּסִים טוֹבִים: הָעֲנָבִים מְתוּקִים מְאֹד: סְפָרִים חֲדָשִׁים: לְבוּשִׁים לְבָנִים לָאֵם: דּוֹדִים טוֹבִים וְדוֹדוֹת טוֹבוֹת: הַשְּׁפָחוֹת קְטַנּוֹת מְאֹד: הַזְּאֵבִים וְהָאֲרָיוֹת חַיּוֹת רָעוֹת הֵמָּה: תֶּן־לִי עֲנָבִים טוֹבִים: קַח־לְךָ הָאֲבָנִים הַלְּבָנוֹת: שׁוֹר אָדֹם וּפָרָה אֲדֻמָּה: הַפָּרוֹת הָאֵלֶּה אֲדֻמּוֹת הֵנָּה: אַתֶּם בָּנִים טוֹבִים וְהֵן בָּנוֹת טוֹבוֹת: שׁוֹט לַסּוּס, מֶתֶג לַחֲמוֹר, וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים:

VII. *QUIESCENT LETTERS.*

The quiscent letters (see page 6), especially ו and י, are often omitted and the vowel is then said to be written defectively (חָסֵר): קָם, דֹרוֹת, צַדִּקִים and צַדִּיקִם, מָצָתִי; if they accompany their vowels, these are said to be written fully (מָלֵא): קוּם, דוֹר, צַדִּיקִים, מָצָאתִי.

VIII. *THE PREFIXES* ו ב כ ל ם.

1. When one of the prefixes וְ בְּ כְּ לְ מִ stands before יְ, this letter becomes quiescent: יְהוּדָה, וִיהוּדָה, בִּיהוּדָה, לִיהוּדָה; יְרוּשָׁלַיִם, מִירוּשָׁלַיִם.
2. The prefixes ו ב כ ל have often Kamets before the accented syllable, especially before monosyllabic particles, and before names with a disjunctive accent when short words are connected in pairs: בָּזֶה "here," לָכֶם "to you," כָּאֵלֶּה "like these," לָשֶׁבֶת "to dwell," זָהָב וָכֶסֶף "gold and silver," דֹּר וָדֹר "generation and generation," בֵּין מַיִם לָמָיִם "between water and water."
3. The prefixes ו ב כ ל have Tsere before אֱלֹהִים "God" and the א quiesces: כֵּאלֹהִים, וֵאלֹהִים; this change takes also place when ל is prefixed to the verb אָמַר = לֵאמֹר for לֶאֱמֹר "to say."
4. Before the sacred name יְהוָֹה, which is pronounced אֲדֹנָי and has the vowels of this word, the prefixes ו ב כ ל receive Pathach and the י (or rather the א of אֲדֹנָי) quiesces: וַאדֹנָי = וַיהוָֹה, בַּאדֹנָי = בַּיהוָֹה (see page 17), but: מֵאֲדֹנָי = מֵיְהוָֹה.

SECOND PART.

THE PRONOUN, THE ADJECTIVE, THE NOUN, THE PARTICLES, THE VERB IN THE CONJUGATION KAL.

1.

THE PERSONAL PRONOUN.

Plural.				*Singular.*			
we	אֲנַחְנוּ (נַחְנוּ)	1.	*c.*	I	אָנֹכִי (אֲנִי)	1.	*c.*
you	אַתֶּם	2.	*m.*	thou	אַתָּה	2.	*m.*
	אַתֶּן	2.	*f.*		אַתְּ	2.	*f.*
they	הֵם (הֵמָּה)	3.	*m.*	he	הוּא	3.	*m.*
	הֵן (הֵנָּה)	3.	*f.*	she	הִיא	3.	*f.*

1. There are two genders in the Hebrew language, the *masculine* and the *feminine.* The pronoun of the first person, both in the singular and plural, has but one form for both genders and is therefore called *common;* the second and third person have a different form for each gender.
2. When the personal pronoun is connected with a noun or an adjective as predicate of a verb, or with an adverbial phrase, it includes the copula or the verb "to be:" אָנֹכִי יֶלֶד "I am a child," הוּא בַּשָּׂדֶה "he is in the field."

there	שָׁם	here	פֹּה	upon	עַל	a ladder	סֻלָּם *m.*

אִישׁ וְיֶלֶד: הָאִישׁ וְהַיֶּלֶד: אָנֹכִי יֶלֶד וְאַתָּה אִישׁ: הוּא הַמֶּלֶךְ:
הִיא הָאֵם: אֲנַחְנוּ פֹה וְאַתֶּם שָׁם: הַלֶּחֶם וְהַבָּשָׂר: הֵם עַל
הַסֻּלָּם: אַתֶּן בַּגָּן וְהֵן בַּבַּיִת: הַקּוֹף עַל הָעֵץ הוּא: אֲנַחְנוּ
בַּדֶּרֶךְ: הוּא בַּשָּׂדֶה וְהִיא בָּהָר: הֵם עַל הַשֻּׁלְחָן: אֲנִי וְהַגֵּר בָּאֳנִיָּה:

2.

THE ADJECTIVE.

large, great	גְּדוֹלָה *f.*	גָּדוֹל, *m. Singular.*		good	טוֹבָה *f.*	טוֹב, *m. Singular.*
	גְּדוֹלוֹת *f.*	גְּדוֹלִים, *m. Plural.*			טוֹבוֹת *f.*	טוֹבִים, *m. Plural.*

a) at the beginning of a sentence: תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְיָ ;

b) at the beginning of a word either preceded by a closed syllable, or by an open syllable with a disjunctive accent: עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ ; לֹא תִּגְנֹבוּ

c) in the middle and at the end of words after a silent Sh'va: יֵשְׁתְּ, שָׁמַרְתִּי, עַבְדִּי. (There is, however, an exception to this rule, see 2, b.).

2. *The Dagesh is omitted:*

a) when the letters ב ג ד כ פ ת are preceded by a vowel or a vocal Sh'va: יִכְתְּבוּ, נְפֹל, מֶלֶךְ ;

b) after a silent Sh'va which has been substituted for a vocal Sh'va on account of the addition of a euphonic vowel (תְּנוּעָה קַלָּה) under the preceding letter: מַלְכֵי for מְלָכֵי, בִּנְפֹל for בְּנְפֹל, יַעַבְדוּ for יַעַבְדוּ. (This rule is an exception to 1, c.).

c) at the beginning of a word preceded by an open syllable with a conjunctive accent: אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ, שְׁלֹשָׁה בָנִים.

3. The *Dagesh forte*, which doubles the letter, stands in all the letters except א ה ח ע ר, and is always preceded by a vowel: עַמִּי, תִּתֵּן, (see page 12); Dagesh forte in the ב ג ד כ פ ת doubles and hardens the letter: אַפִּי.

4. When two words, the first of which ends in an open syllable, are closely connected, a euphonic Dagesh, called דָּחִיק or *Dagesh conjunctive*, is often put in the first letter of the second word: וְאִבַּלְתָּ שָּׁם, קוּמוּ צְּאוּ, קָרָאתִי יָּהּ, זֶה־שְּׁמִי, מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים.

As it is shown by these examples, the first of these two connected words is either monosyllabic and followed by Makkef, or the accent, if the first word consists of two or more syllables, is usually מִלְעֵיל, either regularly or by receding (נָסוֹג אָחוֹר).

5. *The Dagesh forte is omitted:*

a) at the end of words: צַו for צַוּ, גַּל for גַּלּ (אַתְּ is the single exception).

b) often in letters with Sh'va: בִּקְשׁוּ for בִּקְּשׁוּ, וַיְבַקְשׁוּ for וַיְבַקְּשׁוּ, וַיְהִי for וַיְּהִי, הַלְלוּ for הַלְּלוּ; in such cases the Dagesh is frequently compensated by Metheg: הַֽמְבַקְשִׁים, וַֽיְהִי.

VI. *DISTINCTION BETWEEN KAMETS AND KAMETS-CHATOOPH.*

In order to distinguish Kamets from Kamets-Chatooph, which are represented by the same sign (ָ), it is important to know the following rules.

ָ *is Kamets (long):*

1) in an open syllable: בָּרוּךְ, עָשָׂה; therefore

2) when it is followed by Metheg: קָֽרְבָה, גָּֽדְלוּ, חָֽכְמָה, אָֽכְלָה;

3) in an *accented closed* syllable: דָּבָר, אָדָם.

ָ *is Kamets-Chatooph (short):*

1) in an *unaccented closed* syllable; hence in the following cases:

a) when it is followed by silent Sh'va: קָרְבָּן, גָּדְלְךָ, חָכְמָה, אָכְלָה;

b) when it is followed by Dagesh forte: בָּתִּים, חָנֵּנִי;

c) when it is followed by Makkef: כָּל־אָדָם, יִשְׁמָר־נָא;

d) in the final closed syllables of verbs with Vav conversive: וַיָּשָׁב;

2) before Chatooph-Kamets: פָּעֳלוֹ, יָעֳמַד; if the Sh'va of the Chatooph-Kamets is dropped, the preceding vowel is nevertheless short: פָּעָלְךָ, קָדָשִׁים, שָׁרָשִׁים; but the vowel under the article or under a prefix including the article is long: הָאֳנִיָּה "the ship," בָּאֳנִיָּה "in the ship," but: בָּאֳנִיָּה "in a ship."

3. A word followed by Makkef (see page 14) loses its accent, and the vowel which was accented is shortened: כָּל־אָדָם for כֹּל אָדָם, אֶת־הָעָם for אֵת הָעָם, יֶשׁ־לִי for יֵשׁ לִי, יִשְׁמָר־נָא for יִשְׁמֹר נָא.
4. When the accented syllables of two connected words immediately follow, the accent of the first word frequently recedes (נָסוֹג אָחוֹר): עֹשֵׂה פֶּלֶא for עֹשֵׂה, פָּשְׁעוּ בִי for פָּשְׁעוּ.
5. The *Metheg* (bridle) which stands before *vocal* and *composite* Sh'va preceded by a syllable (see pages 9 and 10), is also generally used as a *secondary accent* with the second open syllable before the accented syllable: הַנּוֹתָרִים, הָעִבְרִים.

II. *PAUSE.*

The pause at the end of a sentence or phrase causes the following changes:

1) The accented syllable is lengthened: מָיִם for מַיִם, לָחֶם for לֶחֶם, גָּזָל for גָּזַל.
2) The accented vowel which is dropped by the addition of a vocal termination, is restored and, if short, lengthened: שָׁמָרוּ for שָׁמְרוּ, מָלֵאוּ for מָלְאוּ, תִּשְׁמֹרוּ for תִּשְׁמְרוּ, יְסַפֵּרוּ for יְסַפְּרוּ.
3) The vocal or composite Sh'va of a monosyllabic word is changed into an accented vowel: פֶּרִי for פְּרִי, חֵצִי for חֲצִי, עֹנִי for עֳנִי, אָנִי for אֲנִי.
4) The vocal Sh'va which precedes an accented syllable is changed into a vowel to which the accent recedes: לָךְ for לְךָ, שְׁמֶךָ for שִׁמְךָ, עֲבָדֶךָ for עַבְדְּךָ.
5) In some words the accent recedes without lengthening the vowel: אָנֹכִי, אָתָּה and אַתָּה.

III. *DISTINCTION BETWEEN VOCAL AND SILENT SH'VA.*

The Sh'va is vocal:

1) at the beginning of a word: דְּבָרִים, פְּרִי, לְךָ;

2) after an *unaccented long vowel* (usually followed by Metheg): יֵֽרְדוּ, לְבוּשְׁךָ, עֵֽירְכֶם, שֹֽׁטְרִים, שׁוֹפְטִים, שָֽׁמְרוּ;

3) after a Metheg: הַֽמְלַמֵּד, וַֽיְהִי, יִֽהְיוּ;

4) after a silent Sh'va: אַרְצְכֶם, תִּשְׁמְרוּ;

5) under a letter with Dagesh forte: הַשְּׁלִישִׁי, קִדְּשׁוּ;

6) under the first of two similar letters: הַלְלִי.

The Sh'va is silent:

1) after a *short vowel* (except with Metheg, see III, 3): שֻׁלְחָן, אַרְצִי;

2) after an *accented long vowel:* שֵׁ֫בְנָה, קָטֹ֫נְתִּי, קָ֫מְנָה;

3) at the end of a word: לָךְ, אַרְצֵךְ, אַתְּ; when there are two Sh'vas at the end of a word, both are silent: שָׁמַרְתְּ, יֵרְדְּ.

IV. *SYLLABLES.*

1. A word contains as many syllables as it has vowels: בַּת (1 s.), גָּדוֹל (2 s.), הָאָ֫רֶץ (3 s.), הַשָּׁמַ֫יִם (4 s.), בִּישׁוּעָתֶ֫ךָ (5 s.).
   As the Sh'va is no vowel, but only the sign for the absence of a vowel, it can not form a syllable; the letter with silent Sh'va closes a syllable, the letter with vocal or composite Sh'va begins a syllable: אַרְצִי (2 s.), נִפְלָאוֹת (3 s.), גְּדִי (1 s,), אֱמֶת (1 s.), לְמַ֫עַן (2 s.), הָֽאֲדָמָה (3 s.), צְפַרְדְּעִים (2 s.).
2. Every syllable begins with one or two consonants: יָד, דְּבַשׁ; the single exception is the prefix וּ: וּבָשָׂר, וּמַ֫יִם.
3. The syllables are either *open* or *closed.*
   Open syllables end with a vowel or a quiescent letter: הֵבִ֫יאוּ, יָשׁ֫וּבוּ, עָשָׂה.
   Closed syllables end with one or two consonants: אַבְרָם, בֵּן, אָמַרְתְּ; hence syllables ending with ַי, ָי, וֹי, וּי, are closed: בָּנַי, יָדַי, גּוֹי, גָּלוּי.

V. *DAGESH.*

1. The *Dagesh lene,* which indicates the hard sound of the letters בּ גּ דּ כּ פּ תּ, occurs:

VOWELS (תְּנוּעוֹת).

Long Vowels (תְּנוּעוֹת גְּדוֹלוֹת)			Short Vowels (תְּנוּעוֹת קְטַנּוֹת)		
Form	*Name*	*Sound*	*Form*	*Name*	*Sound*
ָ	Kamets קָמֶץ	*o* in *old*; Portuguese: *a* in *arm*	ַ	Pathach פַּתַח	*a* in *arm*
ֵ	Tsere צֵרֵי	*a* in *ape*	ֶ	Seghol סֶגוֹל	*e* in *end*
ִי	Chirek Gadol חִירֶק גָּדוֹל	*e* in *eve*	ִ	Chirek Katon חִירֶק קָטָן	*i* in *if*
וֹ	Cholem חוֹלֶם	*o* in *no*	ָ	Kamets-Chatoph קָמֶץ חָטוּף	*o* in *son*
וּ	Shurek שׁוּרֶק	*u* in *rule*	ֻ	Kubbuts קִבּוּץ	*u* in *push*

CONSONANTS (אוֹתִיּוֹת).

Number	*Form*	*Name*	*Sound*	*Number*	*Form*	*Name*	*Sound*
1	א	Aleph אָלֶף	not pronounced	40	מ ם	Mem מֵם	*m*
2	בּ ב	Beth בֵּית	*v*, *b*	50	נ ן	Nun נוּן	*n*
3	גּ ג	Gimel גִּמֶל	*g* in *go*	60	ס	Samech סָמֶךְ	*s* in *see*
4	דּ ד	Daleth דָּלֶת	*d*	70	ע	Ayin עַיִן	not pronounced
5	ה	He הֵי	*h* in *he*	80	פּ פ ף	Pe פֵּא	*ph*, *p*
6	ו	Vav וָו	*v*	90	צ ץ	Tsade צָדֵי	*ts* or the German z
7	ז	Zayin זַיִן	*z*	100	ק	Koph קוֹף	*k*
8	ח	Cheth חֵית	ch in doch	200	ר	Resh רֵישׁ	*r* in *rich*
9	ט	Teth טֵית	*t*	300	שׁ	Shin שִׁין	*sh* in *she*
10	י	Yod יוֹד	*y* in *you*		שׂ	Sin שִׂין	*s* in *see*
20	כּ כ ך	Caph כַּף	ch or *k*				
30	ל	Lamed לָמֶד	*l*	400	תּ ת	Tav תָּו	*s*, *t*

The above pronunciation of the consonants or letters is that of the so-called German Israelites, i. e. most of the Israelites in Germany, France, England, America, etc. The descendants of the exiled Spanish and Portuguese Jews differ in the pronunciation of the following letters: ב-*bh*, ת-*th*, ע almost-*ng*. The students at colleges and universities adopt the more correct Portuguese pronunciation.

APPENDIX.

I. *ACCENTS, MAKKEF AND METHEG.*

1. As it was said on page 16, the accent is either on the *last* syllable (מִלְּרַע) or on the *penult* (מִלְעֵיל). The signs by which the accent is designated in the Bible are also used as signs of punctuation. They are either *Disjunctives* which indicate a larger or shorter pause, or *Conjunctives* which indicate that the word is connected by its meaning with the following word. The principal Disjunctives are:

   a) The *Silluk* (סִלּוּק or סוֹף פָּסוּק) "end of the verse," which corresponds to the period; it is indicated by a perpendicular stroke under the accented syllable of the last word of a verse, and is followed by two points resembling the colon יִשְׂרָאֵֽל׃.

   b) The *Athnach* (אַתְנָח) which divides the verse into two parts and corresponds to the semicolon, יִשְׂרָאֵ֑ל.

   c) The *Seghol* (סֶגוֹל), בֵּ֒ן; the *Sakeph* (זָקֵף), בֵּ֔ן; the Tiphcha (טִפְחָא), בֵּ֖ן; the *Revia* (רְבִיעַ), בֵּ֗ן; these accents correspond to the comma.

COMPLETE LIST OF THE DISJUNCTIVE ACCENTS:

א֮ א֒ א֟ א֡ א֠ א֜ א֞ א֚ א֙ א֗ א֔ א֕ א֑ א֓ ׀א א֥ א֖ א֣ אֽ

CONJUNCTIVE ACCENTS:

א֣ א֤ א֩ א֨ א֧ א֦ א֪ א֥

NAMES OF THE ACCENTS:

זַרְקָא סֶגוֹל מוּנַח מוּנַח ׀ רְבִיעַ מַהְפַּךְ פַּשְׁטָא זָקֵף קָטֹן זָקֵף גָּדוֹל
מֵרְכָא טִפְחָא אַתְנָח פָּזֵר תְּלִישָׁא גְדוֹלָה תְּלִישָׁא קְטַנָּה
קַדְמָא וְאַזְלָא אַזְלָא גֵּרֵשׁ גֵּרְשַׁיִם דַּרְגָּא תְּבִיר יְתִיב
שַׁלְשֶׁלֶת יֶרַח בֶּן־יוֹמוֹ קַרְנֵי פָרָה מֵרְכָא כְּפוּלָה סוֹף פָּסוּק׃

The פְּסִיק is a perpendicular stroke between two words: וַיְהִי ׀ כִּרְאֹת.

2. The place of the accent frequently determines the sense of the word: בָּ֫נוּ "among us," בָּנ֫וּ "they have built;" שָׁ֫תוּ "they have placed," שָׁת֫וּ "they drank;" קָ֫מָה "she has arisen," קָמָ֫ה she is arising;" רָ֫צָה "she has run," רָצָ֫ה "he was delighted."

LESSON XVIII.

NIGHT PRAYER.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל־עֵינָי
וּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם, וְאַל יְבַהֲלוּנִי רַעְיוֹנַי וַחֲלוֹמוֹת
רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים, וּתְהִי מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי
פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ:

ANOTHER NIGHT PRAYER.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים, וּפְרשׂ עָלֵינוּ
סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם
אָתָּה, וּשְׁמֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

The Prefix מִ (מֵ before א ה ח ע ר): *from, out of.*

a servant	עֶבֶד *m.*	fire	אֵשׁ	gold	זָהָב *m.*
from a servant	מֵעֶבֶד	*out of* fire	מֵאֵשׁ	*from* gold	מִזָּהָב
from the servant	מֵהָעֶבֶד	*out of the* fire	מֵהָאֵשׁ	*and from* gold	וּמִזָּהָב
a shepherd	רֹעֶה *m.*	milk	חָלָב	a hand	יָד
from a shepherd	מֵרֹעֶה	*out of* milk	מֵחָלָב	*out of* a hand	מִיָּד
from the shepherd	מֵהָרֹעֶה	*and out of* milk	וּמֵחָלָב	*and out of* a hand	וּמִיָּד

מִבֵּן וּמִבַּת: מֵאָב וּמֵאֵם: מִיָּד וּמֵרֶגֶל: מִשּׁוֹר וּמֵחֲמוֹר:
מֵהָאִישׁ וּמֵהָעֶבֶד: מֵעֵז וּמִגְּדִי: מֵהַסּוּס וּמֵהַזְּאֵב:
מִכִּסֵּא וּמִשֻּׁלְחָן. הָרֹעֶה וְהַצְּבִי: חָלָב מֵהָאֵשׁ: הַלֶּחֶם בַּסַּל:

LESSON XIX.

Psalm 121.

שִׁיר לַֽמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים, מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃ עֶזְרִי
מֵעִם יְהוָה, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ, אַל־יָנוּם
שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה שֹׁמְרֶךָ,
יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה, וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃
יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע, יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ,
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

NAMES OF THE 24 BOOKS OF THE BIBLE (מִקְרָא קֹדֶשׁ).

I. The five books of Moses (*Pentateuch* תּוֹרָה):

1 בְּרֵאשִׁית, 2 שְׁמוֹת, 3 וַיִּקְרָא, 4 בַּמִּדְבָּר, 5 דְּבָרִים׃

II. The Prophets (נְבִיאִים), namely:

a) *The "Earlier Prophets"* (נְבִיאִים רִאשׁוֹנִים):

6 יְהוֹשֻׁעַ, 7 שׁוֹפְטִים, 8 שְׁמוּאֵל (א and ב), 9 מְלָכִים (א and ב)׃

b) *The "Later Prophets"* (נְבִיאִים אַחֲרוֹנִים):

10 יְשַׁעְיָה, 11 יִרְמְיָה, 12 יְחֶזְקֵאל;

The thirteenth book consists of the 12 *"Minor Prophets:"*

הוֹשֵׁעַ, יוֹאֵל, עָמוֹס, עוֹבַדְיָה, יוֹנָה, מִיכָה, נַחוּם, חֲבַקּוּק,
צְפַנְיָה, חַגַּי, זְכַרְיָה, מַלְאָכִי׃

III. Kethoobim (*Writings* כְּתוּבִים):

14 תְּהִלִּים, 15 מִשְׁלֵי, 16 אִיּוֹב, 17 שִׁיר הַשִּׁירִים, 18 רוּת, 19 אֵיכָה, 20 קֹהֶלֶת, 21 אֶסְתֵּר,
22 דָּנִיֵּאל, 23 עֶזְרָא וּנְחֶמְיָה, 24 דִּבְרֵי הַיָּמִים (א and ב)׃

NAMES OF THE MONTHS:

נִיסָן, אִיָּר, סִיוָן, תַּמּוּז, אָב, אֱלוּל, תִּשְׁרֵי, מַרְחֶשְׁוָן, כִּסְלֵו, טֵבֵת,
שְׁבָט, אֲדָר (וַאֲדָר or אֲדָר שֵׁנִי)׃

LESSON XVI.

Most of the words have the accent on the last syllable and are termed מִלְּרַע *(oxytones)*; words with the accent on the syllable before the last *(penult)* are termed מִלְּעֵיל *(barytones)*. The accent on the penult is indicated in this book by a vertical stroke over the syllable; every word without this stroke is consequently מִלְּרַע.

AFTER AN ACCENTED LONG VOWEL THE SH'VA IS SILENT.

קָטֹנְתִּי שָׁמַרְתִּי הִרְשָׁעְנוּ יִחַלְתִּי וַתַּחְשַׁבְנָה מִצְרַיְמָה לַיְלָה:

GRACE AT MEALS.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזָּן אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא־חָסַר לָנוּ, וְאַל יֶחְסַר־לָנוּ מָזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד: בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וּמֵטִיב לַכֹּל, וּמֵכִין מָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזָּן אֶת־הַכֹּל:

EXERCISE FOR TRANSLATION.

the woman	הָאִשָּׁה	; a woman	אִשָּׁה	*f.*	*the* beast	הַבְּהֵמָה	; a beast	בְּהֵמָה	*f.*
the mountain	הָהָר	; a mountain	הַר	*m.*	*the* way	הַדֶּרֶךְ	; a way	דֶּרֶךְ	*c.*
the milk	הֶחָלָב	; milk	חָלָב		*the* gold	הַזָּהָב	; gold	זָהָב	*m.*
the grape	הָעֵנָב	; a grape	עֵנָב	*m.*	*the* throne	הַכִּסֵּא	; a throne	כִּסֵּא	*m.*
the herb	הָעֵשֶׂב	; herb	עֵשֶׂב	*m.*	*the* silver	הַכֶּסֶף	; silver	כֶּסֶף	*m.*
the foot	הָרֶגֶל	; a foot	רֶגֶל	*f.*	*the* table	הַשֻּׁלְחָן	; a table	שֻׁלְחָן	

הַשֻּׁלְחָן וְהַכִּסֵּא: הַלֶּחֶם וְהַבָּשָׂר: הָאָב וְהָאֵם: גֵּר בַּדֶּרֶךְ:
הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה: שׁוֹר כְּגָמָל: הָאֵשׁ בְּשָׂדֶה: הַכּוֹס בִּדְבַשׁ:
לֶאֱוִיל: רֶגֶל הַחֲמוֹר כְּרֶגֶל הַכֶּלֶב: רֹאשׁ הַזְּאֵב כְּרֹאשׁ
הַשּׁוּעָל: הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב: הָהָר בַּיַּעַר: כַּאֲרִי: הָעֵשֶׂב וְהָעֵנָב:

LESSON XVII.

וַיהוָֹה or וַיָ, is pronounced:	בַּיהוָֹה	כַּיהוָֹה	לַיהוָֹה
וַאדֹנָי	בַּאדֹנָי	כַּאדֹנָי	לַאדֹנָי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד׃
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

The Prefixes בְּ כְּ לְ are contracted with the article הַ into בַּ כַּ לַ, with הָ into בָּ כָּ לָ, with הֶ into בֶּ כֶּ לֶ.

a cloud	עָנָן	a man	אִישׁ	a thief	גַּנָּב *m.*
the cloud	הֶעָנָן	*the* man	הָאִישׁ	*the* thief	הַגַּנָּב
like the cloud	כֶּעָנָן	*to the* man	לָאִישׁ	*like the* thief	כַּגַּנָּב
smoke	עָשָׁן *m.*	earth	אֲדָמָה *f.*	a forest	יַעַר
the smoke	הֶעָשָׁן	*the* earth	הָאֲדָמָה	*the* forest	הַיַּעַר
to the smoke	לֶעָשָׁן	*on the* earth	בָּאֲדָמָה	*in the* forest	בַּיַּעַר

כַּבֵּן כָּאָב׃ כַּבַּת כָּאֵם׃ בַּסּוּס וּבַשּׁוֹר׃ הַדְּבַשׁ בַּסִּיר׃
הָאֲרִי וְהַזְּאֵב בַּיַּעַר׃ הַמֶּלֶךְ בָּהָר׃ הַדֹּב וְהַשּׁוּעָל׃ לָאִישׁ
וְלַבֵּן׃ הַחֲמוֹר וְהַצְּבִי בַּשָּׂדֶה׃ הֶחָכָם בָּאֳנִיָּה׃ הַמַּיִם בֶּעָנָן׃
לַגֵּר וְלָאִשָּׁה׃ הֶעָשָׁן בָּאֲדָמָה׃ הַכֶּלֶב כַּשּׁוּעָל׃ הַגַּנָּב בַּבַּיִת׃

LESSON XIV.

Two or more words connected by a horizontal stroke, called Makkef (מַקֵּף), are considered as one word.

כָּל־אָדָם אֶת־הָאָרֶץ מִן־הַמָּקוֹם אֶל־הַמַּעֲרָכָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:

The dot in וּ represents Dagesh, when the preceding consonant has a vowel, otherwise the Shurek-point. In ו preceded by a vowel or a Sh'va, or followed by a vowel, the ו must be pronounced.

צֵוִּיתָ חַוָּה צִוִּיתִי צִוְּתָה קִוְּתָה שִׁוִּיתִי קִוִּיתָ קַוָּם יְרַוֶּךָּ:
צוּר קוּם שׁוּבוּ יָנוּסוּ הוּנַח מְאוּמָה אוּלַי בּוּז גְּבוּרָה חוּץ:
עָוֹן מִצְוֹת לֹוֶה הֹוֶה קֹוֶה רָוֶה חוֹטֵא קוֹלוֹת יוֹרֶה הַתּוֹרָה:

ADORATION.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ, כִּי יְהוָֹה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

EXERCISE FOR TRANSLATION.

לֶחֶם וּבָשָׂר: אָב כְּבֵן: אֵם כְּבַת: גְּדִי בְּסִיר: לְשׁוֹר:
דֹּב וַאֲרִי: סוּס בָּאֳנִיָּה: שׁוֹר כַּחֲמוֹר: בֶּאֱמֶת: עוֹף
בְּגַן: קוֹף וַחֲמוֹר: מַיִם וּמָטָר: כִּזְאֵב וּכְדֹב: בָּשָׂר
לַאֲרִי: דָּג בְּנָהָר: כֶּלֶב וְגָמָל: קוֹף בְּעֵץ: לְאָדָם: שׁוּעָל
בְּיַעַר: אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: דֶּלֶת בְּבַיִת: יַיִן בְּכוֹס: שֶׁלֶג וּמַיִם:

———o———

LESSON XV.

If the letter which precedes שׁ (except sometimes א) has no vowel or Sh'va, the dot over שׁ represents also the vowel ˙ (וֹ); so does the dot over שׂ, if this letter itself has no vowel or Sh'va.

אֲשֶׁר חֹשֶׁךְ חֹשֶׁן נֹשֵׁךְ יֹשֵׁב מֹשֶׁה בֹּשֵׁשׁ בְּרֹשִׁים מֹשְׁלִים יֵבֹשׁוּ׃

שֹׂעֵר שֹׂנֵא נָשֹׂא שֹׂרֵר שֹׂשׂ לַעֲשׂת שֹׂבַע בְּשֹׂרָה קָשֹׂה שֹׂרֵף׃

But:

שֹׁמֵר שֹׁכֵב חֹשֵׁךְ עֹשׂת שֹׁלְחִים שֹׁפְטִים וּפֹרֵשׁ רִאשׁוֹן בְּרֵאשִׁית

וַיַּחְשֹׁב קִשְׁרוּ בְּשִׁבְתְּךָ שְׂמַח גְּשׁוּ לִשְׂנֹא לִשְׂבֹּעַ וַיִּשְׂטֹם׃

ADORATION. (Continued from page 14.)

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְהוָֹה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְהוָֹה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָֹה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

The *definite article* is הַ followed by *Dagesh forte*; before א ה ע ר it is הָ; before עָ, חָ, הָ sometimes הֶ.

the man	הָאִישׁ	; a man	אִישׁ	*the* meat	הַבָּשָׂר	; meat	בָּשָׂר
the mother	הָאֵם	; a mother	אֵם	*the* bear	הַדֹּב	; a bear	דֹּב
the head	הָרֹאשׁ	; a head	רֹאשׁ	*the* heart	הַלֵּב	; heart	לֵב
the wise man	הֶחָכָם	; a wise man	חָכָם	*the* basket	הַסַּל	; a basket	סַל
the cloud	הֶעָנָן	; a cloud	עָנָן	*the* tooth	הַשֵּׁן	; a tooth	שֵׁן

LESSON XII.

DAGESH FORTE.

A dot in a medial letter directly preceded by a vowel, indicates the doubling of this letter; this dot, called *Dagesh forte* (דָּגֵשׁ חָזָק), occurs in all the letters except א ה ח ע ר.

אִמִּי (=אִמְמִי) אַתָּה אִתּוֹ בִּתּוֹ בַּדָּיו בִּקֵּשׁ בַּכּוֹר בִּשַּׂר
גִּבּוֹר גַּדֵּל גִּלָּה דִּגֵּל דַּבֵּר דַּשֵּׁן הַלֵּל הִנֵּה אִשָּׁה גַּנָּם
הַדָּם הַוֶּה זַמֵּר חַלֵּק חֻדַּשׁ אַמָּה טַמֵּא יַכֶּה יַגִּיד כִּסֵּא
כַּבֵּד כֻּלּוֹ כִּכָּר לַמֵּד לַדּוֹר תַּוֵּל מַטֶּה מִשָּׁם מִקֵּץ נִשָּׂא נַפִּיל
סַפֵּר עַמּוֹ צַדִּיק קִדֵּשׁ רַבִּים שַׁבֵּר שִׁכּוֹר תִּתֵּן שַׁדַּי שֻׁלַּח
הַגּוֹרָל בַּקָּשָׁה חֻפָּתוֹ כַּלָּתוֹ תִּפֹּלוּ וַנֹּאמֶר שַׁבָּתוֹת פִּקּוּדֵי
וְהַשֶּׁמֶשׁ בַּסֻּכּוֹת בַּבֹּקֶר לַדָּבָר וְהַשָּׁמַיִם הַלַּפִּידִים׃

In the middle of words, letters with a Dagesh and Sh'va are doubled, so that they are pronounced with two Sh'vas, the first silent and the second vocal.

אִמְּךָ (=אִמְמְךָ) עַמְּךָ בִּתְּךָ גִּדְּלוּ דִּבְּרוּ הִתְהַלְּכוּ וַתְּדַבֵּר
זַמְּרוּ קַבְּלוּ חַדְּשׁוּ טִמְּאוּ יַכְּכָה כַּבְּדוּ לַשְּׁבִיעִי מִבְּהֵמָה
אַפְּכֶם תִּתְּנוּ תִּפְּלוּ וְהַמְּלָאכָה תְּשַׁבְּרוּ יְלַמְּדוּ וַיִּתְחַטְּאוּ
וָאֶתְּנָה וּבַבְּהֵמָה הַתְּרוּמָה וַיִּגְּשׁוּ מִדְּבָרֶיךָ וַתְּמַלְּאוּ נִכְּלוּ
כִּדְּבָרִים הַשְּׁלִישִׁי בַּתְּכֵלֶת הַכְּרֻבִים תִּתְקַדְּשׁוּ אֲסַפְּרֶנָּה׃

The Prefix לְ (לִ before a Sh'va): *to, unto.*

to a dog	לְכֶלֶב	; a dog	כֶּלֶב *m.*	*to* man	לְאָדָם	; man	אָדָם *m.*
to a river	לְנָהָר	; a river	נָהָר *m.*	*to* a kid	לִגְדִי	; a kid	גְּדִי
to an ape	לְקוֹף	; an ape	קוֹף	*to* a camel	לִגְמָל	; a camel	גָּמָל
to a fox	לְשׁוּעָל	; a fox	שׁוּעָל	*to* honey	לִדְבַשׁ	; honey	דְּבַשׁ
to an ox	לְשׁוֹר	; an ox	שׁוֹר	*to* a child	לְיֶלֶד	; a child	יֶלֶד *m.*

LESSON XIII.

FINAL ך *WITH DAGESH FORTE* (כּ = ךּ).

Two Sh'vas at the end of a word are both *silent*, also the Sh'va under a final letter with Dagesh forte.

אַרְאֶךָּ וִיחֻנֶּךָּ מִמְּךָּ אוֹרֶךָּ וַאֲרוֹמִמֶךָּ הִשְׁמִידֶךָּ יַכְּךָּ׃

אָמַרְתְּ יֵשְׁתְּ נֵרְדְּ צָחַקְתְּ עָזַבְתְּ וַיֵּרְדְּ קָרַבְתְּ אַתְּ נָתַתְּ׃

MAPPIK (מַפִּיק).

A dot in final ה causes this letter to be aspirated and shortens the preceding vowel-sound; this dot is called *Mappik*.

בֵּיתָהּ . אַרְצָהּ גְּדָלָהּ נַעֲרָהּ אִשָּׁה אִישָׁהּ רְעוּתָהּ

בְּרַכְרָהּ בְּקִרְבָּהּ עִמָּהּ וַיִּגְבַּהּ יַלְדָּהּ יַלְדָּה בָּדָהּ בְּנָהּ בָּנָה נֹגַהּ׃

PATHACH FURTIVE (פַּתַח גְּנוּבָה).

The Pathach (ַ) under the gutturals ע ח הּ at the end of a word is not read *after*, but *before* the letter.

רוּחַ רֵיחַ נִיחֹחַ לִזְבֹּחַ פִּיחַ מָנוֹחַ מַצְלִיחַ נוֹחַ כֹּחַ שָׂמֵחַ

רֵעַ שָׁמֹעַ יָדֹעַ הָרֵעַ נָסֹעַ אֱלוֹהַּ הַגְבֵּהַּ לְהִתְמַהְמֵהַּ גָּבֹהַּ׃

יְהוָֹה and יְיָ are pronounced אֲדֹנָי; יֱהוִֹה like אֱלֹהִים; לֵ‍ like אֵל, לֱ‍ like אֵל.

The Prefixes וְ בְּ כְּ לְ before חָטוּף take the corresponding vowel.

a dream	חֲלוֹם *m.*	a ship	אֳנִיָּה *f.*	a fool	אֱוִיל *m.*
and a dream	וַחֲלוֹם	*in* a ship	בָּאֳנִיָּה	*and* a fool	וֶאֱוִיל
in a dream	בַּחֲלוֹם	*like* a ship	כָּאֳנִיָּה	*by* a fool	בֶּאֱוִיל
a donkey	חֲמוֹר *m.*	a lion	אֲרִי *m.*	truth	אֱמֶת *f.*
like a donkey	כַּחֲמוֹר	*like* a lion	כַּאֲרִי	*and* truth	וֶאֱמֶת
to a donkey	לַחֲמוֹר	*to* a lion	לַאֲרִי	*in* truth	בֶּאֱמֶת

LESSON X.

COMPOSITE SH'VA (חָטוּף).

When the unvoweled initial consonant of a word or syllable is one of the Gutturals א ה ח ע, one of the short vowels ָ ֶ ַ is added to the Sh'va. The general name of this Sh'va is *composite Sh'va* or חָטוּף; the particular name varies according to the vowel, and is ֲ Chatooph-Pathach, ֱ Chatooph-Seghol, ֳ Chatooph-Kamets.

WORDS BEGINNING WITH COMPOSITE SH'VA.

אֲדוֹן הֲלֹא חֲמוֹר עֲמֹד אֲשֶׁר הֲטוֹב חֲלוֹם עֲשֵׂה עֲלֵה עֲבֹר
אֱוִיל אֱמֶת אֱכֹל אֱמֹר עֱנוּ הֱיֵה אֱנוֹשׁ אֱהַב אֱחֹז אֱסֹף
אֳנִי חֳלִי עֳנִי חֳרִי אֱלֹהִים חֳדָשִׁים חֲצֵרוֹת עֲבָדִים אֲדָמָה
אֱמֹרִי חֲרָדָה אֲלָפִים עֲשָׂרָה אֱלִיעֶזֶר הֲבִיאֹתֶם אֱמוּנָה
עֲזַרְיָה עֲתַלְיָה אֲמַרְתֶּן אֲכַלְתֶּם חֲזַקְנָה אֲסַפְסֻף אֲבִינָדָב׃

COMPOSITE SH'VA IN THE MIDDLE OF WORDS.

The Metheg before the composite Sh'va indicates that the preceding syllable must not be confounded with the חָטוּף.

אַֽהֲבָה בַּֽחֲרוּ גָּֽאֲלוּ וַֽאֲחֵרִים מֵֽאַחֲרֵי הֶֽחֱרִם יַֽעֲשׂוּ בַּֽחֲרוּת
בָּֽאֳנִיָּה וְֽהִשְׁלִיכֲךָ מֵֽעֲלֵיכֶם וַֽאֲכַלְתֶּם וַֽאֲמַרְתֶּן כַּֽאֲשֶׁר לַֽעֲשׂוֹת
לַֽעֲנָה תַּֽחֲלֻאֶיהָ בָּֽחֳרִי וֶֽהֱבִיאֲךָ יֶֽאֱסֹף בַּֽחֲלוֹמִי בֶּֽאֱמֶת
בַּֽעֲמֹרָה יִשְׁתַּֽחֲווּ וּלְיַֽעֲקֹב מַֽחֲנֶיךָ הֶֽחֱרַשְׁתִּי נַֽעֲרוֹתֶיהָ׃

The composite Sh'va occurs also under other letters than א ה ח ע, especially when two letters are alike.

הַֽלֲלוּ רוֹמֲמוּ קָֽדֳשִׁים וּזֲהַב תְּבָֽרֲכוּ מָֽדֲדוּ אֲרֲרָה וּשֲׁמַע
קָֽדְקֳדוֹ לָֽקֳחָה גָּֽלֲלוּ קְהָת נִֽרְנֲנָה מִתְהַֽלֲלִים שִֽׁמֲמָה׃

---

in a well	בִּבְאֵר	; a well	בְּאֵר	*f.*	*and* a father	וְאָב	; a father	אָב
and rain	וּמָטָר	; rain	מָטָר	*m.*	*by* a brother	בְּאָח	; a brother	אָח
in a pot	בְּסִיר	; a pot	סִיר	*c.*	*and* a mother	וְאֵם	; a mother	אֵם

LESSON XI.

אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה, וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי
נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב, וְהַקְשִׁיבוּ
לָדַעַת בִּינָה: רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה חָכְמָה, וּבְכָל קִנְיָנְךָ קְנֵה
בִינָה: בְּרֹב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּל פָּשַׁע, וְחוֹשֵׂךְ שְׂפָתָיו מַשְׂכִּיל:
חוֹשֵׂךְ שִׁבְטוֹ שׂוֹנֵא בְנוֹ, וְאֹהֲבוֹ שִׁחֲרוֹ מוּסָר: פֶּתִי יַאֲמִין לְכָל
דָּבָר, וְעָרוּם יָבִין לַאֲשֻׁרוֹ: מַעֲנֶה רַךְ יָשִׁיב חֵמָה, וּדְבַר עֶצֶב
יַעֲלֶה אָף: עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים, וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם:
כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל, וּמֶמֶר לְיוֹלַדְתּוֹ: נוֹתֵן לָרָשׁ אֵין מַחְסוֹר,
וּמַעְלִים עֵינָיו רַב מְאֵרוֹת: לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל, וְלֵב כְּסִילִים
בְּבֵית שִׂמְחָה: לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי, וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ
מֵעָי: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף: לוּלֵי תוֹרָתְךָ
שַׁעֲשֻׁעָי, אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי: אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵאתִי,
נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: קָרוֹב אֲדֹנָי לְכָל קֹרְאָיו,
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:

The Prefix כְּ (כִּ before a Sh'va): *like, as.*

like a well	כִּבְאֵר	; a well	בְּאֵר	*like* a house	כְּבַיִת	; a house	בַּיִת *m.*
as honey	כִּדְבַשׁ	; honey	דְּבַשׁ	*like* a pot	כְּסִיר	; a pot	סִיר
as ink	כִּדְיוֹ	; ink	דְּיוֹ *f.*	*as a* fox	כְּשׁוּעָל	; a fox	שׁוּעָל
like a wolf	כִּזְאֵב	; a wolf	זְאֵב *m.*	*like* a table	כְּשֻׁלְחָן	; a table	שֻׁלְחָן *m.*
like a stag	כִּצְבִי	; a stag	צְבִי *m.*	*like* a field	כְּשָׂדֶה	; a field	שָׂדֶה

LESSON VIII.

SH' VA.

At the beginning or in the middle of a word, the unvoweled consonant receives a sign, two dots (:) denominated Sh'va (שְׁוָא). In the middle of a word this Sh'va is silent (שְׁוָא נָח) after the *short* vowels ַ ֶ ִ ָ ֻ, also in the final ךְ.

The short vowel ָ has the sound of *o* in "son."

אַרְ צִי. כַּנְ תָּ. גָּדְ לוֹ. דַּרְ כִּי. עֶגְ לִי. אַרְ בַּע. מַלְ כִּי.
חַסְ דּוֹ. זַרְ עוֹ. שִׁבְ תִּי. פַּרְ עֹה. אַחְ אָב. יִצְ חָק. רִבְ קָה.
אִשְׁ תּוֹ. רָחְ בּוֹ. בִּנְ יָמִין. קָרְ בָּן. אַבְ שָׁלוֹם. אַבְ רָהָם.
יִשְׂ רָאֵל. יִרְ אוּ. מִצְ רַיִם. עִבְ רִי. אָכַלְ תָּ. אָמַרְ תִּי.
בָּרוּךְ. אוֹתָךְ. אַרְצֵךְ. מֶלֶךְ. קוֹנֵךְ. יִמְ לֹךְ. רֵעוֹתַיִךְ:

The Sh'va under the initial consonant of a word or syllable is called *vocal Sh'va* (שְׁוָא נָע), because it indicates a slight vowel sound.

WORDS BEGINNING WITH VOCAL SH'VA.

בְּנִי בְּנוֹ וְהוּא וְלִי בְּכָל בְּרֹאשׁ לְבוּשׁ לְדוֹר שְׁמִי שְׁתֵּה
מְנֵה צְאוּ לְךָ לְפִי שְׂמַח גְּשׁוּ פְּרִי וְכָל תְּנוּ פְּרָת
גְּדוֹלִים כְּרוּבִים דְּבָרִים וְהָיָה גְּדֹלִים טְהוֹרִים לְרָעָה
יְהוּדָה שְׁלֹמֹה דְּלִילָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה תְּשׁוּבָה בְּבֵיתִי
יְהוֹנָתָן יְרוּשָׁלַיִם מְאֹדֶךָ בְּתוֹכֵנוּ וְהָבִיאוּ בְּנֹתֵיכֶם יְהוֹיָקִים
בְּמַלְכִּי כְּשִׁבְתִּי בְּקָדְשׁוֹ בְּסִפְרֵנוּ כְּגָדְלוֹ כְּדַרְכּוֹ לְזִכְרוֹ
בְּמָלְכוֹ סְלַחְתָּנוּ קְשַׁרְתֶּם וְשִׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וְחַרְבִּי וְאֶרְאֶה:

The Prefix וְ (וּ before Labials or a Sh'va): *and, but, or.*

and a kid	וּגְדִי	; a kid	גְּדִי *m.*	*and* a land	וְאֶרֶץ	; a land	אֶרֶץ
and honey	וּדְבַשׁ	; honey	דְּבַשׁ *m*	*and* a day	וְיוֹם	; a day	יוֹם
and a garment	וּלְבוּשׁ	; a garment	לְבוּשׁ *m.*	*and* bread	וְלֶחֶם	; bread	לֶחֶם
and water	וּמַיִם	; water	מַיִם	*and* a horse	וְסוּס	; a horse	סוּס
and a king	וּמֶלֶךְ	; a king	מֶלֶךְ *m.*	*and* a fox	וְשׁוּעָל	; a fox	שׁוּעָל

LESSON IX.

VOCAL SH'VA AFTER THE LONG VOWELS ָ ֵ ִי וֹ וּ

After a long vowel (usually indicated by a *Metheg* מֶתֶג), the Sh'va is *vocal* and pronounced with the following syllable.

בָּֽרְכוּ. גָּֽדְלוּ. דָּֽתְךָ. הָֽלְכוּ. רָֽכְבָה. שָֽׂדְךָ. עָֽשְׂתָה.
יֵֽרְדוּ. תֵּֽצְאוּ. נֵֽלְכָה. מֵֽרְדוֹת. יֵֽנְקְךָ. זֵֽיתְכֶם. בֵּֽרְכָה.
עִֽירְכֶם. שִֽׁירְךָ. רִֽיבְכֶם. סִֽיסְרָא. פִּֽינְחָס. תִּֽיגְעוּ. יִֽירְאוּ.
הוֹלְכִים. שׁוֹפְטִים. קוֹלְךָ. רֹכְבוֹת. נוֹדְעוּ. שׁוֹרְךָ. כּוֹסְכֶם.
סוּסְכֶם. צוּרְךָ. הוּבְאוּ. הוּנְחוּ. מוּמְכֶם. וּדְבַר. הוּשְׁבוּ.
לְבָֽבְךָ. בְּבֵֽיתְךָ. וּמֹפְתִים. לְבוּשְׁכֶם. בְּרִֽיתְךָ. קְצִֽירְךָ.
בְּשׁוּבְךָ. בְּקוּמְךָ. כְּיוֹדְעִים. וְשָֽׁמְרוּ. וְהָֽיְתָה. שְׂכִֽירְכֶם:

When there are two Sh'vas in the middle of a word, the first is *silent*, the second *vocal*.

אַרְצְךָ. גָּדְלְךָ. דַּרְכְּכֶם. בִּגְדְכֶן. זִכְרְךָ. חַסְדְּכֶם.
כַּסְפְּכֶם. נַפְשְׁךָ. הָטְבְּעוּ. יִשְׁמְרוּ. מַלְכְּכֶם. סִפְרְךָ.
עַשְׁתְּרוֹת. פַּחְדְּכֶם. תִּכְתְּבִי. קָדְשְׁךָ. רִשְׁתְּכֶן. תִּלְמְדוּ.
מַמְשְׁלוֹתָיו. מִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם. אַרְמְנוֹתַי. תִּפְקְדֵהוּ. יִרְדְּפוּנִי.
צְפַרְדְּעִים. בְּשָׁכְבְּכֶם. בְּלֶכְתְּךָ. לְאִשְׁתְּךָ. בְּקָצְרְכֶם:

The Prefix בְּ (בִּ before a Sh'va): *in, with, at, on, by.*

with a kid	בִּגְדִי	; a kid	גְּדִי		*in* a room	בְּחֶדֶר	; a room	חֶדֶר	*m.*
with honey	בִּדְבַשׁ	; honey	דְּבַשׁ		*on* a horse	בְּסוּס	; a horse	סוּס	
by a fool	בִּכְסִיל	; a fool	כְּסִיל	*m.*	*in* a book	בְּסֵפֶר	; a book	סֵפֶר	*m.*
in a garment	בִּלְבוּשׁ	; a garment	לְבוּשׁ		*on* a tree	בְּעֵץ	; a tree	עֵץ	
with fruit	בִּפְרִי	; fruit	פְּרִי	*m.*	*in* snow	בְּשֶׁלֶג	; snow	שֶׁלֶג	*m.*

---o---

LESSON VI.

DIVISION OF LETTERS.

According to their sound, the letters are divided into:

1. *Gutturals:* אהחע (ר)
2. *Palatals:* ג י כ ק
3. *Linguals:* דטלנת
4. *Dentals:* זסצ(ר)ש
5. *Labials:* בומף

The letter ר partakes of both a guttural and dental character.

GROUPS OF LETTERS SIMILAR IN THEIR FORMS.

יוזן, נג, דרך, החתת, בכ, בּכּ,
טמ, סם, לק, עצן, פפף, שש, א.

יָוָן זַיִן נֶגֶף דֶּרֶךְ הַחוֹל נָמֵס סֵם תָּבֹא כּוֹכָב עָצַר
בָּחַר לֵבָב טָמַן קַל לָקַחַת קוֹלוֹת עֵץ צַעַר פַּחַת מָטָר
כָּתוּב הַחֹדֶשׁ שָׂשׂוֹן הֶחָכָם הֶחָלָב הָרֶכֶב פּוֹרַחַת יוֹדוּךָ
יֵרְדוּ נֶגֶד בָּכוּ תַּחַת עָצֵל כָּבוֹד תּוֹרָתְךָ כַּחוֹתָם אָדָם׃

THE QUIESCENT LETTERS אהוי

א is always mute; ה without a vowel is mute at the end of syllables and words; ו is mute in the vowels וֹ and וּ; י is mute in ִי, ֵי, ֶי.

הוּא מָצָא שָׁאַל אָמַר בּוֹכֶה לָוָה לֵאָה פּוּרָה רוֹעֶה רָאָה
בִּין שִׁירָה בֵּינִי שֵׁיבָה שִׂים דּוֹדֶיךָ יָמֶיךָ מֵימֶיךָ יָדֶיךָ׃

י forms a diphthong in ַי, ָי, וֹי, וּי; ו has its regular sound at the end of a syllable or a word; in the termination ָיו the י is silent.

בָּנַי רָאוּי אוֹי יָדַי צָרַי בָּנוּי חַי גּוֹי גָּלוּי סִינַי דּוֹדַי מָתַי׃
עָנָו אָחִיו אָבִיו וָו פִּיו יָדָיו אֵלָיו וָוָיו מֵימָיו כֵּלָיו אֶחָיו׃

---

a fox	שׁוּעָל	*m.*	an eye	עַיִן	*f.*	a day	יוֹם	*m.*	a land	אֶרֶץ	*f.*
heaven	שָׁמַיִם	*m.*	a tree	עֵץ	*m.*	a wood	יַעַר	*m.*	a bear	דֹּב	*m.*
a field	שָׂדֶה	*m.*	voice	קוֹל	*m.*	a cup	כּוֹס	*f.*	a door	דֶּלֶת	*f.*

LESSON VII.

לוֹעֵג לָרָשׁ חֵרֵף עוֹשֵׂהוּ: טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק:
אֹהֵב מוּסָר אֹהֵב דָּעַת, שׂוֹנֵא תוֹכַחַת בָּעַר: כָּבוֹד לָאִישׁ
שֶׁבֶת מֵרִיב: פַּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ: סוֹד אֵל לִירֵאָיו, הוֹדִיעַ
לָהֶם אֶת טוּבוֹ: שָׁמַיִם לָרוּם וָאָרֶץ לָעֹמֶק, גַּם לֵב אָדָם
אֵין חֵקֶר: זֶרַע חָסִיד יִירַשׁ אָרֶץ: קָמוּ בִי עֵדֵי שָׁקֶר:
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ, הוֹדִיעוּ טוּבוֹ בָּעוֹלָם: נוֹצֵר תּוֹרָה בֵּן
מֵבִין: דֹּאֵג הָרָשָׁע עָשָׂה רַע וּבָזָה תּוֹרַת אָבִיו: יוֹסֵף אָמַר
אֶל אֶחָיו הוֹרִידוּ אֶת אָבִי אֵלָי: שָׁלוֹם לָכֶם אַל תִּירָאוּ:

נָחוֹר הוֹלִיד אֶת תָּרַח: לוֹט בֶּן הָרָן יָצָא אֶת דּוֹדוֹ; שֵׁם
דּוֹדָתוֹ שָׂרָי: רִיב הָיָה בֵּין רֹעֵי לוֹט וּבֵין רֹעֵי דוֹדוֹ: מוֹשֵׁל
שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיַיִן, כִּי הוּא הָיָה כֹּהֵן לָאֵל קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: אַל נָא אַחַי תָּרֵעוּ: אָנֹכִי לֹא אוּכַל לָצֵאת מִן
הָעִיר: מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת? מִי יָצַר קַיִץ וָחֹרֶף?
אַל תָּשֵׁב רָעָה תַּחַת טוֹבָה: גֹּלֵל אֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב: עָשִׂיתָ
עִם דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל: גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ: לֶחֶם לֹא אָכַל
וּמַיִם לֹא שָׁתָה: אָחִינוּ נָתַן לָנוּ סֵפֶר חָדָשׁ: יֵשׁ לָהֶם
שָׂכָר טוֹב: נַעַר קָטֹן הָיָה אֶת הָרֹעִים: יוֹסֵף מֵת בֶּן מֵאָה
וָעֶשֶׂר שָׁנִים: לֹא יָקוּם דָּבָר עַל פִּי עֵד אֶחָד: אַל תֵּצֵא
לָרִיב מַהֵר:

---

head	רֹאשׁ	*m.*	a city	עִיר	*f.*	a wise man	חָכָם	*m.*	a man	אִישׁ	*m.*
peace	שָׁלוֹם	*m.*	a cloud	עָנָן	*m.*	milk	חָלָב	*m.*	meat	בָּשָׂר	*m.*
a name	שֵׁם	*m.*	a bow	קֶשֶׁת	*c.*	a basket	סַל	*m.*	a camel	גָּמָל	*c.*

LESSON IV.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל
מ נ ס ע פ צ ק ר שׁ שׂ ת

אַב גָּד הַז לֶד חֵט יֶל כּוּר פּוּת עוּשׁ צוּר נֵם מַם
צוּק שַׁד אוֹת גֹל לוֹג אֶל הָר הַם פָּר תוֹר דוּשׁ טַל
זוּג שֵׁת הֹר וִשׁ מַר פֶּל עֹל צֵת נַשׁ בֶּז לוֹט עוֹד:

אָשׁוּב. גָּדוֹל. הָדָר. יֶלֶד. אֶחָד. אֶחָת. אָכַל.
לָמַד. יָדוֹ. קוֹלוֹ. זַיִת. נֵרוֹ. מָעַל. מָתוֹק.
עֹרֵב. שָׁחוֹר. עֵגֶל. חָדָשׁ. רֶגֶל. מֶלַח. אָתוּר.
עָרֵב. לָנוּ. יָבֵשׁ. בָּשָׂר. רָחוֹק. בָּרַח. קָשַׁר.
נָפַל. בַּיִת. אָחוֹת. צֹעֵק. שׁוֹמֵר. בֹּקֶר. קוּמוֹ.
אֶמֶשׁ. מָחָר. שָׂדוֹת. צוּרוֹ. שָׁבַת. דֶּלֶת. צָרוֹת:

סוּסֵנוּ. תּוֹלָדוֹת. צָרָתוֹ. דָּפָקוּ. מוּסָרוֹ. הֶעָשׁוּק.
סָגָרוּ. יָדֵנוּ. לָלֶכֶת. לָשֶׁבֶת. עָלֵהוּ. יָקְמוּ.
יָגְרוּ. רֵעֵהוּ. לָקְחוּ. עוֹלָמוֹ. מֵעָפָר. תָּנוּסוּ.
קֹנֵהוּ. נֹזָרוּ. הֹתִרוּ. וּבָנוֹת. הֵפֵרוּ. הוֹרָתוֹ.
הָעֵנָב. הוּנָכוּ. בַּחוּצוֹת. הָעֵגֶל. רָעָתוֹ. בָּעֶרֶב.
גֹּעֶרֶת. הָעֵדֶר. לָרֶדֶת. שָׁבֻעוֹת. חָקְרוּ. הֶעָצֵל.
יָקְצוּ. מֹרֵהוּ. נוֹרָאוֹת. שׁוֹרֵנוּ. נֹפֶלֶת. מוֹשָׁבוֹ:

a goat	עֵז	*f.*	a hand	יָד	*f.*	a stranger	גֵּר	*m.*	a father	אָב	*m.*
an ox	שׁוֹר	*m.*	heart	לֵב	*m.*	a fish	דָּג	*m.*	a brother	אָח	*m.*
a sack	שַׂק	*m.*	a horse	סוּס	*m.*	an uncle	דּוֹד	*m.*	fire	אֵשׁ	*c.*

LESSON V.

DAGESH LENE.

t p k b

בּב, כּכ, פּפ, תּת

The letters ב כ פ ת receive the hard sound, when there is a dot within called *Dagesh*.

בֵּל. בּוּר. בּוּשׁ. בַּת. בָּאֵשׁ. בָּחוּר. בָּקָר. בָּשָׂר.
כַּד. כֹּל. כֵּם. כּוּר. כָּזָב. כּוֹכָב. כֶּלֶב. כָּתוּב.
פַּח. פּוֹל. פּוּר. פַּת. פָּעַל. פָּרוֹת. פֵּרוֹת. פֶּכַח.
תֵּל. תּוּר. תַּט. תֵּת. תָּמוּת. תֵּרֵד. תּוֹרוֹת. תָּשׁוּב.
בּוּשׁ. כּוּשׁ. פַּר. תּוֹר. בַּיִת. כָּלוֹת. פֶּתַח. תֵּשֵׁב:

This *Dagesh Lene* (דָּגֵשׁ קַל) occurs also in the letters גּ and דּ, without modifying their sound.

גַּל. גֵּר. גֶּשׁ. גֹּל. גָּד. גַּת. דָּג. דֹּב. דַּק. דּוּשׁ. דּוֹד.
גָּדוֹל. גָּרֵשׁ. גֵּאוּת. דֶּגֶל. דַּעַת. דָּבָר. גֹּמֶל.
דָּלַג. גֹּאֵל. דּוֹרוֹת. גֶּבֶר. דֶּלֶת. גָּנַב. דָּרַשׁ:

THE FINAL LETTERS.

כך, מם, נן, פף, צץ

אַךְ בָּךְ לֵךְ פּוּךְ רַךְ תּוֹךְ מֶלֶךְ בָּרֵךְ נָשַׁךְ שָׁכַךְ.
גַּם עִם סַם צוֹם קוּם שֵׁם אוֹתָם קוֹנָם צוּרָם שָׁלוֹם
בֵּן מִן גַּן הֵן לוּן אוֹן. כֹּהֵן לָהֶן עָנָן מֵאֵן.
אַף כַּף חוּף סוּף עוּף טַף עָיֵף כָּנָף עֹטֵף רָדַף.
רוּץ נֵץ קֵץ חוּץ לֵץ צוּץ אֶרֶץ קַיִץ תָּקוּץ רָחַץ:

---

a bird	עוֹף	*m.*	wine	יַיִן	*m.*	a garden	גַּן	*c.*	a mother	אֵם	*f.*
an ape	קוֹף	*m.*	bread	לֶחֶם	*c.*	blood	דָּם	*m.*	a son	בֵּן	*m.*
a tooth	שֵׁן	*c.*	water	מַיִם	*m.*	an arrow	חֵץ	*m.*	a daughter	בַּת	*f.*

LESSON II.

ל (has the sound of *l*)

לִ לָ לֵ לַ לֶ   לַז לִז לָז לֶז לֵז

דָל דֶל דַל דֵל דִל

ר (has the sound of *r* in "rich")

רַ רֶ רָ רֵ רִ   רָח רַח רֶח רֵח רִח

רַד רָד רִד רֵד רֶד

ק (has the sound of *k*)

קִ קֵ קֶ קַ קָ   קֵל קַל קָל קִל קֶל

רֶק רִק רַק רֵק רָק

ס (has the sound of *s* in "see")

סִ סָ סֵ סַ סֶ   סֶק סַק סֶק סִק סָק

לַס לֶס לִס לָס לֵס

ל ר ק ס

לַק רִס זֵל וִס יֶק דָל רֵד נֵד חַס הִל קִס יָד

ב (has the sound of *v*; Portuguese *bh*)

בַ בִ בֵ בָ בֶ   בָל בֶל בִל בַל בֵל

לַב לִב לֶב לֵב לָב

כ (has the sound of the German ch in "doch")

כָ כַ כֶ כֵ כִ   כִס כֵס כֶס כַס כָס

כֵב כַב כֶב כִב כָב

י ו ז נ ג ד ה ח ל ר ק ס ב כ

יָד וִז נֶג הָל קַח רֵס בִל כֶס לֶג יַס כָב נַר

חֵל לַח גָד קִר נַס וֶד הַר רִב כַד בֶל רַד לֵב

—o—

LESSON III.

u (long) o (long) u (short)

וּ וֹ ֻ

ט (has the sound of *t*)

טֶ טֹ טוֹ טוּ טִ טֵ   טֶל טֹל טוֹל טוּל טָל

מ (has the sound of *m*)

מֶ מֹ מוֹ מוּ מֵ מַ   מֶט מֹט מוֹט מוּט מַט

פ (has the sound of *f*)

פֶ פֹ פוֹ פוּ פִ פָ   פֶט פֹט פוֹט פוּט פֵט

ת (has the sound of *s* in "so"; Portuguese *th* in "thou")

תֶ תֹ תוֹ תוּ תִ תֵ   מֶת מֹת מוֹת מוּת מֵת

ט מ פ ת

צ (has the sound of *ts*, or of the German z in "zu")

צֶ צֹ צוֹ צוּ צִ צֵ   צֹל צוּל צִל צוֹל צֵל

שׁ (has the sound of *sh* in "she")

שֶׁ שֹׁ שׁוֹ שׁוּ שֶׁ שָׁ   פוֹשׁ פוּשׁ פִשׁ פֶשׁ פַשׁ

שׂ (has the sound of *s* in "see")

שֶׂ שׂוֹ שׂוּ שֶׂ שַׂ שִׂ   טֶשׂ טוֹשׂ טוּשׂ טָשׂ טִשׂ

א (is not pronounced)

אֶ אֹ אוֹ אוּ אָ אַ   אֶל אוּל אֹל אוֹל אֶל

ע (is not pronounced; Portuguese almost *ng*)

עֶ עֹ עוֹ עוּ עַ עֶ   עֶד עֹד עוֹד עוּד עֵד

ט מ פ ת צ שׁ שׂ א ע

צֵל שֹׁר מוּשׁ אַט פוּשׁ אוֹת שַׁר עֵד עֹר שַׁק רֹת הוֹד

אוּר מָט רֶשׁ שַׁק דֶשׁ אַל כֹּל בוּשׁ שׁוֹ סֵב נוּס עֹל

———o———

FIRST PART.

READING EXERCISES.

LESSON I.

(Portuguese a) o a ä e i
ָ ַ ֶ ֵ ִ

י (has the sound of y in "you")
יִ יֵ יֶ יַ יָ

ז (has the sound of z)
זִ זֵ זֶ זַ זָ
יִז יֵז יֶז יַז יָז

ו (has the sound of v)
וִ וֵ וֶ וַ וָ
וִז וֵז וֶז וַז וָז

נ (has the sound of n)
נִ נֵ נֶ נַ נָ
נִז נֵז נֶז נַז נָז

י ו ז נ

ג (has the sound of g in "gold")
גִ גֵ גֶ גַ גָ
גִז גֵז גֶז גַז גָז
נִג נֵג נֶג נַג נָג

ד (has the sound of d)
דִ דֵ דֶ דַ דָ
יִד יֵד יֶד יַד יָד

ה (has the sound of h in "he")
הִ הֵ הֶ הַ הָ
הִד הֵד הֶד הַד הָד

ח (has the sound of the German ch in "doch")
חִ חֵ חֶ חַ חָ
וִח וֵח וֶח וַח וָח

ג ד ה ח

גָד הַז חֵג יָד נַז חֶג יִג יַג דַז חַד נֵג וִד הָז
וִג נָח דַח וַז יִז דָג נֵד הֶג הִד וִד וֶג חַג יַד

י ו ז נ ג ד ה ח

5) For more advanced scholars, I added in the same concise way the most essential rules of syntax, which I illustrated by examples taken from the Bible.

6) I designated the gender of nouns, and appended a complete vocabulary comprising all the words used in the book, even those of the prayers and scriptural verses contained in the reading exercises. Thus, the scholar will not be compelled to hunt all over the exercises for a word which he may have forgotten.

I did not deem it necessary to insert exercises for translation from English into Hebrew. As the Hebrew is not a spoken language and it is only our purpose to understand the original text of the Bible, we can dispense with such exercises. Should college students, nevertheless, require them, the want can be supplied by making use of the material in the book; after having rendered an exercise into English, the scholar can easily retranslate it into Hebrew.

It is now generally admitted that the study of Hebrew should form the most important part of religious instruction. As the time devoted to our religious schools is usually limited to four hours a week during nine months of the year, I am of the opinion that the instruction in Hebrew should be commenced at the age of 8 years and be continued at least to that of 14. This term of 6 years can be employed in the following manner:

a) From the age of 8—9 take the first part of my book (pages 1—20).

b) From the age of 9—10 take in the second part exercises 1—31.

Thus far no other book but this is needed.

c) From the age of 10—11 teach exercises 32—52, i. e. to the end of the second part.

d) From the age of 11—12 teach in the third part exercises 53—78, and

e) From the age of 12—13 teach exercises 78—100.
During these three years, this book should be used alternately with the Pentateuch: as the children have already acquired a great stock of words and are acquainted with many grammatical forms, they will not meet with any serious difficulty in understanding a great part of the Torah.

f) In the last scholastic year, they can conclude the Pentateuch and translate the prayers of their respective rituals.

This plan must, of course, be modified in conformity with the conditions and circumstances; where there is more time at the disposal of the teacher, he can finish my book in a shorter period and, thus, have the opportunity of reading with his pupils a greater portion of the Bible.

The students in colleges will, I trust, find this edition well adapted to their use. By combining theory with practice, I have tried to save the student much arduous labor; he will, henceforth, meet with no greater obstacles in reading the Bible than in reading the classical authors of Greece and Rome. Although I had to yield to the custom prevailing in the synagogue and have indicated the pronunciation of the vowels and letters according to the system of the so-called German Israelites, I have taken care to note the few cases of divergence of the *Portuguese* pronunciation, which, being more correct, is generally adopted by students.

In conclusion, I take the opportunity of expressing my sincere thanks to all my friends and colleagues for their useful suggestions. I am under special obligations to some eminent Jewish divines whose advice guided me in the preparation of this edition, who carefully revised the whole manuscript and, by their kind assistance, enabled me to offer to the public a work exempt from such errors which, otherwise, would have escaped my attention.

Go then, little book, increase the number of your friends, and contribute your mite towards the cultivation of the hallowed legacy inherited from our fathers!

St. Louis, September, 1875.

S. MANNHEIMER.

L. H. FRANK & CO.,
Printers & Electrotypers,
32½ Bowery, New York.

PREFACE.

When I undertook the ungrateful task of increasing the number of guides for the study of the Hebrew language, I was far from anticipating the success which my weak attempt would meet with. The fact that within the short period of two years 2000 copies of my book have found their way into different schools and colleges all over the country, sufficiently proves the practicability of my method. But this success and the flattering acknowledgements I received, did not conceal from me the numerous short-comings of the somewhat hurried first edition. My own experience and that of competent critics suggested to me so many improvements, that I did not shrink from the labor of rewriting the whole book. To render it as perfect as possible, and to secure for it a permanent place in our schools, I made the following changes:

1) The reading exercises were increased by several pages and some new rules were added; the equivalent sounds of the vowels and consonants were rendered more exactly, and the few variations of the so-called *Portuguese* pronunciation, which is that of the colleges, were also indicated.

2) The exercises for translation were shortened, as well as the list of vocables and the conjugations at the head of these exercises, so that on an average the scholar has only to study ten to twelve words for each lesson; greater care was also taken to give to each word a more frequent application.

3) As my method designs to prepare the scholar for the study of the Bible, I excluded almost all common phrases, and substituded for them verses selected from the Scriptures; for the same reason, I omitted many fables and replaced them by some more interesting biblical parables and narrations. But the difficulty of finding such examples as should not anticipate subsequent grammatical rules and forms, compelled me to deviate from this plan in the first exercises.

4) In order to give the teacher a better insight into my method and to enable the scholar to prepare himself for a more thorough study of the language, I deemed it expedient to express in a concise way the grammatical explanations, and to place at the head of each exercise the rules illustrated therein. This will, I trust, especially prove a great benefit for such students as can not resort to the assistance of a teacher.

מְפַלֵּס נָתִיב

HEBREW

READER AND GRAMMAR

WITH

EXERCISES FOR TRANSLATION,

FOR THE USE OF SCHOOLS,

BY

S. MANNHEIMER.

SECOND EDITION.

ST. LOUIS, Mo.
FREDERICK ROESLEIN, No. 22 South 4th Street.
1875.